

باغچه‌ی من شوقه‌ی مندا
 هرگز تو نه چو بید گل باغ اسیر
 ای عشق عجب رو ستره‌م کردی
 این قرم تو بوی جرده آوردی
 در دیدم دریا مستوانم بود
 ایام مست و در اینک رفته‌ام
 این عشق من سحر است
 غزل طبعی خلق علامت
 رقصه‌ی الفرائض منسوب
 نزار سید الغفران
 در شهر فین
 سبب او اعدا کرد
 همگانی بود
 در هیچ آن
 در هر روز
 در هر روز
 در هر روز

باغی ئیرهم گهشتهك د ناڤ گولزارا شعرا کرمانجی دا

ته حسین ئیبراهیم دۆسکی

باغی ئیرهه

گهشتهك د ناف گولزارا شعرا کرمانجی دا

سەنتەری زاخو بۆ قەكۆلینین كوردی

باغچ ئیرەم
گەشتەك د نافع گونزارا
شعرا كرمانجی دا

پەرتووك

تەحسین ئیبراهیم دۆسكى

نقیسەر

ئیکین / ۲۰۱۹

چاپا

وارهیل عبدالباقی

دیزاین و بەرگ

دیار عبدالله

۶ - ۰ - ۹۰۸۱ - ۹۹۲۲ - ۹۷۸

ISBN

D - / ۲۳۰۱۶ / ۱۹

هژمارا سپارتنی

© مافق چاپی یی پاراستیه بۆ

سەنتەری زاخو بۆ قەكۆلینین كوردی

Zakho Centre
for Kurdish Studies

سەنتەری زاخو بۆ قەكۆلینین كوردی

✉ zcks@uoz.edu.krd ☎ +964 (0) 751 536 1550

📍 Iraq-Kurdistan Region, Zakho- University of Zakho

هه و النامه كتيب

پیشگوٽن

هه و النامی کتیب

هه و النامه كتيب

ته حسين ئيبراهم دۆسكى ل سەر رهوشا مه لايى جزيرى و ديوانا وى يا موكه مامل و مورته ته ب پرسه كه بهرعه قل دكه و بهر سقه كه موهم دده. لهورا ل گۆرى وى (و ههلبهت دقئ وسا به) تهقهز دقئ بهرييا مه لا هن ههلبهستانين كورمانج ههبن، شعر و ديوان نقيسين و ژ بو گهشتنا مه لا ئهردهك و هن ئامار و ئيشارهت ههبن. لهورا نه پيكانه و نه گونجاقه كو د زمانهكى ده، شاعرهك رابه و جارا يهكى ديوانهكى بنقيسه و ههتا ههتايى ببه ههلبهستانى يه كه م ئى وى زمانى. ئهف ل گۆرى زاگۆنين پيشه چوونين ته دريجى ژى راست نينه. لهورا دهما ئهم ل سوله يمانيه و سه لميه يا ميعمار سينان دنه يرين، ئهم دبنين كو سينان، پشتى گه لهك ته جروبه، ديتن، كرن و ئاقاهيين بچووك و مهزن خوه دگهينى وئ ئاستى. يانى بهرى وى گه لهك بنگهه و په لگهه ژ وى ره هه بوون تا كو وى ئهو سهركهفتنا مهزن ب دهست خست. ئهف تشت ژ بو مه لا ژى دقئ وسابه. دۆسكى وها دبئزه:

((دهمى ئهم به حسى ده سپيكا شعرا كورمانجى دكهين و كانى بو جارا ئيكي كهنگى و ل كى فه ئهو هاتيه نقيسين و سو حبهت دئيه سهر جيلئ ئيكي يئ وان شاعرين كورمانج يئ كو بهرهمى وان گه هشتيه مه، كو جيلئ عه ليئ عه ريرى و مه لايى جزيرى و فه قبيئ ته يرانه، پسارهك دئيه كرن: ئه رى تشته كى بهرعه قله رۆژا شعرا كرمانجى په يدا بووى ئهو ل وئ پيكي بت يا شعرا مه لايى جزيرى - بو نمونه - گه هشتيئ؟ د بهر سقئ دا گه لهك جاران ئهم دبئرين، پيئتيه بهرى په يدا بوونا قى جيلئ مهزن يئ شاعران، هندهك شاعرين دى مه ههبن شعر ب كرمانجى نقيسى بت و شعرا وان هيدي هيدي وهرار كريت ههتا گه هشتيه قئ پيكا بلند يا ئهم ل نك جيلئ مه لايى جزيرى دبنين و ئهف گۆتئا نه زمه رى / ته وريك يا ئهم دبئرين هندهك جاران ب رهنگه كى عه مه لى / پراتيك ژى ده ليل ل سهر په يدا دبن، ژي ده رين ديروكى جار جار هندهك ئاقان ددهنه مه ئهم پئ دزانين كو راستيهك بو قئ گۆتئا مه يا بو رى ههيه و كو به لئ بهرى قى جيلئ مه شاعر هه بوينه

شعر و دیوان ب کوردی داناین، ئەگەر چ هیشتا چو بەرھەمی وان
نەگەهشتە مە ژێ)).

باغی ئیرەم ب خوە ژێ بۆ قی پرسیارا ژۆر بەرسقەکە و دەستیپکا
ئەدەبیاتا کوردی کورمانجی بەر ب ژۆر قە دبە و دق قی هیژ گەلەك خەباتین
دن ژێ بیئەکن دا کو ئەف ئاف مە بگهینه سەری کانیی.

تشتەکی دن ژێ هەیه دق ل ق ر بی گۆتن. ئەو ژێ رهوشا نەدیاریا
دەستخەتین کوردی یین باکورن. لەورا هەتا نھا ژ بۆ قی قادی، خەباتین
سەھایی نەھاتنەکن، خەینی چەند لیگەرینین دۆرتەنگ. پرتەر ب دەستخەتین
ئەرشیف و پرتووکانەیان خەبات دەمەشن. حالبوکی، هیژ ل گەلەك مالین
مەلایان، ل مەدرەسە، حوجرە و تەکیە و ل بۆدرومپن مزگەفتان دەستخەت
هەنە. ئەف ئەگەر دەملدەست نەیین بەرھەقکرن، پۆژ ب پۆژ وی وەندا ببن. دەما
کو مەرف ل باغی ئیرەم و چاقکانین وی دنھیرە ئەف گرینگیا قی مژاری
بەربچاقتەر دبە. لەورا تەحسین دۆسکی بەرھەما خوە ل سەر دەستخەت و
کەشکۆلین کوردی ئافاکرییە. د دەستیپکی دە بەحسا (۱۴) کەشکۆلین
کو ژ وان سوود وەرگرتییە دکە کو بەلکی هەتا نھا مە های ژ یەکی ژێ
نەبوو. گەلەك ژ وان ژێ ل باکور هاتنە ب دەستخستن. قیجا رۆلا دەستخەت و
کەشکۆلان بۆ ئەدەبیاتا کوردی پیر مەزنە. د دەستخەت و کەشکۆلین وھا دە
عەرەبی، فارسی و ترکیا ئۆسمانی ژێ جە دگرن. لئ موهیمر بۆ مە
کوردییە. لۆما ب یا مە دق باغی ئیرەم وەکە ریزەپرتووک بەردەوام بکە. ئەم
ژێ هەتا ژ دەستی مە هات، مە چ دەستخەتین نوو پەیدا کر ئەم بۆ نقیسکاری
باغی ئیرەم ری کن دا کو پیشی و پاشییا ئەدەبیاتا کورمانجی یا کلاسیک
رۆنیتەر ببە. ب قان هەست و دلینان ئەم دۆسکی ژ دل و جان پیروژ دکن و
بەردەوامییا بەرھەمین ب قی رەنگی ژ وی دکن.

د. محەمەد ظاهر ئەرتەکین

زانینگەھا بینگۆلی

ب نافی خودای مەزن و دلۆفان

باغی ئیرەم

ل جزیرا بۆتان، د ناڤهرا بورجا بهلهك و رویباری دجله‌ی دا، باغی مالا میران هه‌بوو، دگۆتتی: باغی ئیرەمی بۆتان؛ چونکی ئەو ب جوانییا خۆ هه‌فکویضی باغی ئیرەمی بوو، مه‌لایج جزیری شانازی ب هندئ دبر کو ئەو بلبه‌کئ قی باغییه.. پۆژه‌کئ ئەز د بهر قی باغی را بۆریم، به‌ئ هنگی نه‌ دهنگئ ئاوازی جزیری لی بلند دبوو، و نه‌ هه‌سپج میری ل بهر ده‌ری یی کارکری بوو.. به‌لکی ئەو بووبوو جه‌ئ کۆمه‌کا جه‌ندرمه‌یان، ب تنی دهنگئ زیماره‌کئ ژ قی جه‌ی ده‌اته من، ئەو زیمارا من ب زمانئ خۆ ل قی‌ری بۆ هه‌وه‌ فه‌گی‌رای!

ئەو جه‌ به‌حه‌شت نه‌بوو، به‌ئ هه‌ر که‌سه‌کئ چاڤی وی قی که‌فتبا، بیرا وی ل به‌حه‌شتی ده‌اته‌فه، ده‌می بورجا به‌له‌ک ب رهنگئ خۆ یی گه‌ور فه، وه‌کی چیا‌یه‌کئ سه‌ری‌لند، ئەو هه‌مبیز دکر، و ژ بلندیی زی‌ره‌قانی لی دکر؛ دا وی ژ چه‌رخا فه‌له‌کئ و درین زه‌مانی بپاریزت.. ئەو زه‌مانه‌کئ دریز بوو (باغ) ل بهر ته‌نشتا رویباری رازی، و خه‌ونین خۆ یین خوش، ل بهر ئاوازی شرینی رویباری ل بیرا خۆ دئینانه‌فه.. و هنده‌ک هی‌قیین گه‌ش ب پاشه‌پۆژه‌کا خوشتر فه ب پیلین ئافی دا به‌رددان!!

هنده‌ک جارن ده‌می بیرین به‌ری ده‌اتنه‌ بیری، وه‌کی هه‌قالئ خۆ یی (دجله)، که‌لا گریی دکه‌ته هناقان، دا بیژی پلنگه‌کئ برینداره ب هاری

بىن ھېرپىشى دكەت، بىيى بزانت دى تۆلا خۇ ژ كى ستىنت! و حەيفا خۇ ژ كى ھەلېنت! و ھندەك جاران -وھكى وئ رۆژى يا من ئەو تىدا دىتى- دەمى وى ل بىرا خۇ دئىناقە كو ئەقە زەمانەكە بەار يا ژ وى سلبووى، و يا ژ ھنداڭى وى باركرى، و ئىدى نە بلبل ل ھنداڭ دخوینن، و نە خۇشە خەزال قەست دكەنئ، وھكى ھەقالا خۇ (بورجا بەلەك) خۇ د رەشى قە ددا، و خەمى سەر ئى دچەماند، و ب بى دەنگى رۆندكېن كولا خۇ تىكەلى ئاخىنكېن كەسەرا بورجى دكرن، و ھىدى ھىدى ب ئاڧا دجلەى دا بەرددان!!

ل قىرى.. ل زەمانەكى.. د ناڧبەرا بورجى و رويبارى دا، باغەك ھەبوو، بەحەشتا خودى بوو ل سەر عەردى، خودان دلان خەون پىقە ددیتن، و خوزيا وان ئەو بوو جارەكئ ئەو خۇ د ناڧ قى باغى دا ببینن؛ دا ب ھشيارى خۇ بەردەنە ناڧ جیھانەكا خەيالى يا شرین، ئەو جیھانا ھەست ب بۆرینا دەمى تىدا ب لىدانېن دلى، و شرینە ئاوازىن لىڧان ب تنى دئیتەكرن.. ل وئ رۆژا قى باغى ب جوانییا خۇ ململانى د گەل (باغى ئیرەمى) دكر، حەتا شىای ناڧى وى ژى بستىنت و بكەتە بەر خۇ، وى خۇ شەرمار ددیت دەمى گولا قەسرا میرى يا گەش (زینا زینا) تى دبوورى و ب بېھنا خۇ ھەر بېھنەكا دى يا ل باغى ھەى كەربگرتى دكر، و ب جوانییا خۇ سەرى ھەر گولەكا گەشا ھەى دچەماند.. دەمى دەت قەستا دیدارا (مەمى) دكر؛ دا ھەردو پىكشە ل بەر سىبەرا دارا وئ يا ب خەمل، و ل سەر بەلگىن وئ مەزنترىن چىرۆكا ئەڧىندارىیى قەھینن، ب نەخشەكئ وەسا كو زەمان ب ھەمى گرانىیا خۇ قە ژى نەبەت..

رۆژەك ب سەر قى باغى دا ھاتبوو وى شانازى ب تىشتەكى نەدبر ھندى كو ب ئاوازىن بلبلى خۇ یى دەنگخۆش (جىزىرىیى مەزن) دبر، دەمى وى ھەر چار كنارىن باغى، د گەل ھەمى دۆل و نھالىن باژىرى تژى دەنگ دكرن.. دەنگى شعرا خۇ يا نەمر، وھكى نەمرىیا وئ عشقا مەزن يا ئەو سەوداسەر كرى، عشقا حەقىقى، ئەوا ھندەك جاران ژ بلندىیا خۇ داددەتە سەر بەلگىن گولان، و د نەخشى رويىن دلەبران دا ئاشكەرا دبت؛ دا خودان ھەست و دلان

ب نك خۆ قه بكیشت، و ب داقین خۆ یین (مهجازی) وان بیخته تۆرا (حهقیقهتی) و باش گریدهت! شالیل و بلبان ژ ههمی رهخان قه قهستا قی باغی دکر، و ل سهر لیقا رویباری هویان قی نه دکهفت، و وهکی وی یی وهستیانی نهزانت، کۆم دبوون، و ئاوازی خۆ قهدهاندن.. رۆژهکی د ناف قی باغی دا (فهقییح تهیران) و (مهلایح جزیری) شعر دهاقیتنه بهرینک.. و دهمهکی (ئهحمهدی خانی) د ناف بهلگین وی دا ل بیئا ئهقیئا مهه وزینی دگهپریا، و هندهک جارانی (رهمهزان ئاغاییح جزیری) دخواست گیانهکی نوی بدهته ئاوازی نیشانی.. و د ناف تیکهلبوونا قان ئاوازان را خهیاالا دیمهنهکی قههرمانییح دهاته بهر چاقین من، قههرمان میری بورجی بوو، ئهوی پشته چوونا وی نهما ئیدی بورج خۆشییح ب بلندیا خۆ دبهت، و نه باغ کهیفی ب دهلالییا خۆ دبهت، ههر وهکی میری وان ب چوونا خۆ ئیغبال ههمی د گهل خۆ بری، و خۆشی ههمی بن ئاخ کری!

رۆژهکی، بهلی پشته باغ ل بن پستالا جهندرمهیان بوویه پارچهیهکا بهیار، و بورج ژ خودانان قالا بووی، من بورج دیت و ئەز گههشتمه باغی، من هزر کر ئەو دهمی ئەز دئ د ناف (باغی ئیرهمی) دا بۆرینم، دئ وهکی وی دهمی بت یی ئهقیندار دبۆرینت، پشته کوئو نالینهکا دریز ژ دهستی دویراتییح رادهیلت، و ئیغبال ژ نوی بۆ دگرنرت و خۆشییح ل بهر دهستی ددانت، دهمی ب (ویصالهکا دویر ژ چاقین رهقیبان) کهرهمی د گهل دکهت، بهلی تشتی من ل سهر بهلگین چرمسییین باغی خواندی ئەو بوو، (گولا باغی ئیرهمی بۆتان) ب بی دهنگی دگۆته من:

- ئەگەر ئهقیندار ل دهمی کلۆقانکا دویراتییح ب هیقییا گههشتنی بژیت، ئیکا وهکی من ل دهمی بهیاربوونا باغی دلی، و کاقلبوونا بورجا رحی، ل هیقییا چ بت؟ ل هیقییا وی بهارا مری بت یا چووی و پائیزهکا زهر ل شوینا خۆ هیلائی؟ یان ژ ل هیقییا وان بلبان بت یین بارکرین و هیقییا زقرینا وان د گهل پیلین دجله ی چووی و بی سهر و شوین مای؟

ئەى بلبلى درەنگ ھاتى! توچ ھزر دکەى؟ ئىکى ۋەكى تە ما دى
شیت خرخالا رۆژ و شەقان زقپىنت، و زەمانى بۆرى قەگەرپىنت؟ وئقە ژ کىقە
دئیت! یان تە دقیت ب ئاوازی خۆ وئ ھەستى ل نک من پەیدا بکەى یا ل نک
وی پیرەمىرى پەیدا دبت یخ ب ھشیاری خەونان ب زقپىنا گەنجینیا خۆ قە
دبىنت!

ئەرى کى ژ ھەۋە دىتییە جارەکى پیر گەنج بوویە قە؟

ھەۋا نامەى کتیب

بۆچی (باغی ئیرەم)

د دیرۆکا ئەدەببیااتا کرمانجی دا گەلەك ناك هەنە هیشتا ب بەر گوھین مە نەكەفتینە، هەر وەسا گەلەك بەرھەمەین هیژا ژى هەنە ب بەر چاقین مە نەكەفتینە، و گەلەك ئەگەر د پشت قى چەندى را هەنە، قیڕى جەق بەحسکرنا وان نینە، بەلى تشتى من دقیت بیژم ئەو: ل سەر قەكۆلەران کارەك فەرە ئەقروكە ئەو بى راوەستان ل قان ناك و بەرھەمان بگەرپین، ل دویف نشتۆك و دەستنقیسین كەقن بچن، و ب دەست خو بیخن، و تۆزى ژ سەر داقتن، و ئەو ناك و بەرھەمەین تییدا هەین ب رەنگەكى نوى و هەژى بیخەنە بەر دەستین خواندەقانا، دا وینەى دیرۆكا ئەدەببیااتا مە ب رەنگەكى تامتر و دورستتر بیته بەرچاق.

ل سەر قى بناخەى، مە د قى كتیى دا، كار بو ب جەئینانا قى ئارمانجى كریه.. ئەم ل گەلەك ژیدەرىن دەستنقیس (و ھندەكین چاپکری) زقپینە، و گەشتەك د ناك بەرھەمەى چەند شاعرهكین کرمانج دا کریه، ژ وان شاعران یین هیشتا ناك و بەرھەمەى وان ئیکجار نەھاتییه دیتن، یان ژى د چارچوو قەیهكى زیدە بەرتەنگ دا بەحس ژى ھاتییه کرن، ھندەك ژ قى بەرھەمەى هیژا مە ل قیڕى ئامادە کریه، ب وى هیثییى كو باغى ئیرەمى شعرا كوردی ب ھندەك گول و كویلکین دی ب خەمل بکەقت؛ دا كو ھندەك بیهن و رەنگەكین دی ل قادا ئەدەببیااتا مە بیئە سەحکرن و دیتن.

راستە زانیین مە ل دۆر خودانین گەلەك ژ قان ناك و ناسناقین نوى دکیمن، یان ھەما ھەر چو نینن، بەلى ب ھزرا من جارئ ئینانا ناقین وان، و

بەرچاڤکرنا بەرھەممەکی کۆمە و ان خزمەتەکا باشە بۆ وان، و بۆ شعرا مە
یا کلاسیکی ژێ، و مە هیڤی ھەبە کول پاشەپۆژی ھێشتا زانین ل دۆر ڤان
شاعران ب دەست مە بکەڤن، و (باغی ئیرەمی) شعرا مە پۆژ بۆ پۆژی گەشتەر
لێ بیټ، و گولین وی پتر لێ بێن، و بلب ل ژ ھەر چار کناران بێن قەست
بکەن، و ئاوازیڤ خۆ بێن دلڤەکەر لێ بەلاڤ بکەن، و خوشیی بەدەنە
خودان دلان.

ژ بلی ژیدەرین چاپکری بێن کو مە ل جھێ وان ئیشارەت دای، د قی
کتیبی دا مە پالداپە سەر ھژمارەکا ژیدەرین دەستنقیس ژێ، و ھەتا کو
خواندەڤان پتر ب وان یێ ئاگەھدار بت، مە دقیت ل قیڤرێ گرنگترین وان
دەستنقیسان بەدینە ناسین:

۱- کەشکۆلا محەمەدی کورپی مەسیحایی، ئەوا ل سالان ۱۱۸۱ مەشەختی
(۱۷۶۷ ز) ھاتیپە نقیسین، و ژ (۱۲۴) پەران پیک دئیت، و بەرھەمی
ھژمارەکا شاعرین کرمانج د ناڤ خۆ دا دھەوینت. ئەصالی قی
کەشکۆلی نوکە د پەرتۆکخانەیا بەغداپ دا یا دەستنقیسان دایە، و بۆ
زانین ئەڤ دەستنقیسە ئەوہ یا سەیدایی عەبدەررەقیب یووسفی کریپە بناخە
بۆ کتیبیا خۆ (دیوانا کرمانجی).

۲- کەشکۆلا شاعر و زانای مەزن مەلا خەلیلی سیرتی، و وەسا دیارە کو
ئەڤ کەشکۆلە یا مەزن بوویە، بەلێ ب درێژیا سالان گەلەک پەر ژێ
کەفتینە، و ژ بەر کو چو ژمارە (رەقەم) ل سەر بەرپەرین قی دەستنقیسی
نین، ئەم نزانین چەند ژێ کەفتیپە و چەند ژێ مایە، و ژ رەنگی
نقیسینی دئیتە زانین کو ئەڤ دەستنقیسە ھەمی ژ لای کەسەکی ب
تێ قە نەھاتیپە نقیسین، و ئەم دشیپن سی نقیسەران بۆ قی کەشکۆلی
دەستنیشان بکەین. یێ ئیک: مەلا خەلیلی سیرتیپە، ژ بەر کو گەلەک
شەرین کوردی و عەرەبی تیدا ھەنە ل سەرێ وان ھاتیپە نقیسین: (لکاتبە
خلیل). یێ دوپ: سەید عەبدللاھێ گەلیرمانی، ژ بەر کو ل جھەکی
ھاتیپە: (نمقہ الحقییر الفقیر عبد اللہ بن سید حسن الگلی رمانی..)

ئەف سەيد عەبدوللاھە وەكى ژ شەجەرە سەيیدین گەلیرمانی ئاشکەرا دبت، کورپئ سەيد حەسەنە، کورپئ سەيید عەلییە، کورپئ شیخ موسایە، کورپئ شاعرئ ناقدار شیخ شەمسەددینئ ئەخلاتییە. یئ سیئ: حاجی، ژ بەر کول جەھەکی ل بەراھییا دو شعران هاتییە: (لکاتبە حاجی) و ئەفە هندی دگەھینت کو حاجییئ شاعر ئەف جەھە نقیسییە.

ژ قئ کەشکۆلئ (۱۰۸) پەر ل بەر دەستئ مەنە، و ل گەلەك جهان بۆ مروقی ئاشکەرا دبت کو پەرەك بەری یان پشتی قئ پەری یئ کەفتییە، و ب تئ دیرۆکەك ل سەر قئ دەستنقیسئ هەییە ئەو ژئ سالا (۱۱۹۲)یە، کو دکەفتە بەرانبەر سالا (۱۷۷۸) زایینی، و ل جەھەکی هاتییە ئاشکەراکرن کو ئەو ل مەدرەسا قوبەهان ل ئامییدیئ هاتییە نقیسیئ. ئەصلئ قئ دەستنقیسئ نوکە ل نک مالباتا مەلا خەلیئ سیرتییە.

۳- دەستنقیسا دیوانا شاعرئ کورد شیخ ئەحمەدئ گوندشیخی، کورپئ شیخ شەرەفئ کورپئ شیخ ناصرئ کورپئ شیخ عەبدوللاھئ شاوری، و شاوری گوندەك قەزا ئەرۆھییە بەرئ سەر ب بۆتان قە بوو، و نوکە سەر ب ویلیەتا سیرتئ قەییە، ئەف دەستنقیسە ژ لایئ شیخ ئەحمەدئ گوندشیخی قە هاتییە نقیسیئ ل سالا ۱۲۳۷ مشەختئ (بەرانبەر ۱۸۲۲ زایینی) و ژ (۳۸۰) بەرپەرەن پیک دئیت، و ئەصلئ وئ ل نک مالباتا شیخ ئەحمەدە.

۴- سئ دەستنقیسیئ میرئ ئامییدیئ یئ شاعر محەمەد طەیار پاشا (غەریبی)، ئیک: دەستنقیسا دیوانا مەلایئ جزیریە، ل (۱۸) هەیفە (ذوالحجە) ژ سالا (۱۲۳۱) مشەختئ (۱۸۱۶/۱۱/۸ ز) هاتییە نقیسیئ، دو: کەشکۆلەکا (۱۵۹) پەرن ژئ ماین، و ژ وان دیرۆکئ ل سەر کەشکۆلئ هەین دئیتە زانین کو ئەو د ناقبەرا سالیئ (۱۸۱۸-۱۸۲۱ ز) هاتییە نقیسیئ. سئ: دەستنقیسا دیوانا غەریبی کو ژ (۹۲) پەرەن پیک دئیت، ئەفە نە ب خەتئ غەریبییە، بەلئ شعرئ وینە، و دیرۆکا نقیسیئ و ناغئ نقیسەری ل سەر نینە.

د قان هەر سئ دەستنقیسان دا هژمارەکا شعران یئ شاعرئ جودا جودا هەنە، و ئەصلئ وان د پەرتۆکخانەیا بەغدايي دایە.

۵- دو دستنقیسین محمەدئ کورئ شیخ عەبدلعەزیزئ شۆشی، یا ئیک: (روضە المحبین) کو مەسنەویەکا فارسییە ل دۆر عشقییە، ل سال ۱۲۶۹ مشەختی هاتییە نقیسین، یا دویع دیوانا مەلایع جزیری، و د قان هەردو دەستنقیسان ژئ دا چەند شعرین جودا هەنە.

۶- کەشکۆلا ئیبراھیمئ کورئ سەبید ئەحمەدئ بیسکی، ژ (۱۸۷) بەرپەران پیک دئییت، و هەر چەندە ل چو جەین مایین ژ دەستنقیسئ دیرۆکا نقیسینئ نینە، بەلئ ژ سەر و بەرئ نقیسینئ و پەنگئ کاغەزئ دئییتە زانین کو دبت ژبیع دەستنقیسئ دوسەد سال تئ هەبن، و هژمارەکا مەزن یا شعرین کرمانجی و عەرەبی و فارسی تیدا هەنە.

۷- کەشکۆلەکا شعری کو پتیریا دیوانا مەلایع جزیری ب خۆ قە دگرت، د گەل هژمارەکا شعرین جودا جودا ب کوردی و عەرەبی و فارسی، دیرۆکا نقیسینئ و ناقئ نقیسەری ئاشکەرا نینە، بەلئ ب نیشانان قە ئەو بەری پتر ژ (۱۵۰) سالان و ل دەقەرا بادینان هاتییە نقیسین، ئەصلئ قئ دەستنقیسئ نوکە ل بەغدايە. و هیژایی گۆتنبیە کو ئەف دەستنقیسین کو ل بەغدا هەین ب ریکا هیژایان محمەد عەلی قەرەداغی و رفیق صالح و ئیسماعیل سگێری گەهشتینە مە، ئەو ئەم سوپاسیا وان دکەین.

۸- دەستنقیسا (خلیل المذنب) ئەوا ژ (۲۰۴) بەرپەران پیک دئییت، و بەرەمئ گەلەک شاعرین کرمانج تیدا هەنە. و وەکی ژ وان دیرۆکان دئییتە وەرگرتن یین ل سەر چەند جەهەکان هەین ئەو د ناقبەرا سائین ۱۳۱۴- ۱۳۲۴ مشەختی دا (بەرانبەر ۱۸۹۶-۱۹۰۶ ز) هاتییە نقیسین.

۹- دەستنقیسا شیخ جونەیدی کورئ مەلا مەحموودی کورئ مەلا عەبدلقەهەرائ زووقەیدی، ئەف دەستنقیسە ژ (۱۷۳) پەران پیک دئییت، و گەلەک شعرین کوردی و عەرەبی و فارسی و تورکی تیدا هەنە.. سال نقیسینئ ئاشکەرا نینە، بەلئ ئاشکەرایە کو شیخ جونەید ل سال ۱۹۶۳ ز مریوو. ئەصلئ دەستنقیسئ ل نک مالباتا وییە.

۱۰- دەستنقیسا مەلا ئەحمەدی جەوزی (۱۹۱۵-۲۰۰۰ ز)، جەوزی گوندەكە سەر ب دەقەرا (هینی) قەیه ل دیاریه‌کری، ئەف دەستنقیسه ژ (۲۴۰) پەران پیک دئیت، و ژ بلی دیوانا حەجی فەتتای حەزرووی (فەتھی) هژمارەکا شعرین جودا ژی تیدا هەنە.

۱۱- دەستنقیسا مەلا زەینولعابدینی نامەدی (نوکه ئاکنجیی باژیری نامەدییە) ئەوا ب ناخی (مجمع القصائد) ب ناقری، و هژمارەکا مەزن یا شعرین کرمانجی تیدا هەنە.

ئەقە ئەو دەستنقیس بوون یین وەك كەشكۆل و (مەجامیع) كو مە كرىنه ژیدەر بۆ قئ كتیبا خو، و ژ بلی وان هژمارەکا دی ژی یا دەستنقیسین جودا جودا بۆ مە بووینه ژیدەر و ل گەلەك جهان مە ناخین وان ئینایه، و ژ بلی دەستنقیسان مە مفا ژ گەلەك كتیب و كوڤار و رۆژنامەیان ژی دیتییه، هیقییا مە ئەوه ئەف كتیبه ل پاشەرۆژی مەزنتر لی بیت و بیتە پتر ژ بەرگەکی، پشتی ئەم ب سەر هەندەك دەستنقیس و ژیدەرین دی هلبین.

تەحسین ئیبراهیم دۆسکی

دهۆك ۱۴۳۸ مشەختی ۲۰۱۷ ز

هه‌و‌نا‌مه‌ی کتێب

مهلا مهحموود (حه میدی) و دهسپیکهکا دی بۆ

شعرا کرمانجی

دهمى ئەم بەحسە دەسپیکا شعرا کرمانجی دکەین، و کانی بۆ چارا ئیکى کەنگى و ل کيشه ئەو هاتییه نقیسین؟ و سوحبەت دئیتە سەر جیلئ ئیکى یئ وان شاعرین کرمانج یئ کو بهرهمى وان گههشتیه مه، کو جیلئ عهلیی حەریری و مهلایئ جزیری و فهقیی تهیرانه، پسیارهک دئیتەکرن: ئەرى تشتهکى بهرعهقله رۆژا شعرا کرمانجی پهیدابووئ ئەو ل وئ پیکى بت یا شعرا مهلایئ جزیری -بۆ نمونه- گههشتیئ؟

د بهرسقى دا گهلهک جارن ئەم دبئزین: پیتقییه بهرى پهیدابوونا قى جیلئ مهزن یئ شاعران، هندهک شاعرین دی مه ههبن شعر ب کرمانجی نقیسی بت، و شعرا وان هیدى هیدى وهرار کریت ههتا گههشتیه قى پیکا بلند یا ئەم ل نک جیلئ مهلایئ جزیری دبیین.. و ئەف گۆتئا (نهظهرى) یا ئەم دبئزین هندهک جارن ب رهنهگهک (عهمهلى) ژى دهلیل ل سەر پهیدا دبن، ژیدهرین دیرۆکی جار جار هندهک ناقان ددهنه مه ئەم پئ دزانین کو راستییهک بۆ قئ گۆتئا مه یا بۆرى ههیه، و کو بهلئ بهرى قى جیلئ مه شاعر ههبووینه شعر و دیوان ب کوردی داناین، ئەگهر چ هیشتا چو بهرهمى وان نهگههشتبته مه ژى.

وهک نمونه ل سەر قئ چهندهئ ئەو ئیشارهته یئ ئەم د گۆتئا شهرفخانئ بدلیسى دا دبیین دهمى ئەو بهحسە میر یهعقوب بهگى کورئ محهمهد بهگى زهرقى (یان زهرکی) دکهت، و دبئزت: وى سهلیقهیهکا عهجیب

د قههاندنا شعران دا ههبوو، و وی کۆمهکا شعران د بابەتێ تەوحیدی دا قههاندینە، و پتیریا شعرین وی ب کوردینە، هەتا وی دیوانەک هەیه. ئەف میره ههقچاخێ سولطانی ئۆسمانی سلیمانی قانونی بوو، و ئەو ل سالا ۹۴۹ (۱۵۴۲ ز) ل شوینا برایێ خۆ شاهقلى بوو بوو حاکمێ زهرقێ ل دهقەرا میردینێ، و نیزیکی (۲۵) سالان حوکم کر، پاشی وی کورێ خۆ دۆمان ل جهێ خۆ دانا، و پشتی هنگی ب سێ سالان، یهعنی ل دۆرین سالا ۹۷۷ (۱۵۶۹ ز) مر^(۱).

ل هندەک جهێن دی ژى شههرفخانێ بدلیسی ئیشارەتێ ددەت کول سەدسالە دەهێ مشەختی (شازدێ زایینی) و بەلکی بەری هنگی ژى، هندەک شاعر ههبوون شعرین خۆ ب ئەزمانی خەلکی قەدەاندن، و خەلکی شعرین وان ژ بەر دکرن، و ل هەلکەفتان دگۆتن.

مەعنا گومان تیدا نینە کو بەری جیلێ مەلایێ جزیری شاعر ههبووینە شعرین خۆ ب کرمانجی قههاندین، بەلێ مخابن چو بەرههەمێ قێ قووناغا هە نەگهشتییه مە، لەو هەردەم مە دگۆت: ئەم نزانین کانێ رۆژەک دی ئیت ئەم هندەکێ ژ وی بەرههەمی تیدا بینین یان نە؟

بەلێ بزاق و دویچوونێن قەکۆلەرین مە یین بەردەوام، و دیتنا وان بۆ هندەک کەشکۆل و دەستنقیسین کەقن یین هیشتا د پەرتۆکخانەیین تاییهت و گشتی دا ماینە قەشارتی، و پەیدا کرنا وان بۆ هندەک دوو و مراریین پیشیان، هیقی و ئومیدێ ل نە مە پەیدا دکەت کو دیتنا هندەکێ ژ وی بەرههەمی ژێگۆتی کارەکی موستەحیل نینە.

ئێک ژ شاعرین قووناغا بەرزە ژ دیرۆکا ئەدەبییاتا کرمانجی، یین کو هەتا دەمەکی نیزیک کەسێ ئاگەه ژ نەبووی و نەزانی کو وی بەرههەمەکی کرمانجی هەیه، شاعرێ بادینی مەلا مەحموودە، ئەوێ ناسناقی خۆ یێ شعری کرییه (حەمیدی)، و سەرھاتییا پەیدا بوونا وی بۆ سالا ۱۹۹۸ دزقەرت، دەمێ پرۆفیسۆر مەسعوود کتانی نقیسینەک ل دۆر هندەک شعر و شاعرین کەقن د هژمارا (۶)یدا ژ کۆقارا (پەیف) ئەوا ل دەوکی دەردکەفت

دهقەرا بادینان کری. و ژ کتیب و ژیدەرین دیرۆکی دئیته زانین کو ئەف میری بادینا کەسەکی ب حوکم بوو، و ل هندهک دەمپن حوکمی وی ئەو دهقەرین دور و بهرین میرنشینا وی ژی کەفتبونه بن دەستی وی، و بەلکی ژ بهر قی چەندئ وی ناسناق سولطان وەرگرت بت، و دیاره ئەو مرۆقەکی جامیر و دیندار بوویه ئەو دگۆتنی: سولطان حوسینی وهلی.

قی میری گەلەک کارین هیژا ل دەمی حوکمرانییا خۆ کرینه، و کاری وی یی ژ هەمیی بەرچاقتەر ئاڤاکرن، یان نووژەنکرنا مەدرەسا قوبا بوو، ئەوا ب سەدان سالان وهک زانینگەهەکا مەزن لی هاتی بو دهقەرئ، و هژمارەکا مەزن یا زانا و ئەدیبان دەرس لی خواندین و گۆتین^(۲).

دیاره سولطان حوسینی کۆچکەکا ئاڤا و زیدە خۆش ل ئامیدیی هەبوویه، گەلەک زانا و ئەدیب و ماقویل لی کۆم دبوون، و ئیک ژ وان مەلا مەحموودی شاعر ب خۆ بوویه، و وهک وهفادارییهک بو قی کۆچکی و خودانی وی قیایه شعرەکی د وهصفا کۆچکی دا قەهینت، ئینا وی ئەف شعره نقیسینی یا ئەم ل دۆر دئاخنین.

ژ ناڤەرۆکا شعرئ دئیته زانین کو دەمی حەمیدی ئەف شعرا خۆ نقیسی هیشتا سولطان حوسین یی زیندی بوویه؛ چونکی ئەو دوعایئ بو وی دکەت کو کۆچکا وی هەر و هەر یا ئاڤا بت، و ئەگەر ئەم ل بیرا خۆ بینین کو سولطان حوسین ل سالان ۹۸۱ مشەختی (۱۵۷۳ ز) مریوو، دقیت ئەم بیژین دیرۆکا قەهاندنا قی شعرئ بو بەری قی سالی دزڤرت، مەعنا: مەلا مەحموودی حەمیدی هەڤچاخئ میر یه‌عقووبی زه‌رقی بوو، و بەری مەلایئ جزیری بوو.

ئەف شعرا حەمیدی ژ (۲۸) مالکان پیک دئیت، ژ لایئ روخساری قە وی ئەو ل سەر به‌حرا (رەمەلئ) قەهاندییه، کو وهزنا وی ب قی رەنگییه: (فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن)، و شعریا چار زمانییه، وی ئەو ب چار زمانان قەهاندییه: (کوردی و ترکییا ئۆسمانی، و فارسی و عەرەبی)، تشتئ هندئ دگەهینت کو حەمیدی د قان هەر چار زمانان یی مەلەقان بوویه.

ههژییه بیژین کو پشتی وی ب نیژیکی سهه و پینجی سالان ئەحمههه
 خانی ژێ هاتییه و شعرهك ب فان ههه چار ئەزمانان قههاندیهه.
 ژ لایه ناههروكی قه ئەف شعره -وهکی مه گۆتی- ل دۆر سالۆخهتی
 كوچكا سولطان حوسین وهلییه، و تشتی بالکیش ئەوه شاعر ل جههکی
 دوعایه بۆ میری ئامیدییه دکهت کو کورد ههمی بۆ وی بینه سلاقیش، و
 ل پیش وی راوهستن، مهعنا: ئەو ههمی بکهقنه د خزمهتا وی دا، و خو ل بهر
 وی بچهمین.

ل قیری مه دقیت قی شعرێ ههمییه ل بهر چاقین خوندهقانان بدانین،
 ههه چهنده ئەو یا قالا نینه ژ کیماسیان؛ چونکی مه ئیکسهه ژ
 دهستنقیسه وهرنهگرتیهه، بهلکی مه ئەو ژ دانهیا چاپکری یا کتانی و
 دیرهشی وهگرتیهه، و دیرهشی ب خو ژێ ئەو ژ یا کتانی وهگرتیهه، یهعنی:
 دهستنقیس نه ل نک من و نه ژێ ل نک دیرهشی ههبوویه کو ئەم لی بزقین،
 و جهین بهرگومان تهئکید بکهین، ههه چهنده مالکین کوردی و عههههه
 قی شعرێ چهندهک باشتر ژ یین ئۆسمانی و فارسی هاتینه راکرن.
 ههمی دی د قی شعرا خو دا دبیرت:

واجب و لازم ل ههه کهس کن ژ بۆ میری کوبار
 ههه شهنايان ههه دوعایان دا نهمین دین و ههه
 وقت خوش در عندهلییان ناله و ئەفغاندار
 گل آچلمش نالی و بلبل فغانلاری برار
 داعی ما دولت با دولت سرارا وصف دار
 بلبلان را نغمهه بایهه در چمن زاری بههه
 من عجیب الله أنا قد نری بالاعتبار
 روضة ما غیرت و الصر فیها ما یضار
 پهه چ نازک مهنزه ژ رهنگی بهههشتا باقییه
 تیک کولیکیت وی دبشکفتینه دائم چار کنار

رایهء بکـز پادشاهم قصری کیم
 هر طرف چیچکبری آغازلری شکر یغار
 باغبان خلد را رویست الزام تمام
 بزمگاه شد که آمد منکر از اختیار
 هذه روضات عدن فادخلوها فائزین
 أيها الإسلام فأتوا فاسکنوا دار القرار
 گول شلیل شهرمهنده مانه ژ ههیهتا پرههیهت
 لهو سهر و چههقییت خوه تیكدان ل بن پیمان داینانه خوار
 گوزلرین قویوب اشاغه داغـلرین زنبقلری
 أهل اذعانك بولنده باقمق اولور باغار
 سر و بر پا استیاده یكدلی دعوا کند
 یعنی اینی هر کس را یكدلی آید بکار
 قائل بالحال عن شأن الذی یرجو الندی
 إن من یأتی العلی ما مال عنها باختیار
 سۆرگول و زهرگول ب دهعوانه ل نیقا چیمهن
 ئیک دبیّت مهحبوب ئەزم یا دی دبئ ژ عشقیمه ژار
 سنبل ایله توتیا آچق قورمیشلر دیللی
 کیم بز هم توتیا و کیم بز هم زلف یار
 رسم خدمتکاری آموز و به اطراف چمن
 نرگس شوریده کامد چار چشم از هر کنار^(۳)
 ئاسمین وهک ئاسمان تین سهر کوزۆت و بهرگری
 باتی ئی خیرخواز نهبتن دائما بیت تازیدار
 خرمانن خوشلری هر بیرسی بغداد در

شویشلر حایله کیمی بونده دادن ختم دار
 توخ شاهی و قرنفل قهوهء و شبو بها
 مانی در بتخانهء چین کی کشید این یادگار
 نادت الطوبی فطوبی ایها المتساملون
 فی ظلال کل آمال بعز و افتخار
 یا ربی دائم موبارهک بن ل وه دیوان و تهخت
 جوملهئی کرمانج سلاقکیش بن ب پیش گهشتی غهدار^(۴)
 عدل و دادن تخت و دیوان مبارک اوللر
 ذرجه اولمایه غمدن کون نزه بر غبار
 کائنات هت طارم ساکنات شرق و غرب
 جملهء با تورا یا رب مبارک باددار
 بارک الباری لکم آیوانکم مدی الزمان
 قد أراد الله فی اخلاقکم نعت الوقار
 مهحمودؤ خوش تشته علم خاسمه ژ بو خهلقی مهلا
 مه دقعی میران د ههیبهت و آل بوو ئه نیا شههسوار
 فضلنز مه ای حمیدی علم ایلشن یوقدر
 ایلیم عالم ایچنده المک اولور نامدار
 در نجوم و حکمت و علم معانی تا به شرع
 ای حمیدی گرج صراف محک در پیشدار
 ادعی بالعلم فضلا من یسمی بالحمید
 این من یاتی مجیبا باحثا بالاقتدار

میر عمادددینی ههکاری (صهبووری)

صهبووری ناسناق ههقالع مهلايخ جزیری، میری ههکاریان عمادددینی کورئ یهحیا بهگی کورئ زهکهرییا خان بهگییه، ئەوی د ناڤهرا سالیڻ ۱۶۳۹ - ۱۶۳۴ حوکم ل میرگهها ههکاریان کری. بابی وی یهحیا بهگ د شهپهکی دا ل وانئ د گهل محهمه پاشایع والییع وانئ ل سالا ۱۶۱۷ هاتبوو کوشتن.

دهمئ مامئ وی شهرفخان بوویه میر، وی ئەو کره مهزنی کهلا (چهریق)ئ، و ل سالا ۱۶۳۲ ئەو دژی مامئ خو ڤاوهستا، و هیپرش دانه دهقرا ئەلباکئ، پشتی دهمهکی ل سهری سالا ۱۶۳۴، ئەو شیا پایتهختی میرنشینی کو جولهمیڤرگ بوو، بستینت و میری بکوژت، و بیته میر.

ههقچاخئ سولتانئ ئۆسمانی مرادئ چاری (۱۶۲۲ - ۱۶۳۹) بوو، ئەوی شهپڤن دژوار د گهل دهولهتا صهفهوییان کرین، و دهمئ سولتانئ ئۆسمانیان قیای هیپرشئ بدهته سهه صهفهوییان ل سالا ۱۶۳۵، وی نامهیهک بو میر عمادددینی ههکاری هنارت، و تیدا داخواز ژئ کر کو ئەو پشتهقانییا وی بکهت، بهئئ میری داخوازا وی ب جه نهئینا، و بهرسقهکا کریت دایع، و سقکی ب وی کر، لهو پشتی هنگی سولتانئ هیزهک هنارتئ و ل سالا ۱۶۳۵ شهپهک د ناڤهه میر عمادددینی و لهشکهری ئۆسمانیان دا ل دهقرا پیزانی چیبوو، و د ئەنجام دا ههکاری شکهستن، و میر عمادددین بهر ب حهلهبی قه رهقی، بهئئ ئەو ل وپری هاتهگرتن، و هاته هنارتن بو ستهنبولئ، و سولتانئ فهرمانا گرتنا وی بو دهمئ حهفت سالان دا، و ئەو هاته زیندانکرن، و پشتی حهفت سالان دهمئ ئەو هاتییه بهردان، ل دهمئ زقپینا وی بو وهلاتئ وی ل

باژیرئ (ئەدەنە) -دبیژن- ب نەخۆشیا تاعوونئ مر. و ھندەکین دی دبیزن: ئەو
ل ستەنبۆلئ ل سالا ۱۶۳۹ ب دەستئ مصطەفا پاشایئ صەدرئ ئەعظەم ھاتە
کوشتن.

پشتی وی کوپمامئ وی عزمەدینئ کوپئ شەرەفخانئ بوو میرئ
ھەکاریان، و ل سەر دەمئ وی گەرۆکئ ناقدار ئەولیا چەلەپی ھاتبوو
جولەمیرگئ، و ئەو بەحسئ وی دکەت و دبیزت: ئەو میرەکئ خودان شیانی
میرگەھەکا ب ھیز بوو^(۵).

میر عمادەدین ئەوئ ناسناقئ (صەبووری) بۆ خۆ د شعرئ دا ھلبژارتی،
ھەفچاخ و ھەقالئ مەلایئ جزیری بوو، و د دیوانا مەلایئ جزیری دا شعرەکا
ھەفیشک (موساجەلە) یا میر عمادەدین و مەلایئ جزیری ھەییە، ژئ دئیتە
زانین کو میری دەستەکئ دریژ د قەھاندنا شعرئ دا ھەبوو، و ژ ھندەک
گۆتین مەلایئ جزیری دئیتە و مرگرتن کو میر زانایەکئ شارەزابوو د
زانین شریعەتی ژئ دا، مەلایئ جزیری ل دووماھییا قئ شعرئ دبیزت:

د بەحرا قولزوما میران	ب غەوواصی گوھەر چینم
د بەحنا شەرح و تەفسیران	تو دەریایان وە نابینم
ژ میر و بەگلەر و چیران	غولامئ میر عمادینم

حەتا دەمەکئ نیزیك مژ و مۆرائئ راستیا کەسینییا میری د ناف خۆ
دا پێچابوو، و گەلەك کەس ھەبوون ھزر دکر کو میر عیمادەدین ئیک ژ
میرزادەیین جزیرا بۆتان بوو، ھەر چەندە د ھژمارەکا دەستنقیسان دا ب
ئاشکەرایئ ھاتییە کو میر عیمادەدین میرەکئ ھەکاری بوو، و ل قان
دووماھیان دو دەستنقیسین دیوانا مەلایئ جزیری ھاتنە دیتن، ئاگەھدارییەکا
گرنگ دانە مە، ئەو ژئ ئەقەییە کو میر عمادەدین ئەوہ یئ ناسناقئ وی
(صەبووری)، و ئەو ھەردو دەستنقیس ئەقەنە:

چەند وێرانە نشین شەبی هەماما ل هەوا
 لەو کو وێرانەییە وێرانە کو دیوار نەمان
 گەر کەسێ ژار کو ل شاگردێ قەصابان مە وەدی
 ئیرو شاهین کو ل صەیدینە ب شومقار نەمان
 لەبەخ خەندان شیفا بەخشن ل مەریضان چو مەسیح
 دێ چ موعجز بنومیتن کو تو بیمار نەمان
 صەبرێ صەببوورییە سەر وەک چەمەنێ هاتی دەمەک
 مە صەبر دێ ب چ بت سەرۆی سپیندار نەمان

شعرای چاری^(۱۲):

دلێ مەجرووحی من پر ژانە دیسا
 تژی دەرەد و غەم و کۆفانە دیسا
 نەشیم دەرمان بکەم دەرەد دلێ خو
 حەکیمان بێنە سەر ئوقمان و عیسا
 هەچی دی صوورمقا دلدار و دل بەر
 بیە حەیران دچار و کەفتە ئیسا
 بەلێ من زانیە بەدبەختیا خو
 چرایێ من حەتا صوبحی نەئیسا
 ژ لوظفا تە عەجەب مامە (صەبووری)
 نە گۆ حالت چیه دەفتەرنقیسا

شعرا پینجج^(۱۳) : ب زمانئ فارسییه.

ای بمثل روی تو همچو مه بر فلک
مدح لب لعل تو ورد زبان ملک
ما د رقیب آوریم نقد دل پیش تو
هر چه درد غش بود تا مثنیا سد محک
در لب جانان ببین جوهر فردا حکیم
گر بگشای دو لب وارهی از ریب و شک
حبک فی قلبنا صار کنقش بالحجر
صورت عشق ار دلم کس نتوان کرد حک
وصلک قد فات من هجرک این المضر
أحرق قلبی کذا أوقعنی فی الهلک
پیش تو جان باختن لی مرا کارلیک
عشق لو بر کپش کرده ز هم بازفک
ملک صبوری شود مقتل درگاه تو
نذر تو خواهد کند جان هزاران چه پک

شعرا شهشج^(۱۴) : ب زمانئ فارسییه.

بر آرم آه گرم از سینهء پر زخم خود هر دم
بجام زهر خون قهر اشک تر روان هر دم
فغان از شورش دلبر که جان ما بصد ناوک
زند بر جیگر ریشم هلاکم میکند هر دم
فدای آن لب شکر فشان بودم که در مجلس

بوقت گفتن و دور سفتن و شرین سخن هر دم
دوای درد مشتاقی کجا داند معالج را
که اشک خون ز مژگان تا گریبانم رهوان هر دم
علاج درد عاشق را میان آن دو لب باشد
اگر خواهد دوا دارد اگر مجروح در هر دم
ندانم تا بکی در ورطهء خون میدوم دائم
باین حال پریشانی و درد و پر بلا هر دم
ندارد چارهء عاشق بجز دیدار دلبر را
صبوری تا بکی باشد که در هجر بتان هر دم

مهلا رهمهزانی عه‌بباسی

ده‌قهره بادینان و هه‌کاری - وه‌کی ژ ژیدم‌رین ئە‌صلی یین ئە‌ده‌ببیاتا کرمانجی دئیته وەرگرتن- هیلینا ئیک‌ک یا ئە‌ده‌ببیاتا کرمانجی بوو؛ چونکی ئە‌و شاعرین به‌ری بناخه‌یی شعر و په‌خشانا کرمانجی دانایی ل قی هه‌ریمی گه‌هشتبوون، و هه‌میدی و عه‌لییی حه‌ریری و میر عیماده‌ددینی هه‌کاری و فه‌قییی ته‌یران و گه‌له‌کین دی باشت‌ترین نمونه‌نه ل سه‌ر قی چه‌ندی، ژ به‌ر قی ئیک‌ک مرۆف دشی‌ت ب پشت‌راستی فه‌ بیژت: له‌جه‌یا (هه‌کاری) - و بادینی ژ پشکه‌که‌ ژئ- هه‌تا نوکه له‌جه‌یا ئیک‌که‌مینه یا به‌ره‌می ئە‌ده‌بی یی کرمانجی یی هاتییه‌ نقیسین و گه‌هشتیه‌ مه‌.

ل سه‌دساله‌ ده‌ه‌ و یازدی مشه‌ختی (پازدی و شازدی زایینی) سه‌ره‌لدانه‌که ئە‌ده‌بی یا مه‌زن ل قی ده‌قهره‌ ژیک‌گۆتی (هه‌کاری و بادینان) په‌یدابوو، و گه‌له‌ک زانا و ئە‌دیبه‌ هه‌بوون قه‌ستا نقیسینا ب زمان‌ کوردی کربوو، و ب مخابنی فه‌ ئە‌م دب‌یژین: هه‌ر چه‌نده گه‌له‌ک ژ به‌ره‌می قی ده‌می ژ نافچوووه و نه‌گه‌هشتیه‌ مه‌ ژئ، به‌ئ نیشان ل سه‌ر هه‌بوونا به‌ره‌مه‌کی هیژا یی قی قووناغا دیرۆکی د ده‌ست مه‌ دا هه‌یه، هه‌ر وه‌سا هنده‌ک نمونه‌ییین کیم ژئ یین ژ باشیا ئیغبالی هاتییه‌ پاراستن د ده‌ست مه‌ دا هه‌نه‌ راستیا گۆت‌نا مه‌ تاشکه‌را دکه‌ن.

گه‌رۆکی ئۆسمانی یی ناقدار (ئه‌ولیا چه‌له‌پی) ئە‌هوی ل نیفا سه‌دساله‌ هه‌قدی ل گه‌له‌ک وه‌لاتین ئۆسمانیان گه‌ریای، و سه‌ره‌اتییا گه‌ریانا خو‌د کتیبه‌که‌ مه‌زن دا ب نافی (سیاحه‌تنامه) قه‌یدکری، ل ساله‌ ۱۰۶۶ مشه‌ختی

(به‌رانبەر ١٦٥٦ زایینی) هاتبوو پایته‌ختا میرنشینا بادینا، کو باژێری دیرۆکی یی ئامیدییی بوو، و ئەو بەحسێ ژيانا خەلکی دەرێی ژ گەلەك لایان قە دكەت، و ئێك وان لایان لایێ رەوشەنبیرییه.

ئەولیا چەلەبی بەحسێ زمانێ كوردی دكەت و ئاشكەرا دكەت كو ئەو ل سەر گەلەك لەهجهیان دئیته لێكشەكرن، و دبێژت: ئەو كوردین جیرانی ئێك و دو بن د ئەزمانی ئێك و دو دگەهن، بەلێ ئەوین ئێك دویربن باش د ئێك و دو ناگەهن، و بۆ دان و ستاندنێ ئەو هەوجەیی (تەرجومانەکی) دبن.

ژ وان لەهجهیین ئەو بەحس ژێ دكەت: لەهجهیا ئەیاڵەتا ئەرزەرۆمی (وەلاتی سەرحدی)، لەهجهیا ئەیاڵەتا وانێ و ناخی وئ دكەتە لەهجهیا پنیانشی و مەحموودییان، لەهجهیا بدلیسی كو رۆژەکییه، لەهجهیا پسیانیان (ل بازیدییه)، لەهجهیا زازا، لەهجهیا لۆلۆ، لەهجهیا چیاخی شنگاری دبێژت: باپریسی، و دبێژت: كورد تی ناگەهن، لەهجهیا حەریری، لەهجهیا ئەردەلان و دبێژت: ئەو ب فەصاحت دئاخسن بەلێ ئەو ئاخفتا خو گەلەك سقك دكەن، لەهجهیا سۆرانی و دبێژت: ئەو حەتا دەرەجەیهكێ لەهجهیهكا نازكە، لەهجهیا ئیزیدییین خالتي و دبێژت: خودانی (٢٤) لەهجهیین دی ژ كوردان تی ناگەهن^(١٥)، لەهجهیا ئیزیدییین چەكفانی، و دبێژت: ئەو یا تیکەله د گەل ئەزمانی ئەرمەنیان.

و ژ تشتین بالكیش ئەوه ئەولیا چەلەبی دەمی بەحسێ زمانان دكەت دبێژت: ئەگەر چ هاتبته گۆتن كو (عەرەبی فەصاحتە و عەجەمی ظەرافەتە و ترکی قەباحەتە و ئەزمانین دی نەجاسەتە) بەلێ زمانێ كوردان هەم فەصاحت و هەم بەلاغەت ژێ تیدا هەیه. و زمانێ كوردین جزیری و كوردین شیروان (سیرتی) ژ قی رەنگییه. پاشی چەلەبی دبێژت: بەلێ زمانێ ژ یی قان زیدەتر ل سەر فەصاحت و ظەرافەت و سەلاسەتی رادەوستت زمانێ كوردین ئامیدییا بادینانە، و ل سەر گۆتنا (عولەمائیین عامل) یین دەرێی ئەف زمانە

زمانی حەزەرەتی یوونسی بوو -سلاف لی بن-، چونکی ئەو ل مووسلی بوو و ب زمانی کوردان دئاخفت.

جەھ دی یخ مە دقیت قەگوهیزین ژ گۆتئا ئەولیا چەلەبی ئەو دەمی ئەو دبیژت: هەر جار ل ئەورۆزا سولتانی، بچویک و مەزن، و هەمی زانا و شاعرین دەقەرئ دەردکەقنە ژ دەرقە و ل سەرین رپکان، و ئەو شعرین پینجخشته و سیمالکی و چارمالکی و پینجمالکی و شەشمالکی و حەفتمالکی و هەشتمالکی دهاقینە بەرئیک، و ب مالکین شعران ئەو کیبرکانی دکەن.

ژ قان گۆتین ئەولیا چەلەبی دئیتە وەرگرتن کو دەقەرا بادینان ژ بەر زمانی وان یخ رەهوان و خۆش، یان وەکی ئەو دبیژت یخ خودان فەصاحت و ظەرافەت و سەلاسەت، و ژ بەر هەبوونا هژمارەکا مەزن ژ زانایان، و ژ بەر شانازیبرنا خەلکی دەقەرئ ب زاری خۆ، و کو ئەو زاری یوونس پینجەمبەری بوو -وەکی وان هزر دکر- پینجەچوونەکا علمی و ئەدەبی یا بەرچاڤ ل قی دەقەرئ هەبوو، حەتا وئ دەرجە ل جەژن و ئاھەنگان پتر ژ هەر تشتەکی وان کیبرک و موسابەقەیین شعری دکر، و ئەقە نە تشتەکی تایبەت بوو ب زانایان قە، بەلکی بچویک و مەزنان ل سەرین رپکا و جەھین ئاھەنگان ئەف کارە دکر.

ل سەر زەمانی میر موسەبیدخان کورئ مرادخان ئیک مەدرەسا مرادیی یا ناقدار ل ئامیدیی ئاڤاکری، ئەولیا چەلەبی هاتبوو ئامیدیی، و وەکی مە گۆتی ئەو بەحسی گەلەک لایین ژيانا خەلکی بادینان دکەت، بەلئ تشتی ل قیری مە دقیت بیژین ئەو دەمی ئەو بەحسی رەهوانیا ئەزمانی خەلکی دەقەرئ دکەت، ئەو شعرا شاعرەکی ئامیدیی بو مە قەدگوهیزت وەک نمونە ل سەر گۆتئا خۆ، و ئەو شاعر ئیک ژ وان کلاسیکین مەیه یین مخابن ناڤ و بەرەمە وی ب ئیکجاری بەرزەبووین، و ئەگەر ئەولیا چەلەبی بەحسی وی نەکربا قەت مە ئەو نەدنیا سی^(۱۶).

ناقی قی شاعری رهمهزانه، و ئەو ل وئ سا لا چەلەبی تیدا سەرا ئامیدیێ
دای کو سا لا ۱۰۶۶ مشەختی (۱۶۵۶ ز) بوو، یێ زیندیوو، چەلەبی وی ب ناقی
(مەنلایێ عالم رهمهضانی عەبباسییان) ددەتە نیاسین، و بەلکی ژ قی ئەقەبی
بیته زانین کو ئەف شاعره ژ ئیک ژ وان مالباتان بت یین خو ب عەبباسی ددانە
نیاسین، و مالا میران ب خو ژێ ئیک ژ وان مالباتان بوو.

دەمی ئەم دبیژین ئەف شاعره ل دەمی سەرەدانا چەلەبی یێ زیندی بوو ژ
بەر هندییه، چونکی دەمی چەلەپی ناقی وی دئینت نابیژت: (رحمه الله) و
ئەقە هندی دگەهینت کو ئەو هنگی نەمر بوو.

ژ قی پێشتر ئەم تشتەکی ژ قی شاعری نزانین، و ژ شعرا وی دئیتە
وەرگرتن کو ئەو شاعرهکی مەزن بوویه، ئەف شعرا وی ل دۆر حنیریا عشقی
دزقپت، و کو ئەو تشتی عشق دشییت بکەت نە ئاصفی وەزیری سلیمان
پێغەمبەری دشییت بکەت، و نە ئەرەسطووی فەیلەسووف، و هەژییه بیژین کو
وی ئەف غەزەلا خو ل سەر بەحرا (البسیط) قەهانیدییه، و میزاننا وی ب قی
رەنگییه: (مستفعلن فاعلن مستفعلن فاعلن)؛ دا بەری خو بدەینێ کانێ چاوا
رهمهزانی ئامیدی د ماهییهتا عشقی دگەهت:

رایێ ل ئاصف دکەن والە و حەیرانی عشق

دەرسی ئەرسطووی ددەن سەرخۆش و سەکرانی عشق

عەقلی (کول) ئەر بیته نیف مەکتەبی عشقی دەمەک

دئ بیتن مەضحەکی طفلی هەوس خوانی عشق

دەفعی حەرارەت دکەت ما ژ دلی زەمەهریر

لایەزەلا گەرمییا ئاتەشی سووزانی عشق

دئ بسوژت عالیەمی ئاهی شەرەریاری دل

گەر هەبتن گاقەکی مانعی طوفانی عشق

من حهسهدا كوفرى بوو داغه ل ئيمانى لهو
سهرگهر و پىخواس دچووم دامهنى روهبانى عشق
داغى نهانى مه لهو ئهشكههه ظاهركرن
ئهمرى چراغان كره خهسرهوى خوبانى عشق
گهه ژ ضهميرى ب خوه خوون كو تهرهششوح دكهت
ديده دبت مهعههنى لهعلى بدهخشانى عشق
غونچهئى بوستان ئهگهر بهندى نيقابى فهكهت
لال دبت بى گومان مورغى گولستانى عشق
فاش مهكه زارى خوه ئهه رهمهضان گهر دكهه
شوبهه نهسىمى دبه طازى و عورىانى عشق

لاغهری

د دیرۆکا ئەدەبییاتا کلاسیکی یا کرمانجی دا شاعرهك ب ناسناقئ (لاغهر) هه‌بوویه.. ئیکه‌مین جار به‌حسئ وی د ناق به‌حسان دا هاتییه‌کرن د گهل به‌لاقبوونا شهرحا دیوانا مه‌لایئ جزیری بوو، ئەوا مه‌لا ئەحمه‌دی زفنگی ل سالا ۱۹۵۹ ز به‌لاقکری، ژ بهر کو د قئ کتیبئ دا ته‌خمیسه‌کا لاغهری ل سهر شعره‌کا مه‌لایئ جزیری هه‌بوویه.

ژ بهر کو چو زانینئ بنه‌جه د ده‌ستئ مه‌لا ئەحمه‌دی زفنگی دا نه‌بووینه ل دۆر قئ شاعری کانئ ئەو کییه؟ و ناقئ وی ب دورستی چییه؟ و ل چ ده‌می ژیایه؟ وی ژ لایئ خوه‌قه‌چو ئاگه‌هی د دهر‌حه‌قا لاغهری دا نه‌داینه، ب تنئ ته‌خمین کرییه کو به‌لکی ئەف لاغهره‌یه‌ک ژ فه‌قییئ مه‌لایئ جزیری ب خو‌بت، له‌و ته‌خمیسا وی د دانه‌یا ده‌ستنقیسا دیوانئ دا، ئەوا ل جزیری هاتییه‌نقیسین د نیقا دیوانئ ب خو‌دا هه‌یه. و تشتئ مه‌سه‌له‌پتر ل بهر‌قه‌کۆله‌ران ئالۆزکری ئەو بوویه زفنگی دیار نه‌کرییه کانئ ئەو نوسخه‌یا دیوانئ یا وی پالدایه‌سهر (یا ئەو دبئرتئ: نوسخه‌یا جزیری) ل چ ده‌م هاتییه‌نقیسین.. و ئەگهر وی ئەف چه‌نده‌دیار کربا، یان گۆتبا کانئ کئ ئەو نوسخه‌نقیسییه، به‌لکی مرۆف شیا‌با هنده‌کئ نیژیکی وی ده‌می ببا یئ لاغهر لئ ژیا‌ی.

لاغهر ب قئ ره‌نگی ما که‌سه‌کئ نه‌نیاس ل بهر‌قه‌کۆله‌رئین دیرۆکا ئەدەبییاتا کوردی.. هه‌تا سالا (۲۰۱۱ ز) ده‌می بو‌جارا ئیکئ (پارچه‌یه‌ک ژ دیوانا لاغهری) مه‌د گهل هه‌قالئ خو‌حوسئین شه‌مره‌خی ئاماده‌کری، و ل

دهزگهها سپيريز ل دهۆك دايه چاپكرن. د قى بهرهه مى دا مه دابوو
ئاشكهراكرن كو لاغهر ناسناق شاعرى مه يى كلاسيكى مه لا عومهرى
كوپرى مه لا عهبدصه مدئ تينييسييه، ئهوى ل نيقا دويى ژ سه دساللا نۆزدئ، و
چهند ساله كان ژ سه دساللا بيستى ژيائى.

د دهستخه تا قى بهرهه مى دا ئهوا ژ لايى مه لا عهبدلمه جيدئ تينييسى
هاتيهه نقيسين، كو ژ نه قيبين شاعرييه، ئهوا ته خميسا مه شهوور ههيه يا كو
ل سهر شعرا جزيرى هاتيهه دانان، ههر وهكى ناسخى هزركرييه كو مه لا
عومهرى لاغهر خودانئ ته خميسييه.

ل دويى قى هزرى مه ژى مه لا عومهر وهك خودانئ ته خميسى دا نياسين،
و مه گۆت: ئهوه يى شعرا مه لايى جزيرى ته خميس كرى، بهلى پشتى
هژمارهكا دهستنقيسين كهفن مه ديتين، بۆ مه ئاشكهرابوو كو مه لا
عومهرى لاغهر نه خودانئ ته خميسييه، و بهرى مه لا عومهرى لاغهرهكى دى يى
شاعر مه ههيه، و ئهوه خودانئ ته خميسى.

ل قيرى مه نه قيت به حسى زين و سه رهاتيا مه لا عومهرى تينييسى
(لاغهر) بكه، چونكى ئهف چهنده د كتيا مه يا ناقبوورى دا ههيه، ب تنى
من دقيت ئيشارهتى بدهمه هندهك ديروكين ژيانا وى؛ چونكى ئهوا دى هندهك
گريكان ل بهر مه قهكهن:

ساللا بوونا مه لا عومهرى لاغهر ب دورستى ئهه نزانين، بهلى وى ل ساللا
۱۳۰۴ مشهختى (۱۸۸۶ز) ئيجازميا مه لاتيى ژ مه لا شهعبانئ كوپرى مه لا
عهبدللاهئ مكسى و مرگرتبوو، و ئهگهر ئهه ته خمين كهين كو عومهرى وى
هنگى سيهـ سال بووينه، بوونا وى دئ ل دۆرين ساللا ۱۸۵۶ بت، و دههـ
لهشكهرى رووسان ب هاريكاريا ئهرمه نان ب سهر دهقهرى دا گرتى، بهرى
شهري جيهانى يى ئيك و گهلهك ژ خهلك سهرحهدي و وانئ
مشهختبووين، مه لا عومهر ئيك ژ وان بوو بين مشهختبووين و قهستا دهقهرا
بادينان كرى، وى دقيا بچته گوندئ (بهروشكى) چونكى هيقينئ مالباتا
وان ژ ويړيه، بهلى شيخ عهبدلقه ههاري مه مانى داخواز ژى كر ئهوا بمينته ل

گوندی مەمانی و دەرسان بەدەتە فەقیان، و پشتی سی سالان ژ مانا مەلا
عومەری ل مەمانی ئەو جارەکا دی قەگەرپا دەقەرە مکسی.. و دووماهییی ئەو
ل گوندی زفستانیی ئاکنجی بوو، و مرنا وی هەر ل ویری بوو ل دۆرین
سالا ۱۳۳۰ مشەختی (۱۹۱۲ ز) یان پشتی هنگی ب چەند سالەکان.

پشتی دیرۆکا مەلا عومەری لاغەر بۆ مە ئاشکەرا بووی، مە دقیت
بیژین: دو دەستنقیسین کەقنتر ژ دیرۆکا مەلا عومەری د دەست مە دا هەنە،
د هەر دویمان دا تەخمیسا (لاغەری) ل سەر شعرا مەلایج جزیری دانای هەیه،
تشتی هندی دگەهینت کو دقیت مە پتر ژ (لاغەرەکی) هەبن، و ب راستی
ئەف دیارە تشتەکی نە یج غەریبە د دیرۆکا ئەدەبیاتا کوردی دا، ژ بەر کو
هەندەک جارن سی چار شاعر مە هەنە ئیک ناسناف بۆ خوە هلبژارتییه.
و ئەو هەردو دەستنقیس ئەقەنە:

یا ئیک: دەستنقیسا میر و شاعری بادینی یی دووماهییی ئیسماعیلی
کورپی محەمەد طەیار پاشای ئامیدی (ل سال ۱۸۷۲ ز مریوو)، ئەوا ژ (۳۰۰)
بەرپەرەن زیدەترە، ل دەسپیک دیوانا مەلایج جزیریە^(۱۷)، پاشی گەلەک
شعرین جودا جودا یین فارسینە یین گەلەک شاعران، و د دویف دا هەندەک
مەکتووباتین شاعری ناقدار فزوولی یی بەغدادی نقیسینە، پاشی دیوانا وی
ژی نقیسییە، و دیرۆکا نقیسینی وەکی وی ب خو نقیسی رۆژا ئەینیییە ل
مەها شهووالا سال ۱۲۶۰ مشەختی چریا دوویج ژ سال ۱۸۴۴ زایینی. د بەرپەرپی
(۱۴۰) دا ژ قی دەستنقیسی تەخمیسا لاغەری ل سەر شعرا مەلایج جزیری
هاتییه، ل بن قی نافی: (مخمس لاغری بر غزل شیخ أحمد جزیری)، و ئەف
تەخمیسه ئەو یا کو د دیوانین مەلایج جزیری دا دئیت. و ژ قی چەندی دئیتە
زانین کو بەری مەلا عومەری تینیسی یی لاغەر بیته سەر دنیایج شاعرەکی
دی ب ناسنافی (لاغەر) هەبوویە.

دەستنقیسا دووی: یا ئیبراھیمی کورپی سەید ئەحمەدی بیسکییه، و
وەکی مە ل پیشیا کتیبی گۆتی هەر چەندە ل چو جەین ماین ژ قی
دەستنقیسی دیرۆکا نقیسینی نینە ژ، بەلی ژ سەر و بەری نقیسینی و رەنگی

کاغەزى دئىتە زانين کو دبت ژيىى وى دوسەد سال تی هەبن. د قى دەستنیسى ژى دا، ئەوا بەرى مەلا عومەرى تینىسى هاتییە نقیسین، تەخمیسا لاغەرى ل سەر شعرا مەلایى جزیرى هەیه، و دیسا ل بن قى ناڤ و نیشانى: (مخمس لاغرى بر غزل أحمد جزیرى).

و ل قیى مە دقیت دەقى تەخمیسا لاغەرى وهكى د قان هەردو دەستنیسان دا هاتی ل بەرچاڤ بدانین، د گەل جوداهییى وى د گەل دانەیا زقنگى، بو پتر مفا:

رەمزهك ژ نەسىمى ل چەمەن دا و خوەشى
رأبوو ژ خەوى سەبزه و شەبنەم دوەشى
چەندى خەبتي دل كو بكت سەير و نەشى
نیرگزا مەست^(۱۸) د سەحەرگەھ كو مەشى
بشكفت سەحەر غونچە^(۱۹) ژ چارا ئەرەشى
حورین د بەشتى و پەرى جوملە جەما تین
زوهرا رەقى چەنك و چەكانە^(۲۰) ب غنا تین
غوئغول دكەفیتن چەمەنان تیک ف^(۲۱) ئەوا تین
شمشاد ب مەش سەوسەن و سونبول ب سەما تین
ئەى سەروى خەرامان كو تو جارەك ب مەشى
چین گرتیه زولفان^(۲۲) ژ سەراسەر ب لەف^(۲۳) وکەف
خوونى وه درپژن كول شیران جەمدى كەف
دونیا بوویە لەیلان ژ لغاقان دوەرت كەف
رۆم و عەجەمى گرتیه ئوغولمە ب صەف صەف
جوهتى موغولان هاتیه جەنگى حەبەشى
وهصفین د جەمالا تە ژ^(۲۴) ئەووول كو سەبەق دا

تهحسین ژ ئوستاد و کهلامی وه ب حهق دا
 باوهر نه مهها بهدری ب ئهنگوشتی دو شهق دا
 وهک زهره ههری سینه ژ مهرا ته شهفهق دا
 بوو شوهرئی ئافاقی ب خورشیدی وهشی
 خال و نوقهط و عهنبهر و مسکی ته رهشاندی^(۲۵)
 یهک نوقه نهدی کهس قهلهمی سههوی وهشاندی^(۲۶)
 کافووره کری صهفحه سهوادی نهقشاندی
 کی دهسته ژ قودرهت وه کشاندی وه رهشاندی
 قهوسی دو هالان ل بهیاضی برهشی؟
 هندی کو ههبن خوب و ظهریف ههردو غهمیینه^(۲۷)
 وهک شههده ههبن داعی چ حاجهت قهسهمیینه
 دمر خوونی جهگهر پارهئی دهرد و ئهلهمیینه
 چهندان ته بوت و لاتی نثاری قهدهمیینه
 ئعجاز مهکه قی کو تو ژ نهسلی قورهشی
 گازنده ژ دهرد و ئهلهمان قهط مهکه ئیدی
 ئهف طالع و بهختی وه موبارهک^(۲۸) ته ل کی دی
 مهحصوولی مواردی مه ژ تیری ب چیی دی
 ئهی دل ژ کهقانی ههلهک ئهختهرمه شههیدی
 مننهت کو تو ئهختهرمهئی قهوسی ب وهشی
 ههر گهزمهئی ئاور کو ژ چههقین ته ب کل هات
 من سینه ههدهف دا بهر و یهک یهک نه بهطل هات

ئاههك مه نههشت صهبر وسوكوون بئ تهحمل هات
 دهريا جهگهري بوو كو مه ئهف ناله ژ دل هات
 ما ئاه و فغانان دكرت كهس ژ خوشي؟
 بئ كهشتيئ بهر بهحري فراقئ ئهرخيم ئهز
 خهوفهك مه ههبوو لئ ب وصالئ پهرخيم ئهز
 بهنهك ژ وصالئ مه بهيست و كهرخيم ئهز
 وهك تووله ل پئ مووچه ل دؤري چهرخيم ئهز
 چخ كرمه حهبيئ گو: تو ناري بقهشي!
 لاغهر د زهماني خوه د شعري⁽²⁹⁾ تو عهلائي
 چهندي ته ههبن داغ و برين تيك بهلائي
 پهنگين تو ژ دهرد و ئهلهمان شوبهي وهلائي
 (الله) چ طبعهت بهشهرى خوه نه مهلائي
 قئ جهور و جهفايئ تو پهياپهي دكهشي

تشتئ بهرچاف ئهوه د قان ههردو دهستنقيسان دا ناسناقئ شاعري ب
 پهنگئ (لاغهرى) هاتيه، هه چهنده د دووماهيا شعري ب خوه دا وي گوتيه:
 (لاغهر د زهماني خوه و عشقئ تو عهلائي..).

هندهك شعريئ دى يئن لاغهرى:

دهستنقيسهكا دى ل قئ دووماهياي كهفتيه بهر دهستئ مه ئهو ژى
 دهستنقيا زانايئ ناقدار مه لا خهليلئ سيئرتيه⁽³⁰⁾، و ل جههكى د دهستنقيسئ
 دا هاتيه كو ئهو ل مهدرهسيا (قوبا) ل ئاميدبيئ ل سالا 1193 مشهختئ
 (1779 ز) هاتيه نقيسين، و ل جههكى دى هاتيه نقيسين كو (عبدللاهئ

کۆرۆ سەهید حەسەن گەلیرمانی نقیسییە(ی، و ل ھندەك جهان شعرین مەلا خەلیلی ھاتینە نقیسین و د سەر دا ھاتییە: (لکاتبە) ئانکو نقیسەر مەلا خەلیلە.. و ھندەك بەرپەرپین دی د ناڤ دا ھەنە خەت نە وەکی یخ مەلا خەلیلە و نە وەکی یخ سەهید عەبدوللاھ گەلیرمانییە.. لەو ئەم دبیژین: دبت ئەف کەشکۆلە کۆمەکا بەرپەرپان بت د بەرگەکی دا ھاتبە لیکدان.

د ناڤ وان پەرپان دا یین ئەم ھزر دکەین نقیسەرئ وان نە مەلا خەلیلە و نە سەهید عەبدوللاھ، پەرەك ھەیە ژ بەراھی و دویمایھییا وی دئیتە زانین کو ئەو پەرەك فەقەتیایە ژ دیوانا شاعرەك ب ناڤ (لاغەر) ژ قافییا حەرفا (ئ)، ل بەر و پشتا قی پەری سئ شعرین کرمانجی و مالکەك ژ شعرەکا دی ژی ھەییە، و ژ نیشانان وەسا دیارە کو بەری قی پەری و پشتی وی ژی ھندەك پەر ھەبووینە دگێدایی ب وی قە بەلئ مخابن ئەو نەماینە، و ئەو شعر ئەقەنە:

شعرا ئیک:

ھندەك بەیت ژ سەری دکێمن، د پەری بۆری دا چووینە (کو د دەست مە دا نینە):

... .. دەولەتا رەنگ رەش بین د رەنگ مەرتهبە
 ھەر ل پێش شاھ جەمالئ بوویە دوزداری کەلئ
 وەقتی بیبار بکەتن عەسکەری حوسنا تە شەھم
 ھەر دەمەك وئ دبەم بانگ درایا ئقەلئ
 یال دۆر صەفحەئ حوسنا تە سیاھی چییە بیژ
 خەرمەنا ماھئ ژ مسکی یا ژ قودرەت خصەلئ
 موحبەتا خوہ تە ئەمانەت ف مە دایە ژ ئەوہل
 زەحف ژ وی خەلقئ ئە باکرەمە ب دل گۆتە بەلئ

ژ سه‌مه‌ندی مه چ کیمه هه‌ر د نیف ئاگره من

... .. من ژ بادئ وصالئ ژ خوولئ

... ..

بهره ئادهم مه‌له‌کان سه‌جده د رۆژا ئه‌زه‌ئئ

پنپه^(۳۱) و داغئ جونوون بوو د ده‌ئئ ناقه خوها

هوون مه‌بیژن کوو کفه دایه لغا‌ئئ جه‌مه‌ئئ

ژ وی ده‌ستی مه ره‌قیبی دوورن چ نییه غه‌م^(۳۲)

هه‌ر ل سه‌ر موشته‌رییا سه‌عدئ مه‌کانئ زوحه‌ئئ

عه‌کسئ حوسنا ته‌ دا شوهره‌ت قورصئ خورشید^(۳۳)

حاکمئ هه‌فت فه‌له‌ک مه‌سنه‌ئئ بورجا جه‌مه‌ئئ

لاغه‌ری وه‌صلئ جه‌بیان ژ ته‌ نایئ کو بکه

هه‌ره دوور دوور سه‌کن شو به‌ته‌تی توولئ مه‌حه‌ئئ!

شعرا دویع: ل ده‌سپیکا شعرا دی دبیرت: وله ایضا:

صه‌نه‌ما دوور ته‌ کـرین... ..

مه‌هـه‌کی بوو... ..

مه‌هرووخان وه‌صفئ ئه‌ووهل شه‌رطئ وه‌فا دئ بتن

وی مه‌ پا کیم نه‌کن ئه‌و ل ره‌قیبان عه‌ده‌بی

مه‌ نه‌گۆتن ژ طه‌ریقا ته‌ شه‌ده‌ر قه‌ط چو که‌لام

ته‌ جودا پۆست ژ مه‌ کر شهبی نه‌سیمئ جه‌له‌بی

دووهره کوو دو عه‌ره‌فه و که‌عبه وه‌صلا ته‌ نه‌هات

نه ب ئاوازی حەزین بانگی سبێ کەسکە ئەبێ

قەط وە نینە و نەتبن شوپهەتی یاری مە حەبیب

ئەووول و ئاخیری قەنجانە ب ئەصل و نەسەبێ

... (٣٤) قە نەهن زولف و خەط و عارض و حال

... کو صانع ب خوە تەحسین بکت قی عەجەبێ

دئ حەسوودی ب تە بت لاغەری یەعقوبی حەزین

ژ یووسف تە خەبەرەك جارەك ب وەصلی ئەرە بی

شعرا سییی:

پاشی دبێژت: ولە ایضا:

غونجەیا پەردە سەماوی د سەحەرگەه سەمەنی

ژئ قەدەر کت لیبسی شوپهی عەرۆسا چەمەنی

بولبولی دل ب برین پیش مقابیل دگری

هێستر بوونە عەقیق یاری سوهیلا یەمەنی

نرگسان بەزمنی ل دۆری قەدوخن بادەنی ...

ساقییی خەلووتی خاصا مە د دەست جامی

گەر صەبا تیک بەدەتن زولفی جەبینا تە سەحەر

کیم بەها دئ بیتن نافەئی مشکێ خەتەنی

بی یەساغ زولف دکت سەیری ل باغی تە حەبیب

لەو ژ بەر ئاهێ دمن رەش بوویە رەنگ شەبی تەنی

شاهدی شەهد شەکەرلەب وەکی شیرین بکە ئەمر

بی تیشە دکتەن پیشە پیشە کو کەنی

شامیان روکبه قه‌دمرکت بازنی زولف و شوتر
سونبولان سه‌جدهئی ته‌عظیم بکردن شکه‌نی
ژ روخان سوهرله‌بی پهرده قه‌گرتن ژ بنه‌فش
همنشین دئ بکه‌نه یووسفی جاها زه‌قه‌نی
لاغهری هه‌رچ کو دل‌بهر ب نه‌ظهر به‌ر قئ که‌ته
شوبه‌ی ئکسیری به‌قا تا ئه‌به‌دی مایی خه‌نی

شعرا چاری:

پاشی دبیزت: وله ایضا:

پرفت و مه‌شیا ته‌م دی سه‌رو د نیقا چه‌مه‌نی
ئ م نه‌دی که‌س د دنئ مثلی ته‌ شیرین ده‌نی

پشتی قئ به‌یتی په‌ر ب دویماهی دئیت، و په‌رئ دی ل به‌ر ده‌ستی مه
نینه. و تشتی بالکیش ل قیری ئه‌وه ل هه‌ر سه‌ جهان شاعر له‌قه‌بی خو ب
ره‌نگی (لاغهری) ئینایه. و ب هزرا من ئه‌ف په‌رئ د که‌شکوؤلا مه‌لا خه‌لیلی
سیرتی دا هاتی، دئ په‌ره‌کی فه‌قه‌تیای بت ژ دیوانا لاغهری ئیکی خودانی
ته‌خمیسی، و به‌لکی مه‌لا عومه‌رئ تینیسی ئاگه‌ه ژ وی هه‌بت، و د دانا
له‌قه‌بی خوه‌یی شعری دا چاق ل وی کریت. ل دووماهییی ئه‌م دشیین ب
پشته‌ستی بیژین: به‌ری مه‌لا عومه‌رئ تینیسی، شاعره‌کی دی مه‌ه‌بوویه
ناسناق وی (لاغهر) و به‌لکی (لاغهری) بت، و ئه‌وه خودانی وی ته‌خمیسا شعرا
مه‌لای جزیری، به‌ئ مخابن که‌سینییا وی و ده‌می ئه‌وه ئی ژیای هیشتا ل به‌ر
مه‌ئاشکه‌را نه‌بوویه.

ئاغائۆك بیداری

ئاغائۆك بیداری ئیك ژ شاعرین خودان شیانه، و ژوان پارچه شعرین وی یین کیم، یین هتا نوکه گهشتینه مه دئیته زانین کو ئهوی دهستهکی دریز د قههاندن دا ههبوویه، بهلی مخابن ژین وسهرهاتیا وی هتا نوکه ل بهر مه یا روهن و ئاشکهره نینه، و بهرهمی وی ب تمامی نههاتییه دیتن و بهلاقرن، ب تنی چهند شعر و پارچه شعرین کیم تی نهبن.

ئاغائۆك کی بوو و کهنگی ژیاوو؟

دئیته زانین کو ئاغائۆك خهلكی گوندی (بیداری)یه، و (بیدار) گوندهکی دهقهره سپایرتییه، و سپایرت ناحیهکا قهزایا (هیزانی)یه، ل ویلایهتا بدلیسی، و ئهو دکهفته د ناقبهرا باژیری هیزان و موکسی دا. ژین و سهرهاتیا وی، و ئهصل و هیقینن وی هتا نوکه ب بهرفرههی نههاتییه زانین، بهلی ژوی شعرا وی یا کو وی ب مرنا دو کورین خو قههاندی، دئیته زانین کو ئهو ئیک ژ کورین سهدهسالا دوازدی مشهختی (ههژدی زایینی) ژیایه، و ئهو د قی شعرا خو دا ئاشکهره دکهت کو دو کورین وی پیکه ل پۆزهکا مهها نیسانن کو پۆزا شهنبیی بوو ژ سالا ۱۱۴۰ مشهختی (۱۷۲۸ ز) مریوون. و ئهو ل جههکی دی ژ شعرا خو ئاشکهره دکهت کو کورهکی وی یی سیژده سالی بوو، و یی پازده سالی بوو، مهعنا کیم کیم ژیی ئاغائۆکی ل وی سالی دقیت نیژیکی چلی بت.. و ژ قی چهندی ئاشکهره دبت کو دویر نینه بوونا وی ل دۆرین سالا ۱۱۰۰ مشهختی (۱۶۸۸ز) بت.

و ژ وان پارچه شعرین وی یین مه ل قیری کۆم کرین، بۆ مه ئاشکهره
دبت کو ئاغائۆکی ناسناقئ خۆ یئ شعری کربوو (غهین ئهلیف) کو دو
حهرفین ناقئ وینه، و دبت ئهه ب قئ چهندئ یئ داخبار بوویه ب فهقیئ تهیران
ئهوئ لهقهبع خۆ کرییه (میم و حئ).

و ژ قئ چهندئ زیدهتر هتا نوکه ئهه تشتهکی ژ سهرهاتییا وی

نزانین!

ئاغائۆک.. شاعری رهخنهگر:

مه گۆت: هتا نوکه ب تنئ سئ چار شعرهکین ئاغائۆکی یین
هاتینه دیتن، و شعرین وی یین دی هیشتا ل بن تۆزا ژبیرکرنینه د ناف
بهیرهپین بهرزه دا ژ ئهدهبی مه یئ کلاسیکی، و ژ وان شعرین وی یین کیم
ئاشکهره دبت کو ههستهکا رهخنهگریئ ل نک وی ههبوویه، رهخنهیا ل
زهمانی، و ل کورپین زهمانی ژئ، و وی دهست و دارئ خرابئ ل دهمئ وی بهلاق،
و ئهقه هندئ دگههینت کو ئاغائۆک ژ وان شاعران نهبوویه یین پشت دایه
واقعی و دهندهک بورج و کهلاتین خهیالی دا ژیای، بهلکی وی خهه ژ
سهراستکرنا واقعی دخوار، و ب چاقئ چاککرنا دهست و دارین خراب بهری
خۆ ددا زهمانی و خههک زهمانی ژئ..

گهلهک شاعر ههنه، دهمئ ئهه شعرین وان دخوینین ئهه دبیین ئهه
تیرین کهریا خۆ دهوشیننه زهمانی، و ههر سالۆختهکی کریتئ ههبت، ئهه ب
زهمانی راددهن، دبیزن: زهمانی خائینه، وهختئ خرابه، دنیا یا پویچه.. و هتد، و
بهلکی مهخسهدا گهلهک ژ وان ب زهمانی کورپین زهمانی بت، بههئ ژ بهر ههر
ئهگهرهکا ههبت ئهه قئ مهخسهدا خۆ ل پشت پهردهیین (کینایهت و
مهجازئ) قهدهشیرن، و کیم شاعر ههنه قئ پهردهی لاددهن، و تیرین خۆ
ئیسکهه دهوشیننه خودان سووچان.. و ب هزرا من ئاغائۆک ئیک ژ وانه.

مرنا هەردو کورپین وی:

ئیک ژ گرنگترین شعرین ئاغائۆکی، ئەو شعره یا وی ب هلاکەفتنا مرنا دو کورپین خۆ د ئیک رۆژی دا قەهانەدین، و گرنگیا وی ژ هندی دئیت ئەو بەرپەرەکی قەشارتی ژ ژینا قی شاعری بۆ مە ئاشکەرا دکەت، و ب مە ددەتە زانینی کو ئەو ل ساللا ۱۱۴۰ مشەختی یی زیندی بوو، و یی خودان مال و عەیاڵ ژی بوو..

ئەف شعره ئاغائۆکی ل مەها رەمەزانی ژ ساللا ۱۱۴۰ مشەختی (نيساننا ساللا ۱۷۲۸ ز) قەهانەدیه، تیدا دبیژت^(۳۵):

سەد مخابن قی جەوابی ئەز ژ دل نالان کرم
طاقەت و قوووت نەما من بەلکی ئەز بی جان کرم
لەشکەری دەردان گەها من ژ عاقلی تالان کرم
من نەما قەط خەو ب جارەک بی سەر و سامان کرم
من دو شاھی چوونە قی کرا موبتەلای و ان کرم
وی دەما مەسمووعی من بوو هجرەتا جوھتی کوران
غەم ل سەر پشستا مە حاضر بوونە باری ئۆشتران
ستری^(۳۶) نابم ئەز تو جار ئیدی ژ قی باری گران
ریش و رەھ هەردو مە شل بوونە ژ ئاقا هیستران
فورقەتا وان سۆرگولان ئەز بی عەدەد گریان کرم
ئەهی رەبیبی عالم تویی دەردی ل حالێ من پورە
من ژ خانی چوونە قی کرا رۆژەکی جوھتی کورە
گەر وەلەد عارە وەلاکن ئەو ل نک بابی دورە
جەوھەرەک خەلکی بیانی (بۆ مە) بوون شیرین سورە
قی دەمی دین و تەلەس ئەز حەوجەیی دیران کرم

هەردو پۆژان حەق ب سەر من ئەف موصیبت ئانییه
سال هەزار و سەد و چل چوونە ژ هەجرا ئوممییه
ماهی نیسانی کو پۆژا رمش ل من بوو شەنبییه
لازمه هەرچی کو حەق کت ئەم ب وی بن رازییه
لیک قان دەرد و غەمان بی دانش و ئذعان کرم
هەردو پۆژان وان ب یهک را دائییه تهرکا جههان
یهک د سالا سیژدههی بوو یهک د سالا پازدههان
خوزی ئەو هەردو بگرینا ل من نه کو ئەز ل وان
ستری نابم ئەز تو جارن ژ حەسرەتا جوھتی کوران
هجرەتا وان سۆرگولان ئەز بی عەددە گریان کرم
قەط ژ دل نائیته دمر تیرا د دل تیرا کولاب
من برینا دل د دەف دا دمریوییه ژئی تی عەداب
سینه ئاتەش دانی ئیرۆ دل د وی دا بوو کەباب
لەو دنالم بی قیاس و لەو دکالم بی حساب
قی گولانی ئەز ژ سەیرا سۆرگول و وەردان کرم
من دقیت عیسی بیینم دی ژ کوو پەیدا بتن؟
من برینا دل خەفە ئەسسەح بزانی خوش نابتن
دی ب دەرد و غەم بمینم تا قیامەت رابتن
گەرد حەشری دا بیینم وان کو دل پی شا بتن
لی تە تا (یوم القیامە) موئسی دەردان کرم
(غەین ئەلیف) بەسکە ژ نال وزاری وئاها دەروون

ئەو قەضایا باریه ما کەس ل وئ چو کت ب روون

ساعەتەک تەئخیری نابیتن (ولا یستقدمون)

هەرچی حەق کت ئەو حەققە (إنا إلیه راجعون)

لئ ژ دەرد و حەسرەتان ئەز بئ عەدەد گریان کرم

(کوند ژى براىى بازىیه) و پەخنەکا د جەئ خۆ دا:

شەرەکا کلاسیکی یا هیژا هەیه، ئەوا هاتییه دیتن ژ دو پارچەیان پیک دئیت، شاعر تیدا پەخنەیهکا دژوار و د جەئ خۆ دا بۆ ھندەک تەخەییپن جفاکی ئاراستە دکەت، ئەوین دورویاتییی ب کار دئینن، و هەوجە ناکەت ئەم ل دۆر ناھەرۆکا قئ شعری باخقین چونکی ئەم وئ ب خۆ دئ ل بەر دەستین خواندەفانان دانین، ب تنئ من دقیت بیژم: ئەف شەرە بۆ چار کەسان دئیتە پالدان، و دیاردا پالदानا شەرەکئ بۆ پتر ژ شاعرەکی د ئەدەبئ مە یئ کلاسیکی دا گەلەک دئیتە دیتن، و دویر نینە ئیک ژ ئەگەرین بەلاقبوونا قئ دیاردئ ئەو بت، شاعرەک دا ئیت و شعرا شاعرەکئ بەری خۆ، یان هەققاخئ خۆ، بۆ خۆ نقیست، بی ئیشارەتئ بدەتە ناقئ شاعری.. و پشتی وی کەسەک دی دا ئیت، و وئ شعری ب خەتئ وی بینت، و دا ھزر کەت ئەو شعر یا وی شاعرییه، و بۆ وی پال دەت، ب تاییهتی ئەگەر دویماییا شعری (کو ناسناقئ شاعری تیدا دئیت) نەھات بت.

و ئەف شعرا نوکە دئ قەگوھیزین: (کوند ژى براىى بازىیه)^(۳۷)، ئیک ژ وان شعرانە یین بۆ فان ھەر چار شاعران هاتییه پالदान: ئاغائۆکئ بیرداری، و مەلا خەلیلی سیرتی، و عەبدررەحمان ئاغایی شەرەنەخی ئەوئ ب ناسناقئ ئاغایی سۆر دئیتە نیاسین، و بۆ ساعییی هیینی، بەلئ ب ھزرا من ب خۆ ئەف شەرە پتر ژ ھەژى ئاغائۆکییه، ژ بەر دو ئەگەران:

ئیک: دەقق قئ شعری د دەستنقیسا مەلا خەلیلی سیرتی دا هاتییه

(کول سالا ۱۷۷۸ ز) هاتییه نقیسین، و شیخ جونەیدی زووقەیدی ژى وئ ژ

مه‌لا خه‌لیلی فه‌دگوه‌یژت و دب‌یژت: من گو‌ه لی بوویه کو ئەف شعره ژ
 فه‌هاندنا باپیری منه، هه‌ر چه‌نده وی ل سه‌ر نه‌نقیسیه کو ئەو شعر یا وییه.
 و ئەز دب‌یژم: هه‌ر که‌سه‌کی شعرین مه‌لا خه‌لیلی خواند بن، و ئسلووبی
 وی دیت بت، دئ زانت ئەف شعره گه‌له‌ک یا دویره ژ ئسلووبی مه‌لا خه‌لیلی..
 دو: ساعیی هی‌نی و عه‌بدره‌حمانی شه‌رنه‌خی هه‌ردو پشتی مه‌لا
 خه‌لیلینه، و هه‌بوونا فی شعری ب خه‌تی مه‌لا خه‌لیلی هندی دگه‌هینت کو
 مسۆگه‌ر ئەف شعره نه یا وان هه‌ردووانه، و چونکی ئەو نه‌یا مه‌لا خه‌لیله دئ
 مینت ئاغائۆک ب تن.

و هه‌ژیه بیژین: کو ئەف شعره ل سه‌ر کی‌شا (ره‌جزا موئه‌ممه‌ن) هاتییه
 دانان، و ته‌فعیلا چاری و هه‌شتی د هه‌ر مالکه‌کی دا یا بوویه: (مستفعیلن)، و
 دبت دووماهییا فی شعری که‌فت بت؛ چونکی ناسناق‌ی شاعری ل دووماهییی
 نه‌هاتییه، و عه‌ده‌تی شاعری مه‌ یین کلاسیکی ئەو بوو وان ناق‌ی خو‌ یان
 ناسناق‌ی خو‌ یی شعری ل دووماهییا شعرین خو‌ دئینا^(۳۸).

کوند ژ ی برایی بازیه ئەیلۆک دب‌ی: ته‌رلانیم ئەز^(۳۹)
 صوورته ژ ره‌نگی زبلییه ره‌شپه‌ش دب‌ی: مه‌رجانم ئەز
 طاووس ب وی شه‌کلئ مه‌لیح شه‌رمه‌ندهیه ژ ساقید ره‌ش
 ل وی قزکا گوو‌خومر بنیر قزقز دکت ئەلوانم ئەز
 شیرئ ژ که‌فت بابئ خوه شیر ده‌عوا ب شیرتی ناکتن
 توولی پسئ که‌فت کووپه‌کان عه‌وه‌و دکت ئەصلانم ئەز
 قوونی نه‌شیت ساتر بکه‌ت عه‌ورته ژ پرچی ساتره
 ل وی که‌چهلئ پارسه‌ک بنیر خاقان صفه‌ت سولطانم ئەز^(۴۰)
 نانئ جه‌هی تی‌ر ناخوتن تشته‌ک د سفرئ دانیه
 سنبل و چاقان به‌ل دکت، صۆباشیی قه‌ومانم ئەز
 فه‌رقا طه‌هوور و طاهران ئەو گه‌ر نه‌زانیتن چیه

- (٤١) شاش دایه سهر حهفت میژهران گۆ: سهعدی تهفتازانم ئەز
 فهضل و کهمال و مهعرفهت گهر دئ ب شاشا گر بتن
- (٤٢) جسمی کولندی سهر مهزن دئ قاضی بهیضاوی بیا
 فهضلا طهریقا قادری گهر شهق شهق و حهی حهی بتن
- (٤٣) ئەو چهق چهقا ئاشی یهقین دئ غهوئی گهیلانی بیا
 فهضلا طهریقا نهقشهبهند گهر دئ ب شۆریا گهرم بتن
- (٤٤) ئەو کهفچیا شۆریه د ناڤ دئ شهیخی بهسطامی بیا
 فهضل و کهمالا زاهدان گهر ئەو ب پهتا ووجود
- ئەو نییریئ لحهی طهویل دئ بی گومان صووفی بیا
 فهضل و کهمالا صووفیان گهر فزفز و حهی حهی بتن
- (٤٥) ئەو قتکا سهر جهمهدی دئ شهیخی صهنعانی بیا
 فهضل و کهمالا فهقییان گهر دئ د مهدرهسی بتن
- (٤٦) ئەو دهلوکا د راتبان دئ ئیمامی شافی بیا
 فهضل و کهمالا عابدان گهر دئ ب لبس صووف بتن
- قسمی بهرائی پر هری دئ قوطبی رببانی بیا
 فهضل و کهمالا صووفیان گهر دئ ب لهرز و جهذبه بی
- (٤٧) ئەو شووشهیا زیبهق د ناڤ دئ ئەحمهدی جامی بیا

ئاڤائۆك و شاهدهیا وی ل سهر زهمانی:

گه لهك شاعر هه نه گازندهی ژ زهمانی خۆ دكه، و ئەو ب خۆ ب
 راستی گازندهی ژ خهلكی زهمانی خۆ دكه، دهمی دبینن كهسین بی خیر
 و بی ئەصل دئینه پیش، و کار دکهفنه د دهستان دا، و مروقیین جامیر و
 ژیهاتی دئینه پاش ئیخستن. دهمی درهوکهر و (موددهعی) ل مهیدانی مشه دین:
 ل مهیدانا میرنیی، ئەقیندارییی، جامیرییی، و حهتا دیندارییی ژ، و کهسین

راستگۆ وهك درهوين دئینه ناساندن.. ل فان رهنگه زهمانان خودان هزر ژ شاعر
و نقيسه‌ران دئینه پيش و گۆتتا خو دبیزن، بلا كەس گوهداريا وان نه‌كهت
ژی، يا گرنگ ئەوه ئەو وژدانا خو رحهت دكەن، و بو دیرۆكی ئاخفتنا خو
دبیزن!

و ئاغائۆكی بیداری ژى ئيك ژ وان شاعران بوو، ئەو د قى شعرا خو دا
شاهديهيا خو ل سهر زهمانى خو ددهت، و ئەف شعره وى ب ئەزمانه‌كی خو ش و
رهبوان قه‌هاندییه، ل سهر به‌حرا (الرمال المثلث المحذوف) ئەوا ژ قى كيشی
پيك دئیت: (فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن).

و هه‌ژى گۆتنيیه: هه‌قالی مه‌ سه‌عيد دیره‌شى ژى ئەف شعره د كتيبا
خو (كه‌لهين ئاڤا) دا به‌لاڤكرييه، به‌ئى وى هزركرييه كو خودانى شعری
كه‌سه‌كه ناسناقى وى (مادح)ه، چونكى ل دووماهيا شعری په‌یقا (مادح)
هاتيه، و ئەو ل هندى ئاگه‌دار نه‌بوويه كو (غه‌ين ئەليف) ئەوا د مالكا
دووماهيا دا ژ شعری هاتى، (ته‌خه‌لوصا شاعری) يا دورسته، و دكتور
جه‌ليل جه‌ليل ئەف شعره د كتيبا خو (كه‌شكۆلا كرمانجى) دا ل بن
ناقى ئاغائۆكی به‌لاڤكرييه، و ژ بلى وان مير صالح به‌گى شيروانى ژى
هنده‌ك ژ قى شعری د كتيبا خو (تاريخ الأنساب) دا ئەوا ل سالا (١٨٢٠ ز)
دانايى، قه‌گوهاستيه بى بيژت كانى ئەو يا كتيه.

نوکه كه‌ره‌م كه‌ن د گه‌ل ده‌قا شعری^(٤٨):

ئى ژ ئەزهل سه‌حكرى طامما مه‌يا جانانه‌كی

عاقبه‌ت دى فر بكت ديسا ژ ده‌ست فنجانه‌كی^(٤٩)

موقبلع عاشق نه‌بت ئەصصه‌ح نه‌ جه‌وه‌ردانه ئەو

ئى نزانى حوسن و خووبى كى ددت ئنسانه‌كی

ئى ژ عشق بى خه‌به‌ر بت ئاده‌مى نابت حساب

ئى نه‌ عاشق بت ل مالى، يان ل كه‌ر هنبانه‌كی^(٥٠)

عاشقی کامل ئەو پەرۆ ب جەرحا دل نەکت
گەر ژ چاقان خوون ببارت هەر وهکی شەطئانەکی
شەکوویا لەو ئەز دکم ئیرو ژ قی دەورا کوهەن
(۵۱) پاستی نابت، کەچرەو هەر ما ل سەر گەرپانەکی
خەستەیی تیرا فراقی ژ مەهوشی مەهجوورە هەر
موددەعی هەردەم ژ دەست دلبەر دخوت دەرمانەکی
(۵۲) هەمسەرن شێرین کەلامن دل بوویە بەحرا دورا
قەط نەهن قی کرا موافق خوش بکن سەیرانەکی
یاریا صادق د قی عەصری ب کەس پا کەس نەهن
(۵۳) یان ژ ترسە یان ژ هیقی یان ژ ئومیدا نانەکی
ئەحمەقی نائەهل وناهەموار و طەبعەت بەد مودام
هەمنەفەس یان هەمقەفەس هەقیری خودان ئنەعانەکی
عالمی جوملە عولوومان دل بوویە دەریایع علم
(۵۴) بی ل نک خەلقی مە دئ کەس ناکە بەر گارنەکی
جاہلی ئەجەهل کو لەفزا دەف ب تەقلیدی دورست
(۵۵) ئەو کوو دئ صاحب قەدر بت هەر وهکی سەحبانەکی
کەرکەسی موون و کەچەل دئ چیتە راڤا ئۆردەکان
(۵۶) طەیرەکی صەیدی نەما شاہین د قی شومقارەکی
طازی ئەسپی سەرفەرازی ئی ل مەیدانی بەمش
(۵۷) ننگ شقاقە پشت کولە پەر عاجزە ژ کورتانەکی
بارگیری بی ئەصل ئەصلا نەدی زین و رکیب
(۵۸) قی دەمی صاحب قوطاسە قائمە ل مەیدانەکی
رووبەئی پەنھانی وەهم وخەوف وترسا توولەیان

لافزمن حالا دبى: دى چم رپيا ئەصلانەكى^(۵۹)
 بازيي تىغوون ژ صەيدى دووره بى چەنگ وپەرە
 كەركەسى خوارن نەجس چوو سەر جەئ تەرلانەكى
 ئى د موحتاجى سوئالى بوونە پاشا قى دەمى
 دەولەمەندى پەر كەرەم موحتاجى نان و ئاقەكى
 شاكرەك نینە كو مادح بت ب دانا سەرورەران
 صاحب ئكرامەك ب دل سەر لى بكت ئحسانەكى
 بى كو رۆژا كوشتنى دەعوا سەرى رۆستەم بكت
 بى وهظيف و قسەتە تەشبیهى سەرگەردانەكى
 ئى قەبوول كت ئىك ل پشتى ئەو ل پيشە دائما
 بەلكو دى صاحب عەلەم بت هەر وهكى سولطانەكى
 (غەين ئەليف) لەو شاعره كەس نینە پەيدا قى دەمى
 گوفتوگو مەوزوون بكت بینیتە بەر میزانەكى

ئەف شعرە دى يا كى بت؟

د. جەلىلى جەلىل د كتپا خو (كەشكۆلا كورمانجى) دا شعرەك بو
 (ئاغائۆكى) پالدايه، و ل بن ناقى وى بەلاق كرىيه، بەلى وى ل بن ناقى
 ئاغائۆكى پەيشا (ضەرىرى) ژى د ناف دو كقانان دا دانايه، هەر وهكى وى ب
 قى چەندى دقيت بىژت: پەيشا (ضەرىرى) ئەوا ل دويماهييا قى شعرى هاتى هەر
 ناسناقى ئاغائۆكويه، و ئەم نزانين كانى ئەفە ئجتهدەكە ژ وى يان ئەف
 چەندە د دەستتيسى ب خو دا هاتيه.. هەر چاوا بت ئەگەر (ضەرىر) بەحسى
 ئاغائۆكى بت، هوين بىژن: ژى بىتە زانين كو ئەو مرۆقەكى (كۆرە) بت؛
 چونكى (ضەرىر) ب زمانى عەرەبى رامانا كۆرە دەت؟ بەلكى!
 مرۆف دەمى قى شعرى دخوينت، دبىنت ئەو ژ لايى روخسارى قە ب سەر
 رەنگى شعرا ئاغائۆكى يا بۆرى قە دچت، بەلى ژ لايى ناقەرۆكى قە

پيچهكی ل بهر من یا غهريبه! یا غهريبه كو ئەف كارين شاعر ئيشارهتی بۆ ددهت ل سەر دەمی ئاغائۆکی ههبن.. ئەگەر ئەف شعره یا وی نهبت، چونکی ل دویماهییی ناسناق وی یی شعری یی ئەم دزانین (غهین ئەلیف) تیدا نههاتییه، ئەز دویر نابینم ئەف شعره یا کهسهکی بت ل دەسپیکین سهدهسالای بیستی ژیا بت، ل وی دەمی پێلا دویرکهفتنا ژ دینی د ناف خهلكی دا بهلاقبووی، و دویر نینه (ضهریری) ناسناق وی شاعری بت.

هەر چاوا بت ئەم ل قییری دهقا قی شعری ل بهر دهستی خواندهفانی دی دانین، بیی حوکهکی بنبر بدهین کانی ئەو شعرا کییه، هەر چهنده خودانی (کهشۆلا کرمانجی) ئەو بۆ ئاغائۆکی حسیب کرییه (و ئەف شعره مه ژ کهشکۆلا کورمانجی وهرگرتییه) شاعر دبیژت:

حاجیی سهدهسال د لههوی وهقتی سوحبهت خوش بیی

دی بییژه ئەز وهلیمه، ژ عالمی ئخبار بکی

هەر کهسه جورعهك ژ خهمری كو فهنووشی جارهکی

دی بیی سهروهر د عامی هەر وهکی خونکارهکی^(٦٠)

زاهد و شهیخ و مهلا ئەحقەر ل نک ظاهر دبن

هەر وهکی سولطانی عالم بی ل نک زهبالهکی

طالبی علم و کهمالی بوونه مهحکووم قی دەمی

یهک نهشیتن خو عهیان کی قهط د نیف بازارهکی

کهس نهدی علم شریف نیف موئمان پوسار بیی

ئیرۆ موئمن بوونه زهندیق کرنه مهترووک جارهکی

ئاه و ئاه سهده ئاه و ئاه یا رهب چراغا ئوممهتی

کافرئ بی دین طهفاندن کرنه ظولمهت لهحظهکی^(٦١)

سالک شہرعا شہریف و سہییدی ژ نہسلا رەسوول
 وان عەقیدە بوون خەرابە بوونە جاہل ب جارەکی
 کی دزانت حکمەتا خالق کوجایە ئەہی حەبیب؟
 ھن دبن ئەھل جینان و ھن ژ بۆنا نارەکی
 قی دەمە جەننەت ب دوور کەت ئەو ژ بۆنا موئمنان
 لەورا موئمن بوونە فاسق تەف ژ بۆنا مالەکی
 وان ژ فکرا خوە دەرانی جەننەت و ناری ئەلیم
 بوونە مەشغوول ب مالی دا ببن قوممارەکی
 مونکر و مەنہی دبوونە قەدر و جاہل موئمنان
 شووشەیا خەمری ل نک وان ھەر وەکی ئەولادەکی
 راھ و رەسم صالخان مانە د جیفی موعەفن
 ھەر کەسی چاقنیرەکی دی چقا نەفرەت ژ بکی (٦٢)
 ھوون وەرن دۆست و حەبیبان دا ژ بو دینە موبین
 رووح و جانئ خوە بدین دونیا نەما وەک غارەکی
 من قەسەم ذاتئ مەجیدە ھەر کەسی تەصدیق نەکی
 رۆژەکی دئ بیتە بیرئ ئەو چ کی فەیدە نەکی
 یا رەبی ب جاہل موحەممەد سەد رەسوول و سێز دەھان
 خوەش ل سەر رووحئ (ضەریری) رەحم و لوظفی تو بکی

ئیکه مین کەس ئیشارەت دایە قی شاعری و شعرەکا وی بە لاقکری، سەیدا عەبدرەقیب یووسف بوو، د کتیبە خۆ (دیوانا کرمانجی) دا، ئەوی شعرەکا قی شاعری ژ دەستنقیسەکا کەقن وەرگرتی و بە لاقکری، و ب تنی ئیشارەت دایە هندی کو ئەف شاعره بەری سالای ۱۷۶۷ ژیا بوو؛ چونکی ئەو دەستنقیسا وی بو خۆ کریه ژیدەر ل قی سالی هاتوو نقیسین.

ئەو دەستنقیس یان کەشکۆلا وی شعر ژۆ وەرگرتی، نوکە د دەست مە دا هەیه، و ئەو ل سالای ژینگۆتی (۱۱۸۱ مشەختی ۱۷۶۷ ز) ب دەستی کەسەکی ناخی وی (محەمەد مەسیحا) یا هاتییه نقیسین، و گەلەک شعرین کرمانجی تیدا هەنە، ئیک ژ وان شعرا صادقیه، بیی نقیسەر تشتەکی د دەر حەقا وی دا بو مە بیژت.

ل قی دووماهییه کەشکۆلهکا دی یا دەستنقیس ب دەست مە کەفتیه نە سالای نقیسینی و نە ژۆ ناخی نقیسەر ل سەر هەیه، و ژ نیشانان دئیته زانین کو بەری پتر ژ سەد سالان هاتییه نقیسین، د قی کەشکۆلی دا پتریا دیوانا مەلایج جزیری هەیه، د گەل هژمارەکا شعرین دی یین کرمانجی و فارسی و عەرەبی، و ئیک ژ وان شعران ئەو شعرا کرمانجیه یا د دەستنقیسا محەمەد مەسیحایی دا هاتی و بو صادقی هاتییه پالدان، نقیسەری قی کەشکۆلی ژۆ وی بو صادقی دەرژمیرت.

تشتی دی یی ب مفا د قی کەشکۆلی دا هاتی ئەو نقیسەری دو شعرین دی یین صادقی کو ب زمانی فارسیه فەگواستینه، و ل دەسپیکا وان گۆتییه: (هنا من کتاب دیوان صادق عمادی) تشتی هندی دگەهینت کو صادق خەلکی ئامیدییه بوو، و وی دیوانەکا شعران هەبوو، و هندیه شعرین وی ب زمانی فارسیه.

ئەف زانینین گرنگ ل دۆر قی شاعری هندی دگەهینن کو بەری سەدسالای هەژدی مە شاعرین خودان دیوان ل دەرەرا بادینان هەبوون، بەلئە مخابن بەرهمی وان نوکە د دەست مە دا نینه.

ژ بلی وی شعرا صادقی ئەوا د قان هەردو کەشکۆلان دا هاتی، شعرەکا
 وی یا دی ب کرمانجی د دەست مە دا هەیه، د وەختی خۆ دا سەیدایی
 رەحمەتی محەمەد ئەمین ئۆسمانی بۆ خۆ د دەفتەرەکی دا نقیسیبوو، بیی
 دیار کەت کانج وی ئەو ژ چ ژیدەری وەرگرییه، و جارەکی وی ئەف شعرە
 پیشکیشی من کربوو، گۆت: بەلکی تو فایدە ی ژئ بکە، د گەل قان
 هەردو شعرین کرمانجی چار شعرین صادقی یین فارسی ژی د دەست مە دا
 هەنە، ل قیری ئەم دئ وان شعران هەمیان بەلاق کەین، بەلکی ل پاشەرۆژی
 هیشتا زانین ل دۆر ژین و بەرەمەق فی شاعری بۆ مە پەیدا ببن.

شعرا ئیککی^(٦٣):

خەلقۆ وەرن بیینن	چ حوسنەکە ل کەمالە
حەیران ژ دل بمینن	ل صونعا ذولجەلالە
صونعا خودئ وە دایی	صەفحە ژ نووری داینایی
عەنبەر ل سەر کیشایی	ئەبروو و خەط و خالە
خالییت شوبهی عەنبەری	دیم هەر وەکی قەمەری
ئەز تیر نابم ژ نەظەری	من قەط ناچیت ژ خیالە
من قەط ناچیت ژ بیرە	زولفییت شوبهەت حەریرە
ل سەر بەدرا مونیە	داگرتبـوون هلالە
ئەبروو هـالالا عیدئ	ئەبـلەق شوبهی ناھیدئ
دیم هەر وەکی خورشیدئ	جەبەهەت مەھا ل کەمالە
جەبەهەت مەھا تەفاقە	رۆو سۆر گولا ب خوناڤە
رمیحان هاتنە هنداقە	نەسرینان داڤی پالە
نەسرینان جۆقەت بەستە	من نیپرایی ب هەوہستە

حهيران كرم دهر حاله
 سوتم دهردي ئهه قيني
 ل من كيمبون مهه و ساله
 مهه تني ژ لام و دالان
 كهس ناكه تن مطاله
 ژ دهست ئه به له قيت خو ماري
 بي وهقت و بي مه جاله
 مه دحييت ت سورش رينان
 ت بيژم ئه ز عه ماله
 لييف شه ربه تا حه ياتي
 ژ دهردي پور مه لاله
 ئه ز نادم ب حه ياتي
 ب من جاه و جه لاله
 دلي من ژي غه ريبه
 دهست بدهتن وصاله
 ت بهر بس سياهه
 طه واف بكم هه ر ساله
 سونبول و لاله زار لي
 بولبولي ناله ناله
 ئه نيا زولفييت شه توور لي
 مه حبووبه بي ميثاله

عه قلي من چوو ژ دهسته
 حهيران بووم ئه ز ل ديني
 ژ خو ناكمه هي قيا زين
 مو صه فا خه طط و خالان
 ژ بهر زه حمه ت ئه شكالان
 ژ چاقان من خوون ت باري
 وهكي ئا قيت ت جاري
 وه صفييت ت نازه نينان
 وهكي دورپ و ياسمينان^(٦٤)
 گه ردمن شيشا نه باتي
 ئه ز پي ت بينم نه جاتي
 لي قيت شوبه ي نه باتي
 ژ حوسنا بوت و لاتي
 حوسنا ته يا حه بيبه
 يه للاه تو بكه ي نه صيبه
 حوسنا ته يا دلخواهه
 ب من كه عبه توللاهه
 باغي كو هه ر بوهار لي
 چهند كو ليكيت ب خال لي
 ديم خاليت د هوور لي
 ره نه قا كو هه طوور لي

مه‌حبووبه بئى هه‌متايه
 گيسو شوه‌فا يه‌لدايه
 گه‌ردمن شه‌معا كافوورى
 رمونه‌قى دا ف طوورى
 ته‌جه‌للا كرىوو جارەك
 (أحسن الله تبارك)
 زولفييت ت شه‌هله‌وه‌ندان
 ئيخستمه‌ قه‌يد و به‌ندان
 چاقييت ت شوخ و شه‌نگان
 دل دا ف به‌ر غه‌ده‌نگان
 مه‌حبووبا دل نه‌ه‌وازن
 عالم قركرب نازان
 ژ مصرى بينن خه‌راجى
 ژ رومى بستين باجى
 ژ هندى بينن تالانى
 ژ بو چه‌قييت شه‌ه سولطانى
 دى چهند ببيژى صادق
 نه‌قان وه‌صفييت ت لائق

قامه‌ت سه‌ه‌لوا بالايه
 گه‌ردمن ب خو شه‌مه‌اله
 په‌رده ل سه‌ر ژ نوورى
 ته‌جه‌للا كرىوه‌مه‌اله
 حوسنا خو يا موباره‌ك
 چ شه‌مسسه بئى زه‌واله
 بسكييت مه‌حبووب و رندان
 به‌ردانه‌قه‌مه‌مه‌اله
 غه‌مزييت ت دل فره‌نگان
 خوون قه‌خوارن ده‌لاله
 بلندا سه‌ه‌رفرازان
 قه‌ت نابيژييت وه‌باله
 ژ هندى بكه‌ن تاراجى
 ژ بو خه‌ملا يا ده‌لاله
 بكرن كلخ سوبحان
 ده‌ما تييتن سه‌رساله
 ژ نه‌سه‌رار و ده‌قائى
 ژ حوسنا يا ده‌لاله

ههژییه بیژین: د هندهك دهستنیسان ئەف شعره بۆ عهلییه حهریری
 دئیته پالدان، و ل دووماهییه شعر ب قی مالکی ب دووماهی دئیته:

چهند بیژه عهلییه صادق ژئه سـرار و دهقـائق
 ئەهان وهـصفیت ت لائق ژ حوسنا یا دهلاله

شعرا دووین^(٦٥):

سۆتم فیراقا دوورییه فکر و خیالا حوورییه
 مه‌حبوب کرم دوور نییرییه مه‌جنوون و دینئ هییشه‌تی
 مه‌جنوون کرم زه‌ریا شه‌پال ئەف نازکا گه‌ردن غه‌زال
 وا ذولفقاریت بی میثال ئینامه‌ حالئ حه‌رقه‌تی
 ده‌ستوور بده دا بکه‌م سه‌فه‌ر مه‌ستوور مه‌که‌ رووییه‌ قه‌مه‌ر
 دا لی بکه‌م جارەك نه‌ظه‌ر دووره‌ طه‌ریقا غوربه‌تی
 ئەه‌ی نازمه‌ینا خوش چه‌له‌ك ئەسه‌ود بکه‌ چاقیت به‌له‌ك
 ته‌زیین بکه‌ زولفیته‌ خه‌له‌ك حوورییا باغئ جه‌ننه‌تی
 حوورییا باغئ گول ب ناف به‌ژنیته‌ رحانا طا به‌لاف
 روو سۆرگولا دائیم ب ئاف گه‌ردن سپی پور نه‌که‌تی
 ئەه‌و ئارمزوو ما من د دل روونم ل نك ته‌ مل ب مل
 دا ئەز بکه‌م حالئ خجل به‌لکی ب من ده‌ی ئولفه‌تی
 سه‌خ خال د ناف باغئ گولان مانه‌ندی جه‌عدئ سونبولان
 تالان دکه‌ن قان بولبولان ئەه‌ی نازکی بی شوبه‌ه‌تی

شعرا چاری (ب فارسی):

دمید خط سیه زان غرار رخشانرا
گرفت اهاله در آغوش ماه تابانرا
غلام خط سیه فام آن پری رویم
که برده همچو خضر پی بآب حیوانرا
کشید بدم محبت صفا و رزان
صفای مهر کیا هست خط خوبانرا

شعرا پینجی (ب فارسی) (۶۷):

خاک زیر قدمت سرمهء بینایی ما
خار خار ستمت باغ دلارایی ما
غیر از نیم نبود ز آمدن مرگ غرض
که محالست دمی بی تو شکیبایی ما
هست در سایهء شمشیر کفاه چشمت
یکسر موی اگر هست تن آسایی ما
گر نه از شهرت خورشید جمال تو بود
از چه مشهور دو عالم شده رسوایی ما
با ختم در ره عشقت خرد و دانش ما
ساده لوح انکه کند لاف بد انایی ما
آخر الأمر بسودای جنون پیوندم
با سر زلف سیه کار تو سودایی ما
جز بافسون جنون رام نکردد صادق
دل وحشت زدهء واله صحرایی ما

شعرا شهشیخ (ب فارسی) (۶۸):

ئهف شعره پینجخشته کرنا شعره کا صائبیه و ئه و یا دریژه ژ (۱۲)
موخه مهسان پیک دئیت، و ژ بهر کو ئه و ب فارسییه پیتقی ناکهت ئه م
هه میی قه گو هیزین، ل دوو ماهیا وئ هاتییه:

گر چه در نظم وری صادق در تبجیل را
میکشی در چشم معنی سهرمهء تکمیل را
از ادب کوتاه کن این گفتوگو تطویل را
نیست بزم شاه جای دم زدن جبریل را
پیش شاه نکته دان صائب چه گفت وگوست این

بوويه. و يا بهرعهقله كو ئەف دىرۆكه يا دورست بت، ژ بهر كو مه لا مهحموود
ب خو ژى وهكى مرادخانى بايهزىدييه، و جه و دهمى وان يى نىزىكى ئىكه،
و ئەگەر ئەم بهرى خو بدەينه وئى زەنبىل فرۆشا مرادخانى نقيسى، و دىرۆكا
وئى ل بىرا خو بينينه فه دئى بينين ئەو دىرۆك دكهفته بهر قى دىرۆكى.

زەنبىل فرۆشا مرادخانى:

ئىكه مین شاعری كورده سەرھاتىيا زەنبىل فرۆشى ب شعر نقيسى
فەقيىخ تەيرانه، فەقى ل دەسپىكا شعرا خو دبىژت:

ئەى دل وەرن ديسا ب جۆش جارەك ژ جاما مەى بنۆش
بکەن قصەتا زەنبىل فرۆش دا سەح بکن حىكايەتى

و ل دووماهىيى دبىژت:

ئەى ميم و حى خوەش دەفتەرە هەر چى ژ من نەباوەرە
نە ژ ئوممەتا پىغەمبەرە نە موستەحەقق شەفاعەتى

قى شعرا فەقى کارەكى بەرچاق ل خەلكى ب گشتى و ئەدىب و
شاعران ب تايبەتى كرىوو پىشتى وى، و ئىك ژ وان شاعران مرادخانى بايهزىدى
بوو، ئەوئى چاق ل فەقى كرى و شعرەك ب سەرھاتىيا زەنبىل فرۆشى ب رەنگ
و روىيەكى وهكى شعرا فەقى قەهاندى، مرادخان ل سەرى دبىژت:

ئەى مەجلىسا پىر ذەوق و جۆش
گوھ — بدنە س — وحبەتەك خو
دئى كەين بەحسى زەنبىل فرۆش

زەنبىل فرۆش كورئى ميرانه لاوہك و ب — ئەژن رحانە
خودانى كۆچك و ديوانه ل كەيف و سەيرانه شەف و رۆژ

و هۆسا مرداخان پێدا دچت، و ل دووماهییه دبێژت:

سه‌د و نۆت سال بۆرییه پاشی هه‌زارا هجریه
مرداخان دبیت سه‌رهاتییه ب شعر و گۆتته‌کا خوش

ژ قی مالکا دووماهییه دبیتته زانین کو مرداخانی ئەف سه‌رهاتییه ل
سالا ۱۱۹۰ مشهختی (به‌رانبه‌ر سالا ۱۷۷۶ ز) نقیسییه، و ئەفه د گهل وئ
دیروکی رێک دکهفت یا مه‌لا مه‌حموودی بایه‌زیدی ده‌سنیشانکری بۆ بوون و
مرنا مرداخانی، و هه‌ر چاوا بت مرداخان ژ کورپن سه‌دسالا دوازدی مشهختی
(هه‌ژدی زایینی) بوو.

چار غه‌زه‌لین مرداخانی:

ژ به‌ره‌مه‌ی مرداخانی -وه‌کی ئەم پێ دئاگه‌هدار- ب تنی (زه‌مبیل
فرۆش) چاپبوویه و پتر ژ جاره‌کی به‌لاقبوویه، و غه‌زه‌لین وی یین دی ئەوین
مه‌لا مه‌حموود د گۆتتا خو یا بۆری دا ئیشاره‌تی دده‌تی هیشتا ل بن تو‌زا
ده‌ستنقیسان ماینه‌، ل قییری چار ژ وان غه‌زه‌لین مه‌ دیتین، ئەم دی ل به‌ر
ده‌ستی خوانده‌فانان دانین ب وی هیقییه‌ کو ئەو رۆژ بێت هه‌می غه‌زه‌لین
مرداخانی پیکه‌ه بینه دیتن و به‌لاکرن.

غه‌زه‌لا ئیکه‌:

مه‌ ژ ده‌ستنقیسه‌کا که‌فن وه‌رگرتیه‌، نه‌ ناقی نقیسه‌ری نه‌ ژ
دیروکا نقیسینی ل سه‌ر نینه‌، و مخابن په‌رێ کو ده‌سپیکه‌ قی غه‌زه‌لی ل
سه‌ر هاتییه نقیسین که‌فتیه‌، و ب تنی ئەف مالکه‌ کو د په‌رێ دوپی دا بوون
ژی ماینه‌، مرداخان دبێژت:

ئیرۆ مه‌هه‌ی نوو رۆژی جه‌بین ماهی بناگوش

غه‌بغه‌ب شه‌که‌ر و سیب و ذه‌قنه‌ن له‌جه‌ ژ قه‌نده‌

مهسـحوورئ سـحر ئهـو دو كهـمهـندارئ موفهـتـهـن
 بهـغـداد و خوراسـان و صـفاهان و خهـچهـنده
 خالا رهـشه مهـفتوون كـرى ئهـو جوـمله ئهـقاليم
 رۆم و حهـبـهـش و چـين ئـو ماچـين ئـو هـنده
 گهـه جهـنگه و گهـه صولـحه و گهـه فتنه و گهـه كـين
 گهـه عهـر بـهـدهـجوويي ژ ئهـزهل شاهـع لهـوهـنده
 دئ خوـهـش بـكتن مـوردئـع سـهد سـاله ب جـارهـك
 گهـر ب لهـعلئ شهـكرينئ خوـه ببـي بهـخش ب خهـنده
 ههـمهـهـنگ غهـمئ مـن نـينن ئهـو ئهـرض وسهـماوات وزهـمين^(٦٩)
 ئومـنا غهـم و دهـردئ د مـن ئهـلوهـند و سهـهـهـنده
 جانا ب كهـرم گهـر تـول حـالئ مهـهـ دپـرسـي
 گهـه گاهـع مهـكانئ مهـه ل تهـهورئـز و مهـرهـنده
 ئيرۆهـه ژ عشـقا تهـ مرادخان بـيماره و بهـدحال
 جانا چـو طهـبـيهـك قهـ نهـن رۆم و عهـرهـب تـرك و رهـوهـنده^(٧٠)

غهـزهـلا دوـيـع:

مه ژ (مهـجمهـعا غهـزهـليياتئ شوـعهـرائـيد كورمانجان) وهـرگرتـيهـ ئهـوا
 مهـلا مهـحموودئ بايهـزیدی نقيسـي، مرادخان دبـيژت:

مهـهوهـشا زوهـره جهـبين و مهـهـروخا مثـلئ مهـلهـك
 نازكا حوورئ صـفهـت و سـيمبهـرا لهـب شهـكهـكهـرهـك
 كهـس نهـدی مثـلئ تهـ نازك صـفهـتئ حوورئ نهـژاد
 ههـر كو هاتـينه ووجوودئ ب خوـدئ ئهـرض و فهـلهـك

ب دموایی دەمی عیسا دبتن خوش مه گهر ئه
 ئی شههید بوویه ب وان غه مزه ئی چه هقیین د به لهك
 نه كو په روانه ئی شه معا روخی جانانه تنی
 بوویمه ئه ز پووتیییه مانه ندی مه حرووقی گه لهك
 چهند دهر پووته ئی هه جری بیپیژی مه چ سوود
 زهر كو خالص بت جانا وی چ حاجهت ب مه حهك
 دامی زولفا خوه ل سهر دانه ئی خالی ته قه دا
 مورغی دل هاته طه لهب حه بس ل وی بوود شه بهك
 دل د چاها زنه خی حه بسه ب غهیری سهری چاه
 گرت بی سووج دكه ته ئه و زه ریا شوخ و چه لهك
 نه قدی قه لبی مه د قه لبی وی نه بوو قه ط چو رهواج
 سكه ئی عشقی ته گرت و ژ خوه زائل كره شهك
 ژ ئه زهل دهردی مهیا عشقی مرادخان مه قه خوار
 لهو كو سهرگه شه ئی عشقی مه مه دل بوویه په لهك

غزه لا سیی:

ئه ف غزه له ژی وهکی یا بۆری مه ژ (مه جمه عا غه زه لییاتع شوعه رائید
 کورمانجان) وهرگرتیییه، یا مه لا مه حموودی بایه زیدی، مرادخان دبیزت:

ئه ی دل ته غه لهط كر كو سهری زولفا دوتا گرت
 بهیهووده ته ئه و رشتهء دل قهید چپا گرت
 مووسا (أرنی) گۆت ده ما جلوه نوما بوو
 (فی الحال) ی ژ دهشت ههر له رزه و تا گرت
 ههر چه نده ژ چه هقیید ته دبیمارم و بیمار

ئەمما ژ لەعلین تە د جان بەخش دەوا گرت
 حالێ مە پەرشانە ژ زولفین تە سەمەن سا
 ساتا ل جەببنا تە ئەوان رەقص و سەما گرت
 زولفا تە سەبا شانددیە تەسخریا بیلادان
 ئەز بوخلێ رەقیبان ژ نوو جەزبە و تا گرت
 ساقی ب خودی کە بدە من دەردی رەحیقی
 دا نووش بکەم من ژ ئەزەل ئەو خوە غەدا گرت
 ئەز چوومە ببووسیمە ژ نوو دەستی حەبیبی
 دەستی خوە ل بەر پووینی خوە وی هەر ژ حەیا گرت
 رۆژا ئەزەلی دا مە (بەلا) گۆتییه لەورا
 من پێ تە خوەشە بیلاھ (مرادخان) مە بەلا گرت

غەزەلا چاری:

ئەف غەزەلە وەکی ژ ناھەرۆکا وی دئیته سەحکرن ھندەک (ئەلغاز و نوکتەھین ھوورن) مرادخان وەصفا دل بەرا خۆ پێ دکەت، و ددەتە ئاشکەراکرن کو نە خاص و نە عام نەشین د وان بگەھن، وەسا تی نەبت کو (ماجنی شرین کەلام) وان حەل بکەت، چونکی ب تنی ئەو دشییت تی بگەھت، و مەعنا یا وان بزانت، و ئەگەر ئەف تیگەھشتنا مە یا دورست بت مەعنا وی ئەو مرادخان و ماجن ھەردو ھەقال و ھەقچاخین ئیک بووینە، و ئەف چەندە ئەگەر ب دەلیل ھاتە بنەجھکرن ئەو دئ دو گریکان د دیروکا ئەدەبیاتا کوردی یا کلاسیک دا ل بەر مە قەکەت، ئەو ژئ ئەقەنە:

ئیک: شاعری مە یئ کلاسیک (ماجن) ئەوی حەتا ئەقرۆ ئەم چو ژئ نزانین، و ب تنی ھندەک شعرین وی مە دیتینە، دئ ئیک ژ کورپن سەدسال دوازدی مشەختی (ھەژدی) زایینی بت.

دو: مەلایئ باتەیی ئەوی شعرەکا ماجنی تەخمیسکری، و شعرەکا خۆ یا دی ل بەر شعرەکا وی قەھاندی، دبت ھەقچاخق فان ھەردو شاعران بت، یان پیچەکی پستی وان بت.

ئەف غەزەلە مە ژ وئ دەستنقیسا ل بن ژمارە (۲۲۰۲۳) ل پەرتووووخانەیا بەغدا یا دەستنقیسان هاتییه پاراستن، وەرگرییه، کو دیوانا مەلایع جزیری د گەل ھندەک شعرین جودا جودا تیدا ھەنە، بەلغ مخابن نە ناغئ نقیسەری و نە سالا نقیسینی ل سەر نینە^(۷۱)، مرادخان دبێژت:

ئەهی دلا دا چینه گول چینه جەمالە یار گول
باغئ رضوان و بناگوش و بەرئ دلداری گول
گولبەن و گولشەن قەشکفتن ژ دیمما یار گول
خوش گولستانەک صەفابەخش و قەبوون تەکرار گول
لەب گول و غەبغەب گول و گەردەن گول و روخسار گول
دیم گول و چەھرە گول و تەن گول سەراسەر یار گول
سەرخووش و مەستانە مەشیا هاتە نیف صەحنا رمزی
سونبول و رەیحان ب کەرکەر تۆل و ھەف کری^(۷۲) و کەزی
خەمەلین ئەلوان و ئەلوان ئەو بەتوولا قورمزی
شوبھی طاووسا بەحەشتی پەنگ ب پەنگ ئەو تەوووزی
لەب گول و غەبغەب گول و گەردەن گول و روخسار گول
دیم گول و چەھرە گول و تەن گول سەراسەر یار گول
هاتە سەیرا گولشەنی ئەو سەبزییا گول کەن ب مەش
کول دۆری سۆرگولان پیچان رەیحان و بنەفش
گول دەوایی دمرئ عشقی بلبی ژاری نەخووش
خارە خارن پەرل دل ئەزەندەلیبی بەختپەش
لەب گول و غەبغەب گول و گەردەن گول و روخسار گول
دیم گول و چەھرە گول و تەن گول سەراسەر یار گول

مونعمی

(مونعمی) شاعرهکی دی یی مە یی کلاسیکه کو حەتا نوکه ئەم
تشتەکی ژێ نزانین، ژ بلی هندێ کو ئەو بەری شاعری مە یی کلاسیک شیخ
ئەحمەدی گوندشیخی ژیاوو؛ ژ بەر کو شیخ ئەحمەدی فەقیر شعرەکا وی د
دەستنقیسا خو دا ئینایە یا کو وی ل هەیفە رەببوعولئاخەری ژ سالە ۱۲۳۷
مشەختی (بەرانبەر کانوونا مەزن ۱۸۲۲ ز) نقیسی.

و ئاشکەرایە کو (مونعمی) ناسناقی فی شاعرییە، و حەتا رۆژەک بیّت و
تشتەک ژ فی شاعری بیّتە زانین، ئەم دی فی شعرا وی ل بەر چاقی خواندەفانان
دانین، یا کو دەستنقیسا شیخ ئەحمەدی فەقیر دا هاتی، مونعمی دبێژت:

شوکرولیللاھ من د دل دا ناری عشق شوعلە دا

بەرق و تیرا موحبەتی هنگافت جانم لەمە دا

ئەز برینداری خەدەنگین نووبھاریی تەمە

سەد حەکیما لیکرن دەرمانەتی خو نەشئە دا

(کس نداند سری آن تیری که از ابرو بجهد)

دەر ئەزەل هنگافت جانم ئاخر ئیرۆ جەزبە دا

قەددی (دلجوا)^(۷۴) تە جانان تا ئەبەد تالان کرم

وی ل سەلو و عەرەری شمشادنی سەد طەعنە دا

ئەز فدایێ نیرگزین سەرمەست و مەخمووری تە بێم
وان ژ بۆ من نوکتەیا دوازده عولوومان زێدە دا
گولعوواری سۆرگول و سەرمەست و هەم داغی دلی
چەشمی سەرخوش پوو چو ئاتەش جان بر و د یەغمە دا
مۆنعمی ئیرو دخوازم ئەز رضایا دل بەری
بەندەئێ دەرگاھێ یارم من ژ غەیری تەوبە دا
و هەژییە بیژین کو شیخ ئەحمەدی فەقیری گوندشیخی ئەف شعرە
تەخمیس کرییە، و ئەو د دیوانا وی دا هەییە، بۆ هەچیئ بقیئت لی بزقرت^(۷۵).

ضه‌عیفی

(ضه‌عیفی) ناسناق شاعره‌کی دی ییخ مه ییخ کلاسیکه، و حه‌تا نوکه ئەم تشته‌کی ژ وی ژێ نزانین، و شعره‌کا وی د ده‌ستنقیسا شاعری مه ییخ کلاسیک شیخ ئەحمه‌دی گوند‌شیخی دا هاتییه، ئەوا ل هه‌یقا ره‌بوعولئاخه‌ری ژ سالا ۱۲۳۷ مشه‌ختی (به‌رانبه‌ر کانونا مه‌زن ۱۸۲۲ ز) هاتییه نقیسین، له‌و دقیت دیرۆکا وی بۆ به‌ری سه‌دسالا نۆزدی بزقپت، و ئەقه شعرا وی یا ئیکانه‌یه یا کو د ده‌ستنقیسا شیخ ئەحمه‌دی فه‌قیر دا هاتی:

کرم مه‌جرووح ب عه‌ینه‌ینان	ئه‌وی شوخا که‌مان ئەبه‌رۆ
کرم مه‌حرووم ژ داره‌ینان	ئه‌وی شوخا که‌مان ئەبه‌رۆ
ژ داره‌ینان کرم مه‌حرووم	ب عشقا خوه کرم مه‌غمووم
د نیف عامی کرم مه‌ذمووم	ئه‌وی شوخا که‌مان ئەبه‌رۆ
کرم مه‌ذمووم د نیف عامی	ب دهر ئیخسه‌تمه دامی
کرم بی حه‌ظ ژ ئیسه‌لامی	ئه‌وی شوخا که‌مان ئەبه‌رۆ
کرم بی حه‌ظ ژ ئیسه‌مانی	کرم ساکن د نیرانی
کرم مه‌حرووق ب هجرانی	ئه‌وی شوخا که‌مان ئەبه‌رۆ

ژ سەر عهقلی کرم مهسرووق

ئهوئ شوخا کهمان ئهبرۆ

ب عشقا خوه کرم مائل

ئهوئ شوخا کهمان ئهبرۆ

ژ جانئ خوه کرم بیزار

ئهوئ شوخا کهمان ئهبرۆ

ب هجرانئ کرم نارك

ئهوئ شوخا کهمان ئهبرۆ

ژ جسمئ ژار جوذاکر جان

ئهوئ شوخا کهمان ئهبرۆ

کرم عاشق وهکی بلبل

ئهوئ شوخا کهمان ئهبرۆ

ب وئ بهژنا وهکی عهراعهر

ئهوئ شوخا کهمان ئهبرۆ

د نیف دمردان کرم مهغرووق

ب دل وئ ئهز کرم مهحرووق

ژ سەر عهقلئ مه کر زائل

وهکی فههاد کرم قائل

وهکی فههاد کرم بیچار

ژ تهحصیلی کرم بیسار

ژ تهحصیلی کرم تارك

ب جهرگم دان دوسهد ناوک

ب جهرگم دان دوسهد پهیکان

ب جانئ خوه کرم قوربان

کرن کهرکههر هناف و دل

ل دیمما ههر وهکی سۆرگول

ب وئ دیمما وهکی خاوهر

(ضهعیفی) کر قهوی ئهبتهر

مهلا حوسین و دو تهخمیسین وی

حوسین، یان مهلا حوسین، ئیک ژ شاعرین مه یین کلاسیکه، هەر چاوا بت دقیت بهری دوسهه سالان ژیا بت؛ چونکی ئەو دەستنقیسین مه هندهک ژ بهرهمەمە وی یخ کرمانجی تیدا دیتی بۆ بهری نیزیکی دوسهه سالان دزقەرن، وهکی گەلهک کلاسیکین مه یین دی هەتا نوکه ئەم چو تشتی بهرکهفتی ژ ژین و سههاتییا فی شاعری نزانین، و ئەم نزانین کانی ئەو ب دورستی کهنگی و ل کیه ژیايه.

ژ تشتین ئاشکهرا ل بهر مه ئەوه مه شاعرهکی کلاسیکی یخ مهزن ب ناقی مهلا حوسین ههیه، ئەو ژی مهلا (حوسین باتهیی)یه، قیجا هوین بیژن ئەف مهلا حوسینه هەر باتهیی بت؟

بهرسقا فی پیاری ب دورستی ئەم نزانین، بهلی یا ئەم دزانین باتهیی د وان ههمی شعرین وی یین مه دیتین دا ناسناق خۆ یی شعری دکهته (باتهیی) و چو جارن وی نهگۆتییه خۆ: حوسین، و ئەف شاعری نوکه ئەم بهحسە وی دکهین، دو شعرین وی مه دیتینه د ههردو شعرین خۆ دا ناسناق (حوسین) بۆ خۆ ددان، پشتی هنگی د وان دەستنقیسان دا یین بۆ مه بووینه ژیدەر بۆ وهرگرتنا قان شعران پهیقا باتهیی وهک پاشناق بۆ فی شاعری نههاتییه دانان، هەر چهنده د ئیک ژ قان دەستنقیسان دا هندهک شعرین باتهیی ب ناقی باتهیی هاتینه، لهو ههرا مه پتر بۆ هندی دجت کو ئەف مهلا حوسینه باتهیی نهبت.

هەر چاوا بت، ل قیری ئەم دی ههردو تهخمیسین مهلا حوسینی بهلاق کهین ب وی هیقیی رۆژهک بیّت ئەف شاعره ب دورستی تیدا بیته نیاسین.

نابرين وهصفى د عشقى گهر ببيژم ئەز هەرۆ
(قصهء عشق جلال^(۸۰) و داستان حوسن او)
(تلك أنباء يقول الناس منا بعد حين)

دو: تهخميسهك ل سهر غهزهلهكا رهمهزاني جزيري:

ئەف شعره كو تهخميسه مه ژ (مهجمهعا غهزهليياتع شوعهرائيد
كورمانجانه) يا مهلا مهحموودئ بايهزیدی وهرگرتییه، و وی ل سهری نقیسییه
(غزل رمضان)، و ژ شعری ئاشکهره دبت كو ئەو تهخميسهكا (حوسهين)ییه ل
سهر غهزهلهكا رهمهزاني جزیری، ههر وهسا سهیدا ئيسماعیل بادی د کتیا خو
دا یا ل دۆر (رهمهزاني جزیری) ئەصلی قئ شعری ب تنئ ئینایه، تشتئ هندی
دگههینت كو تهخميس ههمی یا رهمهزاني جزیری نینه^(۸۱).

د قئ تهخميس دا مهلا حوسين دييژت:

بيلاهی مه کەس نینه تویی جان و کەسی من
غەیری تە رجا نینه ژ بو من تو بهسی من
هەر عشق و ههوايا تە بهسه مولتهمهسی من
زنهار چ بهته د دلئ پور ههوهسی من
خورشید سیهه بوویه ژ دوودئ نهفەسی من
سهودازده سهرگهشته گولئ^(۸۲) پروویع بوتانم
مانهندی ههزاران ب هزار ئاه و فيغانم
ئاواره دگهرهم چو مهقامهك خوه نهدانم
خومش قافله سالاری غهم و دهرد و بهلانم
تین قیك دكهفن ل بانگی جهرهسی من

مهمانه ژ بو من د حوضوورا ته ئەنيس بم
 دئ لال بيم گهر ب خوه سوبحانئ سهليس بم
 من مهيل نههن قهط د دنئ دا كو رهئيس بم
 گهر دهست بدت شوبههتي⁽⁸³⁾ جامع كو سهيس بم
 دئ رهقصر بكت زوهره ل دهنگئ مهحسئ من
 تهصويرئ د زهنا خوه دكم صوورهتئ دلدار
 باغئ ئيره مه تينه ههزاران گول و گولزار
 فيردهوسئ بهرين بوويه مه دل لئ مهكه ئينكار
 باغهك ديبه من دل ب خيائئ گول و روخسار
 رضوان ب ههدييه دبهتن خار و خهسئ من
 تهشبيهي خهدهنگانه ل دل دانه ته ئاور
 هم لئق و ددانن ب مثالي صهدهف و دور
 خوش وهفته ل من هاتييه سوبحان ژ موصهوور
 شانائمه لئ خانه نهينه دكهتن پور
 شهديين ژ لهبين تهر ب تهصهوور مهگهسئ من
 سهر تا ب قهدهم سوهتيمه تيك شوبهي رهژيمه
 سووندئ دخومه ئهز ب ئهقينئ كهلهژيمه
 گهه لوظف دكي گهه حهئ دكي گهه دكوژي مه
 تهشبيهي صهبايئ ژ ههوايا ته تهژيمه
 لهورا تو وجود نينه ژ بو من قهفاهسئ من
 ئهز باغئ جهمالا ته دكم سهير سهراسهر
 هم نارئ فيراقا ته دخوم شوبهي سهمه ندر
 ئهف خال و خهطين روويئ ته من دانويه زيوهر

عهكسا شهوتينا منه شهمعاً رويي دلبهر
 ههم قهبهسي ويمه و ههم ئەو قهبهسي من
 ئافات و بهلا ههم مه نهصيين د ئەزەل دا
 وهك عهور و غهمام گرتييه داماي د ههف دا
 ههر دوو دچتن مه ژ (وي) داغا كو د دل دا
 ئەندووھ غهمان رۆژ ل من كر^(٨٤) شهبی يه لدا
 يا رهب يه دي بهيضا بكه فهريادرهسي من
 گهه عشق خيالا ته دلۆ گهه حوب و گهه حال
 گهه ياره ته مه نه نا ته دلۆ گهه سرر و گهه قال
 گهه وه صلح رجايانه دلۆ گهه زهر و گهه مال
 گهه زولفه مورادا ته دلۆ گهه لهب و گهه خال
 مامه حهيري ئەز ئەبه ته ري بوولله وه سي من
 مه جنون صفهت و مه ست د دني دا حهتا (١)
 بازاري جونيون كرمه رهواجا مه تهب و تا
 گرتي تو (حوسين) دل ب ههوايا ته خوه بگرتا
 دلبهر ته ب زولفي دلعي ديوانه ببه ستا
 بيللاه ره مه ضان ضه بظ نه دبوو قهط ته له سي من

نەسیمی

نەسیمی ناسناقێ شاعرهکی کورده، مه چو ژ ژین و سه رهاتیا وی نه زانیه، به لکی خو نفاق وی یی دورست ژێ ئەم نزانین، به لێ ژ تشتین ناشکه رایه کو ئەف شاعره بهری سه دساله نوژدی زایینی ژیايه، ژ بهر کو هندهک شعرین وی د دهستنقیسا مه لا خه لیلی سیرتی دا هاتینه ئەوا ساله ۱۷۷۸ ز هاتییه نقیسین.

د ژیدهرین مه یین دهستنقیس دا ههشت شعر ب نفاق (نەسیمی) هه نه، دو کرمانجینه، و سه فارسینه و سه ترکییا ئۆسمانینه، و ئەم نزانین کانی ئەف شعره هه می یین ئیک شاعرینه، یان ژێ یین پتر ژ شاعره کینه کو ناسناق هه مییان (نەسیمی) یه، و ئیک ژ دهستنقیسین مه دا ئەف عیباره تا فارسی هاتییه: (از دیوان نسیمی) و ئەفه هندی دگه هینت کو نەسیمی دیوانهک هه یه.

ل قیری ئەم دی وان شعرین نەسیمی قه گو هیژین یین کو د دهستنقیسان دا ب دهست مه کهفتین، ب وی هیقیی رۆژهکی دیوانا وی یا تمام بیه دیتن. و هه ژیه بیژین کو شعرین فارسی و ئۆسمانی مه وه سا قه گو هاستینه وه کی د دهستنقیسان دا، و به لکی گه لهک کیماسی و خه له تی تیدا هه بن؛ چونکی ئەم وان زمانان نزانین.

شعرا ئیکی (ب کرمانجی):

نه سیمی د قی شعری دا دبیزت⁽⁸⁰⁾:

نه کیشت کهس جه فایا من	ژ دمرئی عشقی پهنجووورم
نزانت کهس ب حالی من	ژ باغی موحبهتی دوورم
نه سیمی راحه تم نایی	ژ باغی وهصل و رهعنا یی
نه کیشت کهس جه فایا من	په ریشانام د دونیایی
دوخانم ئاته شهک رابوو	په ریشانهک ل من دابوو
نزانت کهس ب حالی من	مژا تاری ل من پهیدا بوو
ژ دمرئی عشقی حاصل بوو	مژا تاری ل من هلبوو
نه کیشت کهس جه فایا من	جههه نهم ئاته شم هلبوو
غمی من کهس ئه دا ناکهت	جههه نهم جار ب من ناکهت
نزانت کهس دهوایا من	ل من قفلا خوه ژی داکهت
کریت ئاقیته دهریائی	ل قفلا دل قه بوول نایی
نه کیشت کهس جه فایا من	دلخ من غهم خودی دائی
حهبیبا من ژ من بی غهم	غهم غهم بوو د دهر هه ردهم
نزانت کهس ب حالی من	برینا من نه کر مه لحه م
د باغی صوحبه تا میران	بریندارم دوسه د تیران
نه کیشت کهس جه فایا من	ئه سیری قهید و زنجیران
بم ئاقیتم دهریائی	ئه سیری وی تهو حیدانی

مهدهد دالامه دیت کانی نزانیت کەس ب حالی من
 مهدهد دالامه دیت کی بوو^(۸۶) ئەگەر ئوقمان عیسا بن
 نالینی من هیادی نابن نهکیشت کەس جهفایا من

شعرا دووی (ب کرمانجی)^(۸۷):

نگارم دل بهرم یارم ئەنیسم موئنسم جانم
 رفیقم هه مدهم عومرم رهوانم دهرده دهرمانم
 شههم ماهم دلارامم حهیاتم دلکولم روحم
 پهناهم مهقصدم مهیلم مورادم فکرم و خانم
 قههر چههرم پهری روویم ظهریفم شوخم و شهنگم
 سههمن بوویم گول ئەندامم زهی سهرووی گولستانم
 لهطیفم نازکم خوویم حهبییم توحفه مهحبوویم
 حجازم کهعبهء و طوورم بهشتم حوور و رضوانم
 گول و رهیحانم ئەشجارم عهبیر و عهنبهر و عوودم
 دوپ و مرواری و کانم عهقیقم لهعل و مهرجانم
 دل ئەفرووزم وهفادارم جهگهرسوژم جهفاکارم
 خوداوهندم جهان وارم ئەمیرم باکم^(۸۸) و خانم
 چراغم شهعم و نوورم ضیائیم یهلدزم شهمسیم
 ههزارم بلبلیم کهبکم (نهسیم) بهخش^(۸۹) ئەلحانم

شعرا سییخ (تورکییا ئۆسمانی) (۹۰):

ای رسول فخر عالم سید ذات و صفات
بحر ذاتک گوهری سن کیم صفاتک عین ذات
قوت ذات ازل دائم سنگله مستقیم
حکمت در ابد قائم سنگا در محکمت
کاشف سر حقائق مطلع نور ازل
مظهر کشف دقائق منبعی هر معجزات
أحمد و محمود و قاسم شاه و سلطان رسل
کنت کنزا جوهری سن کشف و حل مشکلات
وصفنی والشمس والنجم و تبارک سویلیدی
شانگا طه و یس کلدی حقندن بینات
صورتک أنوار در هر ذرهمی شمس و قمر
طرمه عنبر فشانک لیلة القدر و برات
ای مظهر کلد کندن کیم وجوده آنادن
کافرن دیری بخلدی نزدی لات و منات
علم لن حلم و حیاء و توبهء و زهد و ورع
خلقه فضلندن ایریشدی روزهء و حج و زکات
یا شفیع المذنبین سن بر نسیمی رحم قیل
حاصل اولمشدر جهانندن چوخ گناه و سبات

شعرا چاری (ب فارسی و تورکییا ئۆسمانی) (۹۱):

یك دم بیاوینشین ای سرو قد سر سن
می یرم از برایت بنی قیوب سررسن
بسیار جان بدادن تا امدی بحکم
لیکن چه جاره سازن بن اغلر مه گوررسن
تو حاکم و سلطان با جمله بنده فرمان
کسرا سخن لبناشد کر قانمی تو کرسن
ای معدن لطافت ای شاه با سخاوت
سرن فدای پایت هر جاکه سن دررسن
از عشق تو (نسیمی) با رزار گریان
شاید که از سری لطف گر المی دوترسن

شعرا پینجی (ب تورکییا ئۆسمانی) (۹۲):

ئهف شعره ژ (۱۱) مالکان پیك دئیت، لی مخابن ل هندهك جهان
حوبرئ كهفتیه سهر لهو ب تمامی نائیته خواندن:

كردم یوزیكى ای صنم المننت لله
فرض ... دچم المننت لله
تقدیر ازل بخت ایله یار اولدی و کلدی
تدبیر مخالف دم المننت لله
.. چون دولت وصل اولدی میسر

... .. منى المنى لله
 بركىدى .. جالدى بشارت
 گلدى .. كندى غم المنى لله
 .. محتاج اولمن اى راحت مشتاق
 ... تو كندى الم المنى لله
 ... بوگون چشمه حيوانه صنا شدم
 شول خضر و سندر حشم المنى لله
 زلفنك خيرين واردى صبا گورنه گوردى
 شول قاصد فرخ قدم المنى لله
 بختم كو نيشى دوغدى و اقباليكه گلدى
 شول شاه سعادت علم المنى لله
 قىلدى ينه عاشقارينه لطف عنايت
 شول عادت دايم كرم المنى لله
 شول كعبه جانبك قاپوسى دولت بحشه
 كوركيم نچه اولدى حرم المنى لله
 روح القدسك نضخه سيدور نطفى (نسىمى)
 حق و بر دوكنه دم بدم المنى لله

شعرا شه‌شیخ (ب فارسی) (۹۳):

ای ز سنبل بسته زلفت سیاه بر آفتاب
زلف مشکینت شب قدر هست رویت ماه تاب
مست آن چشم خوشم کز ناتوانی یک نفس
هم چو بخفت خفت ام سویر نمی داز در خواب
تا شد از شمع رخت پروانهء جان با خبر
هست چون زلفت بر آتش رشتهء جانم ز تاب
حور عین هستند از غیرت بر آتش چون پسند
در بهشت از چهرهء خور براند ذی نقاب
نیست بی نور رفته خالی وجودم زرئی
که وجودم زرئی باشد بی وجود آفتاب
زارزوی وصل رویت هر شب و حد تا سحر
جز خیالت چشم هر نقش نمی بندد بر آب
از رقیبان خطا بین رخ بوشو ای حد کهست
چهرهء پوشانیدن از چشم خطابیان صواب
ساقیان میده که در دور لب میگون او
صد جهان تقوی عنی آرد بیک جامی شراب
جان بیمارم چو بآدان لب شیرین میکند
ساغر چشمم لبالب کشته از لعل مذاب
دور جامی مد گردان ام شب ای ساقی ز من
گر سودائی چشمش سرخوشم مستی شراب
چون لب لعل بآزا شکر بشکسته است
گوهر نظم (نسیمی) قیمتی درا خوشاب

شعرا حهفتی (ب فارسی) (۹۴):

ای رموز لوح رویت عنده علم الکتاب
کرده طی پیشی جمالت نامه حسن آفتاب
سوره سبعم المثانی آفتاب روی تست
حال در راز رخت روشن چو ماهست این خطاب
باریابد هر که خواهد از رخت سوی خطی
ستر وان شق القمر با معنی ام الکتاب
تا برویت گفته ام وجهت وجهی چون خلیل
آتشی نمرود بر من گشته ریحان و گلاب
آیه الكرسی و طه هست وصف روی تو
هر که داند نور حکمت داند این فصل خطاب
هفت خط بی مثال هشت باب جنتت
شد بفضل اولوا الألباب این فتح باب
ره بخط استوی وجهت پاکت چون بزد
مشرك بی دین زان جاوید ماند در عذاب
از که پیش خط و خالت چون ملك سجده نکرد
باشد ابلیسی که از با نار حرمان در عذاب
میکنند شرح ألم شرح نسیمی از رخت
ای رخت إنا فتحنا از شنند این فتح باب
چون (نسیمی) هر که خاک استانی فضل شد
از شری پردیء خورشید می آید جواب

شعرا ههشتی (ب فارسی) (۹۵):

ئهف شعره ژ پینج مالکان پیک دئییت لی مخابن ل گهلهك جهان
دهستنقیس یا دریایه و باش نائیته خواندن، ئهوا ئهم شیاین ژئ بخوینین
ئهقهیه:

می رود دلبر	به بستان وقت کل کل کل
ممل ممل	بقد چون سرو و سنبل بل
عرق بر عارض دیمش نم نم	بمدحش دم بدم دم دم
دلمندش گشته شد خم خم	دلمندش همچو دلدل دل
دلمندش دول کج کج کج	بشوخی راست و چون عرعر
دلش چون سنگ مرمر مر	زیانش همچو بلبل بل
.. شرینی چو که که که	بچستی باد صرصر صر
عناده در چمن خم خم	چمن پر شد هم از غلغل
.. رسیدم بر سر کویش	ندیدم یک سر مویش
(نسیمی) بندهء رویش	فتاده در تسلسل سل

حاجی

(حاجی) ژى ناسناقى شاعرهكى كرمانجه، هتا قى گاقى ب تنى دو شعريى وى ب دهست مه كهفتينه، ئيك ب كرمانجى و ئيك ب توركيا ئوسمانى، ژ بلى قان ههردو شعريى وى تشتهكى دى ئەم ژ وى و ژيانا وى نزانين.

ئەف ههردو شعريى وى د كهشكولا مهلا خهليلى سىرتى دا هاتينه، ئەوا ل جههكى تيدا هاتى: (نمقه الحقير الفقير عبدالله بن سيد حسن الكلى رمانى از براى آستان عزيز ... الدعاء والقبول من الملك الجليل) و هه ل وى جهى جه و دىروكا نقيسينى ب قى رهنكى هاتيه: (في مدرسة قبهان في سنة 1192)، مهنا: ئەف پرته ژ كهشكولى ل مهدرهسها قوبههان ل ناميديى و ل سالا 1192 مشهختى بهرانبه 1778 ز ب دهستى عهبدللاهى كورئ سهييد ههسهنى گهليرمانى يا هاتيه نقيسين، و ناشكهرايه كو گهليرمان ئيك ژ گوندين عهشيرهتا مزووريانه ل دهقرا بادينان، و سهييدىن گهليرمانى ژ دووندهها شيخ و شاعريى ناقدار شهمسهددينى ئەخالاتينه، و بهلكى ئەف سهييد عهبدللاهى ههقالى مهلا خهليلى سىرتى بى فهقياتيبى بت، و وى ئەف دهستنقيسه بو مهلا خهليلى نقيسى بت.

هه چاوا بت، ژ قى دهستنقيسى دئيته زانين كو (حاجى) بى شاعر بهرى دىروكا 1778 ژيايه، و تشتى بالكيش د قى كهشكولى دا ئەوه ل پيشيا قان ههردو شعريى حاجى يا هاتيه نقيسين: (لكاتبه حاجى) و ئەفه هدى دكههنت كو حاجيبى شاعر ب دهستى خو ئەف شعره نقيسينه، و ئەفه

مه بهر ب هندی فه پالدهت ئەم هزر بکهین کو دبت (حاجی) ههڅاخی
سهید عهبدللاهی و مهلا خهلیلی سیرتی بت، و ههقالی وان بت، و ئەز دویر
نابینم ئەو خهلیکی دهڤهرا بادینان ژێ بت.

تشتی دی یی بالکیش د شعرا حاجی یا کرمانجی دا ئەف مالکهیە
یا ئەو تیدا دبێژت:

ژ کوفری گهرچ مهولوودین ب (حمد الله) بووین حاجی

ب حویبا عشقا ئیسلامی مه کر ئەڤرۆ غهزه لخوانی

ب رهنگهکی ئاشکهرا ژ قی مالکی دئێته وهرگرتن کو ئەف
حاجیه ژ دهیک و بابهکین نه یین موسلمان بوویه، و ئەو ل زارۆکینیا خۆ
کهسهکی موسلمان نهبوو، و ئەو همدادا خودی دکهت کو خودی بهری وی
دایه ئیسلامی ههتا کو ئەو بوویه ههجي ژێ و وی شعر و غهزه ل ب عشقا
ئیسلامی فههاندینه. مهعنا: پشتی ئەو موسلمانبووی ئەو یی چووویه ههجي ژێ،
و بهلکی ههر ژ بهر هندی وی ناسناقی خۆ یی شعری یی کرییه (حاجی).
دیاره حاجی ل مزگهفت و مهدرهسه یین دینی مهزنبوویه، و وی علم و
زانینا خۆ ل ویری وهرگرتیه، و ئەو یی شارهزابووویه ب زمانێ تورکی ژێ.
ژ بلی قان زانینێ کو ژ شعرا وی دئینه وهرگرتن، ئەم تشتهکی دی ژ
وی نزانین، و ئەڤه ههردو شعرین حاجینه.

شعرا ئێکی:

ئهمن ئیرو د عشقی دا (فرید الدهری) نوورانی

وهکی شاهان ههشهمدارین ل سهه تهختی سولهیمانی

ژ بهحری دل ب جووشن ئەم ژ ئەلطافی خوداوهندی

ب مهوجان خوون درپژن ئەم ب مثلی شههری نیرانی

دگیپرت ساقی قی راحی د بهزمی دا عهجهب زیده

ددت دا هۆش و عهقلع مه بچت ئهقرۆ ب ئهرزانی
 د عشقی مهست و مهغرووقین وهکی روستهم د جهنگی دا
 بووین بی حال و بی طاقت شبی مهجنوونع عبرانی
 ئهگهر مهجنوون ئهگهر فههاد دبوون ئه و خوش د قی دهوری
 ژ حالی خوه دبوون فارغ ب حالی من دبوون فانی
 ب حوسنا یووسفی بهندین د قی نوه طارما نیلی
 ب ئاه و نالهیان دائم ئهمن یهعقووبع کهنعانی
 ژ کوفری گهر چ مهولوودین ب (حمد الله) بووین (حاجی)
 ب حوبیا عشقا ئیسلامع مه کر ئهقرۆ غهزه لخوانی

شعرا دویع:

بوگون بز نظم سنجیله اولوب فردوسی ثانی
 که وار در پرده بر طبع نظانیك سخن رانی
 اگر میدا نه کبر در سم سمند نظم خویش
 اولو رب شاعر گیتی حسدن در دیله فانی
 قچان مجلسده بحث اولسه نیم شومده بر نکته
 او او را دل بزم نـورانی د عهون رب فردانی
 بنم درمده بز خوشجه اوقین د نیلین پله
 داخلی دهر ده هیچ گورمز فرحدن او زکه درمانی
 پله شیرین ادالوئر سنک دورنده یوخ (حاجی)
 بلی اما یتر اوکمه اولور برهان نادانی

سهودایی و جودایی

د دیرۆکا ئەدهبییاتا کوردی دا شاعرهکی کلاسیکی یخ ناقدار مه ههیه ناسناق خۆ یخ شعری کریوو (سهوادی) یان (سوادی)، ئەو ژێ حارثی بدلیسییه، خودانی قههینۆکا (لهیلا و مهجنوون).

ل دویف هزر و بۆچوونا مه حارثی بدلیسی (سهوادی) ل سالا ۱۱۶۲ مشهختی (۱۷۵۹ ز) یان پشته هنگی ب دهه سالان، قههینۆکا خۆ ل دۆر چیرۆکا لهیلا یخ و مهجنوونی قههانیدییه، مهعنا ئەو ژ کورپن سهدهسالا ههژدی بوویه ^(۹۶).

نیزیک ژ وی دهمی بدلیسی لی ژیا ی کو سهدهسالا دوازدی مشهختی بوو، و نیزیک ژ وی ناسناق شعری یخ وی بۆ خۆ هلبژارتی، شاعرهکی دی یخ کلاسیک مه ههبوو مخابن ئەم چو تشتهکی وهسا ژ ژین و سهرهاتییا وی نزانین، ب تنخ سخ شعرین وی د وان دهستنقیسان دا ههنه یین نوکه ل بهر دهستی مه ههین، و یا ئەم ژێ دزانین ئەقهیه: قی شاعری ناسناق خۆ کریوو (سهوادی) و ئاشکهرایه کو سهودایی ئەوه یخ بایخ عشقی ب سهری کهفتی و ئەو نیزیکی دیناتییی کری، و بهلکی ئەف شاعره د عشقا خۆ دا گههشتبته قی پیک لهو وی ئەف ناقه بۆ خۆ هلبژارت بت.

یا دی ئەقهیه: سهودایی بهری سالا ۱۱۸۱ مشهختی (۱۷۶۷ ز) ژیا بوو؛ چونکی شعرهکا وی د دهسخهتا محهمهدی کورپی مهسیحایی دا ههیه، یا کو ل قی سالی هاتییه نقیسین، و بهلکی ئەفه هندی بگههینت کو ئەف شاعره بهری سهوادییی بدلیسی ژیا بت.

شعرهك ژ فان ههردو شعرین سهودایی تهخمیسهكه ل سهر شعرا شاعرهكی دی یی کرمانج كو ناسناقئ وی (جودایی)یه، ئەم چویئ ژ وی ژێ نزانین، دو دانەییئ قئ شعری ییئ دەستنقیس د دەستئ مه دا ههنه، د ئیکئ دا هاتییه: (مخمس سودای جودای) تشتئ هندئ دگههینت كو ئەف پینج خشتهیهكه سهودایی ل سهر شعرا جودایی دانای.

ژ لایهكئ دی قه ئەم دشیین بیژین: ژ لههجهیا شعرا سهودایی، و یا جودایی ژێ دئیته زانین كو بهلكی ئەو ههردو ژ وان کرمانجان بن ییئ جهئ وان دكهقنه سهر توخوییئ بادینان و سۆران؛ چونکی هندهك جارن لههجهیا وان وهکی یا خهلكئ قئ جهی ب سهر سۆرانییئ قه دجت، وهکی بۆ نموونه دهمئ ئەو حهرفا (ف) دكهنه (و)، یان ژێ جهاناقئ (من) دكهته (ئهن)، و ئەفه د تهخمیسی دا یا بهرچاقه.

ل قییری ئەم دئ وان ههر سئ شعرین سهودایی ییئ كو د ژیدهرین مه ییئ دەستنقیس دا هاتین ل بهر چاقین خواندهقانان دانین، دا پتر مضا ژێ بیته وهرگرتن، و بهلكی ل پاشهپۆژی هیشتا زانین ل دۆر قئ شاعری و بهرهههئ وی بۆ مه ئاشکهرا ببت، و ههژییه بیژین كو سهیدا عهبدررهقیب یووسفی د کتیبأ (دیوانا کرمانجی) دا، و سهیدا محهمهد عهلی قهرهداغی د کتیبأ (بووژاندنهوهی میزووی زانایانی کورد) دا بهحسئ قئ شاعری کرییه و هندهك بهرهههئ وی ژێ بهلافکرینه، بهلئ مه ل قییری ئەو شعر ئیکسهه ییئ ژ دەستنقیسان وهرگرتین، كو ههر ئەو ژیدهرین وان ب خو ژێ بووینه.

شعرا ئیکئ^(۹۷):

كەس نییه ئیرو خه بهر كهت خزم و خه مخواری د من
دا د ههوارئ من بئین یار و وهفاداری د من
من نهقئ كەس پئ بزانیته غهیری سهرداری د من
ههر كهسئ ئیرو ببینت چهشمئ خوونبارئ د من

ئهو دزانیت نوكتهئئ وان قهول و گوفتاری د من

مهذهبع عشق قهديمه كى تشيت تهئويل بكه
 ههر كهسى سهر ژى وه پيچى گهردهنى شير پل بكه
 گهر بهيانا وئى ههدينى جاهلهك موجهل بكه
 بانگ بكهن پيرى خهراباتى مهگهر ئهو هل بكه
 واعظ و موفتى نزانن بهيت و ئهشعارى د من
 واعظ و موفتى ئهمن ديتن خهرامان چوونه مال
 وان كو زانى بوون پهشيمان خوش خوشم هاتن ف بال
 وان تهضهروع كرد من خوندم ل بو وان ههسبى حال
 كهعبه و بوتخانه ههردو مان ژ ئهسراران بهطال
 ههر ل وئى رۆژا بينابوون دار و ديوارى د من
 هوون وهرن خهلقۆ ل دوو من شههرهزايى جادهيم
 سالكى راهى حهقيقهت پهيرهوى دلسادهيم
 مهيوخور و مهستم مهگهر مههداحى ئهصلى زادهيم
 ئهز كو ئيرۆ سهخوشم خهلقۆ نه مهستى بادهيم
 كهس نزانيت وئى سررى ئيلا مهگهر يارى د من
 ئهو ئهوى سررى نزانيت ئى كو يارى كوشت بيت
 يان ب خوونا وان ههبيبا دهست و بازۆ رهشت بيت
 يان خو سهيلابا جونوونى عهقل و دين را مشت بيت
 يان مهگهر يهكسهر ب بادى دهست ل عهقلى شهشت بيت
 وهر نه ههر عاقل نههن واقف ب ئهسرارى دمن
 چهند ب دلسوژى دبيم ئهى زاهدى بهدئابى گل

جارهكی بادهء وهخۆ جهرگی مهئی هلكر ب مل
 تا نهبی پاوێك دهنی و یاران ژ خو دبینی خهجل
 زاها دا گهر دئ ریایی پاك بكهی ئەز جان و دل
 دا بیی هافالئ گهردی كوچ و كوچبارئ د من
 چهند زهمان عومرم ب غهفلهت بیی عشقم رابوهار
 من ب نادانی طهلهب^(٩٨) كر چوو ژ دهست من پرووزگار
 شوكر و مننهت پاشی وئ عشقی ت دل دا گرت قرار
 باغهكم چيكر ژ ئهسراران د عشقی میوهدار
 داره طووبایی تبییم شاخهك ل وان دارئ د من^(٩٩)
 باغهكم چيكر ل ئهركانی^(١٠٠) د عشقی پور ئوصول
 دائما طهیر تی دخوونن ههر ب بانگ و كوولهكۆل
 ههر كهسی جیرانی من بی تا ئهبهد نابیت مهلوول
 من ب ئوستادی ل بووی بولبولی كهردم قهبوول
 دائما گول ههر دسوون باغ و گولزارئ د من^(١٠١)
 ههر كهسی سهر یهك د دل دا تی نهكه ههرگیز عهیان
 ئهول خهلقی تی وهشیری ههر وهکی پهنهانی جان
 ناصحی رۆژا ئهزهل ئههه سهر ل بو دل كرد بهیان
 دهرد و دهرمانی د عشقی تی د دل دا كهی نهان
 ههون نزانن قییمهتی بفرۆشن دهر دارئ د من
 رهمز و سرری عارفان رۆژا ئهزهل پهنهان کری
 کی دشیتن ژئ خهبهه دا یان ب رووح و جان کری

هوون مه‌بیژن موفلسه ئه‌و عشقی یی ویران کری
 گهر قوماشی خو ب مهر و عاشقی نیشان کری
 بار بکه‌م عالم دبینن پر ژ قنطاری د من
 تاجران گرتن دکان و ریح و ره‌غبه‌ت قه‌ط نه‌ما
 مه‌عه‌نی ئه‌لماس و له‌علان قه‌در و حورمه‌ت قه‌ط نه‌ما
 ئه‌و هه‌موو ویکرا که‌سادن وان خو عززه‌ت قه‌ط نه‌ما
 گه‌وه‌ری گه‌وه‌رفرۆشان قه‌در و قیمه‌ت قه‌ط نه‌ما
 ده‌روبین ئیرو دکانی له‌عل و مرواری د من
 حه‌رفه‌کی گهر ژی د عشقی ئه‌ز بییم بی ئختیار
 من ب سه‌رتی یا کو مه‌نصووری نه‌سیمی رابوار
 خوش نییه وی نوکته‌ئی پور کوفر و دین که‌م ئاشکار
 بی ئه‌ده‌ب زۆرن گه‌لۆ بی بییژم هه‌ی هه‌وار
 وه‌ر نه‌ خالی نین ژ سرری کار و کرداری د من
 خو‌له‌ من حه‌رمی ب جاره‌ک یار دبی حه‌یریم ژ وی
 چه‌ند شه‌وه‌ یه‌ک وی دنالی ده‌نگ ل په‌نگ ده‌نگی که‌وی
 چه‌ند شه‌وح ئحیاکری دائم د گه‌ل وی پیش‌ره‌وی
 مورغی شه‌بخوانی به‌اری نیو شه‌وی نا‌کا خه‌وی
 کی ئه‌وی دیتن وه‌ا ئه‌ی بانگ و هاواری د من
 مایلی عشقی دپه‌ی هه‌رگه‌ز نه‌یی نامووس و عار
 گهر بخوانی وه‌ر برانی قه‌ط نکارینی چ جار
 دلبه‌را شی‌رین که‌لام دایم ئه‌ده‌ن قه‌ول و قرار
 ئی دبی ئه‌ز عاشقی تو‌م تی جه‌فا که‌ ئختیار

عاشقی من تی نہ پیچی سہر ژ ئازاری د من
 (ریسی آرنی) کی د طووری دا دبا موسا خو چوو
 کی دکہ سہیری سہمایخ خپوی ئەو ئەدنا خو چوو
 کی ئەمن مەجنوون دکا جارێک ب پەہی لەہیلا خو چوو
 مەردومی سەد سالی زەندوو کی دکا عیسا خو چوو
 دلبەری گەردەن ہلانسی لەعلی خوونباری د من
 گەر د سۆزەندا دلۆ قیمہا د غەم فەرسایخ تو
 با د علم سەحرا دا فەردی بی ہەمتایخ تو
 یا د عشقی دا گەنگ مەجنوون بی پەروایخ تو
 وئ ب شەفقەت گۆت ئەمن دیوانە کو موسایخ تو
 سەد ئەمانەت کہ خودا زەر ہەردو رەشماری د من
 من ب حەق کو دلبەری دلداری وئ زولفی تومە
 وئ جەواب دا کو مەہی رسوایخ وئ زولفی تومە
 شوبھی (سەودایخ) ب دل شەیدایخ وئ زولفی تومە
 ئی دبی ئەز جان و دل سەودایخ وئ زولفی تومە
 چوون (جودایخ) تی بکیشە دەردی بی کاری د من

شعرا دوئی (۱۰۲):

ئەف شەرہ ژێ پینجماکییہ، بەئێ ئەو ہەمی یا سەوداییہ:

ئەہی سەئ قەلبی ف من را ژ غەرہض صاف بکہ
 بەس تو تیرا غەضەبی بەر ف مە پرتاف بکہ
 خەلقى بەس قہر بکہ جانا وەرہ ئنصاف بکہ

چەند بکەى قەتلى غەریبان بەسە ئسراف بکە
 پادشاهم ف مە را مەرحەمەتئ زاف بکە
 کەس ب حالى مە نەبى پیر و صەبى شەىخ و شەباب
 دووریئ سوھتم و تىک جەرگ و دلم بوونە کەباب
 نە ب وەصلئ بکە شادى نە ب هەجرئ دە عەذاب
 چەند دنالى و دلئ عاشق و سەرمەست و خەراب
 ئەى حەبیبم ف مە را قصصەئئ ئەعراف بکە
 من ب خەف گوڤتە حەبیبئ خو ب لوظف و ب ئەدەب
 موشکىلەک من هەیە ئەى سەرورئ سالارئ عەرەب
 کافران جەد د جینانئ نییە لەوما مە عەجەب
 زولف و خالین تە ل عارض دکرن ئەزچ سەبەب
 گوڤتە من رابە سوئالى تو ژ کەششافئ بکە
 دا نەبى ظەننئ کوفاران تو ب پۆشاکئ رەشى
 خالى ھندو بچنە زولفى بیلالئ حەبەشى
 مە دزانیبوو ژ ئائارئ رەسوولئ قورەشى
 عەبدئ گوستاخە بیلال لەو د جینانئ دمەشى
 سینەئئ خو ژ ھەمى وەھم و شکان صاف بکە
 من دقئ عەرض بکەم حالى ل گەل پیرەھەئئ
 عەرض و حالى بنقىسن و د خەف دا بدەئئ
 دلئ سەودازدە مەحبووسە د چاھا ذقەئئ
 چەند سەودایئ دنالى و دبئ قئ سوخەئئ
 بەس ب مەحبووس و ئەسیران غەضەب و لاف بکە

شعرا سیئع (ب فارسیه) (۱۰۳):

عنبرین خال و رخت ورد و خطت ریحانست
دهنت غنچه و دندان در و لب مرجانست
گوهرت نطق و زبان طوطی و فندق بینی
زنخت سیب و برت سیم و دلت سندانست
پیش دندان تو در بحر بدرویشی در
گوش بگرفت که درویشی درویشانست
فرقت روی تو اندازهء طاقت بگذشت
پیش ازین صبر ندارم کرم مردانست
میده جان بیکى بوسه دل سودای
کفتمش دل ندهی گفت که دل سلطانست

مينا

مينا ناسناق شاعرهك مە یخ کلاسیکه، ئیکه مین جار سهیدا
عه بدرهقیب یووسفی ناقح وی د کتیباً خو (دیوانا کرمانجی) دا ئینایه، و
هندهك بهرهمی وی ژ کهشکۆلا (محهمهدئ کورئ مهسیحایی)
قهگوهاستیه، ل قیرئ مه دقیت دوباره بهرهمی قی شاعری ل بهر چاقین
خواندهقانان بدانین، د گهل تیبنییین خو.

مينا پهیشهکا فارسییه رامانا شویشهیی ددهت، و هندهك جارن ئەو ژ
لایئ ئەدیبان قه وهك کینایهت بو نازکیی دئیته ب کارئینان، لهو ب هزرا مه
شاعری ئەو ب رامانا (نازک) وهك ناسناق بو خو ب کارئینایه، و وهکی
سهیدایی عه بدرهقیبی ژئ ئیشارهت پئ دایی، ئەف شاعره ئیک ژ وان شاعرانه
یئ حهتا ئەفرۆ ئەم تشتهکی ژئ نزانین، خه لکی چ جهیه؟ و کهنگی
ژایه؟ و سهراهاتیا وی چ بوو؟ ئەفه هه می هیشتا ل بهر مه یا قهشارتییه، تشتی
کو ئەم دشیین بیژین، ب تنئ ئەفهیه: ئەو بهری ساللا ۱۱۸۱ مشهختی ۱۷۶۷
زایینی ژابوو، چونکی هندهك شعرین وی ل قئ سالی د دهستنقیسهکی دا
هاتینه نقیسین.

و ژ لهجهیا وی ئاشکهرا دبت کو ئەو خه لکی دهقرا بادینانه.
سئ شعرین مینایی ب دهست مه کهفتینه، دو دتامن و یا سیی ب
تمامی نهگهشتیه مه؛ چونکی هندهك پهڕین دهستنقیسی نهگهشتینه مه.

شعرا ئىككى^(۱۰۴):

مهطلهعئ وهجهييت حهبيبا من شهفهق ژئ هاتهدهر
رهنهقئ دا كوھئ قاف عالم مونهووور بوو ژ بهر
هەر كهسئ وئ ساعهتئ قيران ب دل بكر نهظهر
دا سوژيتن تيك ووجوودا وئ ژ پا تا فهرقئ سهر
لهو مه دايعئ ئلتفات پاشى مه ژئ كرىوو ههزهر
لهو مه ژئ كرىوو ههزهر ترسام بسوژيت لهو ب حال
ئهو تهجهللایا جهمالا سوورهتا پور خهطط و خال
يان ژ بهر نارئ فراقا دل بهرئ (بعد الوصال)
لهو نهوئيرام ئهز بيينم دل بهرا شوخ و شهپال
مان ژ بو من ههسرهت و نالى و ئهفغان و كهسهر
سهه كهسهر من وئ ت دل نالى ژ بهر تين بئ حساب
لهو ژ بهر نارئ ئهقينئ جهرگ و ميلاك بوون كهباب
قهت نهما بيئن ژ سيبا غهغهبع يهك قهطره ئاب
يان ژ حهوضا گهردهنا زهر بيينه سهيلابي حوواب
بيينه سهر نارئ دلئ من دا نهسوژيتن جهگهر
من جهگهر دا سوئنئ چ بكهم كو من نائيت ژ دهست
لهو كو سهرخوشم ژ جامع شهريهتئ رۆزا ئهلهست
هاتنه سهيرا قامهتئ ئيلان ت خهمرى بوون ت مهست
چوومه سهيرا ئهبلهقان وان ئهژدهران قهلبئ مه گهست
دل رهقا بر دل بهرئ ديسا ژ من وهقتئ سهههر

لهو سهحه دل بر ژ من بی حهد ق من پابوو ئەقین
 ظاهری خهشم و غهضه بوو باطنی حوبب و کهنین
 کەس نهبوو عالم ب سررا مه ل سهر پوووی زهمین
 لهو کو من (قالوا بلی) موحبهت ق وئ را بوو نهین
 ههر ژ تهصنیفیت جهمالی سهد کتابن من ژ بهر
 من ژ بهر علمی جهماله لهو تبیژم نوکتهیان
 من ووجود تیک علمی حاله پور ژ قهول و صیغهیان
 صهفحیا لی صاد و داله مه رکهزیت وان نوقطهیان
 من کرن بی حهد مه طاله فهصل و بابیت غه مزیمان
 لهو مودام دل ههر ب ناله موحبهتی دل کرب کهر
 موحبهتی دل موبته لاکر مام بی دل ئەز غه ریب
 ئاگری عشق بناکر پیتییان دا دل عه جیب
 عهقل و مه عریضهت رهاکر له معهیا حوسنا حه بیب
 دل بهری جهور و جهفاکر لهو ب من خو شن ره قیب
 حهق ب حوببی دل جه لاکر لهو مه دل مه سرووره ههر
 لهو مه دل مه سرووری حاله دائما ژئ تیت خوروش
 نازکا گه ردهن شه ماله هاته مه طالع په رده پۆش
 وئ ل سهر دهستی په یاله گۆته من وهر مهی بنۆش
 ئەو مهیا مه خموره ئاله من قه خوار ئەز چووم ژ هۆش
 لهو دلی تی سهد مه لاله گهه جه حیمه گهه سه قهر

ئەو دلخ شوبهت جەحیمە دائما جووشە و کەلین
 غەمزەییّت یارا قەدیمە سەد خەدەنگ لێدان نەین
 ئەو مودام ئەز پور گریمە من قەوی تیشن برین
 عەقرەبیّت سەرحەلقە میمە دەف ل خالیّت فولفولین
 خەمرییّت عەنبەر شەمیمە گەردەنا زەر رەهگوزەر
 گەردەنا زەر رەهگوزارە رێوارا خەمرییان
 شەتری و بەلگ و گوهارە هەم رەفیقیّت ریشیان
 تێک و قێکدان هاتنە خوارە سەلسەلین لێک ئالیان
 سونبولان گرتن کنارە صەف قەبەستن ئەفعیان
 سەر ملان هەر لێ بوهارە کەسک و شین و سۆر و زەر
 کەسک و شین و سۆر و زەر تین ریشیی و بەلگ و گوهار
 جەبەتێ سونبول ف سەر تین شوبەیی چەوگانان ت خوار
 ئەو ت گەل خالان ف شەر تین ئەفعەیان گرتین کنار
 جوعەدەیین ئەسودە ت بەر تین تێک ژ بالا تینە خوار
 دائما وەقتێ سەحەر تین یەنگیان تیر ژئ ب پەر
 یەنگیان تیر ژئ تبارن تینە قەلبان پاست و چەپ
 جوملە سەر پەیکان ژ نارن پور ب ئیشانن عەجەب
 وان کەمانکەش ئاشکارن تورک و گورجینە و عەرەب
 عاشقان کوەشان دیارن ئەو تالان بی ئەدەب
 ئەو لەلەم نایین قەشارن گەر ژ عەینان بیّت ئەسەر

پور ئەسەر کر وان عویوونان لەو ضەعیف و زەرکرم
 ما ب شمشیرئ فراقئ کوشتم و کەرکەرکرم
 ئەزت چارا هجر و حرمان و ئەقینئ وەرکرم
 بی دل و سەمع و بەصەر هیلام و چو ئەبتەر کرم
 مام د تۆرا دووریئ و مریووم نەشیم ژئ بچمەدەر
 ئەز نەشیم خەلقۆ رەهابم لەو قەوی حەیرانم ئەز
 بەندئ شەبەرنگین ت هووم و کوشتیئ عەینانم ئەز
 مات مەدحیت وان صفاتان بولبولئ خوشخوانم ئەز
 سەرخوش و مەست و خەراب و بی سەر و سامانم ئەز
 دلبەرا ئەبرۆ کەمان دل دا ف بەر تیرا قەجەر
 من نەما دل یا ئیلاهی هەر تو من رزگار بکە
 من ژ بادا عشق و شەوقئ سەرخوش و هشیار بکە
 من فدایا خاکئ پایا ئەحمەدئ موختار بکە
 هەم ت نیئا ئاستانا موصطەفا شاردار بکە
 دا کو (مینا) شوبهی قطمیری ببیتە خاکدەر

شعرا دوئی (١٠٥) :

ئەهی چەهرە پەری دل مە ژ عشقا تە کەبابە
 دائیم ژ فراقا تە مە جان هەر ب عەذابە
 پەروانە مثالین و ژ حوببا تە ب رەقصین
 ئەزمان تەزمن و قەلب و جگەر چەنگ و رەبابە
 شەوقا تە ل نە ئەهلی دلان بەحرئ عەمیقە
 سەد شوکر کو دل من ت وی دەریایئ حوبابە

ههقی وه تکم من ژ دهری قهط نهچغینی
سائیل و یهتیمی تهمه بی ریوی و بابیه
یا ره ب حهقی ذات و صفات و کوتوبین خو
(مینایی) ل دهرگی ههرهمی کهیه تورابه

شعرا سییی (١٠٦) :

لهو تنالم نهز ژ عشقی صوبح و شاما دهم ب دهم
چونکه دوورم نهز ژ دینا شوخ و شهنگا موختههرم
حوورییا رموضا جینانی غونچهیا باغی ئیرم
وی ووجودا من ب قههرا فرقهتی کر کار..
قهت نهما جارهک بکته نعام و ئحسان و کهرم
بو سوئالا داعییی خوه پهنج و فهرمایهد قدم
دل بریندارم ب تیرا موحبهتا وی حوورییی
شوبهی قهقنهس من مهکان ناری فراق و دوورییی
ئهو نزانیتن ب حالخ من ژ قی مههجوورییی
من ت دل دا سهه جورووحن سهه برینن سهه ئهلهه
قهت نهما جارهک بکته نعام و ئحسان و کهرم
بو سوئالا داعییی خوه پهنج و فهرمایهد قدم
ئاورا ناز و کرشما نهز کرم غهفلهت ئهسیر
شوبهتی بازی ت توپی بهندکرم زولفییت ههریر
نهز کرم مهجووس ت نیف چاها ذهقهن کریووم ژ بیر
شوبهتی مهجنوون ت نیف عامی ب داغا بووم عهلهه

قهت نهما جارەك بکەت ئنعام و ئحسان و کەرەم

بۆ سوئالا داعییی خوہ رەنج و فەرمايەد قەدەم

من نییە قەط کەس د دونیایئ بکەت قئ خلمەتئ

جارەکی مەعلووم بکەت بیژیتە وئ شیر هەیبەتئ

ژ قیڕئ وئقە پەرەك (بەلکی پتر ژئ) ژ دەستنقیسی دکەفتینە، و ئەوا

مایئ ژئ یا تمام نینە؛ ژ بەر کو لیقین کاغەزئ ددرپایینە، و یا ئەم شیاین ژئ

بخوینین ئەقەیه:

تو وەرە بادئ صەبا دا عەرضوحوالا من ببەئ

...ت فارغ ژ ئەغیارا ف یارا من بدەئ

..دی دل مەعلوومی پندا گولعووزارا من بکەئ

تو ب لەفظا حال ببیژە نازەنینا موحتەرەم

قهت نهما جارەك بکەت ئنعام و ئحسان و کەرەم

بۆ سوئالا داعییی خوہ رەنج و فەرمايەد قەدەم

... ئەمانەت من تویی ئەئ رووزگارا صیبەهئ

... کو تگەهیە ئاستانا قلالهئ

ب ئەدەب بچیە حوزووورا وئ شەه و پادشەهئ

پاشئ دەست بۆسیی بیژە پندا موحتەشەم

قهت نهما جارەك بکەت ئنعام و ئحسان و کەرەم

بۆ سوئالا داعییی خوہ رەنج و فەرمايەد قەدەم

بیژە وئ پەند و شەپالغ ئەم د هەجرئ دا مرین

دیتنا وئ مەهوشئ شەیدا کـرین

مەسـت وئ تـیـک بـوـو بـرین

..... قەلەم

قەت نەما جارەك بکەت ننعام و ئحسان و کەرەم

بۆ سوئالا داعیئ خوە پەنج و فەرمايەد قەدم

قانع و بهاری و بازهلی و شعرا (موله‌ممه‌عا)

تیکه‌ل

موله‌ممه‌ع د بنیات دا په‌یقه‌کا عه‌ره‌بییه، و ئەو بو وئ ده‌واری دئیته گۆتن یا پتر ژ رهنگه‌کی لئ هه‌بت، وه‌کی سپی و ره‌شی -بو نموونه- پاشی ئەو ل نک ئەدییان وه‌ک ئستعاره بو وئ شعری هاته گۆتن یا کو ب پتر ژ زمانه‌کی بیته نفیسین، وه‌کی: فارسی و عه‌ره‌بییی.

ل ده‌سپیکئ ئەف رهنگئ شعری ل نک هژماره‌کا شاعرین فارس هاته ب کارئینان، وه‌کی حافظی بو نموونه، جار جار وان د ئیک شعری دا دو زمانان ب کارئینان، زمانئ فارسی و یخ عه‌ره‌بی. و دیاره شاعرین کورد ژ پشته هنگی چاف ل وان کر، و هنده‌ک ژ وان ژئ شعرب دو زمانان یان پتر قه‌هاندن، و د دیرۆکا ئەده‌بییاتا کوردی دا ئەم هنده‌ک شاعران دبیین د ئیک شعری دا هتا چار زمان ب کارئینان: کوردی و عه‌ره‌بی و فارسی و تورکی، و باشترین نموونه ل سه‌ر قئ چهنده‌ئ شعرا حه‌میدیی، ئەوا به‌ری نوکه مه د قئ کتیبئ دا قه‌گوه‌استی، و ئەحمه‌دی خانئ و شه‌وقیی خانئ ژئ هه‌ر ئیکی شعره‌کا ب چار زمانان هه‌یه.

د قئ رهنگئ شعری دا شاعر نیف مالکئ، یان مالکه‌کی، یان پتر، ب زمانه‌کی قه‌ده‌هینت، پاشی هندی وئ ب زمانه‌کی دی ل سه‌ر عه‌ینی وه‌زن و قافییئ قه‌ده‌هینت، و ژ بلی قئ رهنگئ قه‌هاندنئ رهنگه‌کی دی یخ قه‌هاندنا تیکه‌ل هه‌یه ئەو ژئ د ئەده‌بییاتا کوردی یا کلاسیک دا دئیته دیتن، کو شاعره‌ک بیت په‌یقین کوردی کوردی بیخته د قالبئ ریزمانا عه‌ره‌بی دا،

یان ژى په‌یځین عه‌ره‌بى بېخته د قالبی ریزمانا كوردی دا، یه‌عنی: ب زمانى سه‌رده‌رییى د گهل په‌یځین زمانه‌كی دی بكه‌ت، بو ترانه و یاری بت، یان ژى دا زیره‌کییا خو د هه‌ردو زمانان دا نیشا بده‌ت، و ئیک ژ کلاسیکین مه یین قی دووماهییى ب قی رهنگی شعری هاتینه نیاسین مه‌لا ئەحمه‌دی موخلص (نالبه‌ند) بوو، ئەوئ شعرین كوردی و عه‌ره‌بى ب رهنه‌گی تیکه‌ل چى دكرن.

دیاره چیکرنا قی رهنگی شعران ژ میژه ل نك شاعرین ده‌قهره بادینا هه‌بوویه؛ چونکی د دو كه‌شكۆلین شعری دا یین به‌ری نیزیکی دو سه‌د سالان هاتینه نقیسین، ناقی سى شاعران ب به‌رچاقین مه كه‌فتینه، هه‌ر ئیک ژ وان شعره‌ك ب قی رهنگی قه‌هانیدییه، ل قی‌ری ئەم دئ وان هه‌ر سى شعران قه‌گوه‌یزین.

ئەو هه‌ر سى شاعر ئەقه‌نه:

ئیک: قانعی كورپی حه‌یده‌ری، شاعرئ ناقدار محمه‌د طه‌یار پاشا (غه‌ریبی) د كه‌شكۆلا خو دا ئەوا ل سالین ۱۸۱۸-۱۸۲۱ یدا نقیسی، ناقی قی شاعرئ و یى بابی وی ژى ئینایه (قانع بن حیدر)، هه‌ر وه‌سا د كه‌شكۆلا دیوانا جزیری ژى دا كو ناقی نقیسه‌ری نینه ئەف شعره ل بن ناقی (قانع راست) هاتییه. و ژ قی چهن‌دی بو مه ئاشكه‌را دبت كو قانعی كورپی حه‌یده‌ری به‌ری دوسه‌د سالان یان پتر ژیايه.

دو: به‌اری، و شعرا وی ژى د كه‌شكۆلا دیوانا جزیری دا هاتییه، ل بن ناقی (به‌اری راست).

سى: بازه‌لى، شعره‌كا وی ژى یا تیکه‌ل د كه‌شكۆلا دیوانا جزیری دا هه‌یه، و به‌لكی بازه‌لى خه‌لكی گون‌دی بازه‌لى بت، ئەوئ نوکه دبیزنئ: بیزه‌لى، كو ئیک ژ گون‌دین عه‌شیره‌تا رپكانیانه، و د كه‌فن دا زانا و ئەده‌یبین خه‌لكی قی گون‌دی هه‌بوویه، و مالباته‌كا شیخان ژى ل قی گون‌دی هه‌یه خو ب عه‌بباسی دنیاسن، و ل سه‌ر ده‌مئ میرنشینا بادینان هژماره‌كا زانایین بازه‌لى هه‌بوویه.

ژ وان یین ناڤین وان ب بهر چاقین مه کهفتین: مه‌لا عه‌بدللاه
 بازه‌لی، نه‌وی ناڤی وی د ده‌ستنیسه‌کا کهفن دا هاتی، و ژئ دئیته زانین کو
 نه‌وه‌چاخ‌ی میری ئامیدی‌یی ئیسماعیل پاشای ئیک‌ی بوو، و ژ ئاکنجییین
 گوندی (ئاسی) بوو^(۱۰۷). و هه‌ر ل وی ده‌می قاضیه‌کی بازه‌لی ل ئامیدی‌یی ب
 ناڤی (مه‌لا صالح‌ی بازه‌لی) هه‌بوو، ناڤی وی د هنده‌ک ده‌ستنیسان دا هاتییه، و
 کوپ‌ی وی هه‌سه‌ن ژئ ل سالا ۱۲۱۰ شه‌ختی بوو‌بوو قازی ل سه‌ر زه‌مانی
 ئیسماعیل پاشای ئیک‌ی^(۱۰۸).

و ئەم نزانین کانی بازه‌لی یی خودانی قی شعری ئیک ژ قانه، یان ژئ
 ئیک‌ی دییه.

ل قیری ئەم دئ شعرین قان هه‌ر سه‌ شاعران ل به‌رچاف دانین، قانع
 دبیرت^(۱۰۹):

فِي دَلِي شَوْقٍ إِلَى رُخْسَارِهِ
 إِنَّ أَكْمَ رَوْزاً أُپِنْدُ فِي دَارِهِ
 زُفْقُهُ الطَّرَارُ يَأْتِشِبُ صَدّاً
 : يَكْنُدُ السَّيْرُ كِرْدَ عُدَّارِهِ
 لَا يَكْشَتُ الرَّئْدُ چَيْرٌ غَيْرَ أَنْ
 لَا يَيْرُسُ الْيَارُ عَنِّ بيمارِهِ
 سَأَزَتْ الْأَسْمَانُ أَتَشُّنْ آهِنَا
 رُتُّ تَا مِنْ دَوْقِ بوسِ كِنَّارِهِ
 شُدَّتْ سَالَاتِ خَرَابِ الْأَرْو
 نُجَّةٌ مَاچَتْ مِنْ كَلَّرَارِهِ
 عَنِّ طَيِّبِ جُسْنَتِ دَرْمَانِ الْوفا
 أُفْتُ مَا تَحْمَدُ فَمِنْ كُفَّارِهِ
 بِيهْتَرُ مِنْ آبِ خَضِرِ رَهَبَرِّ

شَرِبْتُ مِنْ لَعْلِ شَكْرَبَارِهِ
 بِبَرِّ عَيْسَارَةٍ لَا تَكْمَدُوا
 مَا كَسَّ قَدْ حَشِنَدْتُ مِنْ كَارِهِ
 كُلُّ نَفَرِ الْكَارِ هَسُنْتُ لِلنِّكَارِ
 لَوْفَا مَا مَادَتْ مِنْ كِرْدَارِهِ
 تَأْيِدُ الْخَلْقِ مِنْ خَامِيَّهِمْ
 خَوَاهِدِ الْمُنْصُورِ مِنْ بَرْدَارِهِ
 عَيْشِ قَاتَعِ يَا حَبِييِّ دَائِمَا
 أَرَسْتُ مِنْ بَحْتِ نَاهْمُورِهِ

شعرا بهاری د روخسار و ناچه روکا خو دا وهکی یا قانعیه، و به لکی
 تیک ژوان چاف ل یح دی کریت، بهاری د شعرا خو دا دبیتت^(۱۱۰):

جِيدْتُ بَرِّكَ الْعَيْشِ فِي بَسْتَانِهِ
 نَارِغَاءٍ مِنْ مِثْلِ خَزَانِهِ
 مَارَكَ الْخَامِي يَبُذُّ فِي طَبْعِنَا
 نُبَتِّي نَارُ شَمْعِ رُؤَانِهِ
 فِي كَلُونِنَا مِثْلُ قَمَرِي طَوْقُهُ
 بُذَّةٌ شُدْنَا لِسَرُورُؤَانِهِ
 لَبَذْتُ فِي سَائِيَّتِي پَي دَرِيَا
 نَارُكَ الْعَمَزَاتِ مِنْ چَشْمَانِهِ
 لَيْسَ چِيرُ غَيْرِ بُوسِ وَالْكَنَارِ
 يَحْمَدُ الْمُشْتَاقُ مِنْ جَانَانِهِ

بَارُ چَشْمِ الْيَارِ يَكْنُذُ فِي الشِّكْرِ
 شَهْرُ الْبِرْوَزِ مِنْ مُرْكَاتِهِ
 كُنَّا لَوْ بِرَدَّتْ لَا تَعَجَّبُوا
 دَيْدْتُهُ وَالتَّيْعُ فِي دَسَاتِهِ
 أَيَاكَ يَذْهَبُ إِلَيْكُمْ قَلْبُهُ
 لَا يَدُومُ فِي الْهَوَى مِنْ جَانِهِ
 لَيْسَ لِي كَارٌ يَشُدُّ مَقْبُولُهُ
 چَشْمُنَا فِي جُودِ بِي پَايَانِهِ
 صَارَ يَكْتَايَا (پَهَارِي) فِي الْجَهَانِ
 مِنْ نِزَاكَتِ لَفْظِ نَظْمِ رَوَانِهِ

شعرا دی ب تمامی وهکی قان ههردو شعران نینه، یهعنی: شاعری زمانئ
 کوردی و فارسی نه‌داریتیه د قالبئ عه‌ره‌بی دا، به‌لکی وی چار زمان تیکه‌لی
 ئیک کرینه: کوردی، عه‌ره‌بی، فارسی و تورکی ژئ، و رسته‌یین وان د ناڤیک
 هلکرینه، بازه‌لی دبیژت:

خاور میثالا سوریه‌ری سینگ سه‌ده‌فا مه‌خموور لباس
 رۆژه‌ک قه‌خوه‌ندم به‌ر دهری (قالو تعال) گه‌ل من بناس
 (قولتو لو، گر ماهم شوی دا ایمه‌ نکتہ کیج‌دن
 قالو وک لا تعجلون) زوو زوو مه‌ وو قه‌نج خو بناس
 خو قه‌نج بناس نه‌فغان مه‌زن (چوق سم سکا هر کنده باز
 گفتم باو کی انجمن بلسن منم اختر شناس)
 ستیرا سه‌عادت من کو دی معلوم شد ما فی الضمیر
 پاشی قه‌خو مه‌حبوب ددی (خندها) بگير مه‌ملوویه طاس

طاسهك ژ مهی پړیوو د دهست دوردانهیا گهردهن سفید
(ایجتم صون) گۆت من ب قهست ههی مهرحهبا (طوطب طواس)
(طوطب طواس) گۆتی مهلا (کیف حالن نیجه کیف وز
خود را) بگير قان سونبولان (گفتم) نههشتبوو بی قیاس
لهو بی قیاس مامه ت خهو (چوق ایجتم از دستش شراب
کل یوم دردم نو بنو بر میونند رعب و هراس)
روعب و هراس من تینه دل (قلتو دی جان بندم از
رویش چو دیدم همچو گل قالو ولك این الحواس)
(این الحواس) پرسی و چوول ری گۆته من ئهی (بازهلی)
دیم بهدر و غهبعهب ههچوو کهو (دانی منم خیر الاناس)

ئەحمەد کاتبی قباد بەگ

د دەستخەتا دیوانا مەلایێ جزیری دا، ئەوا محەمەد طەیار پاشایێ میری ئامیدیێ ل سالا ۱۲۱۸ مشەختی (۱۸۰۳ ز) نقیسی، شعرەکا کرمانجی ل بن ناخی: (أحمد کاتب قباد بك فرماید) و ژ قی چەندی بۆ مە ئاشکەرا دبت کو ئەحمەدی کاتب زی ئیک ژ کلاسیکی مە یێن کەقنە، یێن کو بەری پتر ژ دوسەد سالان ژیاين.

ئەم چو یا بەرکەفتی ژ ژین و سەرھاتییا قی شاعری نزانین، ب تنی ئەو تی نەبت کو ناخی وی ئەحمەدە، و ناسناقی وی یی شعری کاتبە؛ ژ بەر کو ئەو کاتبی قوباد بەگ بوو.

د دیرۆکا میرنشینا بادینان دا پتر ژ (قوبادەکی) ھەنە، ئیک ژ وان قوباد پاشایێ کورێ سولطان حوسینی وەلی بوو، ئەوی ل سەدسالا شازدی ژیا، بەلی ھزرا مە پتر بۆ ھندی دچت کو ئەق قوباد بەگ شاعری مە کاتبییا وی کری قوبادی کورێ حوسینی کورێ بەھرامی بت، کو دبتە برازایی ئیسماعیل پاشایێ ئیک، و ل دووماھییا سەدسالا ھژدی و دەسپیکا سەدسالا نۆزدی ژیاوو.

پشتی بەھرام پاشایێ باپیری قوباد بەگ ل سالا ۱۷۶۸ ز مری، مامی قوبادی ئیسماعیل پاشا بوو میری ئامیدی، و بابی وی حوسین بەگ (یان سولطان حوسین بەگ) نەبوو بوو میر، و ل سەر دەمی حوکمدارییا برایی خو ئیسماعیل پاشای، و ب دورستی ل سالا ۱۷۸۲ ز ئەو مریوو.

دهردى

دهردى ژى شاعرهك باديئيه، ئەم چويخ ژ سهرهاتيا وى ژى وهكى يا ئەحمه دى كاتب نزانين، ب تنخ يا ئەم دزانين ئەوه ئەو ژى ل دووماهيا سهدسالا ههژدى و دەسپيكا سهدسالا نۆزدى زاييني ژيابوو، يهعنى: ئەو و ئەحمه دى كاتب ههچاخين ئيك بوون، و تشتخ مه پالدهت كو قخ چهندي بيژين ئەوه شعرهكا وى د مه دحپن ميرهك باديئى دا ههيه، هزر دئيتهكرن كو ئەو عادل پاشاي كورئ ئيسماعيل پاشاي ئيكييه، وهكى سهيدا عه بدره قيب يووسف د گو تارهكا خو دا بو دجت.

پشتى مرنا ئيسماعيل پاشاي شهر و هه قركى د ناقهرا كورپن وى دا پهيدا بوون، و ئيك ژ وان عادل بگ بوو، ئەوئ شياى ل سالا ١٨٠٤ ميراتيبي ب دهست خو قه بينت، بهلخ پشتى هنگى ب سخ چار سالان و ب دورستى ل سالا ١٢٢٣ مشهختى (١٨٠٨ ز) ب ئيشا طاعوونى مر.

ل سهر دهمى وى چهند شهرهك د ناقهرا ميرنشينا بادينان و ههكاربيان دا چيبوو بوون، و دهردى يى شاعر مه دحپن وى ب شعرهك دكهت و ئيشارهتى ددهته ئيك ژ فان شهرپن وى ل بازي و سه راندهرى كرين.

ئەم نزانين كانئ ناقخ (دهردى) يى دورست چيه، ب تنخ دو شعرين وى بين گه هشتينه مه، ئيك د مه دحپن عادل پاشاي دايه و يا دى غه زه له^(١١١).

د شعرا خو یا ئیکى دا دهردى دبیت:

کەس ب زهەرب و ب تەبەرزینی نەهن شاھ و وهزیر
تیت کو کن خدمەتی دەرگاھی وه سولطان و ئەمیر
ئەسەدی شیری نەسەب بيشهئى سەرحدە دە مەکان
گورگ و رووباهی عەجەم لەو دکرن دیل و ئەسیر
روستەمى پۆژی وەغا لی تویی بەهرامى زەمان
تویی سەد مۆچە ژ قەیسەر تە ستاندينه ب شیر
حاکمى عادلی جەوواز تویی نام وهلی
والیی مولکى سولەیمانی نە کە سولطانی قەدیر
جەنگى بازی و سراندری عەجەب نینه ژ وه
هۆنەر و جورئەتە کە زیدیه حەق داییه میر
ما خودی زیدە بکەت مەرتهبەئى پۆژ ف پۆژ
کو ب لوظفا وه غەنى بوونە مەساکین و فەقیر
مەظھەرى لوظفا خودایی ئو تویی مەعدەنى جوود
لەو دوعاگۆیید وەنە چار طەرەفى خەلقى کەثیر
دوژمان سینه بکەر بیت و بەدەندیشی مودام
سەرنگوون بیت و دەلیل بیت و فەقیر بیت و حەقیر
خاطری عاطری حەضرەت ژ غوبارا ئەلەمان
یا رەبى دوور بکەى کفش ببیت شوبهى نەدیر
پەرتەوئى پۆژی سەعادەت دحەبینه ب ظوھوور

خاکروویئ دەری تە ژ بۆ چەهقی خۆم ئانی
گەر د دەرگاھی شەمالئ رهوشەنئ عەین و بەصەر
رەشکا چەهقی خوە بەخشی مە ب سیمائئ حەبیب
سۆرگولا پروویئ لەطیفان خۆشەبئ خالی ل سەر
وہکی (دەردی) دسوژت نالە دکەت رۆژ و شەقی
کافران گریه ل وی تیئ و فرەنگی د مەجەر

مه‌لا ئیبراهیم کاتوونی

د دهستنقیسا (خه‌لیلی موزنب) دا یا کو د ناقبه‌را سالین ۱۳۱۴-۱۳۲۴
مشه‌ختی دا (۱۸۹۶-۱۹۰۶ ز) هاتییه نقیسین، و به‌ری نوکه پتر ژ جاره‌ک مه
به‌حس وئ کرییه، شعره‌کا کرمانجی ل بن ناقع مه‌لا (ئیبراهیم
کاتوونی) هه‌یه، و هه‌ر چه‌نده مه‌ چو زانین ل دۆر قی شاعری نین، به‌ئ ژ
جه‌ک شعرا وی دئیه زانین کو ئه‌و ل سال ۱۲۰۴ مشه‌ختی (۱۷۸۹ ز) یی
زیندی بوو، و هنگی ئه‌و ل عه‌مری پیراتی بوو.

و ژ پاشناق وی دئیه زانین کو ئه‌و خه‌لک ده‌قرا (شه‌مزدینانه)،
چونکی (کاتوونی) گونده‌ک شه‌مزدینانه، و پشتی پسارکرن و دویچوونی
بو مه‌ ئاشکه‌رابوو کو ناقع مه‌لا ئیبراهیمه‌ک کاتوونی ل ده‌قرا هه‌یه،
به‌ئ خه‌لک چو ژ سه‌ره‌اتییا وی نزان.

دیسا ژ قی شعری دئیه وهرگرتن کو مه‌لا ئیبراهیمی ناسناق خۆ یی
شعری کریوو (راجی).. و ژ قی پیقه‌تر ئه‌م چویژ ژ قی شاعری نزانین!
ئه‌فه ده‌ق شعرا کاتوونییه:

یا ره‌ب گونه‌ه‌کارم له‌ئیم	استغفر الله العظيم
به‌خشین ژ ته‌ بی‌ت یا که‌ریم	استغفر الله العظيم
ره‌حما ته‌ بو مه‌ عاصیان	ئیمن کورن غاریان
..... (۱۱۲)	استغفر الله العظيم
چه‌ندین کورن من سه‌رکه‌شی	سووج و گونا‌های، روورپه‌شی

ئیرۆ فهقیرم مال خراب
 استغفر الله العظيم
 مالك غهني لي ئەز فهقیر
 استغفر الله العظيم
 جوز دمههت نینن مهکان
 استغفر الله العظيم
 وهقتی قهضا کر جارییه
 استغفر الله العظيم
 دهفتهر دکن حه میان مهلهک
 استغفر الله العظيم
 ئەز دئی کوو خوونم طا ب طا
 استغفر الله العظيم
 حه میان دخوونن په پ په پ
 استغفر الله العظيم
 ئیحسان ل من کهی نهظهری
 استغفر الله العظيم
 قهه (غهیرهی) نینن پهنا
 استغفر الله العظيم
 ههم ئەهنبیاء و مورسهلهت
 استغفر الله العظيم
 هاتین دهرگههت سائیلین

جورم هه نه من بی حساب
 (تبت إلى الله المتاب)
 ئەهی مالکی مولکی کهبیر
 ئازا بکه عهبدی د پیر
 پیر و ضهه عیضم ناتوان
 ئازا بکه (من الأمان)
 هیقی ژ فهضالا بارییه
 ئیمان نه بیتن عارییه
 گونهه کرن بی حهه گهلهک
 ئەز دئی کوو خوونم یهک ب یهک
 ئەو دهفتهرا پورژی خهطا
 بهخشین ژ ته تیتن عهطا
 چهند دهفتهرن پور شوور و شه پ
 ئەز دئی چ کهم (أین المفر؟)
 یا ره ب د رۆزا مهحشهری
 دا ئەز بخوونم دهفتهری
 ئەز موجهرم وی پرووسیا
 بهخشین ژ ته تیت ههم عهطا
 یا ره ب حهققع عزهتهت
 (اغفر لنا ما قدمت)
 یا راحم و ههم راحمین

میری ئامیدییح محەمەد طەیار پاشا (غەریبی)

میری ئامیدییح محەمەد طەیار پاشا (غەریبی) ئەوئ ل ناڤهرا سالین ۱۷۸۴ - ۱۸۲۱ز ژیا، ئیک ژ کلاسیکین ناقدارین دهقەرا بادینانە، و ژ دیوانا وی ئاشکەرا دبت کو ئەو شاعرهکی هەست نازک و قەسە شرین بوو. و ل قیری مە دقیت ئەم وی و دیوانا وی ب کورتی بدەینە ناسین، هەر وەسا شعرین وی یین کرمانجی ل چاقین خواندەفانان بدانین.

بابی وی ئیسماعیل پاشا:

محەمەد طەیار کورئ میر ئیسماعیل پاشای ئیک بوو، ئەوئ نیژیکی سیه سالان میراتییا دهقەرا بادینان کری، و ئاشکەرایه کو ئەو ژ مالباتا میر سیقیدینانە، ئەوین ب سەدان سالان حوکم ل ئامیدییح و دەور و بەران کری، حەتا پیکهکی کو دهقەر هەمی حەتا ئەقرۆ ژی ب ناڤی باپیری وان یی مەزن (بەهائەددین، بادین، بەهیدین) بیته ناسین.

بابی وی ئیسماعیل پاشا کورئ بەهرام پاشایه، و ئەو کورئ زوبهیره، و زوبهیر کورئ سەعیدخانئ دوییه، و ئەو کورئ یووسفه، کورئ سەعیدخانئ ئیکیه، کورئ سەیدی خانە، کورئ قوباد بەگییه، کورئ سولطان حوسینە ناقداره ئەوئ دبیژنئ: حوسین وهلی.

ئیسماعیل پاشا ل سەر دەمی حوکمرانییا بابی خۆ ل سالان ۱۱۵۳ مشەختی بووبوو حاکم ئاکرئ، و دیاره دەمی ئەو ل ئاکرئ پەیهوندییین وی د گەل مالباتا شیخین شۆشی ئەوین -وهکی میرین ئامیدییح- هیقینی

خۆ بۆ عەبباسییان دزقیرین ب هیژ کەفتبوو، و د ھندەک ژیدەرەن دا ھاتییە کو وی خزماینی د گەل قی مالباتی کربوو^(۱۱۴)، و دئیتە زانین کو وی دو ژن ھەبوون، ئیک ژ وان نائیلا خاتوون بوو، ئەوا ل موھەرەما سالا ۱۲۴۴ (۱۸۲۸ ز) مری، و گۆرا وی ل کەلا شۆش حەتا نوکە ژ ی ئاشکەرایە، و ھەر چەندە ب پیکا دەقی دئیتە گۆتن کو نائیلا خاتوون دۆتاما ئیسماعیل پاشای بوو، بەلئ ئەز دویر نابینم کو ئەو ژ مالباتا شیخین شۆشی بت، و بەلکی ژ بەر قی ئەگەرئ گۆرا وی ل شۆشی بت.

ژ بلی نائیلا خاتوونئ ئیسماعیل پاشای ژنەکا دی ژ ی ھەبوو، بەلئ ناقی وی د چو ژیدەرەن دا ب بەر چاقین من نەکەفتییە، و ب پەنگەکی دورست مە نەزانییە کانئ محەمەد طەیار پاشا کوپئ کی ژ ھەردو ژنن ئیسماعیل پاشایە، ھەر چەندە د ژیدەرەکی دا ھاتییە کو محەمەد طەیار پاشا کوپئ بچوویکی ژنکا ئیسماعیل پاشای ی ئیک بوو^(۱۱۵)، و ل دویف گۆتەن نائیلا خاتوون ژنکا وی ی ئیک بوو.

ل شەعبانا سالا ۱۱۸۲ (تیرمەھا ۱۷۶۸ ز) بەھرام پاشا مر، و کوپئ وی یخ مەزن ئیسماعیل پاشا ل جھئ وی بوو میرئ ئامیدیئ، بەلئ برا و پسمامین وی پتر ژ جارەکی دژ وی رابوون، و نەھیلا ئەو ل درێژیا حوکمئ خۆ ئەوی نیزیکی سیھ سالان قەکشای، دەمەکی رحەت ببت.

ل صەفەرا سالا ۱۲۱۳ (۱۷۹۸ ز) ئیسماعیل پاشا مر، و دەمئ ئەو مری وی شەش کوپ ل پاش خۆ ھیلابوون: مرادخان و ئەقە مەزنئ وان بوو، و مووسا و عادل و زوبەیر و عەلی و محەمەد طەیار، و ئەقە ژ وان ھەمییان بچوویکتر بوو، حەتا د ھندەک ژیدەرەن دا ھاتییە کو ئەو ھنگی تازە بالغ بووبوو. و بەری ئیسماعیل پاشا بمرت وی کەتخودایئ خۆ حاجی سلیمان کربوو شاھد کو دقیت پستی مرنا وی کوپئ وی یخ بچوویکتر محەمەد طەیار ل شوینا وی بتە میر، و مائئ وی ژ ی ھەمی بۆ وی بت.

گاھا ئیسماعیل پاشا مری، و پستی قەشارتەن وی حاجی سلیمانئ کەتخودا ب ئامادەبوونا ھەمی کوپئ وی ئەو ئاگەھدارکرن کو بابئ وان

وههصیهتهکا ب فی رهنگی کرییه، بهئع نوکه ئهو ب کهیفا خوونه کانئ ئهو دئ کئ کهنه میر. پشتی دان و ستاندنی ئهو ههمی ل سهر هندی پیکهاتن کو برایی وان یئ مهزن مرادخان نه کو محهمهد طهیار پاشا ل جهئ بابئ وان بته میر، و هیجهتا وان ئهو بوو محهمهد طهیار هیشتا یئ بچویکه و ب کیر نائیته ئهو بته میر^(۱۱۶).

ب فق چندی، و هیشتا میراتییا محهمهد طهیار پاشایی دهست پئ نهکری، ئهو ژ لایی برایی وی فه و ب هاریکارییا کهتخودا و مهلایی وی دهمی کو مهلا یهحیایی مزووری ئیک ژ وان بوو -وهکی ژیدهرین دیرۆکی دبیزن- محهمهد طهیار ژ تهخت میراتییی هاته لادان، و برایی وی یئ مهزن مرادخان ل جهئ وی بوو میر.

ژیانا محهمهد طهیار پاشایی:

ئهگهر ل دهمی مرنا ئیسماعیل پاشایی -ل سالا ۱۲۱۳ مشهختی- محهمهد طهیار پاشا ل ژیهکئ وهسا بت برایی وی بیژن: ئهو ب کیر نائیته بته میر، مهعنا ئحتیماله ئهو هنگی ئهو د بن چارده پازده سالییی دا بت، و هنگی دیرۆکا بوونا وی دئ بو دۆرین سالا ۱۲۰۰ (۱۷۸۴ز) زقرت، و ل دویف وی ریوایهتا دبیزت کو دهمی محهمهد طهیار پاشا ژ ئامیدییی دهرکهفتی، وی مائی خو -ئهوی ژ بابئ وی گههشتییی- ههمی ههر وهسا دهیکا خو ژی د گهل خو بر، و چوو قهستا کهلا قومرییی کر، مرؤف دشیته بیژت: بهلکی دهیکا وی و یا برایی وی یئ دی ئیک نهبوویه، لهوا وی ئهو د گهل خو بر.

سهر و بهرئ ژيانا محهمهد طهیار پاشایی و رهنگی وی زارۆکینیا خو پئ بۆراندی نه ب فرهی و نه ژی ب کورتی مه نهزانییه، و ژ دیوانا وی یا شعران دئیته زانین کو ئهو کهسهکئ زانا و تیگههشتی بوو، و یئ شارمزابوو ب زمانئ فارسی و عهرهبی ژی، ژ بلی کوردیی، تشتئ هندی دگههینت کو دبت وی ل نک زانایی مهزن یئ ئامیدییی خواند بت، و ل مهدرهسین وی یئ

ناقدار هاتبته پهرومرده کرن. دیرۆکنقیسین سهردهمى وى د سالۆخهتین وى دا دبیژت: ئەو یخ میڕ بوو، و وى نهفسهكا كهريم و ئەخلاقهكى باش ههبوو. هیشتا ئەو سنێله بابج وى بارهكى ژ وى گرانتەر ل ملین وى كر، دهمى شیرهتكرى پشتى وى ئەو ل جهج وى ببهتە میر، و مالى وى ههمى ژ مهحفویر و ئامان و چهك و پاره و ههسپ و ههر تشتهكى دى بۆ وى بت. و بۆچى بابج وى ئەف چهنده كر؟ ئەم نزانين؟ تو بیژى خاتوینا دهیكا وى كار د قى چهندی دا ههبت، وهكى ئەم د چیرۆكین پادشاه و سولطان و میران دا دخوینين؟ بهلكى!

بهلىخ ههر چاوا بت، برایی وى و د پشت وان پرا كهتخودایج بابج وى حاجى سلیمان، و هندهك زانایین ئامیدیى یین وى دهمى، د گهل ئویجاخا مزوورى و زیباریان كو هنگى دهستى وان د كار و بارى میرنشینی دا یخ دریژ بوو، ئەو ههمى بوونه ئاستهنگ د رپكا ب جهئینانا تمام دا بۆ وهصیهتا ئیسماعیل پاشایی، و بۆ رازیكرنا ههر دو لایان وان بریار دا مالى میرى ههمى بۆ كورئ وى محهمهد طهیارى بیتهدان، بهلىخ ژ بهر ژییى وى یخ بچویك - وهكى وان گۆتى- ئەو ل سهر تهختى میراتیى نهروینت، و دا دلخ وى نهشكیت وان بریار دا ئەو ببهتە حاكمى ئاكرى⁽¹¹⁷⁾. دیاره باومریا محهمهد طهیارى ب تمامی ب وان نههاتییه، یان ژى ئەف بازاره ب دلى نهبوویه، لهوا وى حاکمیا ئاکرى وهرنهگرت، و وى مالى خو ههمى لیكد، و دهیكا خو د گهل خو بر، و چوو قهستا كهلا قومریی ل ناف بهرواریان كر، و خو ل ویرى ئاسج كر. و پسامهكى وى ههبوو دگۆتنى: قوباد بهگ، دهمى بابج وى ئیسماعیل پاشا یخ زیندى، قوبادبهگى بهرهنگاریا وى كریوو، و دلخ خو بریوویى كو ببهتە میر، و بزاف بۆ وى چهندی کریوون، بهلىخ بزاقین وى سهر نهگرتبوون، دهمهكى ئەو حاكمى ئاکرى بوو، پاشا بۆ زاخۆ هاتبوو قهگوهاستن، گاڤا محهمهد طهیار پاشایی خو ل كهلا قومریی ئاسیكرى، و خو ل سهر میراتییا مرادخانى نهرازیكرى، پسامى وى قوبادبهگى خو گههاندی، و ههر دو پیکقه بهرهنگارى حوكمى مرادخانى بوون، و پشتى

چهند شهر و سهرهاتیین دویر و دریز نهو ل سهر هندی پیکهاتن کو مرادخان میری نامیدی بت، و قویاد بهگ حاکم زاخو بت، و محهمه طهیار پاشا حاکم ئاکری بت، و دیاره محهمه طهیار پاشا ب قی چندی رازیوویه لهو وی خو فهگوهاسته ئاکری. و د ژیدهرین دیروکی دا هاتییه کو محهمه طهیار پاشا دههکی بوو بوو حاکم کهلا دهوکی ژی.

پشتی پینج شەش سالهکان ژ حوکمی مرادخانی برایی وی عادل پاشایی نهو ژ تهختی حوکمداریی لادا، و ل سال ۱۲۱۹ (۱۸۰۴ ز) ل جهی وی بوو میری نامیدی، و قی جاری مرادخان نهچار بوو قهستا کهلا قومریی بکته، ل وی جهی یی وی بهری هنگی برایی خو محهمه طهیار نهچارگری بچتی! و پشتی دههکی عادل پاشایی نهو داخوازکره نامیدی و دبیزن: وی نهو گرت و کوشت.

ل سال ۱۲۲۲ (۱۸۰۷ ز) دهمی عادل بهگ ب ئیسا تاعوونی مری، برایی وی زوبهیر ل شوینا وی بوو میر، و د گهل کو نهو مرؤقهکی دیندار بوو و وی زانا ل دور خو کوم دکرن ژی، بهلی نهو مرؤقهکی دژوار و دلرهق بوو، هتا دبیزن: کهسی نه دیتبوو جارهکی نهو بگرنژت!

د دهستنقیسهکا کهفن دا کو دیاره ب دهستی ئیک ژ شیخین شۆشی هاتییه نقیسین؛ ژ بهر کو گهلهک دیروکین مالباتا وان تیدانه، قی کهسی هندهک دیروکین کهفن و گرنگ نقیسینه، ئیک ژ وان تهقییه نهو ددهته دیارکرن کو ل سال ۱۲۳۲ مشهختی هندهک عهشیرهتین بادینان دژی زوبهیر پاشایی راوهستیان، و نهو ژ سهر تهختی میراتیی لادا، و محهمه طهیار پاشا ل جهی وی دانا، و بو دهمی نیژیکی سالهکی محهمه طهیار پاشایی میراتی کر، پاشی ل سال ۱۲۳۳ زوبهیر پاشا شیا ب هاریکاریا مهلا یهحیای مزووری و حفظ الله بهگی بهرواری و زیبارییان جارهکا دی نامیدی بستینت، و بزقرته سهر تهختی حوکمی، و جارهکا دی بته میر^(۱۱۸). پشتی هنگی نهو دیار دکته کو ههر د قی سالی دا (۱۲۳۳) محهمه طهیار پاشا مربوو. بیی نهگهرا مرنا وی دیار کته.

دیرۆکنقیس د. عماد عەبدسەلام رەئووف بۆ ھندی دچت کو دبت نافع مەحمەد طەیار پاشایی ب خەلەتی د قی دەستنقیسی دا ھات بت، و یا دورست ئەو کورپی وی مەحمەد سەعید بت^(۱۱۹)، بەئێ ب ھزرا من ناف دی یی دورست بت، و ئەگەر خەلەتیەك د قی دەقی دا ھەبت ئەو دئ د دەسنیشانکرنا سالی دا بت^(۱۲۰)؛ چونکی مەحمەد طەیار پاشا د قی سالی دا و سی چار سالەکان پشتی ھنگی یی زیندی بوو، وەکی ژ دەستنقیسەکا وی ئاشکەرا دبت، و من نەباومرە ئەو یی زیندی بت و عەشیرەت کورپی وی ل سەر تەختی میراتییی بدانن. پشتی ھنگی د. مەسعوود کتانی سەرھاتییەکا گریدای ب قی مەسەلی ژ ھندەك دەستنقیسان قە قەدگۆھیزت، و ئاشکەرا دکەت کو دەمی ئیسماعیل پاشایی کورپی مەحمەد طەیار پاشایی مەلا یەحیایی مزووری و شاگردی وی مەلا قاسمی مائی گرتین، و بریار دای چاقین مەلا قاسمی بینتەدەر، و بەلکی وی ئەو د گەل مەلا یەحیایی ژێ کرنا ئەگەر شیخ مەحمەدی ئاکرەیی ئەوی دگۆتنی سەیدایی مەجزووب مەھدەر بۆ وی نەکرنا، ھێجەتا میری وی ئەو بوو کو وان فەتوا بۆ زوبەیر پاشایی دابوو کو دورستە ئەو مەحمەد طەیار پاشایی بکوژت^(۱۲۱).

ئەگەر ئەف گۆتنە یا دورست بت، مەعنا وی ئەو مەحمەد طەیار پاشایی ب ھاریکاریا ھندەك عەشیرەتان^(۱۲۲) شیا برایی خۆ زوبەیری ژ تەختی حوکمدارییی لادەت، و بۆ دەمەکی ببتە میر، و ژ بەر وی ھەلویستەکی نەرینی ژ مەلا یەحیایی ھەبوو ئەوی بەری ھنگی د گەل کەتخودا حاجی سلیمان و ھندەك زانایی دی بریار دای مەحمەد طەیار پاشا ژ بەر ژیی وی یی بچویک ل جەق بابی وی نەبتە میر، و مرادخان ل جەق وی بیئەدانان، ژ بەر قی چەندی دویر نینە مەلا یەحیایی و پشتمەقانیی وی ژ شیخ و مەلا وەکی مەلا قاسمی، د گەل زوبەیر پاشایی کار بۆ ھندی کریت کو مەحمەد طەیار پاشا بیئەلادان، و جارەکا دی زوبەیر پاشا ببتە میر، و گاڤا ئەو د قی بزاقا خۆ دا ب سەرکەفتین، زوبەیر پاشایی فەرمان دا برایی خۆ مەحمەد طەیاری بگرت، و پشتی گرتنا وی و د ھندەك کاودانیی ئالۆز دا ئەو مر، و عەیالیی وی:

محەمەد سەعیدی و ئیسماعیل پاشایی، مەلا یەحیا و شاگردی وی مەلا قاسم گونەهبارکرن کو وان فەتوا بۆ زوبەیر پاشایی دابوو ئەو بابی وان بکوژت، و دویر نینه نهیارهتیا میر محەمەد سەعیدی بۆ مەلا یەحیایی حەتا سەر کیشایە هندی ب دزی قە ئەو بیژتە میری ئیزدییان مامع مەلا یەحیایی بکوژن، پاشی رابوونا هەندەک ئیلچییین وی ب کوشتنا مەلا عەبدەررەحمانی کورپی مەلا یەحیایی ل ئامیدیین، و رابوونا ئیسماعیل پاشایی ب ئینانەدمرا چاقین مەلا قاسم مائی.. دویر نینه ئەقە هەمی وهک تۆلقەکرنەک بت ژ وان بۆ کوشتنا محەمەد طەیار پاشایی، وهکی وان هزرکری! هەر چاوا بت، مەسەلەکا ب قی رەنگی رۆیدابوو، بەلخ دبت ئەو ل سالا ۱۲۳۲ نەبت، وهکی د دەستقیسا ناقبۆری دا هاتی؛ چونکی ئەو کەشکۆلا محەمەد طەیار پاشایی ب دەستی خۆ نقیسی ئەف دیرۆکە ل سەر دئینه دیتن: (۱۲۳۴، ۱۲۳۵، ۱۲۳۶، ۱۲۳۷) مەعنا ئەو ل قان سالان ژ یی زیندی بوویه.

پشتی هنگی ژیدمەرین دیرۆکی ئاشکەرا دکەن کو ل سالا ۱۲۴۰ (۱۸۲۴ ز) زوبەیر پاشا بی دووندهه مر، و محەمەد سەعید پاشایی کورپی محەمەد طەیار پاشایی ل جهی وی بوو میری ئامیدیین، و ئەگەر محەمەد طەیار پاشا ل سالا ۱۲۳۷ یی زیندی بت و ل سالا ۱۲۴۰ ئەو یی مری بت لەو کورپی وی ببته میر، دقیت ئەم تەرجیحا هندی بکەین کو مرنا وی دکەفته د ناقبەرا قان هەردو سالان دا ۱۲۳۷-۱۲۴۰ (۱۸۲۱-۱۸۲۴ ز) دا. و ئەقە هندی دگەهینت کو دەمی ئەو مری ژییی وی ل دۆرین چل سالیی بوو.

کورپین وی:

ژ دووندهها محەمەد طەیار پاشایی ناقین شەش کورپین وی مە زانینه، ئەو ژ ی ئەقەنه:

۱- محەمەد سەعید، و ئەو ل سالا ۱۲۴۹ (۱۸۳۳ ز) میری ئامیدیین بوو. وهکی بەری نوکە مە گۆتی.

۲- مووسا، و ئەفه ئەو بوو یخ میری کۆره کریه میری ئامیدیخ ل
سالا ۱۲۵۰ دەمی وی ئامیدیخ ستاندی.

۳- ئیسماعیل پاشا، ل سالا ۱۲۸۹ (۱۸۷۲ ز) مریوو، و ئەو میری
دوو ماهیخ یخ میرنشینا ئامیدیخ بوو، ئەدیب و شاعر بوو. شعرهکا وی یا
فارسی د دەست مه دایه، و وی دانهیهک ژ دیوانا مه لایخ جزیری ل سالا ۱۲۶۰ ب
دەستی خو نقیسیه.

۴- عەبدلقادر پاشا، پشتی نەمانا میرنشینی ئۆسمانیان ئەو کریوو
قائیمقام.

۵- سراجەددین.

۶- فەتحووللاھ (۱۲۳)

دیوانا وی:

سەریۆرا ئەدەبی یا محەمەد طەیار پاشایی وەکی ژیا نا وی ئەم ب فرەھی
نزانین، بەلخ ژ دیوانا وی یا دەستنقیس دئیتە زانین کو ئەو شاعرەکی
کلاسیکی یخ زیرەک بوو، و وەکی ژ دوو ماهییا شعرین وی دئیتە زانین وی
ناسناقخ خو یخ شعری کریوو (غەریبی) و ئەفه عەدەتەکی بەلاقبوو د ناف
شاعرین کوردان دا. و گەلەک جارن ئەو هژمار (۹۲) وەک رەمز بو ناقخ خو
ددانت، ژ بەر کو ئەو هژمارا ئەبجەدی یا ناقخ وی (محەمەدە).

ل دەمی غەریبی، کو دوو ماهییا سەدسالە هژدی و دەسپیکا سەدسالە
نۆزدی بوو، سەرهلدانەکا علمی و ئەدەبی یا مەزن ل دەقەرا بادینان ب تایبەتی
ل باژیری ئامیدیخ هەبوو، و ژ بلی زانایین دینی یین مەزن وەکی مەلا
مەحموودی بەهدینی و مەلا یەحیای مزووری، و مەلا صالح ئاکرەیی،
گەلەک شاعر و ئەدیب ژ ی هەبوون وەکی: مەلا مەنصورئ گێرگاشی و
بەکر بەگ ئەرزى، و سەیفیخ شۆشی و ئەحمەد کاتب قوباد بەگ و
دەردی و گەلەکین دی، و هژمارەکا مەزن یا مەدرەسان ژ ل ئامیدیخ و
باژیرین دی یین بادینان هەبوون، کو میرین ئامیدیخ و خەلکی ژ ی

پشتهفانییهکا زیده لی دکر، تشتی بوویه ئەگهرا بهلاقبوونا علمی شەری و ئەدەبی، لەو یا غەریب نینه محەمەد طەیار پاشایی -ئەوئ ل وی دەمی ژیاى- بارەکا باش ژ زانین و ئەدەبییاتان هەبت.

محەمەد طەیار -وەکی پتیریا کلاسیکین مە- شەیدایئ مەلایئ جزیری و دیوانا وی بوو، لەو وی دانەیهک ژ دیوانا وی ب دەستی خۆ نقیسییه، و چار شعرین وی تەخمیسکریه، و وی ل دووماهییا قئ دەستنیسی ب قئ رەنگی خۆ دایه ناسین: (حقیر التقصیر محمد طیار ابن اسماعیل پاشا العباسی أصلا العمادی وطناً).

تشتی بەرچاق د دیوانا غەریبی دا ئەوه وی پتیریا شعرین خۆ ب زمانئ فارسی قەهانیدینه، و ژ کۆما (۹۲) شعر و (۳۲) روباعی و (۲۸) تەخمیسان ب تنئ (۴) شعر و (۵) تەخمیس ب کوردینه.

مژارا هەمی شعرین وی غەزەلە، و دەنگئ نالینا هەجر و فیراق و غەریبیئ و ئیشانا ژ دەستی غەدرا دۆست و هەقالان ل گەلەك جهان ژئ بلند دبت، و هەما بەسە بیژین: وی ناسناقئ خۆ یئ شعری کربوو غەریبی؛ چونکی دەمەکی درێژ وی ژ ژییئ خۆ ل غەریبیان -دویر ژ ئامیدیئ- بۆراندبوو، ژ بەر وان رویدانئ ب دەستین براییئ وی هاتینه سەری.

ژ بلی قئ مژارا گەرم وی هەندەك سوحبەتین دی ژئ د دیوانا خۆ دا ئیناینه، وەکی پێگۆتنئ، و شعرەکا وی د دەر حەقا مرنا شیخ عەبدەررەحمەنئ شۆشی دا هەیه، ئەوئ ل سالا ۱۲۳۱ مری، ل دەسپێکی ئەو دبیژت:

مفخر صوفیه عبد الرحمن

مردم باصره انسانی

فیض باب از مدد شیخ قصیر

ناهج و معتقد گیلانی

و ل دووماهییی دیرۆکی ب حسیبا ئەبجەدی ب قی رەنگی دئینت:

غفر الله له مولانا
البارى بالرحمة و الرضوانى
زين تغابن بطلب لفظ غرام
سال تارىخ وفاتش دانى

و تشتى غەریب ئەو وى شعرەك ب روینشتنا مرادخانە براىخ خۆ ل سەر
تەختى میراتییی قەهاندىیه، و كهیفا خۆ ب قی چەندى ئینایه، و بەلكى وى
هنگى ئەو قەهاندىت دەمى ئەو پیکهاتین.

ل دەسپیکى ئەو دبێژت:

مژده باد ای دل كه دیگر نوبت عشرت رسید
غنچهء اقبال و دولت در عمادى بشكفید
یعنى نجل پادشاه کامران سلطان مراد
پرور دین محمد صاحب بخت سعید

ل دووماهییی دبێژت:

آیت فאלله خیر حافظا حرزش بود
رایت نصر من الله پیش او باد برید
چونکه عمرى شد غریبی من دعاگویم مدام
شرط نبود از وفادارى فراموشم کنید

هەر وەسا ئەو د شعرەکا خۆ دا داخوایى ژ نەسیمی سەحەرى دكەت
كو ئەو سلاقین وى بۆ خوشتقییان بەتە سەرى ئامیدیى، و دبێژت:

ای نسیم سحر امروز مبارك بادی
که نویدی بل خسته زیاران دادی

می ندانیم تاتار رسیدی امروز

یا که از جانب احباب سر عمادی

ل دووماهییخ دبئرت:

خرم آن روز که بینیم رخ دؤست غریب

یابم از محنت داندوه جهان آزادی

دهستنقیسین دیوانا وی:

دیوانا غه‌ریبی هتا نوکه نه‌هاتییه چاپکرن و به‌لاڤکرن، لهوا ئەو
هتا ئەفرۆ دویر ژ قه‌کۆلینان مایه، تشتی بوویه ئەگه‌را هندئ کو غه‌ریبی
وهک شاعر و ئەدیبه‌ک کلاسیک یخ شعر ب فارسی و کوردی قه‌هاندی
نه‌ئیته ناسکرن.

دانه‌یین دهستنقیس یین شعر و دیوانا غه‌ریبی کو مه دیتین و ئەو ل بهر

دهستی مه‌نه، ئەف هەر چار دهستنقیسه‌نه:

۱- دهستنقیسا دیوانا مه‌لایخ جزیری:

ئەوا محهمهد طه‌یار پاشایی ل (۱۸) هه‌یفا (ذوالحجة) ژ سالا (۱۲۳۱)
مشه‌ختی (۱۸/۱۱/۱۸۱۶ ز) نقیسینا وی ب دووماهی ئینای، و ژ بلی دیوانا مه‌لایخ
جزیری وی گه‌له‌ک شعرین دی ژ یین کوردی و فارسی، یین خو و یین
هنده‌ک شاعرین دی ژ د قی دهستنقیسی دا داناینه.

ل دووماهییا دهستنقیسی میری ناقی خو یی دورست و دیرۆکا نقیسینی
دانایه، و هەر د قی دهستنقیسی دا ده‌می ئەو شعرین غه‌ریبی دنقیست ئەو ل
سه‌ری دنقیست (لراقمه) یه‌عنی: ئەف شعره یا خودانی خه‌تییه، و ب قی چه‌ندی
ئەو چو گومانئ بو مه د هندئ دا ناهیلت کو غه‌ریبی هەر ئەو ب خو‌یه.
ئەصلی قی دهستنقیسی د په‌رتۆک‌خانه‌یا رحمه‌تی مه‌لا طاهایخ مائی دایه،
به‌ئخ مخابن هنده‌ک به‌ریه‌ر ژئ نه‌ماینه.

۲- کهشکۆلا غه‌ریبی:

ئه‌ه‌ف ده‌ستنقیسه د بنیات دا یا مه‌زن بوویه، به‌ئێ گه‌له‌ك ژێ كه‌فتیه، و ئه‌وا مایی ب تنێ (۱۵۹) به‌ریه‌رن، و گه‌له‌ك شعرێن غه‌ریبی و یێن هنده‌ك شاعرێن دی یێن فارس و كورد تێدا هه‌نه، ئه‌ه‌ف ده‌ستنقیسه ژێ ب ده‌ستن غه‌ریبی یێ شاعری ب خۆ هاتییه نقیسین، وه‌كی ژ گه‌له‌ك جهان دئێته زانین، و ل جه‌ه‌كی و د ئێك په‌ری دا نا‌ئێ كه‌سه‌كی دی ژێ ب په‌خ یێ غه‌ریبی فه هاتییه، و وی ژێ وه‌ك نقیسه‌ر (ناسخ) خۆ دایه ناسین، و نا‌ئێ وی (یوونسه)، و چو پاشنا‌ف د گه‌ل نا‌ئێ وی نین، و ئه‌ز دویر نابینم ئه‌و شیخ یوونسێ شۆشی بت.

د قێ كه‌شكۆلی دا (۴۷ شعر و ۲۶ روباعی و ۱۳ ته‌خمیس و شعره‌كا شه‌شمالکی) هه‌نه، و شعرێن غه‌ریبی تێدا ل دویف ئێك نه‌هاتییه. ژ وان دیرۆكان یێن كو د قێ ده‌ستنقیسه‌ دا هاتین: (۱۲۳۴ و ۱۲۳۵ و ۱۲۳۶) و ل به‌ر نا‌ئێ یوونسێ سالا (۱۲۳۷) هاتییه، و ئه‌ف سالی‌ن مشه‌ختی دكه‌فنه به‌رانبه‌ری سالی‌ن (۱۸۱۸-۱۸۲۱ ز).

۳- دیوانا غه‌ریبی:

ئه‌ه‌ف ده‌ستنقیسه ژ (۹۲) به‌ریه‌ران پێك دئێت، و شعر تێدا ل دویف چه‌رفێن هیجائی یێن هاتییه رێزك‌رین، پاشی روباعی دئێن، پاشی ته‌خمیس. ل دووماهییا دیوانێ نقیسه‌ری ب فارسی ئه‌ف گۆتنه ئینایه: (تمام شد غزلیا جانفزی غم ز دای غریبی قدس سره العزیز کمالات او را از شرح مستغنی است چنانکه مشهورند) به‌ئێ نقیسه‌ری نه‌ نا‌ئێ خۆ و نه‌ دیرۆكا نقیسین نه‌دانایه، هه‌ر وه‌سا نا‌ئێ شاعری ژێ ب ئاشكه‌رایێ نه‌گۆتییه ب تنێ ناسنا‌ئێ وی یێ شعری ئینایه.

د قێ ده‌ستنقیسه‌ دا (۹۲ شعر، ۳۲ روباعی، ۲۸ ته‌خمیس) هه‌نه. و ژ بلی شعرێن غه‌ریبی شعرێن چو كه‌سین دی نین.

٤- دەستنقیسا (روضە المحبین):

ئەفە مەسنەویەکا فارسییە ل دۆر عشقییە، ژ (٧٦٠) مالکان پیک دئیەت،
و ل سالا ٧٩٤ مشەختی هاتبوو دانان، و وهکی ژ دووماهییا دەستنقیسی دئیەتە
زانین، ناسخ محەمدی کورئ شیخ عەبدلعەزیزئ شۆشییە (ل سالا ١٢٧٠
مشەختی مەربوو) و وی ئەو بۆ هەقائەت خۆ فەق ئیبراھیمی بۆصەلی نقیسییە، و
دیروکا نقیسینی باش یا ئاشکەرا نینە، و بەلکی ئەو سالا ١٢٦٩ بت.

پشتی مەسنەوییا (روضە المحبین) ب دووماهی هاتی، ناسخی (١٠)
شعرین غەریبی نقیسینە و (٢) ژ وان کوردینە.

ئەصلەق ئان هەر سە دەسخەتان ل پەرتۆکخانەیا بەغدا یا دەستنقیسانە
و وینەیی وان ب ریکا هیژا محەمد عەلی قەرەداغی گەهشتینە مە.

شعرین وی یین کوردی:

بەری نوکە مە گۆت: د دیوانا غەریبی دا ب تنی (٩) شعرین کوردی
هەنە، و پینج ژ وان تەخمیسن، ئیک ل سەر شعرەکا مصطەفا بەگ میرئ
هەکارییە (پەرتۆیی هەکاری) کو د دیوانا پەرتۆیی دا نینە، و چارژی ل سەر
غەزەلین مەلایین جزیرینە، ل قیڕئ ئەم دئ هەر نەه شعرین وی قەگوهیزین.

شعر ئیک:

ئەز چ کەم قی طالعی ناساز و بەختی ناشەکیب

دی مە هەجرا دل بەران و وی ب من شابوون رەقیب

سینە سەد جا چاک چاک و جەرگ تیکدا بوو کەباب

ژ ئاگرئ عشق و ئەقینئ دل تژی پیت و لەهیب

کوشتم ئەز دەردئ فیراقئ لەو ضەعیفم وەک هلال

شافیی دەردئ مە نینە قەط مەگەر وەصلا حەبیب

سـ وەتنئ دایـ هەناقـ ان ..

چەند ئەفە جەور و جەفا یا راحة القلب .. (١٢٤)

چار ئەحزانىن د گولزاران كرن هەر چين چين (١٢٥)

لەو دنالينم ژ شەوقا سۆرگولان وەك ئەندەلب
زەحمەت و دەردى فیراقتى ئاھ و حەسرەت زىدەنە
هەر كەسى جارەك ببینی تا ئەبەد ماپە عەجیب
شەرحى حالى من غەریبى ناچتن سەد دەفتەران
دى كوسان ئیظھار بكەم قى حالەت و دەردى موهیب

شعرا دویت:

چەند بارینم ژ چەھقان ئەشكى گەوھەر بار بار
پۆژى عشتەرت بت ل من وەك پۆژى هجران تار تار
دل ژ ناری فورقەتتى دائم تژی بت پیت پیت
سینەئى مەجرووح و كول هەردەم تژی تى خار خار
زەركرم دەردى فیراقتى وەك خزانان پەنگ پەنگ
لال بووم تەشبیهى بلبل دوور ئەز گولزار زار
گولروخان تالانج جان كر مەھوشان دین برد برد
عەقل و هس چوون من ژ سەر وەك مەردومى مەبخوار خوار
بۆ رەقیبى صوحبەتتى دلدار و شادى حەیف حەیف
ئەزب ئەفغان و گرین وەك ئەندەلبى زار زار
ئەفەیان دل گەست و مام ئەز سەخۆش و مەجرووحى رووح
ئەرقەمان سەر دان ب مل دا هەر وەكى شەھمار مار
نینە مومكن جارەكى بینم جەمالى دوور دوور
لى تژی كر دل ژ عەكسا چەھرمیا گولنار نار

خه ططخ رهیحانی ل لهوحن ساده پروویان حهرف حهرف
 کر خهجل مانی ژ نهقشی عاجز و بیزار زار
 ناقش صینی کو دی نهو سوورتهئ پر نهقش نهقش
 پر غهلهط کیشانه نهقش و مان قهوی بیکار کار
 سهرخوش و مهستانه رهقصی نازکا سهرمهست مهست
 عاشق سهرمهست و حهیران قهط نهکر هشیار یار
 حهرف فאלان من موخالف تینه طالع هیچ هیچ
 ماه دهر عهقره ب خویا بوو موشتهری چوو خوار خوار
 (جان شیرین در تمنای تو جانا رفت رفت)
 قهط نهکر جارهک ژ عشق نهق دلخ بی عار عار
 خالی روخساران کو من دیتن غهریبی چین چین
 مسک چین من دی ب سهر دا نوقطه عهنبهر بار بار

شعرا سییخ:

ژارم ژ دهستق فورقهتق	دیسال من سهر دا غهمان
کوشتم ب دهرئی حهسرهتق	من صهبر و راحت قهط نهمان
راحت مه بر یهکسه ژ دهست	جوهتق خومار و مهپهپهست
رهشمار ب گهر هاتن دمهست	هژیان ل دۆر سهلوا جوان
رهشمار خوشین هاتن ب صهف	زاغ و عوقابن چار طههرف
وان قهسته مهیدانا صهدهف	وهقتق سهحر من دی عهیان
وهقتق سهحر من دی مهشین	ژ ههیبهتق نههم شهووشین
نهرقهه ل سهر بهدرئی خوشین	نهفعال سهلوا ئالییان
سهلوا کو مهسکن بهر عودار	نهو باغچهئ ههر لی بهار

رەمیحان و سونبول چار کنار	بەبەل ب خەو تی باغبان
بەبەل ب خەو دائەم ت ناڤ	وان سۆرگولان گرتی خوناڤ
ئیلان و عەقەبە بوون بەلاڤ	چین چین ب مەستی تین رهوان
حەلقە ب حەلقە چین ب چین	ئالا و کەسک و سۆر و شین
فەتلین ل سەر دیمێ گولین	ئەو چیچەکیڤ رەنگ ئەرغەوان
گەستی مە خەلقۆ عەقەبە	کوشتی مە وئ بئ مەزەبە
خالا ل دۆرا غەبغەبە	چاها زەخەدانى مەکان
خالیڤ درەش وەردیڤ دگەش	هەر چار طەرەف زولف لئ ب مەش
تیکهەل بووین زەنگ و حەبەش	مەیدان گەهشەتە هندیان
هند و عەرەب رۆم و فرەنگ	وەستان ل مەیدانئ ب جەنگ
میران عەجەب بەردان خەدەنگ	ئەو مەن ژ دل خوون تی رهوان
شوتری و رەش بسکین عەبیر	ئەو خەمری و تاییڤ حەریر
پێچانە سەر شەمسە مونیڤ	هالە ل دۆر بەدری قەدان
هالە قەدان چەرخ و فەلەک	ئەبروو کەمانا چاڤ بەلەک
تەشبیهی مەن کوشتن گەلەک	فەریاد و ئەفغان سەد ئەمان
فەریاد و ئەفغان مەن (غەریب)	هەر تین ژ بەر جەورا رەقیب
مە ژ زەحمەت و هەجرا حەبیب	نالی گەهانە ئاسمان

شعرا چاری:

ژ عـشـقـا دـبـهـرا شـوـخ و شـهـپـالـه
ژ دـل مـن تـیـن هـزار ئـهـفـغان و نـالـه
ژ دـل سـوـهـتـیـنـه ئـهـم داغـا فـیـراقـی
ب سـیـنـه داغـدارم شـوـبـهـی لـالـه
شـهـقـیـن تـاری مـه خـهـو مـا تـیـتـه چـاقـان
ژ هـهـجـرا تـه مـه شـهـف لـی بـوونـه سـالـه
دو زولـضـیـن رەش عـهـجـهـب پـر پـیـچ و تـابـن
ف سـهـلـوـی دا خوشـیـن ئـهـفـعا مـثـالـه
ژ رـیـحـانـان کـرن پـر چـیـن چـهـنـدی
ژ چـار ئـهـطـراف سـوـنـبـول دانـه پـالـه
ب جـان مـهـخـمـوورم ئـهـز ئـیـرۆ ژ بـهـنـی
نـزـانـم عـهـنـبـهـره یـا مـسـکـی خـالـه
تـهـجـهـلـی کـر نـقـاب و چـهـهـره ئـاقـیـت
ب سـهـر دۆـری قـهـمـهـر هـلـگـرت هـالـه
ژ حـوسـنا تـه نـهـشـیـم ئـهـز ژئ خـهـبـهـردـهـم
تـهـعـالـه لـاـهـا چ حـوسـنا بـی مـثـالـه
حـهـبـیـا مـن عـوـذـاریـن تـه عـهـرـهـقـناک
گـولـیـن سـۆـرن سـهـحـهـر لـی کـهـفـتی ژـالـه
دـل و جـان دئ بـدیـن مـزگـیـن و شـابـاش
مـویـهـسـسـهـر گـهـر بـیـت بۆ مـه و یـصـالـه

د خه لوی دا مه دین زاهد د ره قصی
 نزانم ئەف چ کەیفه ئەف چ حاله
 یه کایه ک تین سه مایه مه ست و سه رخوش
 یه قین ئەو نه شه ئه یا جاما جه ماله
 مه یه باقی حه یاتئ جان دبه خشیت
 ژ ده ستئ مه هوشین ئەبرۆ هاله
 (غهریبی) سه رخوشین تا رۆژی حه شری
 کو ساقی دا مه ئەف خه مر و په یاله

شعرا پینجی:

ته خمسه کا غه ربیه ل سه ر غه زله کا مصطفا به گئ (په رتویی
 هه کاری) و ناقی په رتویی یه دورست کو مصطفا به گه، د ده ستنقیسه دا
 هاتییه:

عه جائب دل به ره ئەو شوخ و ئە سه مه ر
 ژ عشقا وئ بویین مه جنوون و ئە به ته ر
 ده سوژیت جه رگ و میلاکئ دکه ت که ر
 حه چی دی سه وورمه تا دل دار و دل به ر
 نه مایه لی نه که فته پیلت و ئە خگه ر
 په ریشه انم عه جه ب ئی رۆ ل چه رخی
 ب ئیشه انم ژ دل ئی رۆ ل چه رخی
 قه وی حه هیرانم ئەز ئی رۆ ل چه رخی
 کو شه که و لی نه کن ئی رۆ ل چه رخی
 نه هن یه ک فه رده ژئ دلخوش سه راسه ر

عه‌ج‌ه‌ب س‌وه‌ت‌ینه ئه‌م ج‌ه‌ورا زه‌مانی
 ف‌یراق‌ا د‌لب‌ه‌ران م‌ن د‌ی ع‌ه‌یانی
 مه‌ بۆری ع‌ومر و چ‌وو وه‌قتی ج‌وانی
 ژ به‌ختی به‌د وصالا یاری جانی
 د سالی دا نه‌بوو جارەك مویه‌سه‌سه‌ر
 نه‌ظه‌ر كه‌ جارەكی شه‌وقا شه‌مالی
 طه‌له‌ب كه‌ گافه‌كی ذه‌وقا ویصالی
 بیینه ئه‌ذه‌ذا خه‌مرا په‌یالی
 بنۆشه‌ بادمی‌ا جاما ج‌ه‌مالی
 ژ ئه‌وه‌هل سه‌رخه‌شین تا رۆژی مه‌حشه‌ر
 یه‌قین مه‌س‌كه‌ن ره‌قیبان بوونه‌ گولزار
 نه‌مان گولشه‌ن بویین شیلان گولین پار
 ژ چاره‌طرف پرچین لی‌ كرن خار
 د گولزاری جه‌هان بو بولبولی ژار
 ژ خاران بوو گولان پاوانه‌ یه‌كسه‌ر
 دو ئه‌فعا ره‌نگی ره‌شتۆزن سه‌ری زولف
 دو هندۆ مه‌ست جان سۆزن سه‌ری زولف
 دو جادوو س‌حرئامۆزن سه‌ری زولف
 ژ بادئ صو‌یحی ئالۆزن سه‌ری زولف
 وه‌ یا مه‌ستن ژ بیه‌نا مس‌كی ئه‌ذفه‌ر

نزانم ئەف چییە دەردی هناقان
مە نینه صەبر و راحت وەقت و گاقان
(غەریبی) ئەم کەتن وان بەند و داقان
یەقین (پەرتۆ) نەزەر کریوو ل چاقان
کو ما مەستە وەکی مەخمور و ئەبتەر

شعرا شەشی: تەخمیسەك ل سەر غەزەلەكا مەلایع جزیری.

ئەرقەمان حەلقە کو بەستن چەپ و راست
ئەفەیان دل ژ مە گەستن چەپ و راست
مە د دل خارە شکەستن چەپ و راست
نیرگزین شەنگ دەستن چەپ و راست
ساقییان جام د دەستن چەپ و راست
وەکو ل سەر هلاقیت دیمی نقاب
کرە جەرگی مە دوسەد نەوعی عەذاب
پەنجە دان دل گەفشی مثلح عوقاب
راست و چەپ دان جەگەر و سینه کولاب
عەرەرا شەنگ دبهستن چەپ و راست
خوسرەوی کشورئ ئیران ب حەشەم
هاتە مەیدانی و هلگرتی عەلەم
وہصغ وی جەنگ و سواشی چ بەدم
تۆخ و عالا کو خویا بوون ژ عەجەم
عەرەبان تیپ شکەستن چەپ و راست
خەمریپن دام صـفـت بادائین
عەنـہـرین خال حەبەش ئاسائین

هەر چ مه‌حبووب و شه‌پالن كو خويابن ئيرۆ
عه‌كسئ مرئاتي جهمالن نه سه‌رابن ئيرۆ
ليكي بهر قلزمئ عشق كو حه‌بابن ئيرۆ
حوور و ولدان و په‌رى جومله جهما بن ئيرۆ
موويه‌كئ پئ ژ خه‌طئ وئ بوت و لاتئ نادم
دئ د گه‌ل يارئ بچم سه‌يرئ گوستان بگرم
نه‌ظه‌ره‌ك وان چه‌مه‌ن و لاله و بستان بگرم
سه‌جده‌يه‌ك بهر قه‌ده‌مه‌ين بادپه‌رستان بگرم
گه‌ر بدت ده‌ستي طه‌وافا پئ و ده‌ستان بگرم
وئ مه‌جائئ ب ووقوفا عه‌ره‌فاتئ نادم
گه‌ر بدت ده‌ستي كو سه‌رمه‌ستي مه‌ى و نووش بين
قه‌ده‌حه‌ك وه‌صلئ بنووشين ئەم و سه‌رخۆش بين
سینه بهر سینه و له‌ب بهر له‌ب و مه‌ده‌هوش بين
ئەز و يار گه‌ر شه‌قه‌كئ هه‌ردو هه‌م ئاغووش بين
(ليله‌ القدر)ه مه‌ ئەو شه‌ف ب به‌راتئ نادم
ژ دو زولفيين ته‌ د پش داد و ئەمان ئەز دگرم
ژ دو چه‌هقيين ته‌ خومار ئاه و فيغان ئەز دگرم
ب دو بره‌ين ته‌ دخوم سووند و عه‌يان ئەز دگرم
جائئ شيرين كو ژ يار پا ب خودان ئەز دگرم
نه‌ ب يارئ خوه‌ د وه‌قتئ سه‌كه‌راتئ نادم
دمردئ هه‌جراته‌يه‌ قاتل كو ره‌قيبئ مه‌ ب دت
شه‌كه‌ر و قه‌ند چ حاصل كو طه‌ببيئ مه‌ ب دت
وه‌صله‌تا ئەو مه‌هئ كامل كو نه‌صبيئ مه‌ ب دت
شه‌ربه‌تا زه‌هري هه‌لاهه‌ل كو حه‌ببيئ مه‌ ب دت

ب گولاب و شهکەر و قهند و نهباتی نادم

مه غهرهض ذهوقی وصاله ژ سوکوون و حهرهکات

نهبتن لههه لههه یاری چ کت ئابی حهيات

بوولعهجهب فکهر مهحاله چ خهیا له ههیهات

طهله کر وهصل ژ دل بهر م ب عنوانی زهکات

گۆ: تو عهبدی و ب عهبدی خوه زهکاتی نادم!

ژ ئاگرئ عشق و ئهفینی مه دل و جان ئهیسا

نابتن شافیعی دهردی مه ب موعجزی عیسا

نهرد و شهطرنجی ببازین کو د گهل تهلیسا

دی ب پهیکی بکرین مات و رهقیبی دیسا

ب روخ و فیل و فهرس ئهز شهه و ماتی نادم

بی غههه عشقی (غهریبی) چ حاصل ژ مه ئی

دل بهرا عشوهپهری زولف و سهلاسل ژ مهئ

مهششها نازک و مهستانه و بر دل ژ مهئ

هاته دهستی مه د رهقصی و دگۆ: بل ژ مهئ

دهست ب کس دی د سهمایا کو (مهلا) تی نادم!

شعرا ههشتی: تهخمیسهك ل سهر غهزه له كا مه لایع جزیری.

ئهز عهجهب مامه ژ بهژن و قامهتا طاووس خرام

وی ل سهر دیمی ب مهش تین زولف و خالین مسك فام

خهططی رمیحانی نقیسی خووش ل دۆر بهدرا تهمام

دانهیین عهنبهر ل نهسرینان رهشاندن خال خام

سونبیلین نازک ل سهر خالان چهفاندن دام دام

وان د رهقصر دا كو ديم ئاور پهبياپهه دانه من
 بهرق و تيريزان ل دل دا جهذبهبيا عشق رهقام
 يهك ب يهك من دى ل طوغرايخ خهط و ئعراب و حهرف
 رهمز و مهعنا وئ بهيان نابن ب نهصب و جهرر و ظهرف
 ئەف چ ئەشكالن (غەربىي) كهشف ناكن نهحو و صهرف
 جهبهت و ديمى ژ قودرهت لئ نقيسى حهرف حهرف
 كاكولان تاتال سهر حهرفان كشاندى لام لام

شعرا نهه: تهخميسهك ل سهر غهزلهكا مهلايخ جزيرى.

چيجهك و طايخ عهعهري رهقصره ل بهر ههوايخ زولف
 عوود و عهبير و ماومري طوررمئ مسكساى زولف
 بوويخ زهباد و عهنبهري نهكههتي جان فزايخ زولف
 سهر ددت ئابخ كهوئهري زهمزه مهيه سهمايخ زولف
 سايه نومايه خاومري سدرميخ مونتههاى زولف
 دووركين ژ صوحبهتي ذهوق و صهفا و عشههتي
 بهزمى كو جامى باده تي ساقبيخ خوش گرشمه تي
 يارى ب رهمز و عشوه تي ئەف مهلهكن د جهننهتي
 سايه نومايخ جهبههتي نهقش و خهطى ژ قودرهتي
 نوقظه و حهرف و جهزمه تي بال و پهريخ هومايخ زولف
 محنهت و دهرد و ئەلهما جومله ل من بوونه جهما
 رووح و جانيخ من نهما ئەم خهجلين ژ قان غهها
 ئاه و فغان مه چوون سهما سهيري دكن ههموو دهما

بال وپهړین صفهت هوما سایه ل جهبههتی نوما
 خهمری و زولف چوونه سهما یهك ب یهك ئهول ل بایع زولف
 خه مە شهقان و تارییان نینه ژ ئاه و زارییان
 حهلقهئع هند و زهنگییان بهرده ب مل دو ئهفعییان
 وان موغول و تهتارییان دهوره ل دۆر حاجییان
 نهترك و بهلگ و شهترییان پهقسه ژ پهنگی خهمرییان
 باز و عوقاب و قومرییان سهیره سهحر ب تایع زولف
 تازه بنهفش و سوږگوله باغ و بهاری کامله
 رۆم و عههرب مقابله جهنگ و سواش و غولغوله
 تازه ل من کرن کوله وهه کوچ دهردی قاتله
 ههر مه ژ بورجی سونبوله پهنجه د سینه و دله
 دوور و دراز و موشکله قصصهئع ماجهرایع زولف
 ههر مه ژ ئاهئ ئاتهشین سوته سهما و ههم زهمین
 سینه فکار و دل هزین تیت ب حالئ من گرین
 پرشته و داڤ و سونبولین من کو وه دی پر خهجلین
 بهستنه زولف دهر کهمین حهلقه ب حهلقه چین ب چین
 یهغمه دکن دلان نهین نینه یهقین خهطایع زولف
 یار مه دی کو شیر د کهف قهتله دکی شههئ نهجهف
 سینه و دل مه بوون ههدهف پر ل مه مننهته و شهرف
 صهبر و سوکوون مه بوون تهلهف ئاه و دهریغ و سهده ئهسهف
 رۆم و عههرب ژ ههر طهرف جهنگ و سهواشه وان ب خهف
 هندی و زهنگی صهف ب صهف هاتنه بهر لویع زولف

خوونئ ژ دل مه جو ب جو تیت رهوان ژ هجرئ تو
 وهصل مه بوویه ئارمزۆ صهبر نهما قرار چوو
 کریه فدا ته جائئ خو ئاه و فغان و های و هو
 ههر دهم و ههر سهعت ژ نوو پیته د سینه نار و دوو
 صهبر و قهراری من ژ کوو عاشق و موبته لایئ زولف
 سیمبهر و دیم صهدهفا ژههر ژ دهستی وان شفا
 نینه چ کهم ئهوان وهفا داغ دکهن دلان خهفا
 پر ل مه ئهو دکهن گهفا ئاه و فغان و ئهسهفا
 زولفی سیاهئ بی وهفا قهط مه نهدی ژ وی صهفا
 کوشتمه ئهزب سهد جهفا ئاه ژ دهست جهفایئ زولف
 کوشتییه خو مه ئهووولا مثلئ شههیدی کهر بهلا
 چهند (غهریب) دکهم صهلا نینه جهواب غهیری لا
 جوتهئ خومار و موغولا پر ل مه کول دکهن دلا
 زۆر و فهقیر و موبته لا زاهد و صووفی و مهلا
 کوشتنه ئهوب سهد بهلا کهس نهکهفت به لایئ زولف!

غیاثی

غیاثی ژ وان کلاسیکین مہیہ یین حەتا ئەقرۆ ئەم چویع ژ ژین و سەرہاتییا وی نزانین، بەلکی خو ئەم ناقد وی ژ نزانین، و ئەم نزانین خەلکێ چ دەقەرێیە، و ل چ دەمی ژیاہ. تشتی ئەم دشیین د دەر حەقا وی دا بیژین ئەقەہیہ: ئەو بەری پتر ژ سەد و پینجی سالان ژیاہ؛ چونکی ئەف شعرا وی یا مە ل قیرئ قەگواستی، مە ژ کەشکۆلەکا کەفن وەرگرتییە کو د یروکا نقیسینا وی بۆ بەری سالان ۱۸۶۰ یا ہاتیہ نقیسین، ل جہەکی ژ قئ دەستنقیس ہاتیہ: (خودان وی فہقی جامیعی کورئ حەسەنیہ) بەلغ ناقد نقیسەری و دیروکا نقیسینی نہہاتیہ قەیدکرن.

د دەستنقیس دا ئەف شعرە ب ئاشکەراییی بۆ (غیاثی) دئیتە پالدان و

تیدا ہاتیہ:

دەل ژ مەن بەر دلبەری	.. وردان ببیژم
دەل ژ مەن بەر دلبەری	ہیستریت خوونێ درپژم
تین ژ بەر لەہبا لەہیبی	ہیستریت مەن قی کەئیبی
دەل ژ مەن بەر دلبەری	وہی ل حالێ مەن غەریبی
دائما ب ئاھ و ئەننہ	دەل ژ وی دائم برینہ
دەل ژ مەن بەر دلبەری	ظالمہ قەط رەحم چو نینہ
کافرہ لہو بی ئیمانہ	ظالمہ ئەو جان ستانہ
دەل ژ مەن بەر دلبەری	قاتلا شیخ و مەلانہ

مۆنکرا وەعد و وەعیدان	قاتلا شیخ و موریدان
دل ژ من بر دلبه‌ری	جاذبا سەد موسته‌عیدان
موصحفه فه‌رخونده فاله	جاذبه ب جه‌ذبا جه‌لاله
دل ژ من بر دلبه‌ری	شووشه‌یا نوورا جه‌ماله
دیم شه‌فیفا ئه‌نومرا من	دل ژ من بر دلبه‌را من
دل ژ من بر دلبه‌ری	قەد له‌طیفا عه‌ره‌را من
قەد له‌طیفا بێ مثاله	دیم شه‌فیفا پێ شه‌پاله
دل ژ من بر دلبه‌ری	ب هندی و زه‌نگی و خاله
وهی ل حالێ من عه‌لیلی	وهی ل حالێ من سه‌فیلی
دل ژ من بر دلبه‌ری	رحمێ ناکت ل من ده‌لیلی
وان ژ من دل بر ب تالان	هندی و زه‌نگی و خالان
دل ژ من بر دلبه‌ری	به‌ندکرم زیندان و چالان
وهی ل حالێ من فه‌قیران	به‌ندمئێ شاه و وه‌زیران
دل ژ من بر دلبه‌ری	کەس نینه به‌ردت ئه‌سیران
جان ب عشقی موپته‌لا که	ئهی (غیاشی) بو فیدا که
دل ژ من بر دلبه‌ری	نوقطه‌یا هه‌فتان ره‌ها که
هەر ل دمردان ما شیفایه	نوقطه‌یا هه‌فتان دموایه
دل ژ من بر دلبه‌ری	عاقیبه‌ت دێ بت لیقایه

مهلا محهمهدئ پيزانى

د گهشتهكا خو دا بو هندهك گوند و باژيرين باكوورئ كوردستانئ بهرى چند سالهكان، دهستنقيسهكا كرمانجى يا گرننگ گههشته مه، د قئ دهستنقيسى دا ئەوا ژ (۲۰۳) بهرپهپان پيئك دئيت، و د ناقبهرا سالين (۱۳۲۳-۱۳۳۱) مشهختى (۱۹۰۵-۱۹۱۲) زايينى دا ژ لايئ (خهليل ئەلموذناب) قه هاتيهه نقيسين، كومهكا بهرهمئ ئەدهبى يئ كرمانجى تيدا ههيه، و ههر چنده ژ سهر و بهرئ دهستنقيسى دئيتە زانين كو نقيسهر گهلهك يئ شارمزا نهبوويه ب هونهرئ شعرئ؛ چونكى تيئكهلييهكا بهرچاق د گهلهك جهان دا ژ دهستنقيسى دئيتە ديتن، بهلئ تشتئ گرننگيهكا زيده ددهته قئ دهستنقيسى ئەوه ناق و بهرهمئ چند شاعرين مه يئن كلاسيك تيدا ههنه كو بهرى نوكه د چو ژيئدريئ دى دا نائينه ديتن، و ئيئك ژ وان ئەو شاعرئ يئ مه ل بهر قئ جارئ ب خواندهقان بدهينه نياسين: (مهلا محهمهدئ پيزانى).

پشتى مه ناقئ مهلا محهمهدئ پيزانى د گهل دو شعرين وى يئن كرمانجى د قئ دهستنقيسى دا ديتين، مهسهلا وى مه ب خهم قه وهرگرت و بو دهمهكى ئەم د ژيئدريئ نقيسى و زارهكى دا ئئ گهپراين دا بزائين كانئ مهلا محهمهد كيهه؟ و پيزان ئەوا ئەو پئ هاتيهه نياسين چيهه؟ بهلئ چو تشتهكى وەسا ب دەست مه نهكهفت، هتا ل ئيقاريا رۇزا شهنبىيئ (۸ ئەيلوولا ۲۰۱۲ ز) دهمئ ئەز و ههقائئ خو يئ هيئزا محهمهد خالدئ ساديني ژ باژيرئ وانئ بهر ب جولهميئرگئ قه دچووين، و دهمئ ئەم گههشتينه باشكالا (كو نوكه قهزايهكا وانويه، و بهرى نوكه ئەو سهر ب ههكارى قه بوو) وى دەستئ خو ب لايئ رۇزئاقايئ قه دريئزكر و گوت: ل بنارئ وى چيايئ هه

گوندی پیزانییه، و دهمی وی ئەف گۆتته گۆتی ئیکسەر بیرا من ل مهلا محمهدی هاته فه، و دهمی من سهرهاتیا وی و ههردو شعرین وی بو ههقالی خو فهگیراین، ههرد گاقی دا ههقالی مه یی سادینی کو ئیک ژ خه مخورین کهلتوری زانا و کلاسیکین مهیه، بهری ترومیلا خوب لایی رۆژاقایی باشکالا فه لیدا، و ههرد چهنده دم ئیچار بوو، و ژ بهر سهروبهری سیاسی و لهشکهری یی هنگی ریک گهلهک یا ئەمین نهبوو ژ، بهلی وی گۆت: لازم ئەم بچینه گوندی و پسارهکی ل فی شاعری بکهین..

گوند و کهلا پیزانی:

د ناقبهرا ههردو باژیری دیرۆکی یین کوردان (وان) و (جوله میرگ)ی دا جههکی دیرۆکی یی ناقدار ههیه دبیرتی: (باشکالا) و وهکی ژ ناخی دیار (باشکهله / باشقهله) ئەو کهلهکا دیرۆکی یا ئاسی و گرنگه، و ل سهر دهمی میرنشینا ههکاری ئەو ئیک ژ جهین گرنگین میرنشینی بوو، و ههرد جار ئیک ژ برا یان پسمامین میری جوله میرگی حوکم لی دکر، ژ بهر کو ئەو جههکی ستراتیژی یی گرنگ بوو، و دکهفته سهر توخوبیین میرنشینی د گهل ئیرانی.. مرۆف ئەگەر ل باشکالا راوستت پشت بدهته باژیری کو نوکه ل سهر ریکیی، و بهری خوب لایی رۆژاقایی فه بدهت، دی بینت ریکهکا (فهری) ژ وی جادهیا سهرهکی دجت ئەوا جوله میرگی ب وانی فه گریددهت، و ئەگەر مرۆف ل فی ریک بجت پشتی نیزیکی (۲۵) کیلۆمتران دی گهته گوندهکی دبیرتی: (ئاقرانی)، کو نوکه ژی گوندهکی ئاقایه، و پشتی فی گوندی ئەگەر مرۆف نیزیکی (۵) کیلۆمتران ب لای چیا یی فه بجت دی گهته گوندی پیزان. یهعی: پیزانی د کهفته رۆژاقایا باشکالا ب دویراتییا نیزیکی (۳۰) کیلۆمتران.

پیزانی -وهکی مه دیتی- گوندهکی ب ئاقه، و دار و باری وی یی ب خهمله، نوکه ئەو باژیرهکی بچویک و ئاقایه، چهند مال لی دژین، و ژیا نا وان ژی وهکی یا پتیریا گوندین کوردستانی ل سهر چاندن و ب خودانکرنا

حهیوانییه.. هەر چهنده سهردانا مه بو قی گوندی یا کورت ژى بوو، ژ بهر کو ئیشار بهر ب درهنگیخ قه دچوو، و پى وهکی مه گۆتی یا ئەمین نهبوو، لهو دقیا ئەم زوی قه گهپین، بهلخ ئەو سهردانهکا ب مفا بوو؛ چونکی ئەم شیاين ب سهر مالباتا مه لا محهمهدی پیزانی هلبین، و سهردانا کافلخ وئ مهدرهسێ ژى بکهين یا مه لا محهمهدی دهرس لئ دگۆتن، وهکی دئ بهحس ژئ کهين.

د قی سهردانا خو یا کورت دا بو پیزانی مه دو جهین دیرۆکی یین گرنگ دیتن، ئەو ژى ئەقهنه:

۱- که لا پیزانی:

که لهکا دیرۆکی و زیده ئاسییه، دکهفته باکووری رۆژنایا گوندی ب دویراتیا (۱-۲) کیلۆمتران، و ژ بهر کیمییا دهمخ مانا مه ل گوندی، و چونکی رپیا تورمبیلخ نهبوو نیزیکی کهلخ ببت، و دقیا ئەم بینهکا خوش پیان بچین، مخابن مه نهشیا بچینه کهلخ ب خو، و وان دیرۆکان بیین یین ل سهر ههين، و هندهک ژ خهلكی گوندی گۆته مه ل نیزیکی کهلخ که لهک گۆرپن کهفن هه نه نقیسین یا ل سهر کیلییین وان، بهلخ ژ بهر کو دهم نهبوو ئەم سهردانا کهلخ بکهين، مه نهشیا قی گۆتنا وان بنهجه بکهين.

و ههژییه بیژین: د دیرۆکا میرنشینا ههکاریان دا قی کهلخ ژى وهکی که لا خوشاب و باشکالا گرنگییهکا بهرچاڤ ههبوویه، و ههر جار حاکمهکی ژ مالباتا میران ب خو حوکم لئ دکر. ههر وهسا قی کهلخ دیرۆکهک ههیه قهت نائیته ژبیرکرن نه د دیرۆکا میرنشینا ههکاریان دا و نه ژى د دیرۆکا ئەدهبیاتا کوردی دا؛ ژ بهر کو ئەف که له شاهد بوو ل سهر دووماهییا ئیک ژ مهزنترین میر و شاعرین کورد، ئەوی میر عیمادهددین ههکاری بوو، ئەوی ب ناسناقی (سهبوورییه ههکاری) دئیته نیاسین.

صه بووری، یان میر عیمادهددین، ئەو شاعره یخ هه قه یقینه کا شعری د ناچهرا وی و مه لایخ جزیری دا چیبوو، و مه لایخ جزیری خو وهك خولام بو وی دایه نیاسین! دیرۆك قه دگوهیزت كول ساللا ۱۶۳۵ ز، و ل قی جهی شه رهك د ناچهرا قی میری كورد و سولتانی ئوسمانی مرادی چاری دا پهیدا بووو، و دهمی لهشكهری هه کارییان شكهستی میری خو قه كیشا كه لا پیزانی، و دهمه کی خو ئاسی كر، و پشتی وی زانی كو ئەو نه شیت خو ل بهر هیزا سولتانی بگرت، ئەو ب دزی قه ژ كه لی دهر كهفت، و رهقی، هه تا خو گه هاندیه شامی، به لی پشتی دهمه کی ئەو ل شامی هاته گرتن، و ب ئیخسیری بو سته نبولخ هاته قه گوهاستن، و ل ویری ههفت سالان هاته زیندان کرن.

پشتی بهردانا وی، ب ریقه ئەو مریان ژی هاته كوشتن، و پشتی نه مانا میر عیمادهددینی ل سهر ته ختی میرنشینی یسمامی وی عزه ددین شیر كوری شه رهفخانی بووو میری هه کارییان، و قی میر عزه ددینی برایی خو (خوسره و بهگ) كره میری ئەلباکی، خودانی كتیبا (مختصر احوال الأمراء) دهمی بهحسی خوسره و بهگی دكهت، دبیژت: ((ئەو میری هیزا ژ زانایین مهعنه وی بوو، و ئەو نوکه زیارهتگه ها خه لکییه، و مه رقه دی وی یخ پیروژ ئەردی پیزانی موشه ررهف کرییه، شینوارین وی یین خیری و وه قفی ب هژمارن، مه درسه کا ژ هه ژی ل وی جهی ئا قاکرییه كو گه لهك وه قف هه نه..))^(۱۲۶).
و ژ قی گۆتنی دئیته وهرگرتن كو گۆرا خوسره و بهگی ل پیزانییه.

۲- مه دره سا خوسره و بهگی:

ئەف مه درسه ئەوه یا خودانی كتیبا (مختصر احوال الأمراء) د گۆتنا خو یا بۆری دا بهحس ژی کری، و د سه رهدان خو دا بو گوندی پیزانی مه سه رهدانا وی، و ئەو دكهفته باشووری رۆژ ئا قایا كه لی.. ئا قاهیی مه دره سی - وه کی مه دیتی و ژ وینه یان ژی ئاشکهرا دبت- هیشتا هه دهك ژی مایه، و

دەرگهه یی دورسته، و ل سهرهدهری نقیسنهك ب فارسی و عهرهبی ههیه، ئەم شیاين ئەهقی ژئی بخوینین:

((خسرو عالی نسب أعدا شکن ساخت بنایی خو ارم در عدن

... .. أنبته الله نباتا حسن ۱۰۶۴))

ژ قی دئیته زانین کو میر خوسرهوی ئەف مهدرسه ل ساللا ۱۰۶۴ مشهختی (بهرانبهر ۱۶۵۴ زایینی). و دهمع مه پسارا مهدرهسی ژ هندهك زهلامین گوندی کری، وان گۆت: نه ب تنع مهدرسه، بهلكی كهل و مزگهفت ژئی ژ لایئ خوسرهت بهگئ (وهسا وان ناغی وی گۆت) هاتبوونه ئاڤاكرن.

د كاڤلج مهدرهسی دا ههتا نوکه ژئی ژۆرهك ههیه كانیههكا ئاڤی ههیه ئاڤ ژئی دزیت، بهئئ ژ بهر ناچت، و ئاڤ ئاڤه یا پاقر و زهلاله، و ب کیر قهخوارنئ دئیت، و خهلكی گوندی گۆته مه: ل سهر وی بهتهنا دكهفته رۆژههلاتا مهدرهسی مزگهفتهكا ئاڤا ههبوو، بهئئ ئەو بوویه كاڤل و ههپرفتی ئەو ب سهر ئاڤاهییخ مهدرهسی دا هاته خوار، و دیاره هنگی بانئ لایئ رۆژههلاتئ ژ مهدرهسی هاته خوارئ، و دهمع مه مهدرهسه دیتی مه دیت هژمارهكا ژۆرین وی دههپرفتی و تژی ئاخ بوون، ودبت ئەف مزگهفته بوو یا میر خوسرهوی ئاڤاكری. خهلكی گوندی گۆته مه: مهلا محهمهدی پیزانی ئیك ژ سهیداییئ قی مهدرهسی بوو، و وی ل قیئری دهرس ددانه فهقییان، و پشتی ئەو مری ژئی ئەو ل باکوورئ رۆژئاڤایا مهدرهسی یئ هاتییه فهشارتن.

و ئەف مهدرهسا میر خوسرهوی ل پیزانئ ئاڤاكری، و گهلهك جهل ل سهر کرینه وهقف، و مهلا محهمهدی و گهلهك سهیداییئ دی ل پتر ژ سیسهد سالان فهقی لی پهردهرده کرین، ئەو كاڤل بوو یئ مه دیتی، رۆژهکی ئەو مهدرهسهكا یا تژی مهلا و فهقی بوو، دهرس لی دهاتنه خواندن و علم و ئەدهب لی دهاته بهلاڤکرن.. بهئئ ئەقرۆ خو کوند ژئی لی ناخوینت! و ئەقهیه حالئ دنیا، جهین ئاڤا خراب دبن، و یین تژی قالا دبن، و یئ وهکی خو دمینت ههر خودییه..

مهلا محهمهدئ پیزانی

دهمئ ئەم گههشتینه د گوندی دا، مه دیت هەر د گاقئ دا هژمارهکا زهلام و زارۆکان ل مه کۆمبوون؛ دا بزانی کانی مه خیره! و پشتی مه گۆتییه وان: ئەم یئ هاتین جهین کهفن ل گوندئ وان ببین، وان ئیکهمین جار مهدرسه نیشا مه دا، و ل مهدرسه مه پسارا مهلا محهمهدئ پیزانی ژ وان کر، کانی وان گوہ ل قی ناخی بوویه یان نه؟ ئیک ژ وان زهلامین ئاماده گۆت: بهئ، مهلا محهمهد زانایهکی مه یئ مهزنه، و ئەو باپیری من یئ هفتیه، دبیزن: ئەو زانایهکی مهزن و ناقدار بوو، هەر وهسا ئەو ئیک ژ سهیدایین قئ مهدرسه بوو، وی ل قیری دهرس ددانه فهقیان، و پشتی ئەو مری زیارتهئ وی ب رهخ مهدرسه قئ هه هاتییه چیکرن، و نوکه ئەو دکهفته پشت دیواری مهدرسه، بهئ چو کیلی و نقیسین ل سهر نهماینه.

دهمئ مه بهحسئ مهلا محهمهد کری، و کانی وان چو زانین ل دۆر ژيانا وی ههنه، وی گۆت: ئەز ب خو چو ژئ نزانم، بهئ مامهکی مه ل وانئ ههیه، ژیی وی نیژیکی سهه سالانه، بهلکی ئەو تشتهکی ژئ بزانت! و گاغا من گۆتییه: ههوه گوہ لی بوویه کو مهلا محهمهد شاعر ژئ بوویه؟ وی گۆت: ئەم چو ژ قی تشته نزانین، ب تنی یا ئەم دزانین ئەوه ئەو عالمهکی مهزن بوو! و ئەگەر ئەم پال بدهینئ سهر گۆتنا قی مرۆقی کو مهلا محهمهد باپیری وی یئ هفتیه، هەر چو نهبت دقیت دیرۆکا وی بو بهری (۱۵۰) ههتا (۲۰۰) سالان بو بهری نوکه بزقرت. و تشته ههتا نوکه مه ژ مهلا محهمهدئ پیزانی زانی ئەقهیه و چو ددی نه.

دو شعرین پیزانی:

وهکی بهری نوکه زی مه گۆتی د دهستنقیسا خهلیلیخ موذنبا دا ئەوا بهری سهه و دهه سالان (ل سالای ۱۹۰۵ ز) هاتییه نقیسین، دو شعر هه نه ب ئاشکهراییی بۆ مهلا محهمهدهی پیزانی هاتییه پالدا، و ژان ههردو شعران - وهکی دهی بۆ خواندهفانان ئاشکهرا بت- دهیته زانین کو مهلا محهمهدهی ناسناقخ خۆ یخ شعری کرپوو (مادح).

ههژایی گۆتنییه کو د کتیبای (کهلهین ئاقا) دا یا سههیدا سههید دیرهشی بهحس ژ شاعرهکی دهیته کرن کو ناسناقخ وی (مادحه) و ئەو شعرهکی ل سهه نفاقخ وی دهینت، و دهیژت: پهیقا (مادح) ئەوا د قی مالکخ ژ شعری دا هاتی ناسناقخ شاعرییه:

شاکرهک نینه کو مادح بت ب دانا سههروهران

صاحب ئکرامهک ب دل سهه لئ بکت ئحسانهکی

بهلئ دو تیبینی مه ل سهه قی گۆتنا سههیدایخ دیرهشی هه نه:

یا ئیکخ: مادح ل قیری نه ناسناقخ شاعرییه، بهلکی ئەو ب مهعنا یا

وی یا زمانی دهیته وهرگرتن، و ئەفه تشتهکی ئاشکهرایه ژ سیاقخ بهیتخ.

یا دویخ: ئەف شعره یا ئاغائۆکی بیدارییه، و ل دووماهییخ وی ناسناقخ

خۆ (ئهلیف غهین) ب ئاشکهراییی ئینایه، دهمی دهیژت:

(غهین ئهلیف) لهو شاعره کهس نینه پهیدا قی دهمی

گوفتوگۆ مهوزوون بکت بینیته بهر میزانهکی

بهلئ دبت سههیدایخ دیرهشی هزر کریت ئەو ئیشارهته بۆ حسیهکا

ئههجهدهی^(۱۲۷).

ل قیری ئەم دهی دهقی ههردو شعران ل بهر دهستخ خواندهفان دانین، د

گهل بیرئینانخ ل وی تیبینییا بهری نوکه مه گۆتی کو (ناسخخ) قی

دەستنقیسی یی شارەزا نەبوویە ب شعری لەو وی گەلەك جه د ناڤیك
هەلكرینه، و كیماسی ئیخستینه شعران.

شعرا ئیكی: خەلقینۆ وەرن:

خەلقینۆ^(۱۲۸) وەرن ببەن ژ من
دوینا بەطالە ل پی مەچن
خایینه یارا کەس نیە
هەمیان ب چاقان دیتیە
ئەو حیاکەکارا بی دەوام
کەس ب وئ را ناکەت تەمام
عبرمت چو نینن عالەمی
دوینا ل مە دکەت ستمەمی
ئەو پیرەکەقتوو را چەپەل
د گەل هەمیان دکەت خەلەل
مە چار کنار لی گرتنە
هەر کەس دبیت: یارا منە!
کوشتنە سەد شاھ سەد ئەمیر
هەمی د دەست وئ دا بوون ئەسیر
ئەو هەر ب کارا چل کەزی
ناخۆی ترییی ئەوی رەزی
دئ هەر بنالی دەم ب دەم

هەون جوملە میڕ و جوملە ژن
ئەو د گەل کەسی نابیتە یار
رەنەدە لەوەندە لووطیە
ئەو حیاکەبازا حیاکەکار
سەعیی دکەن ل پی خاص و عام
... .. (۱۲۹)
هەم ژ ئادەم حەتا کو قی دەمی
ئەو پیرەکەقتوو را مەرار
ئەو بەردەواما بەد عەمەل
مە لی گرتنە چار کنار
نەرمە حەلیمە ئیمنە
کوشتنە وئ یاری خوە هزار
کوشتنە سەد پاشا سەد وەزیر
ئەو (هەر) ب کەیفە و هەر ب کار
هەندی ل دوو وئ تو ببەزی
دئ هەر ببیژی خوەزیە پار
ملکی تە بت رۆم و عەجەم

و هزرا من پتر بو هندی دجت کو ئەف شعره نه یا په‌رتۆیه، و تشتی
قی هزری ل نک من ب هیز دکەت سی ئەگەرن:

یا ئیک: ئەف دەستنقیسه‌یه یا قی شعری بو ئیک دی ژ بلی په‌رتۆی
پالدهت کو مه‌لا محەمه‌دی پیزانییه.

یا دوێ: دەستنقیسه‌کا دی یا دیوانا په‌رتۆی - ژ بلی یا سه‌یدا صادق
به‌هائەددینی- به‌ری دەمه‌کی که‌فتیه‌ دەستی مه، و ل به‌ر وی دەستنقیسی مه
دانه‌یه‌کا نوی یا دیوانا په‌رتۆی به‌ره‌ه‌فکرییه، و نوکه‌ ئەو یا ئاماده‌یه و
چاقه‌ریی چاپکرنییه، د قی دەستنقیسی دا یا کو ل به‌ر دانه‌یه‌کا ئیک ژ
مالباتا په‌رتۆی ب خۆ هاتییه‌ نقیسین، ئەف شعره‌ نه‌هاتییه.

یا سی: د دانه‌یا سه‌یدای صادق دا -وه‌کی مه‌ گۆتی- ناسناق
په‌رتۆی هه‌کاری یی شعری ل دووماهییا قی شعری نه‌هاتییه، و عه‌ده‌تی
په‌رتۆی و هه‌می کلاسیکان ئەوه‌ ئەو ل دووماهییی ناف یان ناسناق خۆ
دئینن، و ده‌می ئەم به‌ری خۆ دده‌ینه چارمالکیا دووماهییی ژ قی شعری د
دەستنقیسا خه‌لیلی موزنب دا، و ئەو د دیوانا په‌رتۆی دا نینه، ئەم دبینن
ناسناق (مادح) ب ئاشکه‌رای هاتییه، و (مادح) -وه‌کی به‌ری نوکه‌ مه
گۆتی- ناسناق مه‌لا محەمه‌دی پیزانییه.

پشتی قی چه‌ندی ئەم دی ده‌قی قی شعری دانینه به‌ر چاقین
خوانده‌فانان، پشتی کو مه‌ ئەو ژ دیوانا په‌رتۆی و دەستنقیسا خه‌لیلی موزنب
وه‌رگرتی و پیک و پیک کری، چونکی کیماسی د هه‌ر دو ژیدهران دا هه‌نه، و
شعر گه‌له‌ک یا هاتییه‌ تیکدان:

مه‌فخه‌ری عالم موحه‌مه‌د ئەی شه‌ه‌ع عالی جه‌ناب
ئەی په‌ناه‌ع عاصیان ئەی سه‌ه‌دری دیوانا حساب
من ژ عصیان و گوناهان ره‌شکرن سیسه‌د کتاب

ئەی په‌ناه‌ع من تویی ئەی پادشاه‌ع کامیاب

سه‌رومى ئه‌ولادى ئادهم سه‌يىدى (خير الأنام)
 با د بهر جانى ته هه‌ردهم سه‌د سه‌لات و سه‌د سه‌لام
 تو شه‌فاعه‌ت كه ژ بو من سه‌يىدى (يوم القيام)
 گهرچ ئه‌فعالى ت من تىكدا خه‌طانه نا سه‌واب
 يا ره‌بى بى طاعه‌تم غافل ژ وى رۆژا عه‌ظيم
 پرگرفتارم ژ ده‌ستى نه‌فس و شه‌يطانى ره‌جيم
 نه‌فس و شه‌يطانان زه‌لاندم ئه‌ز ژ جه‌دا موس‌ته‌قيم
 روبره‌شم شه‌رمه‌ندى عالم سه‌د هزاران بى حجاب
 سه‌رف كر عومرى جوانى مه‌د عصيانان ته‌مام
 پر په‌لیدم فاسقم عالم دزانت خاص و عام
 قه‌نج ژ ئه‌فعالان به‌ريمه‌ چاف د پرى ره‌حما ته‌مام
 من نه‌كى ژ ره‌حما خوه‌ مه‌حرووم ئه‌ى شه‌هى عاليجه‌ناب
 نه‌فس و شه‌يطانان زه‌لاندم ئه‌ز ل جه‌دا حه‌ق برم
 ئه‌ز ل دهرگاهى خودى شه‌رمه‌نده و روبره‌ش كرم
 بلحقیه‌ت ئه‌ز دزانم موس‌ته‌حه‌قى ئاگرم
 دل ب گاز و پر فغانم (بين ألوان العذاب)
 يا ره‌بى من ره‌شكرن سى سه‌د هه‌زار ده‌فته‌ر گوناھ
 كاغه‌زا خىران به‌ياضه‌ يا شه‌ران يه‌كسه‌ر سياه
 دهر دو عالم نينه‌ من غه‌يرى ته‌ ياره‌بى په‌ناھ
 پادشاهى پادشاهان صاحبه‌ (يوم الحساب)
 چوون د فسقى دا ته‌مامى عومر دائم روزه‌ و شه‌ب
 مه‌ستى شه‌يدا لائوبالى بى حه‌يا و بى ئه‌ده‌ب

من ژ غورووری قهط نه کر جارەک ل خیراتان طه له ب
 قهنج و فهحشی سه د هه زارن پروسیاهی بی حساب
 ئەز دکم هیقی ژ خه للاق کو عالم چیکری
 بهندئێ عاصی کو عومری خوه د گوناهان خه رجکری
 ب حورمه تا ناخی موحه ممه د ئی خه لاص کهت ژ ئاگری
 گهرج بو هندی گوناهان نینه وی له فظهک جهواب
 نه فس و شهیطانان ب کهیفا خوه ل من دوورکر ئەمه ل
 ئەز ژ غه فلهت لهو دچووم دائم ل په ی نه فسا ده غه ل
 من نزانی دئ ژ غه فلهت ناگه هان بیتن ئەجه ل
 لهو مودامی ئەز دنالم که فتمه حالهک خه راب
 یا ره بی من ژ گوناهان ده فته رهک وافر هه یه
 پیشه مانم لیچ کهم من نه فسه کا کافر هه یه
 قهط نزانیتن د هه شری دووزهخ و ئاگر هه یه
 لهو ژ عصیانێ گوناهان نا کهتن ئەو ئجتتاب
 (مادحا) ئەف چهنده گوئن (تو بزانی) بی فایدهیه^(۱۳۲)
 تهوبه که لهورا کو دهرمانی گوناهان تهوبه یه
 یاره بی (مادح) ببهخشی چاقدهری رهحما تهیه
 گهر ژ بو هندی گوناهان پهشکرن یه کسه ر کیتاب

محەمەدئ قۆشلى

دەستنقىسەكا كول سالا ۱۲۶۳ ك (بەرانبەر ۱۸۴۷ ز) ھاتىيە نقىسىن ھەيە، د ئەصل دا بۇ قەيدكەنا ھندەك مەكتووباتىن شىخ خالدئ شەھرەزورى يىق نەقشەندى، و ھندەك بەرھەمى وى يا ھاتىيە دانان، بەلىق د گەل ھندئ ژى (ناسخى) كو ناقى وى (محەمەدئ كورئ مەلا ئىبراھىمىيە)، گەلەك بەرھەمى دى يىق جودا جودا ب كوردى و عەرەبى و فارسى د دەستنقىسا خۇ دا قەيدكەريە.

د ناف بەرھەمى كوردى دا بەرھەمى ھندەك شاعرىن ناقدار ژى ب بەر چاقىن مە دكەقن، وەكى: مەلایىق جزیرى و مەلایىق باتەيى.. و ژىلى وان ھندەك بەرھەمى دى ژى ھەيە يىق ھندەك شاعرىن نەناس، ژ وان سىق شعر ھەنە ناقىن دو شاعران د بن دا ئەم دبىنىن، و ئەو ھەردو ژ وان شاعرانە يىقن ھەتا ئەقرو ھىشتا د بىق سەر و شىن، ھەر چەندە ئەقە پتر ژ سەد و شىست سالانە ئەق شعرىن وان ھاتىنە نقىسىن، و ئەو ھەردو شاعر ئەقەنە:

يىق ئىكى: موحەمەدئ قۆشلىيە.

يىق دويى: يووسف تەرخانە.

ل قىرى ئەم دى شعرا قۆشلى ئىنىن، خودانى دەستنقىسى دەمى قى شعرى قەدوھىزت دىپىرت: (تصنيفه فى سنة ۱۲۵۳ لمحمد القوشلى) يەعنى: ئەق شعرە كو يا محەمەدئ قۆشلىيە، ل سالا ۱۲۵۳ مشەختى يا ھاتىيە دانان، و ئەق سالا دكەفتە بەرانبەر سالا (۱۸۳۷ ز)، و ژ قى چەندى دئىتە زانىن كو خودانى قى شعرى ل نىقا ئىكى ژ سەدسالا نۆزدى ژىايە.. و پەيقا قۆش

(کۆش) ب رامانا بهزین، غاردان، دئییت، و قۆشلی مروۆقی بهزۆکه، و بهلکی ئەو
ناقئ جھهکی ژى بت.

محهمه دئ قۆشلی د قئ شعری دا دبئزت:

تو ببوهره ژ قیل و قالا	وهر دهما حال و مطالا
ته بوهارت قهنجی و حمایهت	وهر دهما تهوبا ژ وهبالا
ته دگۆ تهسوویفا تهوبئ	وهر دهما یهك لهحظه لا لا
ته دحهسباند عومری درئژه	وهر دهما یهك رۆژ مهجالا
ته دخواند قورئان ب فهضلهت	وهر دهما ئاهین و نالا
ته دگۆ لمیژا سوکارا	وهر دهما ذکری ب حالا
ته دکر خهوا ب زهحفی	وهر دهما سههرا لهیالا
ته دخوار تشتی ب شوبهه	وهر دهما قووتئ حهلالا
تو د غهمما رزق و قووتا	وهر دهما ئعتقادهك زهلالا
تو دخوار نی بی خهبهه بووی	وهر دهما یا صهحب و ئالا
تو د کینا ئین و ئان بووی	وهر دهما کول وهك عهیالا
دچووی جهم ظالم و خهرابا	وهر دهما تههرکا ئهمیالا
پوودنشتی ل ههر جقاتا	وهر دهما دهما فررا ژ بهطالا
دگهپریای ل سووک و زکاکا	وهر دهما چۆل و نهوالا
ته دحهباند دونیا دهنیی و	وهر دهما ربیبئ تهعالا
ته دخواند علمئ سهلهفا	وهر دهما عهمهئئ فحالا

یووسفی تهرخان

شاعری دویسی یووسفی تهرخانه، خودانی دستنقیسا ژینگۆتی ل دووماهییا شعرهکا کرمانجی نقیسییه: (تمت لیوسف الترخان) یهعنی: ئەف شعرای یووسفی تهرخان تمامبوو، و ئەم نزانین کانی یووسفی تهرخان کییه، ب تنی نقیسهری دو شعر ل دویف ئیک ئیناینه، و ل دووماهییا شعرا دویسی ئەو گۆتتا بۆری نقیسییه.

ل قیری ئەم دئی قان هەردو شعران بەلاق کەین، ب وی هیقیی رۆژەک بیت تشتهک دەربارە ی شاعری تیدا بۆ مه روھن و ئاشکەرا بیت.

ل سەری شعرا ئیکی نقیسییه: (هنا بیت حروف الهجاء)، و وی ئەف ناڤه ل سەر دانایه چونکی هەر (سەبەقەک) ب حەرفەکی ژ حەرفین هیجائی دەست پێ دکەت، و ئەفە عەدەتەکە ئەم ل نک گەلەک شاعرین دی یین کورد ژی دبیین، وەکی: فەتھی حەزروی و ئەحمەدی نالەند.. و تشتی بەرچاف د قی (بەیتی) دا ئەوه، ئەو ل سەر بناخه و شیومی کلاسیکی ئەهاتییه قەهانن، بەلکی ئەو پتر نیژیکی (بەیتین فلکلۆرییه)، و ئەگەر ئەم بەری خۆ بدەینه وان قەولین ل نک ئیزدییان هەین، ژ لای روخساری قە، دئی بینن ئەو ژی ب قی رەنگینه: ژ چەند (سەبەقان) پیک دئیت، و هەر سەبەقەک سی ریزکن، قافیا وان وەکی ئیکه، و کیش یا ئاقاگری نینه، نه ل سەر (تەفیل)، و نه ل سەر هژمارا دەنگان، تشتی هندی دگەهینت کو نقیسەر (یان قەهینەر) یی دویره ژ کارلیکرنا شیومی کلاسیک، بەلکی ئەو یی داخبارە ب شیومی فلکلۆری.

دهقی بهیتا حهرفان ب قی رهنگیه:

(ئهلیفی) کو ئه لاه بکه پی عه لهم

وهکی د لهوحن دا گه پاندی قه لهم

خولوقاند هژده ههزار عالم

(بی) کو باومر بکن ژ فروارا مه عبوودی

وهکی سه فینه سه کنی ل سه چیا پی جوودی

جهه لاه ژی بهر رهس ووودی

(تی) کو ته مامن ئه نبیا و ئه ولیا

جهننهت مه قامی جنه دیا

به لیخ خو ش مه قامه ژ بو غازیا

(ئی) کو ثابت ئه لاه به که

گوتنی موشرکان گو هه لی مه که

خو دی نابن سهس به لکی به که

(جیم) کو جهننهت مه قامی موته وه وطنین

ئهم ل قی دنی موسافرین

(الحمده لله) ئهم موسلمانین نه کافرین

(حی) کو حوکمی خو دی و سانه

کو موری رادببن ژ قهبران هه

ل پییا جهننهت و جهننه می دبن دو فرقانه

(خەنج) كو خيپر چوون شەپر مان
ئىق ب گوھ چوون كەپر مان
ل دەوسا مەرغان كەر مان!

(دالەنج) كو چ دونياكى چارگۆشى

ئوممەتتا موخەممەد چەند بۆشى

ھەر رۆژەكى ل قودسى دىبى غورۆشى

(ذالەنج) كو (ذا الجلال و الأمر)

تە فەرض كر لىمىژ و رۆژى و فطر

حەرام كر قەتل و زنا و خەمر

(رىق) كو رۆژەك ل مە دىبى عەظىمەت

وھى ل وان خەلق دىبى ھىمەت

وان ل جەننەتتى نەما تەو قىمەت

(زەينىق) كو زاھدان دا كەرامات

ئەھو خەلق ب رزق و درامات

ھەر خەيرەك چەند گوناھا خەرامات

(سىنىق) كو (سلام اللہ عليك) ئەھى نەبىق قورەيشى

بشىن پەھى مەلەك جبرائىل دا خەير و شەر بەر مېزىنىق بكىشى

ھەر تەوى وئ رۆژى ژ بۆى مە ل پىشى

(شىنىق) كو شاھد بن ھەرچى خەلقى جەماعەتتى

تەبەق بىن ژ بۆ نەبىق ئوممەتتى

دا ھوون خەلاص بىن رۆژا قىيامەتتى

(صَادِي) كَو صَابِي حَهَتَا مَهْغَرِي
 بَكَه تَدَارَهْ كِي خُو وَ تَرِي
 خُوشِي نَهَوَه ل وَي نَه ل قَرَبِي
 (ضَادِي) كَو نَهْزَم ضَادَا ضَهْ عِيْف وَ زَار
 نَهِي نِيْلَاهِي وَهَقْتَا د قَهْبَرِي دَا بَجِم خَوَار
 تَو بَغَهْفَرِي نَهْدِي عَهْذَابِدَان قِي گُونَهْهَكَار
 (طِي) كَو نَهْزَم طَهْبِي حَهْمِي نِيْشَا
 نَهْزَم طَهْ عَامِي كَو تِي پِيْشَا
 وَهَلِي نَه تَشْتَهْ كَم وَهَقْتَا كَو رُوح ز قَالِب دَكِيْشَا
 (ظِي) كَو ظَوْلَمِيَا مَهْ كَه يَا ظَالِم
 تَهْرَك مَهْدَه عِلْمِي عَالِم
 ز تَرَسَا پَادَشَهْهِي كَه رَهْمِي نَهْز دِنَالِم
 (عَهِيْنِي) كَو نَهْزَم عَهْلِيْلِي ز بِي عَهْمَهْلِي
 هَهْم ز بِي عَهْمَهْلِي مَهْلَا نَابِن وَهَلِي
 دِي پُوشَمَان بِن كَو چوونَه بِن خَوَهْلِي
 (غَهِيْنِي) كَو نَهْوَ غَافِل بوون لَهْوَ تَهْرَك كَرِن
 مَوْتَابَهْ عَا رَهْ سَوُوْلِي خَوُوْدِي نَهْ كَرِن
 غَهْضَهْبَا پَادَشَاهِي جَهْبَار ل نَاف سَهْرِي خُو كَرِن

(فـ) كو فهنابوون خوديخ مال و تشتا

ئهو خهلقى كه مهر و خه نجر زيـرن ل پشتا

ئهو خهلق دچـوون زيـف و زيـر دهشتا

(قـ) كو قيامهت رۆژهك ب ههنگه مهيه

قهط نايـ تو شوغول ژ دهستى مهيه

غهبرى خودى كس نزانى چ ب سهري مهيه

(كـ) كافرنؤ ب ئيلاهـ مـهزن

هـوونى بـمـرن د ئـاخى دا بـرزن

د ئـاخرتى دا رابـن ژ ترسا خوـه باـهـرزن

(لـ) كو لوعبا دونيايى ئهم راگراندن

ژ پـهـى پـيـغهـمـبـهـر ئـهـم وەرگهـرانـدن

و بؤ نهفس وشهيطان ستوى مه شكاندن

(مـ) مهـوونى قـهـوى غـهـداره

نهفسا مه پـهـر دـيـن و دژواره

هـشـيار بـن وه د ئـاگر ده نـهـكن خوـاره

(نـ) كو نهفسه پـهـر خهبيشه

دچـه ل پـهـى قـهـولـى ئـبـليـسه

نزانـه كو نـهـياره و تهـلبـيسـه

دائىم خووانى رحمه تى
ب دهليل قهولى ئايه تى
وه لاهى عه بى تهمه
ژ خهيران بى فهيدمه
ئەز ژ ته شه رمه ندهمه
بوومه مه غروور مالخه راب
بكه نه فعاليد صهواب
وه لاهى تى بى توراب
بىر بىينن (سین) هه زین
گوه مه دن مه كرى له عين
بهلكو خوش بىن برین

رحم بكه تو هه رحيمى
ئهم زانن تو حاكمى
يا رببى تو هه عه ليمى
رحم بكه تو هه رحيمى
ئهم زانن تو حاكمى
موبته لا بووم ئەز ژ نهومى
تو ژ نهومى بكه هه رى
مهكه نه فعاليد قهومى
ئهى برا نوصحى بگي پرن
مه حزنى بىرا خو بىينن
فاتحه كى ژي پرا بخوونن

شیخ عهبدلقادری خانى

(خانى) د ئهدهبىياتا كوردى دا ناڤهكئ گهش و برىسقهداره، ژ بهر كو ئههواسناڤ ئىك ژ مهزنترين شاعرين كورده، كو ئهحمهدهئ خانىيه، بهئ ژ بلى ئهحمهدهئ خانى هيشتا شاعر و ئهدهيب يئ بنىات خانى مه ههنه، وهكى مهلا محهمهد شهوقىيئ خانى بو نمونه.

شىخ عهبدلقادرى خانى ژى ئىك ژ شاعرين مه يئ خانىيه، شعرهكا وى يا كرمانجى د دهستنقىسهكا كهفن دا مه دىتييه، ل سالا ١٢٧٨ مشهختى (بهراڤهر ١٨٦١ ز) ب دهستى (محمد القرمشلى الزندانى الديرىكرى) هاتىيه نقىسين، و ههر چهنده شاعر د دووماهيا قئ شعرا خو دا دبىژته خو: عهبدلقادرى خانى، بهئ خودانى دهستنقىسى ناڤ وى ب قى رهنگى نقىسيه: (الشيخ عبد القادر الحصنى)، و ب راستى مه نهزانيه كانى بوچى نقىسهرى گوتىيئ: (الحصنى)؟

ژ بهر شهئ و پىداريتنا ناڤ هژمارهكا مالكىن شعرا شىخ عهبدلقادرى حصنى، يان خانى، د دهستنقىسى دا خرابووينه. و ئههوا ئهه شىاين ژى بخوينين ئهڤهيه:

ل دنيايئ مهكه مالا	تو نامىنى عهقل قالا
خلاصبوونا مهه و سالا	د قى وارى ته نوو حالا
هلو رابن گونههكارا	بكهن تهويا ژ ئهوزارا
نهه دونيا ژ خونىكارا	ژ باڤ و قهوم و ههڤالا

بنیڤرن لی مەبن دینا
 بکەن فیداب ئەعمالا
 گونەهکار و کماردایی
 ژ خەو رابن ئەی غەفالا
 بران و باق هەمچوونە
 قەریب و ئاپ و هەم خالا
 خوهدی مال و خوهدی حلما
 تڤهنگ و شوور و مەرتالا
 د دونیایێ مەبە مێرا
 د ناڤ ئاخێ د ناڤ چالا^(۱۳۳)

... ..

کو دستینە رووحێ عالا
 ژ ئەمری وی خەلاص نینە
 هەمی باژار و ئقالالا
 هەمی دۆست و قەریب کانی
 ل دونیایێ شەقی و قالالا
 ژ عومری تە خراب بوویە
 تو وەقتە بگهی هەقالالا
 تو رابە بەس بکە عصیان
 دەری بگرن ل بەر مالا
 لمیژر پۆژی و زەکاتان

ل دونیایێ صەفا نینا
 صەفا خۆشە ل با عینا
 تو ئنسانی نە دەهبایی
 قەکە چاقان تو رازایی
 چقاس دۆستن فەنابوونە
 حەبیب و چاروی دوونا
 فەنابوونە خوهدی علما
 خوهدی میر و خوهدی پسم
 تو مرنا خۆ وەریب بێرا
 چقاس خۆشی دبی قیرا
 فەنابوونە چقاسی خەلق
 تو ناترسی ژ رەبیبێ حەق
 رووحێ مەخلووقان دستینە
 چقاس صینی و قەزوینە
 هەمی باژار و ...
 تو خەروری تو نزانسی
 چقاس پۆژا ل تە چووویە
 زراف بوویە وەکی موویە
 تو رابە لەز بکە ئنسان
 ژ بەر کو رووح بچی عەزمان
 خەلاصا تە ب خیراتان

بشوو دل ژ قهساواتان
 بکه صافی دلخ قاسی
 بکه تهویه ئهیا عاصی
 چما قهلبی خواهشک ناکی
 بکه تهویه بیی پاکی
 شهف و رۆزا ته بههرینا
 جهفا زاحفه طاقت نینا
 بکه دیاک بکه هیقی
 ناکه فهیده رهن و ..
 چ دونیاکی درموینه
 خواهشی و شابوون قه لی نینه
 بکه قهولخ د ئهبرارا
 ل پشتینه د بن بارا
 مرینه و ههر شفا نابن
 بههشت و حووریان نابن
 وهرن ذکری و ئهندیشا
 وهرن خوشی صهفاکیشا
 مهکن تهقصیر مهکن کهیفا
 دا هوون شا بن ناوئیقا
 بکه رحمت تو رحمانی
 (هو عاشق صمدانی)

بکه صافی ژ ئهرزالا
 بکه پاقر ژ وهسواسی
 ژ ظولم و کذب و بهططالا
 .. ژ خوۆ پاکسی
 ل با ربیع خوۆی فهقالا
 ژ کارئ خوۆ بکه گرینا
 بکه زارئ ژ ذیلجهلالا
 .. وی قهط ناپیقی
 ناکه فهیده پهز و مالا
 چهوا خه لکی دخاپینه
 شوبهی دونیاکی پر دالا^(۱۳۴)
 مهکه ب وزر و ئهشرارا
 وهکی چیا و کهندالا
 د حالی سالکان دا بن
 ب سستی و ب ئامالا
 وهرن صووفی و دهرویشا
 مهکن تهقصیر و ئههالا
 دا هوون بخۆن حلۆ و سیقا
 ل ناف جهنات و ئظلالا
 ب (عهبدقادرئ خانی)
 ب قهدرئ قوطب و ئهبدالا

عبداللاهق مهغری

ئەف شعر مه ل قیرئ قهگواستی، ئیک ژ شعرین ناقداره، و هندهک ژیدمروئ بو ئەحمەدی خانئ پالدهن، بهئ د دەستنقیسا محەمەدی قرمشلی، ئەوا ل ساللا ۱۲۷۸ (۱۸۶۸ ز) ل دیاریهکری هاتییه نقیسین، ئەف شعره بو (عبداللاهق مهغری) دئیتته پالدهن، و ئەم نزانین کانئ ئەف عبداللاهق کیه؟ و کهنگی ژیایه؟ و بهلکی ئەو ژئ ئیک ژ کلاسیکین مه یین نهاس بت.

ل قیرئ ئەم دهقئ قئ شعرئ وهکی د دەستنقیسا قرمشلی دا هاتی دی دانینه بهر دهستئ خواندهقان:

کان مهعمدهنا صدق و صهفا

کانئ موحهممهد موصطهفا

بهحرا کهرهم کانئ وهفا

کانئ موحهممهد موصطهفا

کان گهلو ...

سهردهفتهرئ پیغههبهرا

کان مهسکهئ د مهقبهرا

کانئ موحهممهد موصطهفا

کانئ گهلو شاهئ لهطیف

كان قامهتا شوبهئى ئهليف

مهسكهن د نيڤ رموزا شهريف

كانى موحه مههد موصطه فا

كانى شهفيعئ ئومههتئ

صهبرا من ب ناقئ وئ تئ

ئهو كوژ نوورا قوودرهتئ

كانى موحه مههد موصطه فا

كانى گهلو شاهئ ئه مين

كان شهسوارئ بهدر و حونهين

كانى جهدئ حهسهن و حوسهين

كانى موحه مههد موصطه فا

كانى گهلو شاهئ عه رهب

كان صاحبهئ تهصل و نهسهب

موعجز ژ بو پور بوون عه جهب

كانى موحه مههد موصطه فا

موعجز ژ بو پور بوون گه لهك

حهفت ئاسمان هم نهه فه لهك

خادم ژ بو وئ بوون مه لهك

كانى موحه مههد موصطه فا

خادم ژ بو وئ جبرئئيل

كهوئهر ژ بو وئ سهلسه بيل

مهئسووخكر تهورات و ئنجيل

کانی موحه مەهد موصطه فا

مەنس ووخکر تەهورات و زەبـوور
عەرشـێ ئەعلا ژ بـۆ وی طـوور
باخوئی قەخووندی پێش حوضوور

کانی موحه مەهد موصطه فا

باخوئی قەخووندی لامەکان
تەعلیم ژ بـۆ وی دا قورئان
بێ حەرف و بێ صەوت و زیان

کانی موحه مەهد موصطه فا

بێ صەوت و ئەلفاظ و حورووف
ئەو پەنگ دگۆ شاھێ عەطووف
ئانی ژ رحیم و رمئووف

کانی موحه مەهد موصطه فا

حینا کو بوو ئەو گوڵەنار
غەوگا کەتە ئەھلی کوفار
لەرزێ ژ بەر دیوئی غەدار

کانی موحه مەهد موصطه فا

حینا کو بوو ئەحمەد...

..

پشتا موخالفان شکەست

کانی موحه مەهد موصطه فا

کانی گه ئۆ ئه و پیغه بهر
کانی ئه بوو به کر و عوم بهر
کانی عوتمان و هه م چهیدهر

کانی موحه مه هه د موصطه فا

گه ر موئمن و گه ر کافرن
گه ر حاکم و ئه کابرن
(والله) هه مو دئ به رن

کانی موحه مه هه د موصطه فا

به قیعی دا غافل نه بی
حه تا ته نه ففوس ته هه بی
(صلوا علی قبر النبی)

کانی موحه مه هه د موصطه فا

دوره‌فشانی

(دوره‌فشانی) ئیک ژ وان کلاسیکانه یین بهری پتر ژ سهد و پینجی سالان ژیا، و شعره‌کا وی د ده‌ستنقیسه‌ک هاتییه دیرۆکا نقیسینا وی بۆ دۆرین سالان ۱۸۶۰ ز دزقرت، ب تنی ئەف شعرا وی مه دیتییه، و هه‌تا قی گاقی ئەم تشته‌کی ژ ژین و سه‌رهاتی و به‌ره‌مه‌ی وی نزانین.

ئەف شعرا وی یا مه‌ل قی‌ری قه‌گوه‌استی د دو ده‌ستنقیسان دا مه‌ دیتییه: ئیک یا که‌فنه و بۆ به‌ری پتر ژ (۱۵۰) سالان دزقرت، به‌لێ دیرۆک ل سه‌ر نینه، و ناقی نقیسه‌ری ژ نه‌هاتییه نقیسین، و یا دوییه ده‌ستنقیسا مه‌لا زه‌ینولعابدینی نامه‌دییه، کول پیشییه هنده‌ک شعرین ئەحمه‌دی خانینه.

دوره‌فشانی د قی شعرا خو دا دبێژت:

من دی ژ نوورا ره‌حه‌تی	دیسان د خه‌ونێ ^(۱۳۵) دل‌به‌ره‌ک
دا من په‌یاله‌ک شه‌ره‌تی	ئه‌بروو که‌مان له‌بشه‌که‌ره‌ک
ئاگر ژ شه‌وقی ه‌لکری	دا من په‌یاله‌ک ئاگری
بوو مه‌وج و به‌حرا هه‌یه‌تی	ره‌شحه‌ک فیراقی لیکری
ره‌مه‌زه‌ک ژ ئەجازی م دی	هه‌یه‌ته‌ت ژ وی رازی م دی
په‌رواز و سه‌یدا صوحبه‌تی	بازی د په‌روازی م دی
ساغهر د فنجانی خه‌شه	صوحبه‌ت د مه‌یخانی خه‌شه

خوزیا خودانی دهولتهتی	جان پیشی جانانی خوشه
هیقی دکم ئەز (عن قریب)	دهولت چیه وهصلا حەبیب
دەرمان بکەت وئ علالهتی	دا بیته نک من ئەو طەبیب
پەر ئاگر و تەننووڕه دل	علالهت ژ ناری نووره دل
هەیهاته صەبرا فرقهتی	لەهۆرا ژ صەبری دووره دل
وئ ئاگر و نار بیته ری	هەیهاته صەبرا دلبهری
دل خانیی قی حکمهتی	مثالی جەحیم و سهققهری
هەم زەمههیر و هەم جەحیم	دل خانهتی دەردهک ئەهلیم
کەس قی سپی ری نابهتی	ئاهم ژ دەست بەردا حەمیم
خوهرتر ژ عطرا گول تویی	(دورهفشانی) بلبیل تویی
ئەه شاعری مهسئهلهتی	مهحرهم و کەعبا دل تویی

مه‌لا مه‌قصوود (ئه‌سامی)

مه‌لا مه‌قصوود، ئه‌وئ ناسناق خۆ یخ شعری کرییه (ئه‌سامی)، شاعره‌ک دی یخ کلاسیکه، ئه‌م چویخ ژوی ژێ نزانین، و شعره‌کا وی یا ب تنخ مه‌ دیتییه، هه‌ر د وان هه‌ردو ده‌ستنقیسان دا یین مه‌ شعرا دوره‌فشانی ژێ وهرگرتی، له‌و ئه‌م دبئژین: ئه‌و ژێ به‌ری پتر ژ (١٥٠) سالان ژیايه.

ئه‌سامی دبئژت:

چرا هوون رایه‌کئ ناکن ل من وای
من ئیرۆ خان و مان ویرانه ئیرۆ
گه‌لی یار و بران هوون رایه‌کئ کن
من سه‌بر و دل ژوی تالانه ئیرۆ
ب یه‌غما چوو ژ من ئیرۆکه طاقت
حه‌ببیا دل ره‌قا نه‌خویایه ئیرۆ
جه‌فاکاری و سه‌ته‌مکاری مه‌ کانی
برینیات من قه‌وی ئیشه‌انه ئیرۆ
هه‌بوو هه‌تتا نه‌ا فکرا وصال
وه‌لی هجرانه بی پایانه ئیرۆ
چ حاله من عه‌جه‌ب یا ره‌ب چ حاله
ل من یار و برا وندانه ئیرۆ

نههن قهط كهس كو دهردي دل ببيژم
ل من دونيا عهجهب دوومانه ئيرۆ
نهدي من رۆژهكي خوش قهط ژ وهصلع
خوووصا گازی و ئهفغانه ئيرۆ
(ئهسامي) من نهمايه صهبر و طاقت
ل من دونيا وهكي زيندانه ئيرۆ

طاها

شعرهكا (طاها)ی كو ناقع شاعرهكئ مه یئ كلاسیكئ نهنیاسه د دهستنقیسا (ئیبراهیمئ كوړئ سهیید ئهحمهدهئ بیسكئ) دا هاتییه، ئهم چویئ ژئ نزانین ژ بلی هندئ كو ئهو بهری نیزیكئ دوسه د سالان یان پتر ژیايه. دهمنئ مرؤف قئ شعرا طاهايي یا ئیكانه دخوینت، مرؤف د زانت كو وی د قههاندنا قئ شعرا خو دا چاف ل دو شاعرین دی دكته (یان ئهو چاف ل وی دكهن.. ئهم نزانین!) ئهو ژئ: ماجن و مهلايئ باتهییینه، ماجنی شعرهك ههیه د دهستپيكا وئ دا هاتییه:

سۆرگولا غونچه دهه ن نازك نهالا كئ یی تو
مهوهشا گول پیرههه ن شوخ و شهپالا كئ یی تو
گول روخا سیمین زهقه ن فكر و خهیالا كئ یی تو
ئاهاوا دهشتا خهتهن مسكین غهزالا كئ یی تو

نازكا سیما سهمه ن قهنج و دهلالا كئ یی تو

و مهلايئ باتهیی د دهسپيكا شعرا خو دا دبئزت:

صوبح و ئیقاری شهفا تاری شهمالا كئ یی تو
لهیلهتولقهدر و بهرائهت نوورا مالا كئ یی تو

غونچهیا باغی ئیرهم شوخ بهژن و بالا کئی یی تو
 دیم کتیبه زولف حاشی شهرح و فالاکئی یی تو
 ب خودی کی بیژنه من کانئ شهپالا کئی یی تو
 شاعرئ مه (طاها) ژئ هەر ل سهر ریکا پسیارئ گازییئ پیشکیشی
 دلبرهرا خو دکهت، و دبیژتی:

لاله روویی دل روبایی قهد شرینا کئی یی تو
 مسک بوویی گول قه بوویی نازهنینا کئی یی تو
 جهعد موویی طاله طوویی حوور عینا کئی یی تو
 خوب خوویی جان فهزایی غه مره قینا کئی یی تو
 رهوضه کوویی قهلب جای میم و سینا^(۱۳۶) کئی یی تو

ئهی شهپالئ مهه جهمالئ بی مثالئ بی نهظیر
 جهبهه نارئ گولعوذاری زیر گوهاری بوو عه بیر
 سیم زهندی لهعل قهندی رووح بهندی قهلب کهبیر
 بهژن شوخی تازه خوخی مهشی دوخی طا حهریر
 دهک رحانئ موو میانئ گول جهبنا کئی یی تو

ئهو چ دیمه بهدره نووره ئهو چ ئهبروونه چ نوون
 ئهو چ هندونه چ بسکن ئهو چ پوونه لاله گوون
 ئهو چ رهشمارن د تارئ تیله تیل و سه رنخوون
 ئهو چ بهژنه سهلوه قامهت برژ جانئ من سوکوون
 دل فهریبه پور عه جیبه جهبهه مینا کئی یی تو

شۆخ و شهنگی ماھ پهنگی پمش خهدهنگی چاف بهلهك
بهرق پۆژی ههرق دۆژی سینه سۆژی پروو مهلهك
گول خوناڤی خوار گولاڤی طا بهلاڤی پور ههلهك
تیله قشتی زهنده رشتی هۆش مشتت ئهی چهلهك
فتنه خیزی قهند بیزی زولف جفینا^(۱۳۷) كی یی تو

ئهو چ گول سۆرن د شهنگن ئهو چ رهیحانن ل دۆر
ئهو چ پهشتۆزن كهمانی ئهو چ تیرن جهرح كوور
ئهو چ چاقن تیژه ئاور ئهو چ ئهندامن بلۆر
ئهو چ سینه ئهو چ گهردهن ئهو چ چهشمن ...^(۱۳۸)

چهشمی مهستی مهی پهرهستی دل نشینا كی یی تو

ئهو چ دورن پپر جهواهر ئهو چ لیقن عشووه گۆ
ئهو بناگۆشن چ سیمن دل دزی بوو بر بو خو
ئهو چ یاقووتن چ لهعلن ئهو چ طهررارن گهلو
جارهكی پاڤی نقابن دا تهجهللی بیت پروو

ما كو (طاها) بیت فدا ته نازمینا كی یی تو

الإسلام، من وجود ذات الله تعالى، ووحدانيته، وأزليته، وأبديته، وثبوت صفاته السبعة القديمة من الحياة والقدرة والإرادة والسمع والبصر والعلم والكلام، وحدوث العالم بجميع أجزائه، ووجود الملائكة الكرام، وإرسال الرسل إلى الأنام، وإنزال القرآن خير الكلام، وقيام الساعة والمعاد الجسماني وحشر الأجسام، والميزان والصراط والنار والجنة التي هي دار السلام، ومشيرة إلى حديث: (كان الله ولم يكن معه شيء) وإلى الحديث القدسي: (كنت كنزاً مخفياً فأحببت أن أعرف خلقت الخلق لأعرفني) وإلى حديث: (أول ما خلق الله نوري) وإلى حديث: (أنا سيد ولد آدم ولا فخر)، وإلى سبب هبوط إبليس من أوج العزة إلى حضيض الذلة، وإلى منشأ عداوته لآدم وبنيه، وإلى سبب خروج آدم من الجنة، وإلى هلاك بعض الأقسام الهالكة بغضب الله تعالى، ليكون عبرة لأولى الاعتبار، وإلى ظهور دين الإسلام وكماله وتفوقه على سائر الأديان، ونسخه لها بالتمام، ودوامه إلى آخر الأيام، وإلى خلافة الخلفاء الأربعة بعد النبي عليه الصلاة والسلام، وإلى بعض علامات آخر الزمان من السفياي والمهدي والدجال ونزول عيسى عليه السلام، وخروج ياجوج ومأجوج ودابة الأرض ورجوع الشمس والقمر من المغرب إلى جانب المشرق بعد قربها من الغروب، وإلى النفختين ومدة بينهما، وإلى بعض أهوال القيامة وأحوال المحشر، وإلى بعض أوصاف الجنة وما فيها من الحور والقصور والخيام، والنسوان والغلمان والأشجار والثمار والأنهار، وإلى أحوال الجنة من الحسن والجمال وسائر الصفات، وإلى النعماء واللذات، وحصول ما يتصور بالخيال. نظمتها باللسان الكردي، بدليل: كلم الناس على قدر عقولهم، ليكون فهما عاماً للخواص والعوام، وسميتها (تذكرة العوام) والله الموفق ذو الجلال والإكرام، وهو هذه:

رهمهت ل وان كهسانئ	گوى بدننه روايهتئ
عام خهلقئ نازانئ	بهحتئ دنيا و قيامهتئ
ههر ل ئهوههل زهمانى	ل بوته بكم حكايهتئ

بـى شـهـريـك و بـى نـهـظـير
 بـى وەكـيل و بـى وەزـير
 (وہو السـمـيع البـصـير)
 بـى شـهـيہـ و بـى مـيـثـال
 ئـهـزەلـيـيـى (ذو الجـلـال)
 ئـهـبـلـدى و لا يـهـزال
 ئـهـو گـلـجـى بـو و نـهـانى
 مـخـلـوق بـى بـزـانـى
 بـى قـودـرتـى سـو بـحـانى
 بـو و نـو و رى پـيـغـمـبـهـرى
 لـ بـو و و يـيـه سـهـرودـرى
 لـ نـهـقـص و عـهـيـبـى بـهـرى
 ئـهـو بـى حـق و بـى يـهـقـين
 بـو و بـو و نـه تـابـعـين
 ئـهـنـبـيـاء و مـورسـلـين
 خـالـقـى حـهـيـبـى مـهـتـين
 لـ ئـهـو و و لـين و ئـا خـرـين
 ئـهـو بـو و ئـيـمـامـى مـوبـين

خـودايـى حـق بـو و بـى طـاق
 قـادـر و فـهـرد و رەزـاق
 عـالم و حـهـى و خـهـلـاق
 ئـهـو خـودايـهـكـه عـهـظـيم
 هـم رەحـمان و هـم رەحـيم
 قـاھـر و رەبـبـى كـهـريم
 لـ مـخـلـوقـى هـيـچ نـهـبوو
 عـهـزـم و ئـيـرـادە وە بـو و
 عـالم خـولقـانـد هـم و و
 ئـهـو و و لـ مـخـلـوقـاتـى
 لـ جـومـلـه مـومـكـنـاتـى
 ذـاتـى و هـم صـفـاتـى
 بـو و عـالمـى بـو و سـهـردار
 ئـهـو بـو و حـهـيـبـى مـوختـار
 سـهـد و بـيـست و چـار هـزار
 خـولقـانـدى لـهـو و قـهـلـهـم
 ئـهـشـيـا چـزـور و چـكـهـم
 لـ لـهـو و حـى دا كـر رەقـم

صبغة الله

صبغهتوللاھ ناھ شاعرئ دئ یئ کلاسیکه، شعرهکا وی مه د
دهستنقیسهکا کهفن دا دیتییه، کو کهشکۆلهکه گهلهک شعرین
کرمانجی تیدا ههنه، وهکی شعرین حهریری و خانی و باتهیی و هتد.. و چهند
شعرین فارسی ژئ تیدا ههنه، دیرۆکا نھیسینا ئی کهشکۆلئ یا دیار نینه، ئی
ب نیشانان فه بۆ دهسپیکه سهدهسالا نۆزدئ زایینی، یان بهری هنگی دزقرت،
لهو ئهم دبئژین: ئهف شاعرئ مه ههر چو نهبت بهری دوسهد سالان ژیايه.
صبغهتوللاھ د ئی شعرا خو دا دبئژت:

ئیرۆ ل سهه بهلگئ گولئ
زولفان ژعهنبهر داف قهه
ههرۆ خیالهک ت مایئ
بایئ شهمال ئی کر بهلاق
بایئ شهمال بهلاق کری
مهشوووک ژ بهر وندا کری
گهردهن ب عهنبهر وهرکری
عاشق دبوو ئی پر بهلاق
عاشق دبوومه لهزل نار
دونیا دگرتی چار کنار
غم ئی دبوونه سهده هزار
ل زولفان دبئت سیسهده سلاق

طـايـع د نـازك سـونـبولن
 سـهـردارـي خـالان فولـسـولن
 قـومـري د بـورجـان غولـسـولن
 زاغان ل باغان گرتي داف
 زاغان ل باغ داف گرتنه
 مهـعـشـووق ژرهنـگـي سـووسـنه
 دونـيال مـن بـوو دوژمنـه
 سـهـب خـاتري گـهـردن زراف
 باغي بنهفش و سـورگولان
 سـووسـن ل دورا سـونـبولان
 ئاواز و دهنـگـي بلان
 دائم هزار دهنـگـ تـين ژناف
 دائم دكم شوکري خودي
 مـن خـهـو نهـکر حـهـتـتا سـوبـي
 لـهـورا دـبـه جـارهـک ژ بـي
 ئهـو نازکـا ب خـووبـي ب نـاف
 واخ شين و بي مهـجنـوون کـرم
 ئاي دي و قـي مهـحـزوون کـرم
 ئاهـ دال و بي ئهـز دـين کـرم
 وهـلـاهـ نـيـهـايـهـت مـن شـهـفـاف
 دائم هزار دهنـگـ تـين ژدل
 سهـد دهنـگـ و دهنـگـ مـن تـين ژدل
 فـريـاد و ئاـهـين تـين ژدل
 عـشـقـي ل مـن سـوهـتن هـنـاف
 عـشـقـي ب مـن سـهـوداـکـري

مه‌شوووق ژ من جودا كرى
 ئه‌و دەس ل سهر مه‌ داكرى
 ئه‌و نازكا ئه‌حكه‌ل ب نائف
 من ههر ب نار و پيه‌ته‌ دل
 به‌رقه‌ك ژ پيالان ريه‌ته‌ دل
 گاڤا دسو‌ت هئاڤ و دل
 ئه‌و قامه‌تا به‌ژنا زراف
 ئه‌و قامه‌تا به‌ژنا ته‌نك
 حوورى و ولدان بينه‌ نك
 فيلحال د به‌ر دا بن ژنك
 شوخ و شه‌پالا سهر زراف
 شوخ و شه‌پالا سوپ پهرى
 ئه‌بروو سيه‌ه له‌ب شه‌ككه‌رى
 ديم زوهره‌يه‌ ئه‌ز موشته‌رى
 ههر طه‌لبه‌كارم وه‌قت و گاڤ
 ههر طه‌لبه‌كارم گاڤ و وه‌قت
 له‌ب شه‌ككه‌را شرين صفه‌ت
 جاره‌ك ل من شه‌فخوون بكه‌ت
 پيله‌ك بچم گاڤه‌ك سلاق
 پيله‌ك زياره‌ت چن طه‌واف
 شبه‌ى وئ نينن قاف ب قاف
 زه‌زمه‌ ژ ياقووتى شه‌فاف
 جان دئ ببه‌خشم شوبه‌ى ئاف
 جان دئ ببه‌خشم دل به‌ران
 گهر دل بدت به‌ر خه‌نجه‌ران

ژ دەستت زینف و ئەسـمەران
 بـرین د دل دا مان تـهـهـقاف
 ژ دەستت شیرین و نـازک
 پـمـبـاز و تـیـر ئەندازک
 کوشـتـیمـه گـهـردـم گـازک
 مـن شـکـهـسـتـیه ئەزۆ و گاف
 مـن شـکـهـسـتـینه گاف و قەدەم
 دووساغی عشقی لاجەرەم
 گولچیحەکا باغی ئیرەم
 یهک یهک کرن مسک و گولاف
 زولفییت ژ لەونی سووسنی
 ئالال و بەییونن بنی
 ماوهرد و نەسرینن تنی
 ژ کوپکان گرتن خوناف
 زولفییت سیههـ ماوهرکرن
 هەم تیژ وهکی خەنجەر کرن
 هەم مسک و هەم عەنبەر کرن
 هەم ژى جفانندن ناف ناف
 دەریا و قاف و قولزەمین
 دل جەوههرا جاما موبین
 ئیرۆ مەلائک ژى ئەمین
 ئەو بوو و قى هاتن ب ناف
 ئەو صاد و بی ئسمی مەیه
 ئەو غەین و تی پیرا هەیه
 مۆتتەصلى ب جسمی خوئیە

بهره‌مێن وی یێن شعری ب کرمانجی مه دیتینه، ئەو ژێ قههینۆکا (نهج
الأنام) و قههینۆکا (تهجويدنامه)، د گهل هژماره‌کا شعرین جودا جودا. و
ئەف هەر سێ بهره‌مێن وی مه د سێ کتیبین خۆ دا به‌لاقیرینه.

دو: شهوقیه‌کی نه‌نیاس:

ئەف شاعره ژێ هه‌قچاخێ مه‌لا خه‌لیلی سیرتییه، و دیوانه‌کا وی ب
زمانی فارسی هه‌یه، دانه‌یه‌ک ژێ ل (١٦)ی هه‌یقا موهره‌رمی ژ سالا (١٢٦٧)
مشه‌ختی (به‌رانبه‌ر ١٨٥٠/١١/٢٠ ز) ب ده‌ستی شیخ عه‌بدلحه‌لیم کورێ شیخ
ئه‌حمه‌دی شۆشی هاتییه نقیسین، و ئەصلی وی د په‌رتوو‌کخانه‌یا ده‌ستنقیسین
به‌غدا دا هه‌یه ل بن هژمار (١٤٤٧٤) و وینه‌یه‌کی کۆپیکری ژێ د ده‌ست مه
دا هه‌یه.

قی شاعری هه‌وجه‌یی ب قه‌کۆلینه‌کا به‌رفره‌ه هه‌یه، و حه‌تا نوکه
چو زانینێن دورست ل دۆر راستیا که‌سینیا وی د ده‌ست من دا نین، به‌لی
هنده‌ک دیرۆک و ناق د دیوانا وی دا ده‌ریاس دبن هندێ دگه‌هینن کو ژ
کورپن سه‌دسالا هه‌ژدی بوویه، بۆ نمونه: ل سالا ١٢٠٩ مشه‌ختی (١٧٩٤ ز) وی
شعره‌ک ب مرنا شیخه‌کی ب ناقی (محمه‌د بن رضا) قه‌هانیدییه، و وه‌سا ژێ
دئیته زانین کو ئەف شاعره ل سه‌ر رێبازا قادری یا صووفی بوو، و به‌لکی
په‌یوه‌ندییا وی ب شیخین طالبانی قه‌هه‌بت. دویر نینه ئەف شاعره خه‌لکی
ده‌قرا بابان بت.

شهوقیه‌ی خانی (١٤٠):

مخابن د گهل وان بزاقین زیده یێن مه‌ کرین دا کو بشیین ب تمامی
ب سه‌ر قی شاعری هلبین، و زانینان ل دۆر وی و مالباتا وی کۆم بکه‌ین،
به‌لی چو یا وه‌سا ب ده‌ست مه‌ نه‌که‌فت، ب تنی ئەم ب سه‌ر هنده‌ک دوونده‌ها
وی هلبوون کو نوکه ل باژیرێ جوله‌می‌رگی دژین، به‌لی تشتی د ده‌ست وان
دا هه‌ی هه‌ما به‌س ئەوه ئەو دبێژن: باپیره‌کی مه‌ یی مه‌لا هه‌بوو دگۆتنی:
مه‌لا محمه‌د، که‌سه‌کی زانا بوو.. و ده‌می من گۆتییه: ئەری هوین دزانن

كو باپيرئ ههوه شاعر بوو و ديوانهكا وي ههيه؟ وان گۆت: نهخير، ئەفه
خه بهرەكئ گه لهكئ خوۆش و نوييه بو مه!

ژ بهر قئ چهندي بو دانهنياسينا قئ شاعري ب تنئ ئەم دشين پال
بدهينه سهر شعرا وي و چو ددي نه.. و ئەفه تشتەكئ گه لهكئ كي مه و
تينكا مرؤقي پئ ناشكيت.

ناف و ناسناقئ شاعري:

ناسخ دەستنقيسا ديواني شهوقي ل دووماهيا ديواني چهند
رپزكهك ب فارسي نقيسينه، تيدا هاتيه: ((ئەف نوسخهيا بژاره يا وهكي
قؤديكا عهتتاري، كو ناقئ وي يادگارە، ژ دانانا مه لا محهمەد شهوقيين
جوله مييرگيئ خانيني خالدويه..))^(١٤١)، و د دووماهيا شعرەكا وي ب خوۆ زي
دا ئەف مالكه هاتيه:

محهمەد شهوقيين خاني تو پريپژەك ب ئەزماني
بهسن شهكو ژ دهوراني ب كەس نابەت وهفائئ قەط

و د شعرەكا وي يا فارسي زي دا هاتيه:

بلبل باغ حكارئ عندليب جولمرگ
طوطيء شكرفشان از آشيان خانيان
شمع بزم عاشقانا شيفتهء پروانه ايست
ساقيء صهباي نظم و شوقيء عذب البيان

ژ ئەفا بؤري دئپته ومرگرتن كو ناقئ شاعري يئ دورست محهمەد، و
شهوقي ناسناقئ وي يئ شعرييه، و ژ لايئ نەسهبا خوۆ قە ئەو خاني بوو، و
ئاكنجيين باژيري جوله مييرگئ بوو. و (خاني) ناقئ ئويجاخهكا ههكاريبانه،
ل دهور و بهرين چهلئ دزيان، و هيقييني وان ژ گونديئ (خانا سئ گركانه) و

شاعری ناقدار ئەحمەدی خانى ب خوژی ژ قى ئويجاخى بوو. و ژ لايى طهريقهتى فه ئەو ل سەر رپيازا نهقشبهندی يا خالدی بوو، وهکی دى بو مه ئاشکەرا بت.

د دستنقیسهکا دی يا كهفن دا، ئەوا مهلا محمهدي كورئ عهبدقادرئ قادری ل سالا ۱۳۱۲ مشهختی (۱۸۹۴ ز) نقیسی، هندهك شعرین شهوقی ههنة، و نقیسهری ل جههکی ئاشکەرا کرييه كو شهوقی ب ناسناقئ (عهبدزاده) یئ ناقداره، و ئەفه هندی دگههینت كو مالباتا شاعری مه ب ناقئ مالباتا (عهبد) دهاته ناسین، و بهلکی ئەو پالدان بت بو باپیرهکی وان كو ناقئ وی (عهبد) بت. و ههتا نوکه د ناق دووندهها وی ژى دا دئیتته گۆتن كو ناقئ وی مهلا محمهدهد بوو.

شهوقی كهنگی ژيابوو:

مخابن چو زانینن بهرفرهه د دمر حهقا ژيانا شهوقی دا د دست مه دا نین، و ئەم ب دورستی نزانین کانئ ئەو ل چ سائى هاتیه سەر دنیاى، و ل چ سائى مرییه، و ل کیشه و ل نک کئ خواندنییه، بهلئ ژ ناسناقئ وی (مهلا)، و ژ رهوشهنبیریا وی ئەوا ژ دیوانا وی دئیتته زانین، دئیتته زانین كو دقیت وی علمئ ریژی ل مزگهفت و مهدرسهیئ کوردستانئ ومرگرت دبت و ئیجازهیا مهلاتییی ژى ستاند بت، و زانینا وی بو چار زمانان: کوردی و عهرهبی و فارسی و تورکی ژى، هندی دگههینت كو ئەو مهلايه دوازده علم، و ئەدییهکی شارهزا بوویه.

پتر ژ نیشانهکی د دیوانا وی دا ههنة هاریکارییا مه دکهن كو ئەم بشیین سهردهمئ ئەو لئ ژیاى دهسنیشان بکهین، ژ وان:

ئیک: د بهرپهړین (۸-۲۲) دا ژ دستنقیسا شهوقی تهخمیسهك ههیه شاعر ل پیشییی دبیژت: ئەف تهخمیسه من ل سەر وی شعرکا شیخ عوبهیدوللاهئ نههری دانایه، ئەوا وی ب هلکهفتنا سهردهانا وی بو مهرقهدي شیخ عهبدقادرئ

گهیلانی ل بهغدایع قههاندی، و شعر و تهخمیس ههردو ب فارسینه و تیدا هاتییه:

مدد یا غوث و یا سرور مدد یا هادی و رهبر
بحق خالق اکبر بحق شافع محشر
تو کاهی از کرم بنکر بحالی شوقی مضطر
عبید الله غم پرور که از خاک درت کمتر
رجا آورده پیش در مدد یا غوث محی الدین

و دیرۆکا شیخ عوبهیدوللاهی نههری یا ئاشکهرایه، و هزر پتر بۆ هندی دچت کو دیرۆکا سهردانا وی بۆ مهرقهدهئ شیخ عهبدلقادری ل بهغدایع و قههاندنا قئ شعری بۆ بههری رویدانا سهرهلدانا وی یا ل ساللا ۱۸۸۲ بزقپت. و ئهقه ژ لایهکی قه هندی دگههینت کو شاعر ل نیقا دویئ ژ سهدساللا نۆزدی ژیا بوو، و ژ لایهکی دی قه هندی دگههینت کو وی پهیوهندیئ وی د گهل شیخین نههری یئین ئهصل قادری و طهریقته نهقشبهندی ههبوون.

دو: د بهرپهری (۱۵۳) دا ژ دیوانی شعرهکا مهئنهوی ب فارسی د مهدهحا سولطانی ئۆسمانی عهبدلحه میدی دویع دا ههیه، تیدا هاتییه:

بذات اندرش حسن خلق و شمیم
عنایات و احسان وجود و کرم
نعوت و شمائل صفات عید
همه همچو اسم همیشه حمید

و ئاشکهرایه کو عهبدلحه میدی دویع ل ساللا ۱۲۹۳ مشهختی (۱۸۷۶ ز) بوو بوو سولطانی دهولهتا ئۆسمانی.

سځ: د بهرپرېن (۲۶-۲۷) دا شعرهك ههيه شاعري تپدا بهرسقا ههشت
 پسيارين شهرى و زمانى يپن ئاسى داينه، و نهو ل دهسپيكي ديپت: نهف
 پسياره ل دهمن تهحصيل مهلا محمهد طاهري مائى بو فهقيبان هنارتبون، و
 من بهرسقا وان داينه.. و وهكى نهز تي گههشتيم دبت هنگى شاعر هيشتا
 فهقى بت، چونكى نهو ديپت: ل دهمن تهحصيل.. و ئاشكهرايه كو مهلا
 محمهد طاهر كورئ مهلا عهبدررهحمانئ مائيه، و نهو د ناقهرا ساليين
 (۱۸۵۰-۱۹۱۵ ز) دا ژيابوو^(۱۴۲).

و ههژى گوتنييه كو پهيوهنديين شاعري د گهل مالباتا شيخين مائى
 ژى يا باش بوويه، وهكى ژ هندهك جهين ديوانا وى ئاشكهر دبت، وهكى بو
 نمونه (پ ۱۱۵):

اى شوقى هوائى در گفتوگو چرائى

با شهسوار مائى پا درکش از ركابى

چار: د بهرپرېن (۲۲-۲۴) دا تهخمسهكا شوقى ل سهر شعرهكا
 شهمسهددين نهفهندي مصطهفا زادهي باشكالى ههيه، كو ئيك ژ سهيدين
 باشكالييه، و وهكى شاعر ئاشكهر دكته نهف شعره د مهدها شيخ فهيمى
 دا هاتيه فهاندين، و ئاشكهرايه كو مهخسهد ب فهيمى^(۱۴۳) شيخ فهيمى
 كورئ عهبدلحهميدئ كورئ عهبدررهحمانئ نهرواسيه، كو ئيك ژ
 خهليفهين سهيد طاهايئ نهري بوو، ل ساليين (۱۸۲۵-۱۸۹۵ ز) ژيابوو.

پينج: وهكى بوري د گهل مه ل هندهك جهان هاتيه كو شوقيين
 شاعر خالدى بوو، و مهنا وئ نهوه نهو ژ مهنسويين طهريقهتا نهقشبهندي يا
 خالدى موجهدى بوو، و ئاشكهرايه كو نهف طهريقهته ل دهقهره هكارى و
 بادينان ژى ب ريكا سهيد طاهايئ نهري و خهليفهين وى بهلاقبووو، و
 سهيد طاها ب خو ئيك ژ خهليفهين شيخ خالدئ شارهزورى يئ نهقشبهندي
 بوو، و سهيد طاها ل سالا ۱۸۵۲ ز مريوو.

ژ فان هه می نیشانان بۆ مه ئاشکەرا دبت کو مه لا محهمەد شهوقییە
خانی ل نیفا دوییی ژ سەدسالان نۆزدی زایینی ژیاوو.

شهوقییە نهقشبهندی:

وهسا دئیته زانین کو ژیلی مژویلبوونا مه لا محهمەدی خانی ب کاری
مهلاتییە و دانا دهرسان فه بۆ فهقییان، پهیوهندییا وی ب تهسهوووفی و پهبازین
وی ژی فه ههبوو، و ل وی دهم و ل وی جهی ئەو لی ژیاوی دیاردا به لاقبوونا
طهریقەتا نهقشبهندی ب رپکا بزاقا شیخ خالدی شارهزووری و خهلیفهیی و
تشتهکی بهرچاف بوو، و ئیک ژ مهزنتین گازیکه رین فی طهریقەتی ل دهقەرا
ههکاری سهیید طاهایی نهری بوو.

پشتی سهیید طاهایی دهستویری ژ شیخی خو یی نهقشبهندی وهگرتی
کو ئەو طهریقەتا وی ل دهقەری به لاق بکەت، و وی تهکیایا خو ل گوندی
نهری ل دهقەرا شهمدینان دانایی، وی ژی لایح خو فه گهلهک خهلیفه
پهروهردەکر و دهستویرییا به لاقکرنا طهریقەتی دایح، و ئیک ژ وان برایی وی
شیخ طالح بوو، و کورپی وی شیخ عوبهیدوللاه بوو، پشتی مرنا سهیید
طاهایی ل سالان ۱۸۵۲ ز، برایی وی شیخ صالح ل جهی وی روینشت، و ههتا ئەو
ژی ل سالان ۱۸۶۳ ز مری وی ئیرشاد دکر، و پشتی ئەو مری ژ نوی شیخ
عوبهیدوللاهی نهری کورپی سهیید طاهایی (خودانی شۆرهشا کوردی یا ناقدار)
هاته پیش، و رپبهرییا طهریقەتا نهقشبهندی ل دهقەری کر.

و دیاره کو شاعری مه ل سهردهمی شیخ عوبهیدوللاهی یی گههشتی، و
ئەز دویر نابینم کو ئەو ئیک ژ مهنسووپی و بت، به لی مخابن ههتا نوکه
ئەم چو ژ سهرهاتییا ژینا وی نزانین، و ئەم نزانین کانی ههلویستی وی ژ
شۆرهشا شیخ عوبهیدوللاهی چ بوو، و دیوانا وی ئەوا ل بهر دهست چو سناهییان
نادهته سهرفی مهسهلی، به لکی ب تنی ئەو هندی بۆ مه ئاشکەرا دکەت کو
شهوقی نهقشبهندی و خالدی بوو.

دهستنقیسا دیوانا وی:

ب تنخ دانهیک ژ دهستنقیسا دیوانا وی ل بهر دهست ههیه، ئەو ژێ ئەوه یا کورێ وی محەمەد تەهوفیقی ل بهر دانەیا بابج خۆ نقیسی، بۆ هەقالی خۆ مەلا محەمەدی کورێ حاجی ئیبراهیم بەندی، ل سالا ۱۳۳۰ مشەختی (۱۹۱۲ ز) وهکی ژ قی گۆتنی دئیته وەرگرتن ئەوا ل دووماهییا وی هاتی:

((ئەف نوسخەیا بژاره کو وهکی قۆدیکا عەتتارییه، و ناقی وی یادگار، ژ دانانا مەلا محەمەد شەوقی یی جولەمیڤرگی یی خانی یی خالدییە، ئەف نوسخە ل بهر نوسخەیا دەسختی نقیسەری ب خۆ هاتییه وەرگرتن، خودی ژ وی و باب و دەیک و کەس و کارین وی رازی ببت، ب دەستی هەژارتین بەندە، و دامایتین رهحما خودی، خزمەتکاری سەیدا و ئاخا بهر پیی زانایان، ئەوی ب ناقی خۆشتقیی خودی -سلاف لی بن- هاتییه نیاسین، محەمەد تەهوفیقی کورێ محەمەدی جولەمیڤرگی یی خانی یی خالدی، خودی وی ب رهحما خۆ سەریخت، و ژ وی و باب و دەیک و خزم و کەس و کارین وی رازی ببت، و هەر ئیک دوایان بۆ وی بکەت، ئەفە بۆ برایی خۆشتقی و رۆناهییا چاقین من مەلا محەمەدی کورێ حاجی ئیبراهیم بەندی بۆ بیرهاتن من نقیسییه، ل مەدرەسەیا مەیدان، ل نک سەیدایی من یی مەزن شیخ عەبدلعەزیز ئەفەندی یی خالدی یی نەقشەبەندی، خودی عەمری وی درێژ بکەت.. ل رۆژا چارشەنبی بیستی هەیفە رەبوعولئاخەرا سالا ۱۳۳۰ مشەختی..))^(۱۴۴)، و ئەف دیرۆکە دکەفته بهرانبهەر هەشتی نیسانا سالا ۱۹۱۲ ز. ژ قی گۆتنی چەند خالەک بۆ مە دیار دبن:

ئیک: ل سالا ۱۹۱۲ شەوقی یی زیندی نەبوو، وهکی ژ وی دوای دئیته زانین یا نقیسەری بۆ کری.

دو: بارا پتر هزر بۆ هندی دچت کو نقیسەر (محەمەد تەهوفیق) کورێ شاعری ب خۆیه، وهکی ژ لەقەبج وی دیار دبت.
س: شەوقی ناقی دیوانا خۆ کربوو (یادگار).

چار: دوير نينه شهوقى (و پشتى وى كورئ وى) ژ سهيداين مهدرهسا مهيدان بت، كو ئيك ژ مهدرهسين ناقدارين باژيرئ جولهميرگى بوو. دستنقىسا ديوانئ ژ (٢٣٠) بهرپهران پيك دئيت، و ئهو ئيك ژ وان دستنقىسان بوو يين ل ئاميديين هاتينه پاراستن، پاشى ل ناقراستا سهدرسالا بيستى گهشتينه پهرتووكخانهيا دستنقىسين بهغدا، و دانهيا ئهصلى يا دستنقىسى نوكه ل وئرييه، و دانهيهكا كؤپيكري ژئ د دست مه دايه^(١٤٥)، و دوير نينه مهلا محهمهدئ كورئ حاجى ئيبراهيمى بهندى ئهوى دستنقىس بو هاتيهه نقيسين، دهمن ژ جولهميرگى زقريبه بادينان ئهو د گهل خو ئينابته ئاميديين.

ناقرؤكا ديوانا شهوقى:

ديوانا شهوقى، ل دويش دانهيا وئ يا ئيكانه يا كو ل بهر دستى مه، ژ (١٠٠) شعران پيك دئيت، و ئهو ب چار زمانانه: نؤت و پينج ژئ ب فارسينه، سئ ب كوردى، ئيك ب تركى، و ئيك ژئ (مولهممهعه) ب چار زمانانه ههر سئ زمانين بؤرى د گهل عهريبيئ، و ئهو ل دويش شيوهين ديوانين كلاسيكى يا هاتيهه ليكدان، يهعنئ: شعر ل دويش قافيين و ل سهر حهرفين هيجائى هاتينه ب ريزكرن.

ناقرؤكا شعرين شهوقى ههر وهكى ناقرؤكا شعرا كلاسيكيه، و بارا پتر ژ شعرين وى ل دؤر غهزهلينه، د گهل هندهك مزارين دى يين وهكى مهدهح و تهصهووفئ.

بهرهمن شهوقى يئ كوردى:

تشتئ بهرچاف يئ مرؤف ل نك كؤمهكا شاعرين باديني و ههكارى يين سهدرسالا نؤزدئ زاييني دبينت، (ئهقه ل سهر بناخهين وى بهرهمنى وان يئ مه ديتى) ئهوه وان شعرين خو پتر ب زمانئ فارسى قهدهاندن، و قئ چهندئ ئهم ل نك ميرئ بادينا محهمهد طهيار پاشى (غهربى) و شيخ عهبداللهطيفئ شؤشى (سهيفى) و مهلا محهمهد سهعيدئ مزوورى (ميهرى) دبنين.. و ئيك ژ

وان شاعرین دکهڤنه د بن قی حوکمی دا مهلا محهمهدی خانیه زی (شهوقی)، ئەوی د دیوانا خو دا یا ژ پتر ژ (۲۰۰) بەرپه‌پان پیک دئیت ب تنی سئ شعر ب کوردی قه‌هاندین! به‌لئ هندهک ده‌لیل مه د دست دا هه‌نه کو شهوقی ژ بلی قئ دیوانئ هندهک به‌رهمە دی یئ شعری هه‌یه، و به‌لکی گه‌لهک ژئ ب کوردی بت، به‌لئ مخابن هیشتا ئەو نه‌هاتییه دیتن، و ده‌لیلی مه ئەهه‌یه شعره‌کا وی یا درێژ (وهک به‌یتئ) ب زمانئ کوردی هه‌یه و ئەو د ده‌ستنقیسه‌کا دی دا مه دیتییه، تشتئ هندئ دگه‌هینت کو ژ بلی قئ دیوانئ هیشتا وی به‌رهم هه‌نه.. و به‌لکی د پاشه‌پۆژی دا ئەو بی‌نه دیتن.

ل قی‌ری ئەم دئ وان هه‌ر سئ شعری وی یئ کوردی ئەوی د دیوانا (یادگار) دا هاتین ل به‌ر ده‌ستی خوانده‌قنان.

شعرا ئیک: ژ قافیایا (شینیه) دبیژت:

وی هات ژ دهردا ناگهان ئەو دل‌به‌را شه‌نگ و که‌له‌ش
 روو سۆرگولا باغئ جینان ئەبروو مه‌ها په‌نجاه و شه‌ش
 ئەنیا که‌قه‌ر بسکیت ل سه‌ر وان ئەز کریمه بی مه‌فه‌ر
 گه‌زتیمه ماری سه‌ر ملی له‌ورا وها ئەز بوومه له‌ش
 چاقیت به‌له‌ک زولفی‌ت خه‌له‌ک جه‌رگئ مه وان کریمه شه‌به‌ک
 خاسما ل دۆرا گه‌رده‌نئ گه‌ریانه هندۆ و حه‌به‌ش
 دیم که‌وه‌که‌بئ گیسۆ شه‌بئ زه‌مزه‌م د چاها غه‌بغه‌بئ
 لیف موعجیزا عیسانه پی ساغبوونه بیمار و نه‌خوه‌ش
 گه‌رده‌ن زمري سیمین به‌ری قه‌لبئ مه دانا مه‌جمه‌ری
 ئینامه سه‌ر که‌یفا به‌ری وی ماهیتابا حووریوه‌ش
 جانئ شرین قه‌لبئ حه‌زین قوریانی ته ئەی نازهنین
 جاره‌ک ل سه‌ر بیناهیییا شه‌وقیی بی په‌ر وا به‌مه‌ش

شعرا دویع: ژ قافییا (طائییه)^(۱۴۶):

دلو بهشکی دنئی پیره
وهکی کهلبی ب زنجیره
وهکی کهلبی دکهت گازی
دهمهک رووسه دمهک طازی
دهمهک پیره دمهک جانه
ئهگهر چ ئهه ژ ههمیانه
ژ دونیائی نهکهه ی باوهر
نهه ما بو سهییدئ سهروهه
نهه ما بو نوح و بو ئادهه
نهه ما بو سهییدئ عالم
نه بو صدیق و بو عومههه
نه بو فهغفور و بو قهیههه
ئهگهر شاهن ئهگهر میرن
د دهست وئ دا چ ئیخسیرن
ئهگهر حاجی د کهعبی دا
ههه می ژارن د دهست وئ دا
گهه لو دونیا چ غهه دداره
ژ بو کهس ئهه نهه بوو یاره
(بو دنیا نک ئالندن قا..
کهه قائمش کهه قالور)

ب کهس نابهت وهفائی قههط
ب کهس نابهت وهفائی قههط
ب ئاوازی نهه ی و سسازى
ب کهس نابهت وهفائی قههط
دهمهک میره دمهک خانه
ب کهس نابهت وهفائی قههط
کو ئهه بو ته بیت یاوهر
ب کهس نابهت وهفائی قههط
نهه ما بو زال و بو روستهه
ب کهس نابهت وهفائی قههط
نه بو عوتمان و بو چهیدهر
ب کهس نابهت وهفائی قههط
چ سولطانیئت جههانگیرن
ب کهس نابهت وهفائی قههط
ئهگهر صووفی د خهه لوئ دا
ب کهس نابهت وهفائی قههط
عهه جهه بوونریز و خوونخواهه
ب کهس نابهت وهفائی قههط
چهه چوق یخشی و اعلادر
ب کهس نابهت وهفائی قههط

زهى دنياى شور انگيز (زهى قاتل زهى خونريز
 عجب نوشيست زهر اميز) ب كەس نابەت وەفائى قەط
 (فحذرىا أهى من ها _____ هذه المكارة الغدرى
 فباعد واجتنب منها) ب كەس نابەت وەفائى قەط
 موحەمەد شەوقىيى خانى تو پىرپىـژەك ب ئەزمانى
 بەسن شەكو ژ دەورانى ب كەس نابەت وەفائى قەط

شعرا سێيى:

ژ قافىيا (يائىيه):

يا رهبى ديسا مويه سسر كه ژ بو من مهطلبى
 دا ب كهيفا خو ببينم صوحبه تا ديم كهوكه بى
 صوحبه تهك دائم ببينم ئەز ژ وەصلا دل بهرى
 تير قەخۆم ئەز شەربه تا شيرين ژ چاها غەبغە بى
 چاف غەزالا سەرۆ قامەت حوورىيا باغى بەحەشت
 چەهرە بەدرا چاردهئى پەيدا ژ بورجا عەقرە بى
 سۆرگولا فەصلا بهارى دل بهرا ئەبرۆ هيلال
 نازكا شيرين كهلامه روى ماها نهخشە بى
 بى سەبەب نينن ژ شەوقى ناله و ئاه و فيغان
 واله و سهودا و گيژە ژ فرقه تا گيسۆ شەبى

بهيتا حەشرى:

ئەقە شەرەكا دى يا شەوقىيه، ناغى وئ بهيتا حەشرىيه، و ئەو د ديوانا
 وى دا نههاتىيه، و مه ئەو ژ دو دەستنشىسين دى وەرگرتينه:

- ١- دهستنقیسا مهلا محهمه دی کورپی عهبدلقادری قادری بی حهسهنی، کول سالا ١٣١٢ مشهختی (١٨٩٤ ز) نقیسییه، د پهرتووو کخانهیا دهستنقیسین بهغدا دال بن ژماره (٣٣٦٤٦) پاراستییه و دانهیهک د دهست مه دایه، و ل سهری ئەف عیبارهتا فارسی ههیه: (بیت الحشر شوقی است مشهور بعبدزاده).
- ٢- دهستنقیسهکا دی هه ل پهرتووو کخانهیا بهغدا پاراستییه ل بن ژماره (٢١٩٧٠) بهلی ناخی ناسخی و دیرۆک ل سه ر نینه.

د قی بهیتی دا شهوقی دبیژت:

عالی ل نهقص و شرکهتی	(الحممد لله العلی)
حهتتا ئەبهدا قوودرهتی	مووجد ل بو ئهرض و سهما
رازق ل بو ذی روح ئهوه	حهتتا ئەبهد قادر ئهوه
راحم د قهبرئ ظولمهتی	(محمی الممات) ئاخر ئهوه
وهقتی که نهزع ئایه د ب وان	راحم ل بو پیرو جوان
نازل ب سام و ههیبهتی	قاصد ل بو رووحی رهوان
بی صهبر و بی طاقت دبی	نازل بو سهر جسمی دبی
فهریاد ل بو ئهو رحمهتی	چهشمی سیهه موهمهل دبی
رووحم دگاته گه ردهنی	فهریاد ل بهر ئهو مردنی
حهتتا دچیته مهشیهتی	قهطعی دکهن ل ئهم دنی
مهطرووح دبی جسمی حهقیر	حهتتا دچی جانئ ئهسیر
ههموو دکیشن کوربهتی	فهریاد دکهن قهوم و عهشیر
قهبری ل سهنگ و خار دکهن	مهجموع ههموو طهییار دکهن
واحد ل قهبر و حوفرهتی	سهقض بهدن ئهحجار دکهن
شهوقی ل رووحی تی د گهل	واحد ل منی بی خهلهل
حاضر ل بو کیتابهتی	زیان دبیتن بی مهحهل

قایل ل بو مهردی ذلیل
 مهشغوول ل حالئ دههشهتی
 نهصبوع قهلهه میداد دبی
 مهختووم ب موهری ظوفرهتی
 مهغلوول دبی دهر گهردهنشه
 حهتتا کو رۆژ قیامهتی
 (کالرعد فی فصل البهار)
 داخل ب سام و ههیبهتی
 وهجهئ سیهه چهشمئ مههور^(۱۴۷)
 تهنیهه ل دین و طاعهتی
 ههرچی کو گۆت رهبیم خودا
 نایم د عهیش و لهذذتهتی
 کووهت^(۱۴۸) دبی (فوق الرؤوس)
 دایم د ذوق و صوحبهتی
 بو ئههلی فوسساق و شهیریر
 غافل ل ربیئ قوودرهتی
 وارد دبن گورزی کههتیر
 چیرۆ ل شهرق و غوربهتی
 ضهییق دبن قهبر و دیوار
 دایم دکیشن زهحمهتی
 حهتتا کو صهرصهر تی ظوهوور
 مهخلووق د ضهییق و شهدهتی
 نهرض و سهما شهمس و قهمهه

حاضر ل بو گورزی جهلیل
 (اکتب عمل) جورم و جهمیل
 مهشغوول ل حالئ خووی دبی
 ریق و کهفهن مهکتب دبی
 مهختووم دبی کهفنی تهنشه
 نه خواب دخۆر نه خوهردهنشه
 حهتتا کو مونکر تیتته خوار
 فارق ل بو قهبر و دیوار
 داخل ل گهل گازی د سوور
 سائل ل بو ربیئ غهفوور
 تهنیهه دکا ب ئهمری ئیلاه
 نهبیم موحهمهه موصطهفا
 نایم دبی (مثل العروس)
 ناظر ل بو حووری و عهرووس
 دایم دبی مونکهه نهکیر
 (من ریک) نایئ وه بییر
 غافل دبن ئههلی سهعیر
 جسم و بهدن مثلئ خه میر
 چیرۆ دکهن ئههلی شرار
 خوین و سهدید لی تیتته خوار
 دایم د گهل گازی د سوور
 دونیا دبی بی شهوق و نوور
 مهخلووق د حالئ بی مهقهه

زهـلـزـهـل د گـهـل کـۆهـی کـبـهـر
 چـل سـال دـبـی ضـهـیـقـی عـهـظـیـم
 فـانـی دـبـی مـهـخـلـوـوق عـهـمـیـم
 ئـیـلـلا ل وـان عـزـرـیـل دـکـا
 کـوـهـه و بـوـحـوـور زـایـل دـکـا
 زـایـل دـبـن قـهـصـر و دـیـوـار
 مـهـهـرـوـوب دـبـی ئـبـلـیـس شـرـار
 حـهـتـا دـچـی قـهـبـرـی نـهـبـی
 عـزـرـیـل دـکـا نـهـزـعـی شـهـقـی
 فـانـی دـبـی بـاقـی مـهـلـهـک
 خـالـی دـبـی دـوـنـیا گـهـلـهـک
 حـهـتـا دـبـی (یـوم النـشـور)
 جـنـن و مـهـلـهـک تـیـنـه ظـوـهـوـور
 قـادـر دـکـا ئـهـحـیا هـهـمـوـو
 (لا یـأکـلـوا لا یـشـرـبـوا)
 مـهـغـرـوـوق د بـهـحـرـی بـی عـهـدـهـد
 بـهـعـضـی ئـهـصـهـم بـهـعـضـی رـهـمـهـد
 تـهـبـدـیـل دـبـی دـوـنـیا نـوـحـاس
 نـاقـم دـبـن جـنـنـی و نـاس
 هـهـر یـهـک ل وـان عـوـرـیـان خـهـمـوـوش
 شـهـمـسـی حـهـرـوـور بـی پـهـرـدـهـپـۆش
 دـانـی دـبـی قـوـرـبـی رـوئـوـوس
 مـهـصـفـوـوف دـبـن طـهـیـر و نـوـفـوـوس

چـل سـال ب وـی کـهـیـفـیـهـتـی
 ب ئـهـمـرـی خـودا حـهـیـیـی عـهـلـیـم
 ئـیـلـلا مـهـلـهـک ذی قـوـرـبـهـتـی
 صـهـوتـی^(۱۴۹) عـهـظـیـم حـاصـل دـکـا
 زـایـل هـهـمـوـو ب صـهـیـحـهـتـی
 مـهـصـبـوـوب دـبـن نـهـجـمـی صـغـار
 حـهـتـا بـۆ شـهـرـق و غـهـرـبـهـتـی
 دـکـهـی ل لـای^(۱۵۰) ئـادـهـم صـهـفـی
 فـانـی دـبـی ل دـوـنـیـهـتـی
 نـه ئـنـس و نـه جـنـن و فـهـلـهـک
 حـهـتـا ب وـهـقـتـی نـهـفـخـهـتـی
 قـایـم دـبـن ئـنـس و طـوـیـوـور
 قـادـر ئـهـهـوـه ل خـلـقـهـتـی
 چـل سـال دـبـن قـایـم هـهـمـوـو
 مـهـغـرـوـوق د بـهـحـرـی غـهـرـقـهـتـی
 خـنـزـیـر دـبـن بـهـعـضـی قـهـرـهـد
 تـهـبـدـیـل دـبـن ل صـوـورـهـتـی
 طـوـحـلـب صـفـهـت لـهـیـن ئـهـسـاس
 هـهـر یـهـک ب قـهـد عـوـقـوـوبـهـتـی
 گـهـرـمـای شـهـدـیـد سـهـر تـیـتـه جـوـوش
 دـانـی ب قـهـدـدـی رـمـحـهـتـی
 بـی حـال دـچـن (بـیـت القـدـوس)
 مـیـزـان ل نـیـوا وـهـحـشـهـتـی^(۱۵۱)

عه قه رهب ب مثلی به غله تی
 ئە فعا طه ویل شوبه ی جه به ل
 مه ملوول سومم و ژه ره تی
 زرپر دکهن مثلی حه میر
 ئاکل ل لهحم و شهحمه تی
 ئسمخ حوره یش مونکه ره نه ظه ر
 طالب ل بو مه ئکوولته تی
 مانع زه کات طاعهت قو صوور
 ته عیین ل بو ئەو جهمه تی
 (ماء الحمیم) وهقتی شه راب
 کهبد و جه گهر ل شوربه تی
 حاضر زمقووم راتع دبن
 مه سلووخ ل بهر مه راره تی
 مه لبووس دبن قه طران و دوود
 مالک دکا صییاحه تی
 جووشان ددا نارئ حه میم
 فه ریاد ل بهر ئەو ساعه تی
 یا رب تووی صاحب عه فوو
 جبریل ب وی دهنگی وه تی
 ئوممهت هه موو هاوار دکا
 قایم دبی بو شه فعه تی
 سابق ل وان حاجهت رهوا
 باقی هه موو د حیره تی

مه طرووح ل ناو دوویشک و مار
 عه قه رهب دین هه ر وهک به غه ل
 ئە صغهر ل وان مثلی جهمه ل
 مه ملوول ژه هرن ذی شه ریر
 بو ئەهلی نیران و سه عیر
 ئاکل دبی شه یئ دیگهر
 هندی جهان بی شهک کهبه ر
 طالب ل بو ئەهلی خوموور
 ئەهلی ریا مه سجدئ کوور^(۱۰۳)
 ته عیین ل بو ئەهلی عه ذاب
 لهت لهت دبن مثلی کهباب
 کهبد و بو طوون جائع دبن
 فیلحال هه موو ضائع دبن
 مه سلووخ دبن لهحم و جو لوود
 مثلی جه به ل ئاتهش صوعوود
 مالک دکا ئەمرئ جه حیم
 گورزی د سوور صهوتی عه ظیم
 فه ریاد دکهن عاصی هه موو
 (تبنا علی ما قدموا)
 جبریل ل وان مه نظه ر دکا
 راجع نه بی ئخبار دکا
 قایم دگهل چهنه ئەنبیا
 ساجد دبی نزدی^(۱۰۴) خودا

باقی هه‌موو چه‌یران روسول ئەحمەد دبی دەعوەت قەبوول
 سەرخواش دبن ئەهلێ مەلوول داخل دبن د جەننەتی
 داخل دبن ب ئەمرێ غەفوور دەر حال دکا (شەوقی) سوورور
 شعر و غەزەل شوکری شەکوور شادی ل بووی ئوممەتی

شعرەکا مولەممەع:

شەوقی شعرەکا (مولەممەعا) چارگۆشە هەیه، وی ئەو ب چار زمانان
 قەهانندییه، کوردی و فارسی و عەرەبی و تورکی، و ئاشکەرایه کو وی د
 قەهاندا قی شعرا خو دا چاف ل شعرەکا ئەحمەدی خانی کرییه، ئەف شعرە
 د قافییا (بج) دا ژ دیوانا شەوقی هاتییه^(۱۰۵):

حبك أفنى شبابی یا حبیبی فی التعب
 عشق تو بگداخت جانم در جفا و تاب و تب
 عقل و هوشم قائمدي صبر و قرارم گتدی هپ
 سوۆتمه ژ داغا فراقی لهو دنالم روز و شەب
 قد مضی فی الهجر عمری یا حبیبی الطف بنا
 مانده ام بی یار و بی غمخوار در رنج و عنا
 گورمسم بر گون وصالک نیلرم گنج غنا
 گەر نه‌بینم دل‌به‌ری من بوچنه ناک و له‌قەب
 لیس للعشاق مقصود سوی وصل الحبیب
 زار زوی وصل گل باشد فغان عندلیب
 دلبرک وصلی دیلر عاشق علی رغم الرقیب
 غه‌یری وه‌صلا دل‌به‌ری عاشق چو دی ناکهت طه‌له‌ب
 قال لی من این جئت قلت من شهر الضراق
 گفت کالای تو گفتم درد و محنت اشتیاق

سویلدی درمان دیدم وصلك دیدی مجنونه باق
 طالبی وه صلا مه دئ صابر بتن صاحب ئەدهب
 منذ أدلی خالق الأرواح روحی فی الجسد
 نار عشقم در دلی سوزان نهاده تا ابد
 ایسترم مقصودمی سندن إلهی قل مدد
 دا ببینم پرویی دلبهر بی حجاب و بی نهصب
 ربنا اغفر ذنب من ناجاك بالقلب السليم
 گردگار ارحم کن بر بنده پیر و سقیم
 فضل و نَحسانك دیلر بیچاره قولك یا کریم
 دا ب فهضلا خو عهفووکهی (شهووییخ) خانی نهسهب

نموونهیهك ژ شعرا وی یا فارسی:

یا رب این مرغ خوش الحان از کدامین آشیان
 یافته نشو و نما از آب فیض قدسیان
 آمده اندر زمان فترت اشعار و نظم
 آورد زین کونه شعر آبدار اندر میان
 بارد از منقار گوهر پاشش آب زندگی
 غالب از وکر اکراد این زمان مدعیان
 بلبل باغ حکاری عندلیب جولمرگ
 طوطیء شکرفشان از آشیان خانیان
 شمع بزم عاشقانرا شیفتهء پروانه ایست
 ساقیء صهبای نظم و (شوقیء) عذب البیان

ئەهه ژى نموونهیهکه ژ شعرا شهوقی کو د ئەصل دا ب فارسی هاتییه

قههاندن، و مه ئەو ب شعر و مرگی پراینه سهر زمانى کوردی:

جانئ مە ب ئەندازە ببین ئەف چ عیتابە
چاقدیری و گوهدانا غەریبان چ ئەوابە
من گۆتئ: ل پشتا چییئ مەھ بۆ نەخویایە؟
وئ گۆتئ: ژ شەرما رویئ من مەھ ب حجابە
من گۆ: تە دلئ من کرە نیچیر دئ چ ئئ کەئ
گۆتئ: ژ بۆ سفرا کەرما من چ کبابە
من گۆ کو ب عەیش و طەرەبم خۆش بکە وەختئ
گۆتئ کو طەرەب لازمی ئەییامئ شەبابە
من گۆتئ: ل دەرگاھئ شەھئ دئ کەمە شەکو
گۆتئ: ب عەبەت رەنجئ نەبە شاھئ د خوابە
من گۆ: صەنەمئ! کا وەرە ئەز طالبئ صولحم
وئ گۆتئ: فلان یا تە دقئت عەینئ صەوابە
من گۆتئ: ب (شەوقئ) را چ دئ کەئ دەمئ ئاخر
وئ گۆتئ: کەرەم من نە نیهایەت نە حسابە

نموونهیا دوئی:

ئەئ بوتئا سیمین لەش و گەردەن زوجاج
مە ژ بلی وەصلا تە نینە ئحتیاج
هەر دەمئ روویئ وەکی رۆژئ هەلات
کی ل شەفا تارئ دخوازیتن سراج؟
ب خەرامئ گەر ل باغئ بمەشئ
عەرەر و سەرواسهئ نابت رەواج
ئاھووئ گەر سەحکرە وئ گەردەنئ
دئ ژ چینئ ئەو هنییریتن خەراج
لەعەلە ئیئف تە ئایەتا (عذب فرات)

هيجرەتا تە شوبهەتی (ملح أجاج)
 بەندەیی ژاری تەمە ئەی دلبەری
 بوومە مسکینی شەواندییی لیجاج
 بۆ رەقیبی دەرئەکە مە ژ دەرگەهی
 ب صەیی مەلەوون نەکە مە ئمتزاج
 دەر خەما تە (شەوقیی) خەستە نەما
 ژ بلی وەصلی چو دەرمان و عیلاج

نموونهیا سیی:

(الحمد لله) کو ژ بەختی هشیار
 هیقی مە چیبوو ژ روویی دلدار
 من دی جەمالا بی وینەیا وی
 ئەز هەر چ بیژم پترە دوسەد جار
 وەصفا دلۆقان خەلقی ب ئحسان
 روو کر قەشارتی لاکن ژ ئەغیار
 نەعتا جەمالی وەصفا کەمالی
 من گۆتی ئیک ئیک ئەمما ب تەکرار
 ئەو مەه جەبینه یان لەوحی زیقە
 خفشال چینه یان چاقی بیمار
 رۆژە ل خاومر یان بەدری ئەنومر
 صنوعی خودایی یان روویی دلدار
 ئەو کۆرەمارە یان زولفی یارە
 خالە ل بن گوھی یان مسکی تاتار
 قەوسا قازییە یان سوورەتا نوون
 ئەبووری یارە یان حاجبی نار
 یاقووتی جانە ل نیقە دەقانە

سررا نیهانه یان دورجی ئەسرار
 ئەو شەهەدە شەککەر یان حەووضی کەوثرەر
 یاقووتە ئەحمەر یان لەعلی خوینخوار
 دوررن ددانن د لەعەلە لێڤان
 یا صونعی یەزدان لێ پا نموودار
 ئەرزنگە یان ژێ ئەو سیڤی رضوان
 ئاقا حەیاتە یان غەبغەبا یار
 گەردەن ژ نوورە یان شەمع و کافوور
 ئەو پاخلا یار یان سیڤ و هەنار
 ئەو زەندە مەحبوب یان باسکی خوب
 یان ژێ دمی کەو بارا دلێ ژار
 ئایا روخامە یان زیڤی خانە
 صەحرایی شاهە یان سینەئێ یار
 موویع میانە یان حەبلێ جانە
 کو کەس ژ وێ قەت نابت خەبەردار
 ئەو سەرۆه عەرەەر یان قەددێ دلبەر
 یان ژێ صەنەوبەر یان قامەتێ یار
 ئەو شەهەدە شەککەر یان نەعتێ دلبەر
 ئەو مسکە عەن بەر یان وەصفی دلدار
 ئەو صافی دلبەر مەن کریبە ئەزبەر
 ئەزمان م ئەو بوو شیرێ گۆهەریار
 ئەف بلبە هە یان ساقیی مە ی
 مەجنوونە بی دل یان شەوقیی ژار

چارینهییڤن شهوقی:

شهوقی ژی وهکی گهلهک شاعرین مه یین کلاسیک هژمارهکا
چارینهیان قههاندینه، بهلی چارینهییڤن وی ب زمانئ فارسینه، مه ئەو ب شعر
وهرگیڤرانه سهر زمانئ کوردی، و ئەقه چارینهییڤن وینه:

ئهی شاهئ وهلات و دهقهره حوسن و بهها
یهک نیف نهظهرا ته ددهمئ جانی بهها
من هیقییه جارهک ژ لوطوف کهی نهظهری
بهلکی ژ صهیئ ئەهمارهئئ ئەز بمه رهها
پووئی مه ژ غهیری خو بزقپینه خودا
تو پاستهپییخ بو وی بنهخشینه خودا
موحتاجی کهسئ دی نهکه مه ژ غهیری خو قهت
بهری مه ب نک خو قه بکیشینه خودا
دوستئ کو ژ وی بوویه نیظام عالمئ راست
غهیری کهرم و لوظف چوتشتهک وی نهخواست
من گوئئ: چ لیهاتییه ههمبیزا نهرم
وی گوئی: فلان، باقییه ئەو بی کهم و کاست
سهه ئاه وئسههف کو مه عهمر بووری عهبهت
چی کارئ ل جیهانئ مه کر بووری عهبهت
عشقا بوت و لاتان ب تنئ دا مه مفا
یا دی ههمی باروقهیی بر بووری عهبهت
تو ژ وی مهیا بو دهرئ دلی بوویه عیلاج
جامئ بده من لی کو ب کافووری میزاج

گاڤا فهخوم و تپیدا ببینم رویی یار
 مهخمووری ئەبەد بەم ژ ئەوی شوبهی حەلاج
 ئەو شەوقی رویی یارە (أم البدر یلوح)
 ئەو پەرچەمی دلدارە (أم المسك یفوح)
 ئەو چاقی تە یی نیرگزه یان خفشە ل چین
 پەرداغی مەیا جەننەتە (أم کأس الصبوح)
 بارا تە چ دئ بت ل ئەقی دویا کەڤن
 تا چەرخێ بلند قەسرو قوصوور گەرکو هەبن
 دویایا دەنی ریکە تە پاکی پی نەبت
 گەر مەسکەنی عالی د ئەوی دا تە نەبن
 جانا، مە ئەگەر پیشقە بخوینی چ دبت
 وی دوژمنی بەدکار کو دەرینی چ دبت
 زەبوومە وەکی کایێ ژ هەجرا مە دەپرت
 گەر مە ژ فیراقتی قەرسینی چ دبت
 لەعلا ژ نەباتی زیدە سەد باری لەذین
 پەتر ژ گولاقی تەر و سەد جاری لەذین
 یەک بۆسە ژ تە روومەهی هیقی مەهەیه
 دیسا نەظەرا تپرا ل روخساری لەذین
 ساقی ژ مەیا سالا دویی جام ب مە دا
 چاخێ گول و لالان ئەوی پەیغام ب مە دا
 مەخفی ژ رەقیب و ژ حەسوودی وەکی دیوی
 وی ژ یاری لێقا مەھ شەکرین تام ب مە دا

ئى كو ژ ته هيشتا نهگهشتينه مهرام
 حاصل نهكرى مه ژ لهبع لهعلئ ته چو تام
 سهد جارا نقيسى مه خه بهر بو ته بهلئ
 جارهك مه نهدى بيت ژ لايئ ته پهيام
 زينهاره دلئ من نهكهقه دوو هه وهسئ
 رابه ژ خهوا خو تو ب دهنگئ جهه رسئ
 هشار به كو دونيا نه چو ئاكنجىگه هه
 رپيا خه طه رئ لهزكه تو شوبهئ فهه رسئ
 مه بخانه شقيدى كره قهصد سهومهعه بهردا
 زاهد ب ههمان نهخوهتئ سه ججاده ب دهر دا
 ههر تشتهكئ وى ههئ ئهوى دا باده فرؤشى
 تا جورعه يه كا باده يئ به خشيت ب سه ر دا
 كى دئ ژ ئهوى زولفا كه مه ندا ته رهها بت
 يا ژ ئاورئ جانا ئهوى جانئ خو نه دابت
 كهس ژ حهلقه يئ گيسؤيئ بتان ناقه پرست
 تو بخوينه ئهوى زاهدؤ دم چاخه نه مابت
 ئهئ يئ ژ بلى پرويئ ته نينه مه غه رهض
 دهر عافيهت و صحهت و دهر پهنج و مه رهض
 وهصلا ته ژ جيهانئ مرادا مه يه بهس
 (فالقصد إلى رؤيتكم لا لعرض)
 بهر حالهتئ رهندان ههچى ئينكار غه له طه
 بو عاشقئ بيىدل بت ئازار غه له طه

من گۆتی رویی ته دئ ژ مهیخانی قهگێرم
 ههیهاته ئهوا من کرییه کار غهلهطه
 دل چوو تو خودایا بدئ ئاقایح حهفیظ
 چالا زهقهنی بو بکه مهئوایح حهفیظ
 شاها دلح عوششاقا بینه تو گراقی
 ئاواره دبت گهر تو ببی زقیری غهلیظ
 ئهمر و نههی عهقله ههچی تییرییه طهمهع
 مننهت ته نهبتن بو دو نانا ژ طهمهع
 حهرفا نهتری بت طهمهع چح دکهتن
 کیسح وهکو قالا کییه ژئ کرییه طهمهع
 بووری مه عومر بی مهی و شاهد ئهسهفا
 بی موطرب و نهی بووری مه ژینا بی سهفا
 سهر کو سپیه بوچییه ئیدی مهی و نهی
 گهنجی مه ل بهر بادی ههوا چوو ب جهفا
 ئایا تو دزانی سهبهبیع عزز و شهرف
 جاما مهیخ سالا ددووا بی ته دکهف
 محبووبی د چاردی دا د گهل ته ل بهاری
 قهستا چیمهنی هوین بکهن و بهربهط و دهف
 دلبر کو گوههریاره وهکی دورجی عهقیق
 مهحبووبی ههجر دیتی قهتل کرییه شهفقیق
 ته ژ نهرمی و لوظفا گهلهکا خو ب مه را
 جاران ته ژ ب عهبدی پا دگۆ: بهنییخ رهقیق

ئى پەرتەھوئى حوسنا تە ژ عەردى تا فەلەك
 ھەم موقتەبسى نوورئ روويا ئنس و مەلەك
 مە شكەستى ل كونجا خەم وھيجرانئ نەھیلە
 خەمگینئ برین وى تژى بوویى ژ نەمەك
 پشتا مە ژ جەورئ نەكە یار شوبھى ھیلال
 بەژنا مە نەگپەرە تو ژ ھەجرئ وەكى دال
 گەرچى توچ ھزرا ژ كەسى ناكەى و تەخمین
 قى زولمئ دكەى ما تە نەترسە ژ وەبال
 تا كەنگى بنالم ئە ل ژیر پەردئ خەمان
 وئ پىچەیا سەر دیمى ھەلینە تو ئەمان
 ھیلینە ژ بو من گول و گولزارئ بەحەشت
 ئەز بلبلى خۆش لەھجەمە دەر باغئ جینان
 چاخئ گول و نەسرین و سەمەن ھات و بہار
 ساقى و شەراب تۆبەشكین عاشقئ یار
 زاھد مە ژ مەستیئ نە شەرمە ل دنئ
 فتنە ژ ھەمى لایەكى تیتن مە ھەوار
 سەیدا، تو ل جیھانا كو ھیژا بگەرە
 تو نەكە گەرەو بو ئەقى قەلب و جەگەرە
 پیرا كو ھەرۆ شوى ب یەكئ دى دكەتن
 زنھارە ب دل تو ل دوى فیلا وئ نەپرە
 روویئ مە وەكى كایئ زەرە دیمئ وەیە ماھ
 دل كون بوویە ئیرۆ مە ژ موژگانئ سیاھ

جانا مه ژ بل وهصلی ته نینه چو دهوا
دەرمان که دلی من و نهپرسه ژ گوناھـ
گاقا کو ته دی هات ژ هەر لایی بهلا
سهیدا تو بهری پروویی ژ وانا بده لا
خۆ ژ عامع قهدهر که ههپه کونجا ب تنع
دی بیته سهههب ئیمینی و عزز و عهلا
مه ژ ئەزئەزییە بەرده خودایا ب کهنی
ئو ژ دەرگههئ غهیری خۆ بگێره مه غهنی
دانا خۆ ببینه و ههزارییا مه زی
فهضلی خۆ ل سهرمه تو بهلاق که عهلهنی
ئێ بوردیهی (لهولاکه) ب مل قه عهلهمه
طوغرایئ (لهعهمروک) ل جهبینه رهقهمه
شهوقی ب گونههکاری ل بهر دەرگههییه
داخوازا وی یهک چیکا ژ بهحرا کهرمه

پهراویز

- (۱) شهرفنامه، شهرفخانئ بدلیسی، وەرگیپان بۆ عه‌ره‌بیبی محمه‌د جه‌میل رۆژیانی، چاپا ۲، ئه‌رییل ۲۰۰۱، پ ۴۱۵-۴۱۶.
- (۲) دیرۆکفانی ناقدار د. عیماد عه‌بدسه‌لام ره‌ئووفی کتیبه‌ک ب زمانئ عه‌ره‌بی ل دۆر ژین و کارین سولطان حوسینئ وه‌لی نفیسییه، ل سالا ۲۰۰۹ ل هه‌ولیرئ هاتییه وه‌شاندن، د وئ کتیبی دا ئه‌و ب به‌رفره‌هی به‌حسئ فی میری و سه‌روبه‌ری ده‌قه‌را بادینان ل سه‌ر ده‌می وی دکه‌ت.
- (۳) مالکه‌کا عه‌ره‌بی ل فیرئ یا که‌فتیه.
- (۴) به‌لکی د بنیات دا (پیشکیشی عودار) بت.
- (۵) به‌ری خۆ به‌ده: کتیبیا (مختصر احوال الامراء) یا میرزا محمه‌دئ یازچی، وەرگیپان ژ فارسی نزار ئه‌ییوب گولی، پاشبه‌ندا ژماره (۲) به‌ریه‌رین ۱۴۹-۱۶۳.
- (۶) هیژا عه‌بدره‌حمان مزووری ئیکه‌مین جار ئیشه‌ره‌ت دا قئ مه‌سه‌لی و قئ ده‌ستنقیسی د گۆتارا خۆ دا ئه‌وا د هژمارا (۶۰)یدا ژ کۆفارا (په‌یف) ل سالا ۲۰۱۲ به‌لاقبووی.
- (۷) کۆپیا قئ ده‌ستنقیسی ژ لایئ ئنستتویا کوردی یا ئامه‌دئ ل سالا ۲۰۰۸ هاتییه به‌لافکر.
- (۸) ئەف شعره ژ لایئ عه‌بدره‌حمان مزووری قه‌ د کۆفارا (به‌یان) دا ژمارا (۸۶) ل گولانا ۱۹۸۳ هاتییه به‌لافکر.
- (۹) ئەف مالکه د دیوانین جزیری یین چاپکری دا نینه.
- (۱۰) ئەف شعره د فان ژیده‌ران دا هاتییه: په‌ره‌کی ده‌ستنقیس ب ده‌ستخ حه‌جی مصطه‌فایئ کتانی ل سالا ۱۹۲۰، کورئ وی د. مه‌سه‌وود کتانی وینه‌یی وی د کتیبیا خۆ دا (المساجد والمدارس و العلماء و المخطوطات في إمارة بادینان) به‌لافکرییه. و رۆژنامه‌یا (هاوکاری) ژمارا رۆژا ۱۹۸۱/۱۲/۳، به‌لافکرنا عه‌بدلکه‌ریم فندی دۆسکی. و کۆفارا (به‌یان) ژمارا (۸۶) گولانا ۱۹۸۳، به‌لافکرنا عه‌بدره‌حمان مزووری.

- (۱۱) ئەف شعرە د كۆقارا كاروان دا ژ (۶۴) ل سالا ۱۹۸۸، هاتییە بەلافكرن ژ لایین
حه مزه شوۆشی قه.
- (۱۲) ئەف شعرە د دەستنقیسه كا دیوانا مه لایین جزیری دا هاتییه، ئەوا (محهمه دئ
كوړئ عه بدلعه زیزئ شوۆشی) ل سالا ۱۲۶۰ هـ (۱۸۴۴ زایینی) نقیسی.
- (۱۳) ئەف شعرە مه ژ دەستنقیسا ئیسماعیل پاشایین میرئ ئامیدییین وەرگرتییە، ئەوا ل
سالا ۱۲۶۰ مشهختی (۱۸۴۴ز) هاتییه نقیسیین.
- (۱۴) ئەف شعرە مه ژ دەستنقیسا محهمه د طه یار پاشایین میرئ ئامیدییین وەرگرتییە،
ئەوا ل سالا ۱۲۱۸ مشهختی (۱۸۰۳ز) هاتییه نقیسیین.
- (۱۵) ئەولیا چه له پی کوردییی ل سەر (۲۴) له هجهیان لیکقه دکهت.
- (۱۶) ئیکهمین کهسئ ئەف شاعره ل بیرا مه ئینایه قه د. نزار گولی بوو، ئەوئ
گۆتارهك ل دۆر وی ل سالا ۲۰۱۶ د هژمارا (۱۲) دا ژ كۆقار (دیروك) به لاقكری.
- (۱۷) بهری نوکه ئەف پارچهیه ب تنئ ژ دەستنقیسی مه دیتبوو، و مه د چاپا سییی دا ژ
کتیبا خوه (دیوانا مه لایین جزیری) مفا ژئ وەرگرتبوو، و بو زانین بابئ قئ میری
ژئ، كو محهمه د طه یار پاشایه شاعر بوو و شعرین وی یین کوردی و فارسی
هه نه، و وی ژئ دانهیهك ژ دیوانا مه لایین جزیری ل سالا ۱۲۳۱ مشهختی ۱۸۱۵
زایینی نقیسیبوو.
- (۱۸) د دانهیا زقنگی دا: مهست و خه رمان.
- (۱۹) د دانهیا بیسکی دا: صفهت غونچه.
- (۲۰) د دانهیا بیسکی و زقنگی دا: چه غانه.
- (۲۱) د دانهیا بیسکی و زقنگی دا: ب.
- (۲۲) د دانهیا زقنگی دا: زولفان.
- (۲۳) د دانهیا زقنگی دا: کهف.
- (۲۴) د دانهیا زقنگی دا: بوو.
- (۲۵) د دانهیا بیسکی و زقنگی دا: فه شاندى.
- (۲۶) د دانهیا بیسکی و زقنگی دا: کشاندى.
- (۲۷) د دانهیا بیسکی و زقنگی دا: هه ر د غه مینه.

- (٢٨) د دانهيا بيسكى دا: بهختى وهى نازك.
- (٢٩) د دانهيا زقنگى دا: عشقى.
- (٣٠) ل پيشيا كتيبى مه نهو يا دايه نياسين.
- (٣١) نهف پهيقه د دهستنقىس دا يا ئاشكهره نينه.
- (٣٢) نهف نيخ مالكه خووش نائيته خواندن.
- (٣٣) كيشا قى نيخ مالكى يا تمام نينه.
- (٣٤) پهيقه كا وهكى (رقهتكى) ل قيرى ههيه باش نائيته خواندن.
- (٣٥) نهف شعرا ئاغائوكى مه ژ گوتارا سهيدا (عبد الرقيب يوسف) وهرگرتيه، نهو دا كوفارا (رؤزى كوردستان) دا بهلاقبووى، هژمارا (٥٠) ل سالا ١٩٧٨.
- (٣٦) من نهزانيه رامانا قى پهيقى چيه، بهلى ژ سياقى شعرى دئيته وهرگرتن كو بهلكى نهو مهنا رحهتياى بدهت.
- (٣٧) سهيداى هيزا محمهد ئه مين بوز ئه رسلانى گوتارهك ب ناقى (ل سهردو ههلبهستين بالكىش) نقيسيه، تيدا بهحسى قى شعرى دكهت، و نهف گوتاره د هژمارا (٧٤/٧٣) تيدا ژ كوفارا نووبهاري بهلاقبوويه، ل نيسان / گولانا سالا ١٩٩٩.
- (٣٨) نهف شعره مه ژ فان ژيدهران وهرگرتيه: يين دهستنقىس: دهستنقىسا مه لا خهليل سيرتى، و يا شيخ جونهيدى زووقهيدى، و يا مه لا ئه حمهدى جهوزى. و يين بهلاقكرى: ديوانا جامع يا مه لا ئه حمهد حلميى قوغى، و كتيا دهسپيكا خوهندنى يا د. كاميران بهدرخان، و كهشكولا كورمانجى يا جهليل جهليل، و كوفارا نووبهاري ژمارا ٧١.
- (٣٩) د دانهيا (جهوزى) دا ئه لكوك هاتيه، تهرلان: بازى مهزن.
- (٤٠) نهف مالكه د دانهيا (جهوزى) ب تنى دا هاتيه.
- (٤١) سهعدى تهفتازانى (٧١٢-٧٩٣ ك) ئيك ژ زانايين ناقداره، خهلكى خهراسانيه، كتيا وى (شرح العقائد النسفية) ل مهدرسه و مزگهفتين كوردستانى دهاته خواندن.
- (٤٢) قاضى بهيضاوى (٩-٦٨٥ ك) عهبدلاهى شيرازى، زانايهكى تهفسيرى يى ناقداره.
- (٤٣) غهوتى گهيلانى مهخسد پى شيخ عهبدلقدري گهيلانيه.

د هندەك دانەيان (دیزكا) ل شوینا (كهفچیا) هاتییه. و بهسظامی (۱۸۸-۲۶۱ ك) (44)

ئەبوو یەزید، صووفییه كی ناقداره.

(۴۵) ئەف مالكه ژى د دانەیا (جهوزى) ب تنى دا هاتییه.

(۴۶) د هندەك دانەیان ئەف مالكه ب قى پەنگییه:

فەضل و كەمالا فەقییان گەر ب بەژنا درێژ بیا

مثلى منارا مووصلی دى بى گومان فەقى بیا

(۴۷) ئەف هەردو مالکین دویماهیى د دانەیا شیخ جونەیدی ب تنى دا هاتییه.

(۴۸) ئەف شعره مه ژ سى ژیدەران وەرگرییه، ئەو ژى ئەفەنه: (تاریخ الانساب) یا میر

صالح بەگى شیروانى، بپ ۱۴۱-۱۴۲، و (كهشكۆلا کرمانجی) یا جەلیل

جەلیل، بپ ۶۷-۶۸، و (كهلهین ئاڤا) یا سەعید دیرهشى، بپ ۲۶۹-۲۷۲، و بۆ زانین

د دانەیا دیرهشى دا ئەم ل دویف وینەیی دەستنیسی چووینه ئەوئ د کتیبی دا

هەى.

(۴۹) یه‌عنى: ئەو كەسى زەمانى منەت لى كرىت و پى دابتنى ئەو تام بكەته مه‌یا

لیقین دلبەرى، هەر پۆژەك دى ئیت و ئەو فنجانەكا دى یا نەخۆش (فنجانا مرنى)

ب وى بدەته تامكرن، و وى خۆشیی بۆ وى نەهیلتا!

(۵۰) د دانەیا جەلیل جەلیل دا ب قى پەنگییه: یان ل گەل هەم یارەكى.

(۵۱) د دانەیا جەلیل جەلیل دا ل شوینا (گەپهانه‌كى) په‌یقا (دهورانه‌كى) هاتییه.

(۵۲) د دانەیا جەلیل جەلیل دا (بەحرا عومان) ل شوینا (بەحرا دوپا) هاتییه. مه‌عنا:

ئەو هەفكویفین گۆتن شرین، و دلین وان وه‌كى بەحرا دوپ و مەرجانان،

ناگه‌هنه ئىك و پىكقه سه‌یرانین خۆش ناكەن!

(۵۳) یاریا: ئەقینیا. و د دانەیا دیرهشى دا (جانەكى) ل شوینا (نانەكى) هاتییه.

(۵۴) د دانەیا دیرهشى دا هاتییه: (بەل ل نك خەلقى بەدى) و خەلقى بەدى، یه‌عنى:

مرۆقین خراب، و د دانەیا جەلیل جەلیل دا (بین ل نك خەلقى بووی) هاتییه. و

خەلقى بووی یه‌عنى: مرۆقین هەیی ودموله‌مەند.

(۵۵) سەحبان (سەحبانى وائلى): مرۆقه‌كى ناقداره ل نك عەرەبان ب عەقلاى

ورپه‌وانبێژیی. و د دانەیا دیرهشى دا نیف مالكا دویب ب قى پەنگییه: نزدعاما

(۴) قى زەمانى چێتره ژ سەحبانەكى.

- (٥٦) ئەف مالکە ب تنێ د دانەیا صالح بەگێ دا هاتییه..
- (٥٧) د دانەیا دێرهشی دا (تازە) ل شوینا (طازی) هاتییه، و (هەر) ل شوینا (ئێ) هاتییه. و د دانەیا جەلیلی جەلیل دا ب قی رەنگییه: ئەسپێ طازی سەرفرازی هەر ل مەیدانی بەمەش..
- (٥٨) د دانەیا دێرهشی و جەلیلی جەلیل دا ل شوینا (بێ ئەصل) پەیفە (والدا) هاتییه. و د دانەیا جەلیلی جەلیل دا (سەرخۆشە) ل شوینا (قائمە) هاتییه، و د دانەیا دێرهشی دا (دائما) ل شوینی هاتییه.
- (٥٩) د دانەیا دێرهشی دا هاتییه: پووبەئێ پەنھان ژ خەوفا توولەیان. و د دانەیا جەلیلی جەلیل دا هاتییه: پووقیپ پەنھان ژ خەوفا توولەیان سەبرئ ئەکن.
- (٦٠) د بنیات دا ب قی رەنگییه، و بەلکی ئەفە مالکە یا ئیک ب، وەکی ژ قافیە دیار.
- (٦١) قافیا قی مالک، و یا ھندەکن دی ژ پستی وئ یا دورست نینە!
- (٦٢) نیفا دووئ ژ مالک کیشا وئ یا دورست نینە.
- (٦٣) مە ژ کەشکۆلا محەمەدئ کورئ مەسیحایی، و کەشکۆلا دیوانا جزیری وەرگرییه.
- (٦٤) ھۆسا د کەشکۆلا محەمەد مەسیحایی دا هاتییه، و د کەشکۆلا دی دا: (وەکی دەور و یا سینان) هاتییه.
- (٦٥) مە ژ دەفتەرا سەیدایی محەمەد ئەمین ئۆسمان وەرگرییه.
- (٦٦) ئەف شعرە و یا د دویف دا مە ژ کەشکۆلا دویع یا ناقبۆری وەرگرییه.
- (٦٧) ئەف شعرە مە ژ کەشکۆلا محەمەد طەیار پاشایی (غەریبی) وەرگرییه، و دبن دا نقیسییه: (تمت فی یوم السبت بعد صلاة العصر فی ١٢٣٤) (دکەفتە بەرانبەر ١٨١٨ ز).
- (٦٨) ئەف شعرە مە ژ کەشکۆلا محەمەد طەیار پاشایی وەرگرییه، و دبن دا نقیسییه: (تمت فی یوم السبت بعد صلاة العصر فی ١٢٣٤) (دکەفتە بەرانبەر ١٨١٨ ز).
- (٦٩) بەلکی پەیفە زەمین ل قیئری یا زیدە ب.
- (٧٠) وەزنا شعری ل قیئری ژ یا شکەستییه.

- (٧١) سه‌یدایخ مه‌حمەد عەلی قەرەداغی ئەف شعرە ب رینقیسا وئ یا کەفن قە ل کتیباً خو دا: بووژاندنەوهی میژووی زانیانی کورد، ٤ / ٣٤٨-٣٤٩، بە لاقرییه، بەلئ وی هزرکرییه کو ئەف شعرە یا مرادخان و ماجنی پیکهیه.
- (٧٢) من نه‌شیا ئەقی په‌یقی ب دورستی بخوینم.
- (٧٣) من نه‌شیا ئەقی په‌یقی ژی ب دورستی بخوینم.
- (٧٤) ئەف په‌یقه باش نائینه خواندن.
- (٧٥) دیوانا شیخ ئەحمەدی فه‌قیر، به‌ره‌ه‌فکرن: ته‌حسین دۆسکی و خالد سادینی، ئەکادیمیا کوردی، هه‌ولێر، ٢٠١٧، پ ٣٤٠.
- (٧٦) د دانەیا دوینی دا: ئوفتاده‌ئم.
- (٧٧) د دانەیا دوینی دا: هەر ل وئ.
- (٧٨) ئەف هەر سێ ریزکە د دانەیا ئیکێ دا یین هاتینه دراندن، ژ به‌ر کو بنی په‌رینه، و د دانەیا دوینی دا مخابن نه‌هاتینه! به‌لئ مه‌ ئەو ژ کتیباً مامۆستا محەمەد عەلی قەرەداغی (بووژاندنەوهی میژووی زانیانی کورد) و مرگرتینه (٤٥/٦).
- (٧٩) د دانەیا دوینی دا: پێر دین دیوانه‌ چه‌ندین نوکتەدانی نوکتە جوو.
- (٨٠) د دانەیا دوینی دا: وصف جمال.
- (٨١) بپینه پ ٥٧-٥٨ ژ کتیباً ئیسماعیل بادی (رەمەزانی جزیری) ده‌ووک، ٢٠١١.
- (٨٢) د بنیات دا (گولئ تو) هاتییه، به‌لئ ئاشکەرایه کو (تو) یا زیدیه.
- (٨٣) په‌یقا (شوبه‌ه‌تی) د بنیات دا که‌فتیه مه‌ ژ دانەیا (بادی) و مرگرتیه.
- (٨٤) په‌یقا (کر) د بنیات دا که‌فتیه و مه‌ ژ دانەیا (بادی) و مرگرتیه.
- (٨٥) مه‌ ژ ده‌ستنقیسا (خلیل المذنب) و مرگرتیه ئەوا ل سالا ١٣٢٣ مشه‌ختی (١٩٠٥ ز) هاتییه نقیسن، و ل سه‌ری هاتییه: (نسیمی فرماید رحمة الله عليه).
- (٨٦) د بنیات دا ب قی رهنگییه، و ئاشکەرایه کو کیماسی د قی مالکێ دا هه‌یه، و هەر چه‌نده پشتی قی مالکێ د ده‌ستنقیسن دا هاتییه (تمت) یه‌عنی: شعر ب دووماهی هات، به‌لئ ئاشکەرایه کو ئەو یا کیمه؛ چونکی ناسناق شاعری نه‌هاتییه.

- (٨٧) ئەف شعره ژ دەستنقیسه کا کهفن مه وەرگرتییه، سالا نقیسنی و ناقی نقیسهری
ل سەر نینه، هەر وەسا مه ئەو ژ دەستنقیسا شیخ جونەیدی کورێ شیخ
مەحمودێ زوووقەیدی وەرگرتییه و ل سەری هاتییه: (آز دیوان نسیمی).
- (٨٨) د بنیات دا ب قی رەنگییه، و د دانەیا دوویی دا (بێگم) یه‌ئنی: بەگم، و ئەفە
دورستتره.
- (٨٩) د دانەیا دوویی دا (خۆش) هاتییه. هەژییه بیژین کو ئەف شعره د هەندەک ژێدەرین
تورکی دا وەک شعرەکا ب تورکییا ئۆسمانی هاتییه قەبویلکرن و بەلاقکرن.
- (٩٠) ئەف شعره مه ژ دەستنقیسا مەلا خەلیلی سیرتی، و یا شیخ جونەیدی زوووقەیدی
وەرگرتییه.
- (٩١) ئەف شعره مه ژ دەستنقیسا مەلا خەلیلی سیرتی وەرگرتییه.
- (٩٢) ئەف شعره د وێ دەستنقیسا بی ناف و دیرۆک دا هاتییه.
- (٩٣) ئەف شعره مه ژ دەستنقیسا شیخ ئەحمەدی فەقیری گوندشیخی وەرگرتییه.
- (٩٤) ئەف شعره مه ژ دەستنقیسا شیخ ئەحمەدی فەقیری گوندشیخی وەرگرتییه.
- (٩٥) ئەف شعره د دەستنقیسا ئیبراهیم سەید ئەحمەدی بیسکی هاتییه.
- (٩٦) بەرێ خۆ بەدە: (لەیلا و مەجنون) یا حارث بدلیسی، بەهەفکرنا تەحسین
دۆسکی، سپرێز، ٢٠٠٤، پیشگۆتنی.
- (٩٧) مه ژ دەستنقیسا محەمەد کورێ مەسیحایی وەرگرتییه، و کەشکۆل و دیوانا
جزیری ئەوا نه ناقی نقیسهری و نه دیرۆکا نقیسنی ل سەر هەی. هەژییه بیژین:
د ژێدەرێ ئیکێ دا ناقی شاعری نەهاتییه، بەئێ د ژێدەرێ دوویی دا نقیسییه
(مخمس سوادی جدای).
- (٩٨) د دەستنقیسا دوویی دا: تەلەف.
- (٩٩) د دەستنقیسا دوویی دا: پەرس بکە ئیرۆ طەریقێ سووق و بازاری د من.
- (١٠٠) د دەستنقیسا دوویی دا: من هەیه باغەک ژ ئەرکانی.
- (١٠١) ژ قیری وێ قە د دەستنقیسا ئیکێ دا نینه.
- (١٠٢) مه ژ دەستنقیسا محەمەد طەیار پاشایی وەرگرتییه، ل سەری هاتییه: (سوادی
فرماید).

- (١٠٣) مه ژ دهستنقیسا ئیبراهیم بیسکی وهرگرتییه.
- (١٠٤) مه ژ کەشکۆلا محەمەد کورپی مەسیحایی وهرگرتییه.
- (١٠٥) مه ژ کەشکۆلا محەمەد کورپی مەسیحایی وهرگرتییه.
- (١٠٦) مه ژ کەشکۆلا ئیبراهیم کورپی سەید ئەحمەدی بیسکی وهرگرتییه.
- (١٠٧) محەمەد عەلی قەرەداغی: بووژاندنەوهی میژووی زانیانی کورد) ٣٤٥/٤.
- (١٠٨) د. مەسعود کتانی: المساجد والمدارس والعلماء و المخطوطات فی إمارة دهوك، ٢٠١٠، پ ٢٠٧ و ٣٣٣ و ل قی پەرپی دووماهییی هاتییه: (حسن بن صالح البازلی) و ب هزرا من ئەو خەلەتییا چاپییه.
- (١٠٩) ئەف شعره مه ژ کەشکۆلا غەریبی و دیوانا مەلایخ جزیری هەردویان وهرگرتییه، و مه ئەو ب شیوهیی نقیسینا عەرەبی نقیسییه یا دورست بیته خواندن.
- (١١٠) ئەف شعره مه ژ کەشکۆلا دیوانا مەلایخ جزیری وهرگرتییه.
- (١١١) ئەف هەردو شعره مه ژ گۆتارا سەیدا عەبدرەقیب یوسف وهرگرتییه، ئەوا د کۆفارا (رۆشنبیری نوێ) دا بەلابوووی.
- (١١٢) ئەف چارینه ژێ یا تمام نینه.
- (١١٣) ئەف شعره ب تمامی سەیدا (زین العابدین الامدی) د دهستنقیسا خو (مجمع القصائد) دا قەگیپایه، و وی چو زانین ل دۆر شاعری نەداینه.
- (١١٤) د. مسعود مصطفى الكتانی: المساجد والمدارس والعلماء والمخطوطات في بادینان العمادیة، دهوك، ٢٠١٠، ص ٢٠٢.
- (١١٥) محفوظ العباسي: العباسيون بعد احتلال بغداد، بغداد، ١٩٩٠، ص ٩٨.
- (١١٦) ياسين العمري: الدر المكنون في المآثر الماضية من القرون، دار استانبولي، ٢٠١١، ٩٧٥/٢.
- (١١٧) ياسين العمري: الدر المكنون، المصدر السابق، ٩٧٥/٢.
- (١١٨) محەمەد عەلی قەرەداغی: بووژاندنەوهی میژووی زانیانی کورد له ریگه دەستخەتەکانیانەوه، بەغدا، ٢٠٠٠، ز، ١٧٨-١٨٨.
- (١١٩) د. عماد عبد السلام رؤوف: المعجم التاريخي لإمارة بهدينان، ص ١٧١.

- (١٢٠) بهلكى ژى ديرۆك ب خهلهتى ژ دهستنقىسى هاتبته پاكرن، ژ لايخ سهيداين قهرهداغى فه؛ چونكى مه وينهين دهستنقىسى نهديتويه.
- (١٢١) بهرى خو بده كتيبا وى: (المساجد والمدارس والعلماء والمخطوطات في إمارة بادينان) ص ٢٣٣.
- (١٢٢) بهلكى نهو زيبارى بن؛ چونكى نهو و مزوورى گهلهك جاران ب كارين هوسا رادبوون، و دوير نينه پهيوهنديين محهمهد طهيار پاشايى ل ئاكرى د گهل وان ب هيزكهفتبن دهمى نهو حاكمى ئاكرى.
- (١٢٣) محفوظ العباسي: العباسيون بعد احتلال بغداد، ص ١٢٠.
- (١٢٤) نهف مالكه ل دههمهنا ديوانخ يا هاتيه نقيسين و ژ بهر كو پهريخ هاتيه مه نهشيا وئ ب تمامى بخوينين.
- (١٢٥) نهف نيف مالكه خوش نائيته خواندن، و دووماهيا وئ ژى يا هاتيه برين.
- (١٢٦) مختصر أحوال الأمراء، بپ ٧٠.
- (١٢٧) بهرى نوكه دهمى مه بهحس ئاغائوكى بيدارى كرى، نهف مهسلى روهن كربوو، بو ههچيى بقت لى بزقريت.
- (١٢٨) د بنيات دا ب قى رهنگيه، و نهگهر نههم بيژين: (خهلقنو) وهزن دئ دورستتر
- (١٢٩) د بنيات دا نهف ريزكه نههاتيه.
- (١٣٠) د بنيات دا نهف ريزكه نههاتيه.
- (١٣١) برينه بهرپهريين (٤٣-٤٥) ژ ديوانا وى، و نهف شعره د دانهيا مه ژى دا ژ ديوانا بهگى ههكارى، نهوا مه ل بهر دانايه سهيداين صادق چيكرى، هاتيه، برينه: بهرپهريين (٥٦-٥٨).
- (١٣٢) قى چارمالكيى كيماسى تيدا ههيه، بهلى ناسناقى شاعرى تيدا يى
- (١٣٣) يازده مالك ژ قيرو كهفتينه.
- (١٣٤) مالكهك ژ قيرو كهفتينه.
- (١٣٥) د دانهيا (ئامهدى) دا: دخوونه دلبرهك.
- (١٣٦) بهلكى مهخسهدا وى ب ميم و سينى (مهسيحا) بت، يهعنى: نهوا مرييا زيندى دكهت.

- (۱۳۷) ئەز ژ خواندنا فی په‌یغ پشتراست نینم.
- (۱۳۸) په‌یغه‌ک ل قیڑی هه‌یه به‌لی من نه‌شیایه بخوینم، ژ بهر کو ژئی چوووه.
- (۱۳۹) ل دۆر ژین و به‌ره‌مئ وی هه‌چیئ بقیت دشی‌ت ل کتیباً مه (مه‌لا خه‌لیئ و شعرین وی یین کوردی و عه‌ره‌بی) بزقرت، کو ل سالا ۲۰۱۲ ل دهۆک هاتییه به‌لا‌فکر.
- (۱۴۰) ئیکه‌مین سه‌یدایئ ل دۆر به‌ره‌مئ وی نقیسی مامۆستا محهمه‌د عه‌لی بوو، د به‌رگئ ئیک‌ دا ژ کتیباً (بووژاندنه‌وه‌ی میژووی زانایانی کورد) ئەوا ل سالا ۱۹۹۸ هاتییه چاپ‌کرن.
- (۱۴۱) برینه: کتیباً بووژاندنه‌وه‌ی میژووی زانایانی کورد، یا محهمه‌د عه‌لی بپ ۱/۱۳۱.
- (۱۴۲) برینه: کتیباً (گوندئ مایئ ل ده‌قه‌را به‌رواری بالا) یا عاصم مایئ، دهۆک پ ۹۶.
- (۱۴۳) برینه: کتیباً مه (عقد الجمان في تراجم العلماء و الأدباء الكرد و إلى مدن و قرى كردستان) مكتبة الأصالة و التراث، الشارقة، الإمارات، ط ۱، سنة ۲۰۰۸، ۳/۱۲۳۸.
- (۱۴۴) د وئ دانه‌یا کۆپیکری دا ژ دیوانئ، ئەوا ل به‌ر ده‌ستئ مه‌ سئ چار به‌ریه‌رین دووماهیئ نه‌هاتییه وینه‌کرن، له‌و به‌ریه‌رئ دووماهیئ یئ ئەف نقیسیه‌ تیدا هاتی د گه‌ل دا نینه، ژ به‌ر قئ چه‌ندئ مه‌ ئەو ژ کتیباً (بووژاندنه‌وه‌ی میژووی زانایانی کورد) یا مامۆستا محهمه‌د عه‌لی قه‌رده‌اغی وهرگرتیه، ژ (۱/۱۳۱).
- (۱۴۵) ئەو ژ لایئ سه‌یدایئ هیژا (ره‌فیق صالحی) ژ بنگه‌هئ ژین ل سلیمانیه‌ مه، له‌و ژ دل جهئ سوپاسییا مه‌یه.
- (۱۴۶) هیژای گۆنتیه‌ کو مامۆستا محهمه‌د عه‌لی قه‌رده‌اغی ژئ ئەف شعره‌ د کتیباً دا (بووژاندنه‌وه‌ی میژووی زانایانی کورد) به‌لا‌فکریه، برینه: بپ ۱/۱۳۱-۱۳۲.
- (۱۴۷) د ده‌مه‌نا دانه‌یا ئیک‌ دا ل سه‌ر په‌یقا مه‌هوور ئەف په‌یغه‌ هه‌یه: ب هه‌یه‌ت.
- (۱۴۸) کووت (کو) په‌یغه‌کا عه‌ره‌بییه‌ ئانکۆ: کوله‌ک، په‌نجه‌را بچویک. و د ده‌مه‌نئ دا په‌یقا (روزن) یا فارسی هاتییه نقیسن.
- (۱۴۹) د دانه‌یا ئیک‌ دا: مه‌وتئ.

- (١٥٠) د دانهیا دووئ دا: دهکری لاکن.
- (١٥١) د دانهیا دووئ دا: میزان دهنیوهی حشمهتی.
- (١٥٢) جوان: جوهییان، یههوودییان.
- (١٥٣) د دهمهنا دانهیا ئیک د ل سهر پهیفا مهسجدئ کوور هاتییه نقیسین:
کنند، ئانکو: ئهو مزگهفتا هاتییه ژ کارئیخستن.
- (١٥٤) د دانهیا دووئ دا: پیشی.
- (١٥٥) مهلا ئهحمهدی قوگی ژی ئهف شعره د دیوانا جامع دا به لاقرییه، بپ ٣٧٦-

ههدهك گولین بی خودان

د گهشتا مه دا بو ناف گولزارا ئهدهبج کلاسیکی بی کرمانجی، ههدهك جاران ههدهك گولین بێننار، بهلئ بی بی خودان ب بهر چاقین مه دکهفتن، و د ناف بهرپهڕین کهفن یین دهستنقیسان ههدهك شعر و مالک مه ددیتن، ناقین خودانان ل سهه نهبوون، و بهلکی ئهه شعر ژى دتتام نهبووینه، چونکی ل دووماهییی ناسناق شعرى بی خودانان ل سهه نهبووینه، ل قییری ئهه دئ وان شعران قهگیڕین بیی کو وان بو شاعرهکی دهسنشانکری پال بدهین، و بهلکی رۆژهکی بیته ئهه شعر ب تمانی و ب ناف و نیشان د ههدهك ژیدهرین دی دا بێنه دیتن، و مفا ژ قی نوسخهیا مه ژى بیته دیتن.

ههژییه بیژین: ئهقه ب تنئ ئهه شعرن یین دیرۆکا نقیسینا دهستنقیسین وان بو سهه دهمی ئۆسمانیان دزقرت، یهعنی: بو بهری سهه سالان و پتر، و ئهوین دیرۆکان نقیسینئ بو پشتی هنگی دزقرت مه ل قییری نهئیناینه، بهلکی پاشهروژی ئهه وان د کۆما دویئ دا ژ قی کتیبی بهلاف بکهین.

شعرا ئیک:

ئهف شعره ب دهستی ئهحمه دئ کورئ حاجی شترۆکی بو جهانگیر ئاغایی هاتییه نقیسین، و ئهه ل دۆر مههولوودا مهلائیخ باتهیی، حوبر بی کهفتیه سهه سال نقیسینئ لهه باش دیار ناکهت، تیدا هاتییه: (بحرمة ما رقمناه في سنة الراء و الیاء من الهجرة النبوية)، و ب هزرا من ئهه پهیقا کهفتیه بن حوبری دئ (الغین) بت، و ئهگهر وهسا بت سال دئ (۱۲۱۰) مشهختی بت، کو دکهفته بهرانبهه (۱۷۹۵) زایینی.

ل دووماهییا مهولوودی ناسخی چهند بهیتهك ل سهر مهولوودی ب خو
نقیسینه، و ژ شعری دئیته زانین كو ناخی شاعری ئەحمهده، و ئەز دویر نابینم
كو ئەو ناسخ ب خو بت ئەفه دهقی وی شعرییه:

هیقیداره ئەحمهدی پر شاد و مهست
ئى غهریق دمر گوناهان پاها و دهست
ژ خوندىكارى بى نهظیری ذولجهلال
ژ پادشاهی سهرمهدی و لایهزال
ئى جهمیعی عالم پیکه ئەفهرین
تا بهخشیتن ژ بو مه مودنبین
لهو رجاچینه ژ دمرگاهی وی زوود
ئسم غهفاری ل ذاتی وی ووجوود
پاشی ئەز هیقی دكم ژ ناخی ئەمین
حینا بجیت پیشی رهبولعالمین
ئهو بیژرت خوندىكارى میر و شاه
ئهو بیژرت خالق خورشید و ماه
ئهو بیژرت قاضییی رۆزا عهسیر
ئهو بیژرت صاحب نامی کهبیر
هیقیداره ئەلف و حی و میم و دال
ئوممیداره ههم ژ بو ئى ذولجهلال
تو بهخشى بو وی جومله موئمنین
هنگی عصیان و گوناهان ئەجمهعین
(ثم أرجو من) برائى صالحه
بیرا خوه بینن ئەوی و فاتحه

دەرس و مەدارس بوون دەلیل
 دۆنیا بەطالە بی بەقا
 ئەم ژى وسان ئەى سامعوون
 جوملە ل مەوتى قاطروون
 (ئنا إليه راجعون)
 دۆنیا بەطالە بی بەقا

شعرا سییخ:

ئەف شعرە یا هاتییه وەرگرتن ژ کەشکۆلا مەلا خەلیلی سیرتی، ئەوا
 ل سالا ۱۷۸۷ ز هاتییه نقیسین، و ناقد شاعری ل سەر نەهاتییه دانان.

بەیان^(۲) کو ئانی هندیان
 بوو مەشعەلا دەشت و چییان
 موخەممەد حەبیبی ئەنبیان
 (صلوا علی نور الهدی)
 توی سەرورئ هندی نەبی
 پۆژا کو لی پابن حەمی
 یا رەب ئەوی چاف ل مە بی
 (صلوا علی نور الهدی)
 قەط مثلئ تە نینن تو کەس
 رووح قودسیی نوورین نەفەس
 باخوئ حەباند پۆژا ئەلەست
 (صلوا علی نور الهدی)
 زووتر د بەر هنگی حەباند
 ناقد موخەممەد لی ئەاند
 ژ بو ئوممەتی را ئەو شیاند
 (صلوا علی نور الهدی)
 تویی شەفیعی ئوممەتی
 خالق حەباندی قودرەتی
 نوور رەتە نیقا جەبەتی
 (صلوا علی نور الهدی)
 ئەو جەبەتا نوورین عومال
 بوو مەشعەلا حوورین ل بال
 ل قابە قەوسەین بوو وصال
 (صلوا علی نور الهدی)

نیشان کو دا حورتی خوشک	ل قابه قهوسهین چوو به نک
(صلوا علی نور الهدی)	علمی نههین داپیتته زک
نیشان کو دا شاهی وههاب	نایات و تهفسیر و کتاب
(صلوا علی نور الهدی)	د شهقکی دا لی کر عوجاب
باری تهعالا کر نهظهر	دیشان ههباندا شاهی ل سهر
(صلوا علی نور الهدی)	نایات و قورئان کر ژ بهر

شعرا چاری:

ئهف شعره مه ژ پهړی دهستقیس یخ کهفن وهرگرییه، ل رهخهکی
شعرهکا مهلایخ باتهیی بوو، و ل رهخی دی ئهف شعره بوو:

چ دهردهک وی ب ئاتشش تیخ	چ عشقی سۆتم ئهز وهللاه
برووسکان سهر ههتا لهش تیخ	ب ضهریخ حالخ تیینه من
خهدهنگا قهوس و نووبارا	برووسکا عهین و بهصارا
ژ بهر بورجا مونهقهش تیخ	قهرینه تیینه من جارا
نوجووم و خهط و خال تییدا	عهجیب بورجا هلال تییدا
سهمائخ سازکن گهشتیخ	ئهقان چهرخا عههل تییدا
ل رهقص و عهرعر و نهی تیخ	سهماع و ساز و ههیههی تیخ
ژدهست مهحبووبا صهوت خوش تیخ	شهراب و شهریهت و مهی تیخ
ل سهروی ئاورین بلبیل	شهراب و مهی ددن دللدل
کو ئان حالخ ژ گولاگهش تیخ	ب زاری لهو دکین غولغول

خه لاص كرمه ژ گهرداقع	برا رابوو د وئ گاقع
ژ بهرحرا رابوو دا گهشتع	وهكى ماسوو د نيڤ ئاقع
وهكى دينع د ديـرانم	ل بهرحرئ ئهز ب سـيرانم
ئهڤه بهژن و كو ژئ خواهش تع	ل ديدارا ته چـيرانم
بنـير رهيحان و لالايع	بنـيرن بهژن و بالايـع
وهكى بهيتا بهرئ رهش تع	بنـير سهـلوا رهشـيدايـع
هـلين پهردئ ژ بهر خالع	بنـير بهيتع بنـير مالع
ههړۆ ههشتع حهتا ههشتع	طهواڤا جومالهئع سالع
قيام و ههم قعوودا من	تويى پيـنج فهرض ب جوودا من
تويى دهرمانئ نوو وهشتع	تع جارەك ته روو دا من

(1) دياره ئهڤه دهسپيكا شعري نينه، و بهري ئع مالکچ چهند بهيتين دى ههنه، و د

دانهيا محهمه دئ كورئ مهسيحايى (بهكل) هاتييه، و بهلكى ئهه خهلهتى بت.

(2) ئهڤ پهيشه د دهستنقيس دا يا نهخوشخوينه.

پاشگۆتن

ل قیڤرئ ئەف گهشتا مه د ناف باغئ ئیره مئ شعرا کلاسیکی یا کرمانجی دا ب دووماهی دئیت، پشتی کو مه پیکه هه قالینیا (۳۴) کلاسیکین کرمانج کری، یین کو بهری سه دسالان و پتر ژیاين، یه عنی: ژ وان کلاسیکان یین کو دکه قنه سه رده مئ دهوله تا ئوسمانی، ژ سه دسال شازدئ زایینی و هه تا ده ستیپکا سه دسال بیستی، و ئەف شاعره هه می ئەون یین کو بهری نوکه ئیکجار نه هاتینه نیاسین، یان ژی د چارچوو قه یه کی بهرته نگ دا هاتینه نیاسین، مه قیا ناف و بهرهمئ وان ل قیڤرئ کۆم بکهین، و ل بهر ده ستئ خوانده قانان ب گشتی و قه کۆله ران ب تایبه تی بدانین؛ دا ئەو بشین ب ساناھی لی بزقن، و مضایی بو خو ژ بهرهمئ وان ببینن.. و ئاشکه رایه کو ژ بلی قان شاعران مه گه له ک شاعرین دی یین ژی هه نه، هنده ک ژ وان دمه زن و ناقدارن، و بهرهمئ وان یی به لاقه، وه کی: عه لییی حه ریری و مه لایئ جزیری و قه قیی تهیران و ئەحمه دی خانی و مه لایئ باته یی و شیخ نووره ددینئ بریفکی. و ژ بلی وان شاعرین هه وه ناف و بهرهمئ وان د قئ کتیبی دا دیتی، قه کۆلین ل دۆر نیژیکی بیست کلاسیکین دی یین قئ قووناغئ ژ دیرۆکا ئەده بییاتا کرمانجی مه کرییه، و بهرهمئ وان د هنده ک کتیبین خو یین دی دا به لاق کرییه، تشتئ هندئ دگه هینت کو دیرۆکا ئەده بییاتا مه یا دهوله مند و تیر بهرهمه.

مه قیا ئەف گولزاره ژ (باغئ ئیره م) یا تایبه ت ب شاعرین قووناغا میرنشیان و هه تا شه ری جیهانی یی ئیکئ، ده مئ دهوله تا ئوسمانی هلوه شیای،

و ئەو شاعرین دی یین پشتی قى قووناغى هاتین، یه‌عنی: د قى سەدسالالا
دووماهییی دا ژیاين، ژ یین كو ناف و به‌ره‌مى وان هیشتا به‌رزە و نه‌كه‌فتییه
به‌ر ده‌ستى قه‌كۆله‌ر و خوانده‌قان، ب ئانه‌هییا خودی دى وان كۆمكه‌ین و د
پشكه‌كا دی دا ژ (باغى ئیره‌م) ل به‌ر ده‌ستى هه‌وه دانین، هه‌ر وه‌سا ئەگه‌ر
هنده‌ك ناڤین دی ژى ژ شاعرین قووناغا به‌رى هنگى كه‌فتنه به‌ر ده‌ستى مه‌.
هیڤیدارین ئەف كارە پشكدارییه بچویك بت ژ مه‌ بۆ ده‌وله‌مه‌ندكرنا
دیروكا ئەده‌بییاتا كوردی، و ئومیدا مه‌ ئەوه سه‌یدا و بسپۆرین قى مه‌یدانى
مه‌ ژ شیرەت و سه‌رپاستكرن و تیبینی و په‌خنه‌یین خو بیبار نه‌كه‌ن؛ دا كو
كارى مه‌ باشتەر جه‌ئ خو بگرت، و پتر مفا ژى بیته وه‌رگرتن.
و خودی هاریكارى مه‌ هه‌میان بت.

وینەیین دەستنقیسان

در سینه خاکی زینت نفس خندان
 کتلا در زبون لایسته سوزن صحنه صولت تو خندان
 نماند ز تو در یاد وصالی
 از یاد در فزونی و اندوه خاطر
 بهی که با بخت بیکدیگر پیوستی
 در ضربت جبین در سینه پیوستی
 ز هویان نام با یوسف خونی
 دروغانی که یوسف خانه
 کورتی بر روی بازه دیواره بوی ترانه
 صوره ز رنگی ز لیس ز شکر بوی جانم از
 طارون بوی بر سر ز غم ز سر ز لاله در
 او قشما در حور زنی شش ز دکت الوان
 شکر ز هفت با با با ز دعوی ز شکر ز کتی
 توی ز هفت کویان علی ز کتی ز کتی
 نانی جیبی ز ترا خونی ز شکر ز کتی
 سینه ز جیبی ز کتی ز کتی ز کتی

خمدسته تهرانی ۱۱۶۲
 خلیل سیرتی

دهستنیسا مهلا خلیل سیرتی

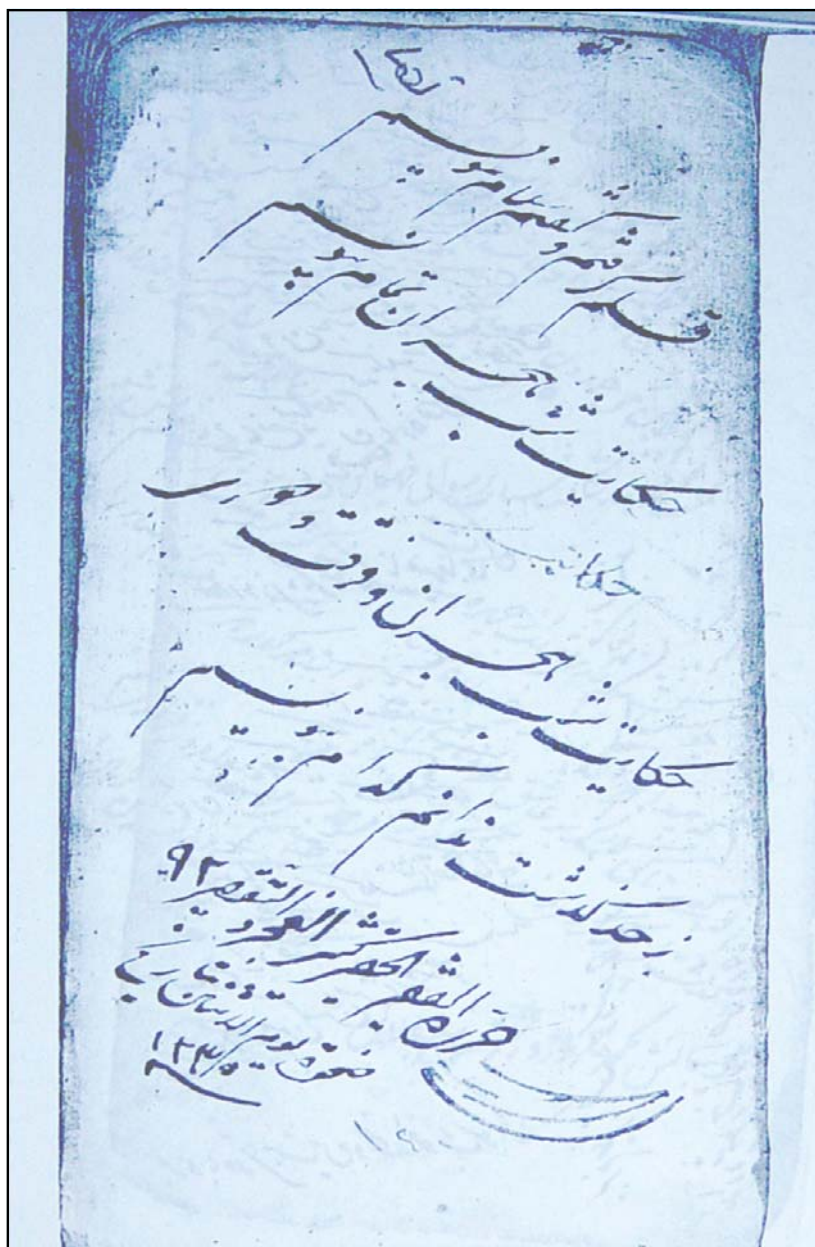
۱۵۹

بت و زنا و ناقوس چلیپا	مخ و ترسا و کبر و مینا
شربت شاه شمع و شبستان	خروش و بریط و آوارستان
مخ و میخانه و زنده خرابات	حریف و شیخ و مرد جناجات
گروه کردن به باده خوشین را	نهادن بر برمی جان من را
حکایت حال و قد و بالا و ابرو	عذار و نفوس و بیچ کسبو
شور و زینهار از آن گفتار در تاب	بر و مخصوصه از آن گفتار در پیک
بیچ از سر و پای عبارت	اگر هستی ز ارباب اشارت
نظر از مغز کن تا نقره بینی	گذر از پوست کن تا مغز بینی
چهار یک را ازین الفاظ جاسیت	زیر هر یکی پنهان جها نیست

تو جانش را طلب از جسم بگذر
 مستاجوی باش از آنم بگذر

کلمه تمام شد کتاب دیوان شیرین زبان شیخ محمد مشهور
 بشیرین مغربه قدیس اللہ تعالی سره العزیزین
 بر دست فقیر حقیر القصیر الی رحمة الملک الغفران
 محمد بن محفور مرحوم بمحفل شایسته فقیر اللہ روز فبرو
 مبارک یوم یکشنبه بیست و هفتم شهر ذوالقعدة الحرام
 در سایه زار و صد رحمتی که از همه رسول افضل کل
 صلی اللہ تعالی علیہ و علی آلہ و صحبہ و ذریعہ
 و سلمہ تسبیح کثیر کثیر آمین

دهستقیسا دیوانا جزیری یا محمده طه یار پاشایی

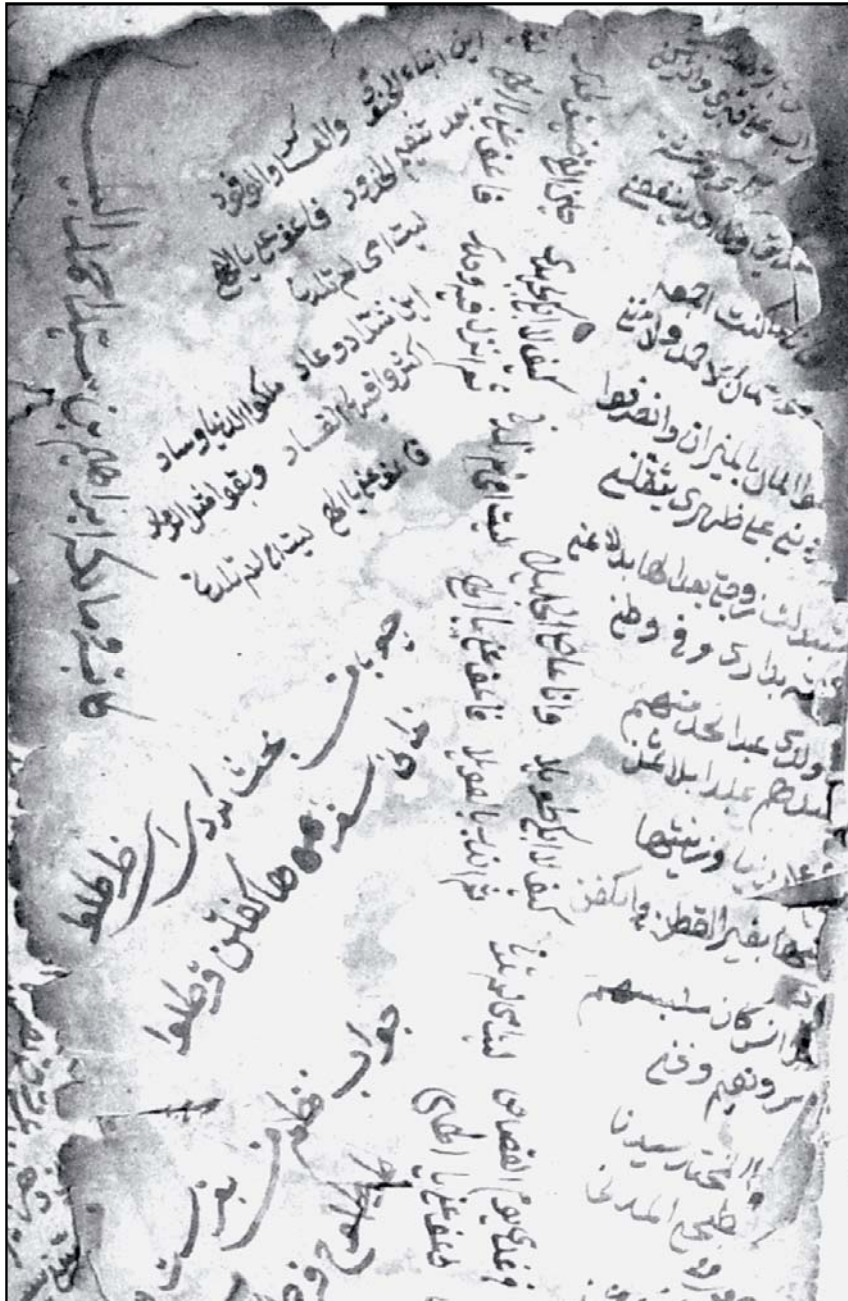
دهستنیسا که شکۆلا محهمهد طه یار پاشایی

صد با زبان آفتاب از نیش بخت کار ساز
 کرد که گو نازه و نه نیاز سخنانه بر مکاره بیخ
 هر چه بخونست صحنی خسته در عالم شری
 زهر آهلا هیل دی دنی داد لاله دن از بیخ
 آقا آرزوی و نان من زردی المین سنان
 مال پیر قه در میان بیت و برت منشا بیخ
 دژ من زبانا لاله بین او خواهر و کمالان بین
 میلان و دل کالان بین لی بیت و برت غدا بیخ
 داق کهنه خانی مشاد بر چند بن لوالب تینه سیر
 بیگان بطافی شبه طیر هر زردی بارن طالی بیخ
 اکو اب و کل تک قلابان ز قلابان هکل بکت
 متقیب دجان و دل و کت دایم آوستین کار بیخ
 آناه و ما نیته دز نامیبه نوبت خالی بیخ
 کندی آوچی سینه قط نقشک و فانی بی غلط
 هر دژ نویکن نانه خط نافیه دز بیخ
 نه زبیرا شیرین لاله خونه خیر قاشبا
 فریاد دژن بر کوکبان زری که زیلای بیخ
 کان فر وین هفت باند بر اندامی سندان
 بر شیره این جی چند اقا کب مسعد الی بیخ

دیوانا جزیری و کهشکۆل

يا ارحم قلبي بهام الأمان
 ما زال فداؤك لروحي وحياتي
 نعمتُ البلبك يا قرة عيني
 استهدت ظل الورود مدادها
 مدد زينت دهر با زهار جمال
 اجلجت ظل الورود بجبال الجنات
 جلبت وجاصدك الها في ابي
 نزلت حجت بالشهوات
 في الصبر قلب الضيق
 من احسن وفيك ذللا
 على خضر امودة ما احيا ط
 من احمد في ليلته اصداغ ملج
 من سمعنا فارج بمسك الدواني
 جيب الغدواني
 من سمعنا فارج بمسك الدواني
 جيب الغدواني
 من سمعنا فارج بمسك الدواني
 جيب الغدواني

دهستنقيسا ديوانا جزيري يا ئيسماعيل پاشايخ دويخ

كەشكۆلا ئىبراھىمى كورئ سەيد ئەحمەدى بىسكى

البرده و غیره و او در نوغای و کجی نوغایب و او ز و بنبت نوغایب تا تا لر ی قلمیخ تا تا لر ی لسان لدا کلاما
 د قلمی کیم نو یزیدی خانی کوردی لسانده سار قوم اکراد ل بکرمی دور لسان صا جیلری و حسی اکلیمه ماز لری و
 لسان بریدی چکوانی ارمنی لسانله ملیم بر طره هانت تاندیری لسان مهملاته کر جی العربی فصاحت و البصیر
 ظرافت و ترکیب قباحه و غیر اللسان بناسنه دشار اما لسان اکرادده دخی فصاحت و بلاغت اوزره تکلم ایدر
 قوم اکراد جزیره و قوم اکراد شروان و قوم اکراد
 اما بولردن دخی زیاده فصاحت و ظرافت و رسالت اوزره تکلم ایدن قوم اکراد عبادیه بنه ی بناندن بو قوم
 عبادیه ند علما ی عا مابین لری قولی اوزره لسان اکراد ی حفرته بوشن علیه السلام دیار مصلاده ساکن ایکن کورد
 لسان سوبله مشرولده بریا لسان اکراد فار سیدت آرمش اهل جنت لسانیدر دیو بو حدیث عظیمی دلیل ایدر
 من ذاق یون خفا یون لکمال با تا زره رحمة الله علیه قال النبی صلی الله علیه وسلم لسان اهل الجنة العربیة
 و الفارسیة الأدرسیة بیور مشرولده ایله اولسه بزم کورد لسانو فار سیدنم دیو قوم عبادیه قفا کیم
 ایدر لری و نازکانه ایبات اشعار لری و ایدر در بیان اشعار یا کینه کفنا لسان قوم اکراد عبادیه گفته مناب
 عالمی زمشان عیسیا برای کصف دکنه و اله و هیوان عشق د در بر سر استلو دزن و شعر خوش سکران عشق
 غنچه کلایر بیت نیت مکتب عشق د مکه د و بی بینین مفاخره طفلد هوش خوان عشق د دفع حرارت د کت
 ماز لری و مهر بر لایر لا کر میا آتش سوزان عشق د و بی غیرت عالمی آه بشر بار دل د کر هیتن کافکی
 مانع طوفان عشق د من مستد افر تود داغ لایمان لور ستر کر و بی خواس دجومه لایمن هسان عشق د ام
 نهایی مه لور اشکره فخر کرن لمر مرغان کره شعر و خوبان عشق د که ز طهیری بخوره خور کور شیخ د کت
 دیدد بیت مقدسیه لعل بدخشا عشق د غنچه سنان آکره بنده نقاب نکت لال د بیت بی کما مرغه کلسا عشق
 فاش مکه زار خوره ایمر مغان کر د کیم د شبه نسیم د بی طایر و غریبان عشق د بو گونه نیمه
 بخوبت و مثلث و مربع و شمس و مستدس و مستیع و مثنی ایبا اشعار و قصیده لری طاردر و بو شعر قوم بنه
 سلطان اولده صغیر و کبیر لری و جمعی علما و شعرا لری مسیره کاهله کیدو ی خصمانه ایبا اشعار و قور ل
 در سنیانیش قلم کاه از من العبادیه اوله قلعه ند خار حنده آشفق تو بخان مدرسه سو دزه لری و بنده
 شعر کهنیا سچمه کنارنده بر خیابان و قور لری کوا که ک سایه سنده خیره مثال بر حوض عظیم و ایدر کیم
 سالت

دهستنسیا سیاحه تنامه یا چه له پی (شعرا مه لا رهمه زانی عه بیاسی)

٤٥
 ملاحی پیرانی فرهاد

خَلْ قَنُورِ وَرِنْ بَبَهِنِ زَمِنِ هَوْنِ جَمَلِه مَبِرِ سَمَلِه زَمِنِ
 دُنیا بَطالَه لَبِی بَجِنِ سَرِ اَو دِکَلِ کَسِی نَابِتَه یَارِ
 خَا سِنَه یَارِ کَسِی نَبِنَه رِنْدَه لَو بِنْدَه لَو لِه سِنَه
 هَمِیَا بَجَا فَا نِ دِی تَبِنَه اَو حِلَه بِلِزِ اَحِلَه کَارِ
 اَو حِلَه کَارِی بَجِ دَوامِ سَقِی دِکَلِ لَبِی خَا صَو عَامِ
 کَسِی بَو پَرِ نَا کَتِ مَمَامِ عِبَرَتِ جِنِی نِ عَالَمِی
 هَمِیَا اَدَمِ حَتِی کَه قِی دِی دُنیا مِلَه دِکَتِ سَبِی
 اَو پِرَه کَفْتورا مَسَرِ اَو پِرَه کَفْتورا جِلِ
 اَو بِنْدَه دَا وَا مَابِنِ عَمَلِ دِکَلِ هَمِیَا نِ دِکَتِ حَلَلِ
 کَسِی کَرِ تَبَه جَارِ کِنَارِ مَه جَارِ کِنَارِ لَبِی کَرِ تَبَه
 نَزْمَه حَلِمَه اَمِنَه هَر کَسِی دِ بَتِ یَارِ اَمِنَه
 کَشْتِنَه وِی یَارِی خَوَه هَرَارِ کَشْتِنَه هَدِنَه هَدِنَه هَدِنَه

دهستنقیسا خه لیلی مودنب

دیماخلی دهوری اینما زلفت شوی رو نفاکوهی طور عجبوی مناله
 حسنة یا حبیب دلکی من ز غریبه الله تو بکه نفیبه کت بدین وصاله
 حسنة یا دلخاهه دیر لیبی سیاه من کعبه الله طواف دکم هر صاله
 ژدهلا بینه تالی بکرن کلی سبجی ز بو جانی شده سلطان دما بینه سراسر
 چند بینه علی صلا زاسرا ورتقا زوان وصفی دلائق ز حسنا یا دلاله

خوش گریه بر لب
 چون آزار ز غمناک
 در فغانی فریاد
 دینار خوبی دلیکه من دی ز نور الهی
 ابرو مکالم شکرگه دامن بیالک شتوی
 دامن بیالک آری اگر ز شتوی هلکری
 رشک فغانی لیکری بویج و بحر الهی
 هلیت زور راه برادر زنگر ز اعجاز مدر
 باز دیدانگر مدر برادر صیدا حسنی
 صحبت دیمانی خویش ساعز دینجانی خویش
 جان پیش جانی خویش خود یا خدای دولتی
 دولت چیه و صلا حیب هفتی دکم از عن فرب

در فغانی فریاد
 دینار خوبی دلیکه من دی ز نور الهی
 ابرو مکالم شکرگه دامن بیالک شتوی
 دامن بیالک آری اگر ز شتوی هلکری
 رشک فغانی لیکری بویج و بحر الهی
 هلیت زور راه برادر زنگر ز اعجاز مدر
 باز دیدانگر مدر برادر صیدا حسنی
 صحبت دیمانی خویش ساعز دینجانی خویش
 جان پیش جانی خویش خود یا خدای دولتی
 دولت چیه و صلا حیب هفتی دکم از عن فرب

دهستنقیسا شعرا دوره فشانی

قد وقع الغزاع من سوء هذه المدايح والمضايك
والغزاع بيد الغير لظفر ابي محمود ربه العدي من احمد بن
الشيخ شرف بن الشيخ ناصر بن الشيخ عبدك اوري
العوي بسبب او الغزاع بيد طري طرفه في الاسوي الشافي
منه هبنا في يوم الاثنين بين الصلوتين في شهر ربيع الاول
شهر ربيع الاخر في اواخره حين تنزل الشمس في برج
الدلو في درجة نعام وبلده وزاوي في ١٢٣٧ سنة
غزاع من هجرة نبي الله صلى الله عليه وسلم اللهم اغفر له
ولجميع واعق عنه و تجاوز عنه وتقبل عنه
هذه الكتابت بارتبة العالمين آمين
وارحمهم كل من ينظر هذه
الحققة ان لا ينسوا
من صالح الدعاء
لا تتركوا
بجاء الدعاء

الحمد لله من الاموم سنة : والصبح والمساء لا يقاء معه :
وقد يجمع المال غير كماله : ويكفر المال غير من تحبسه :
ويقطع الثوب غير لاسه : ويلبس الثوب غير من قطعاه :
لا تهنين الفقير علك : ان تتركه يوما واندهر قدره

دهستنقيسا شيخ نهحمه دي فهقيري گوندشيخي

در کتبه خندیتی و لیر و در نکوشی تا توان
 با چنین بید خوئیم مادر چرانزادای دریغ
 بر چه طایع نازده آید درین دنیا کی دین
 کز بد اعمال خود هستیم معالیم سرکوف
 کتسم در زیر فرمان بوی صحرای تو بیرون
 راه بار یکست و هم تار یکت همه دیو دوزخ
 مانده زیر بار عصیان زار و نا شادای دریغ
 شوقی بجزیم با همان کی شود بارب سزا
 کز تظلم بود با بهره محروم و نه غزا
 در منای غرق و در آن نام و در شکر کذا
 نیکی ناکرده ثبت نام در هر جزا
 خاله آورده چون خواهد شد آن ادای دریغ
 حضرت شیخ عبید الله النوری بزیارت مرقوم مبارک حضرت غوث
 الاعظم شیخ عبدالقادر الجیلانی بی بعد و تشویق نموده این و هوش
 انشا و صورت این فقید شوقاً الا لقاها و طفاً لله فنون و سلام
 به تخمینی تصدیقه در مقلد زو مشرق کتسم هر چه است یا نه این

دهستنقیسا دیوانا شهوقییی خانی

تُوْدِ خَوَارِسَنَ بِنِ جِسْرُ بُوِي وَرَدَمَا يَا صُحْبُ وَا لَ
 تُوْدِ كِبْنَا اَيْنُ وَا نَ بُوِي وَرَدَمَا كُلُّ وَا عِبَا اَلَا
 دِجُوِي جِمَّ ظَالِمٍ وَخَانَا وَرَدَمَا تَرَكَ اَمِيَا اَلَا
 رُوْدِ نَشْطَى لِهَمَّ جَفَانَا وَرَدَمَا فَرَا زِبْطَا لَ
 دِكْرِيَايَ لِسُو كُووزَا كَا وَرَدَمَا جُو لُو وَا نُوَا لَ
 تَمَّ دِحْبَانَدُ دُنْبَادِ نِيُو وَرَدَمَا رَبِّ تَعَالَا لَ
 تَمَّ دَخُوْنَدِ عَالِمِي سَلْفَا وَرَدَمَا عَالِمِي فِنَايَا لَ اَسِي

شَمْرُ شَمْرُ
 تَهْنِئَةُ فِي سَنَةِ ثَمَانِيَةِ
 ١٢٥٩ هـ لِحَمْدِ مَشْرِعِ نَبِيِّ
 دُنْيَا بِلَادِ لَيْسِي فِي الدُّنْيَا ثَبُوتِ اِتْرَاكِ الدُّنْيَا وَدَعْوَاهَا وَاقْتِنَاعِ مِنْهَا
 وَهَ حَسَنًا قَدْ حَظَّتْ مِنْهَا الْيَوْمَ مِنْ كَبِيرٍ وَصَفِيرٍ عَنِ قَلْبِ سَيِّهَاتِ
 لَيْسِي يَبْقَى حَتَّى فِينَا خَيْرَاتِ الْجِبْرَاتِ
 شَمْرُ

دهستنقیسا محهمهدی قرمشلی

ناخواندگن بشفر اچند سبق ^{رباع} ناکرده بهکستی خور را شقی
 هرگز نتوان چسبید کل باغ امید ^{رباع} هرگز نتوان دید جان مطلق
 ای عشق عجب از و نزارم کردی ^{رباع} دی هم بزیل و دل فکارم کردی
 ای غم تو بوی چوره آوردی ^{رباع} چون زلف لکار بفسارم کردی
 با دیدن روز بار ستوا غم بود ^{رباع} بیستی کلمه از نتوانم بود
 ایام ز شط و طرب سیر چمن ^{رباع} با ماده کنگ رشتوا غم بود
 ای عشق درون دل سپرده زنت ^{رباع} دی هم ز دیده خون بر آورد زنت
 دن پاک کجک بکسینه پر داغ ^{رباع} ایدوست بجانته اینمه کرد زنت
 وصل تو اگر نشد نصیم چه کنم ^{رباع} عیبی چه بشود طبیم چه کنم
 دور از تو رقیب من شد شود ^{رباع} من خسته و مظلوم و غم چه کنم
 این کشتن بس غمی تا چند ^{رباع} آن برگشتوی بغیر و فافه خراسند
 عزت طلبی خلق عزالت بگزین ^{رباع} دروهر شوی عزیز لا شقتا مانند
 تمام شد غزلیات جانفراغ غم زای غری
 قدس سوره العزیز کلمات او را از شرح
 مستغنی است چنانکه نهانورند

دهستنیسا دیوانا غه ربیبی محهمه مد طه یار پاشا

فهرستا زاراف و كهسايه‌تيان

ناھین کەسایەتیاں

ناھاوۆکی بیداری و ٥٤ و ٥٨ و ٦١ و ٢٨٥ و ٥٤
 ٥٥ و ٥٦ و ٦١ و ٦٣ و ٦٤ و ٢٤٢
 ئەحمەد کاتبی قباد بەگ و ١٢٨ و ٢٨٥
 ١٢٩ و ١٢٨ و ١٣١
 ئەحمەدی خانی و ١٥ و ٢٧ و ١٢٢ و ١٩٣ و ٢١٥
 ٢٢٩ و ٢٥٧ و ١٩٠
 ئەحمەدی کورێ حاجی شترۆکی بۆ
 جھانگیر ئاڤایی و ٢٥١
 ئەحمەدی ئالبەند و ١٨٢
 ئەسامی و ١٩٩ و ٢٠٠ و ٢٨٦
 ئەلیف غەین و ١٧٤
 ئەولیا چەلبە و ٤١ و ٦٦ و ٣١ و ٣٩ و ٤٠ و ٢٤١
 یووسفی تەرخان و ١٨٢ و ١٨٧ و ٢٨٥
 یونس پیڤەمبەری و ٤١
 ئیبراھیمی کورێ سەید ئەحمەدی
 بیسکی و ٢٠ و ٨٨ و ٢٠١ و ٢٤٧
 ئیسماعیل پاشا کورێ بەھرام پاشای و ١٣٩
 ئیسماعیل پاشایی ئیک و ١٢٤ و ١٢٨ و ١٣٩
 ئیسماعیل کورێ محەمەد طەیار پاشایی
 ئامیدی و ٤٦
 باتەیی و ٢٥ و ٨٧ و ٢٠٧
 بازەلی و ١٢٢ و ١٢٣ و ١٢٤ و ١٢٦ و ١٢٧ و ٢٨٥
 بەھاری و ١٠٩ و ١٢٢ و ١٢٣ و ١٢٥ و ٢٨٥
 پەرتۆیی و ١٥١ و ١٥٦ و ١٧٦ و ١٧٧
 جەلال و ٨٨
 جودایی و ١٠٥ و ١٠٦ و ١١٠ و ٢٨٥
 حاجی و ١٩ و ١٠٢ و ١٠٣ و ١٠٤ و ١٤٠ و ١٤٢ و ١٤٤
 ١٨٧ و ٢١٩ و ٢٢٠ و ٢٢٢ و ٢٥١ و ٢٨٥
 حاجی ئیبراھیمی بەندی و ٢١٩ و ٢٢٠
 حارثی بدلیسی و ١٠٥ و ٢٤٦
 حافظی و ١٢٢
 حفظ اللہ بەگ بەروازی و ١٤٣
 حەمیدی و ٢٣ و ٢٤ و ٢٥ و ٢٦ و ٢٧ و ٣٩ و ٢٨٥
 ١٢٢

خوسرەو بەگ و ١٧١
 دەردی و ١٣١ و ١٣٢ و ١٣٤ و ١٤٦ و ٢٨٥
 دەرفەشانی و ١٩٧ و ١٩٨ و ١٩٩ و ٢٧٢ و ٢٨٦
 راجی و ١٣٥ و ١٣٨
 رەمەزان ئاڤایی جزیری و ١٥
 رەمەزانی جزیری و ٩٠ و ٢٤٥
 رەمەزانی عەبباسی و ٦٦ و ٢٧٠
 زەنبیل فرۆش و ٧٥ و ٧٦
 زوبەیر پاشایی و ١٤٣ و ١٤٤ و ١٤٥
 سلیمانێ قانونی و ٢٤
 سەعید دێرەشی و ٢٥ و ٦١ و ١٧٤ و ٢٤٣
 سەودایی و ١٠٥ و ١٠٦ و ١١٠ و ١١١ و ٢٨٥
 سەید عەبدوللاھی و ١٠٣
 سوادی و ١٠٥ و ٢٤٦
 سولتان ئۆسمانی مرادی چواری و ٣٠ و ١٧١
 سولطان حوسین و ٢٦ و ١٢٨
 سولطان حوسینی وەلی و ٢٥ و ٢٦ و ١٢٨ و ٢٤٠
 شاھقەلی و ٢٤
 شەرەفخانێ بدلیسی و ٢٣ و ٢٤ و ٢٤٠
 شەقیی خانی و ٢١٢
 شەوقیی خانی و ١٢٢ و ١٩٠ و ٢١٢ و ٢١٣ و ٢١٤
 ٢١٨ و ٢٢٣ و ٢٧٤ و ٢١٢ و ٢١٤ و ٢١٥ و ٢١٧
 ٢١٨ و ٢١٩ و ٢٢٠ و ٢٢١ و ٢٢٣ و ٢٢٤ و ٢٢٩
 ٢٣٠ و ٢٣١ و ٢٣٤ و ٢٣٩ و ٢٨٦
 شێخ جۆنەیدی زوقەیدی و ٥٨ و ٢٤٢ و ٢٤٦
 شێخ خالدی شەرەزوری و ١٨٠
 شێخ عەبدەررەحمانی شۆشی و ١٤٧
 شێخ عەبدلحەئیم کورێ شێخ ئەحمەدی
 شۆشی و ٢١٣
 شێخ عەبدلقادری خانی و ١٩٠ و ٢٨٦
 شێخ عەبدلقەھەرائی مەمانی و ٤٥
 شێخ عوبەیدوللاھی نەری و ٢١٥ و ٢١٨
 شێخ ئەحمەدی فەقیر و ٨٣ و ٨٥ و ٢٤٥
 شێخ ئەحمەدی گوندشێخی و ١٩ و ٨٣ و ٨٥
 شێخ عبد القادر الحصنی و ١٩٠

کرمانج و ۱۷ و ۱۸ و ۲۰ و ۲۳ و ۲۹ و ۸۸ و ۱۰۶ و ۲۵۷

کرمانجی و ۳ و ۴ و ۵ و ۱۷ و ۱۸ و ۲۰ و ۲۱ و ۲۳ و ۲۴ و ۳۹ و ۴۴ و ۵۰ و ۶۱ و ۶۴ و ۶۷ و ۶۸ و ۸۷ و ۹۴ و ۹۵ و ۱۰۲ و ۱۰۳ و ۱۰۶ و ۱۱۳ و ۱۲۸ و ۱۲۹ و ۱۳۵ و ۱۳۹ و ۱۶۸ و ۱۸۲ و ۱۹۰ و ۲۰۷ و ۲۱۳ و ۲۴۳ و ۲۵۱ و ۲۵۷ و ۲۸۵

لاغەر و ۴۴ و ۴۵ و ۴۶ و ۴۷ و ۴۹ و ۵۰ و ۵۱ و ۵۲ و ۵۳ و ۲۸۵ و ۲۸۵ و ۴۴ و ۴۶ و ۴۷ و ۴۹ و ۵۱ و ۵۲ و ۵۳ و ۲۸۵

ماجن و ۷۵ و ۸۰ و ۲۰۱ و ۲۸۵

مادح و ۶۱ و ۶۳ و ۱۷۴ و ۱۷۶ و ۱۷۷ و ۱۷۹

محمد القرمشلی الزندانى الديارىکرى و ۱۹۰

محهمهد بن رضاه ۲۱۳

محهمهد پاشايى واليبيى وانى و ۳۰

محهمهد خالدئ سادينى و ۱۶۸

محهمهد سهعيد و ۱۴۵

محهمهد صهبريبيى كورئ مهلا

عهدلفهتتاحتى ههershنى و ۳۲

محهمهد طهيار و ۱۹ و ۴۶ و ۱۲۳ و ۱۲۸ و ۱۲۹ و ۱۳۹ و ۱۴۰ و ۱۴۱ و ۱۴۲ و ۱۴۳ و ۱۴۴ و ۱۴۵ و ۱۴۶ و ۱۴۷ و ۱۴۹ و ۲۲۰ و ۲۴۱ و ۲۴۴ و ۲۴۶ و ۲۴۸ و ۲۶۳ و ۲۶۴ و ۲۷۶ و ۲۸۵

محهمهد مهسيحاه و ۶۷

محهمهد نهسمهريى خوشابى و ۳۲

محهمهد نهمين نوسمانى و ۶۸

محهمهدئ خانى و ۲۱۲ و ۲۱۸ و ۲۸۶

محهمهدئ قوشلى و ۱۸۰ و ۱۸۱ و ۲۸۵

محهمهدئ كورئ شيخ عهدلعهزيرى شوشى و ۱۵۱

محهمهدئ كورئ مهسيحاه و ۱۱۳

محهمهدئ كورئ مهسيحايى و ۱۸ و ۱۰۵ و ۲۴۴ و ۲۵۶ و ۲۶۱

صادق بههائهدينى ئاميدى و ۱۷۶

صادقى و ۶۷ و ۶۸

صادقئ ئاميدى و ۶۶ و ۲۸۵

صبغة الله و ۲۰۷ و ۲۸۶

صهبوورى و ۳۰ و ۳۱ و ۳۴ و ۳۵ و ۳۶ و ۱۷۱

ضهريرى و ۶۳ و ۶۴ و ۶۵

ضهعيفى و ۸۵ و ۸۶ و ۲۸۵

طاها و ۲۰۱ و ۲۰۲ و ۲۰۳ و ۲۱۷ و ۲۸۶

عادل پاشاه و ۱۳۱ و ۱۴۳

عادل پاشايى كورئ ئيسماعيل پاشاي و ۱۳۱

عبد الله بن سيد حسن الكلى رمانى و ۱۸

عززهدين شير كورئ شهرفخانى و ۱۷۱

عززهدينئ كورئ شهرفخانى و ۳۱

عماددهينئ كورئ يهحيا بهگئ كورئ زهكهرييا خان و ۳۰

عهدرهقيب يوسفس و ۶۷ و ۱۳۱ و ۲۴۷

عهدلقادر پاشاه و ۱۴۶

عهدلقادرئ خانى و ۱۹۰ و ۱۹۲

عهدللاهنئ كورئ سهيد حهسهنى كهليرمانى و ۵۰ و ۱۰۲

عهدللاهنئ مهغربى و ۱۹۳ و ۲۸۶

عهليبيى حهريرى و ۲۳ و ۳۹ و ۷۱ و ۲۵۷

غهريبيى و ۱۹ و ۱۲۳ و ۱۳۹ و ۱۴۶ و ۱۴۷ و ۱۴۹ و ۱۵۰ و ۱۵۱ و ۱۵۲ و ۱۵۳ و ۱۵۶ و ۱۵۸ و ۱۵۹ و ۱۶۱ و ۱۶۳ و ۱۶۶ و ۲۲۰ و ۲۴۴ و ۲۴۷ و ۲۷۶ و ۲۸۵

غهين نهليف و ۵۵ و ۵۷ و ۶۱ و ۶۳ و ۶۴ و ۱۷۴

غيائى و ۱۶۶ و ۱۶۷ و ۲۸۵

فهقى جاميبيى كورئ حهسهنى و ۱۶۶

فهقيبيى تهيران و ۱۵ و ۳۹ و ۲۵۷

قانع و ۱۲۲ و ۱۲۳ و ۱۲۴ و ۱۲۵ و ۲۸۵

قانعئ كورئ حهيدمى و ۱۲۳

قوباد بهگ و ۱۲۸ و ۱۲۹ و ۱۴۲ و ۱۴۶

قوبادئ كورئ حوسينئ كورئ بههرامى و ۱۲۸

مرادخان و ۷۵ و ۷۶ و ۷۷ و ۷۸ و ۷۹ و ۸۰ و ۸۱ و ۸۲
 ۱۴۰ و ۱۴۱ و ۱۴۳ و ۱۴۴ و ۲۴۵ و ۷۵ و ۷۶ و ۷۷
 ۱۴۳ و ۱۴۲
 مرادخان بایهزیدی و ۷۵ و ۷۶ و ۲۸۵
 مصطفیٰ بهگن میری ههکاری و ۱۵۱
 مصطفیٰ پاشایی صهدری تهعظم و ۳۱
 مهحمهد طهیار پاشایی و ۱۴۴
 مهسعوود کتانی و ۲۴ و ۱۴۴ و ۲۴۰ و ۲۴۷
 مهلا حوسین و ۸۷ و ۹۰ و ۲۸۵
 مهلا خهلیل کورئ مهلا حوسین کورئ
 مهلا خالدی و ۲۱۲
 مهلا خهلیل سیرتی و ۱۸ و ۵۳ و ۵۸ و ۹۳ و ۱۰۲
 ۱۰۳ و ۲۱۲ و ۲۴۲ و ۲۴۶ و ۲۴۹ و ۲۵۴ و ۲۶۲
 مهلا رهمهزانی عهباسی و ۳۹ و ۲۸۵
 مهلا زهینولعابدینی ئامهدهیه و ۱۹۷
 مهلا شهعبانی کورئ مهلا عهبدللاهئ
 مکسی و ۴۵
 مهلا صالحن ئاکرهیی و ۱۴۶
 مهلا طاهای مائی و ۱۴۹
 مهلا عهبدررهحمانئ کورئ مهلا بهحیایی
 ۱۴۵
 مهلا عهبدلمهجیدی تینیسی و ۴۵
 مهلا عومهری کورئ مهلا عهبدصصهمدئ
 تینیسی و ۴۵
 مهلا قاسمن مائی و ۱۴۴ و ۱۴۵
 مهلا محهمهد شهوقیی جولهمیرگییی
 خانی و ۲۱۴
 مهلا محهمهد طاهر کورئ مهلا
 عهبدررهحمانئ مائی و ۲۱۷
 مهلا محهمهدئ پیزانی و ۱۶۸ و ۱۷۰ و ۱۷۲
 ۱۷۳ و ۱۷۴ و ۱۷۶ و ۲۸۵
 مهلا محهمهدئ سیوچی یی بانهئی و ۲۰۴
 ۲۸۶

مهلا محهمهدئ کورئ عهبدلقادری قادری و
 ۲۲۴ و ۲۱۵
 مهلا مهحموودئ بایهزیدی و ۷۵ و ۷۷ و ۷۸ و ۷۹
 ۷۵ و ۹۰
 مهلا مهحموودئ بههدینی و ۱۴۶ و ۲۱۲
 مهلا مهنصورئ گپرگاشی و ۱۴۶
 مهلا تهحمهدئ زقنگی و ۴۴
 مهلا تهحمهدئ موخلص و ۱۲۳
 مهلا بهحیایی مزووری و ۱۴۱ و ۱۴۳ و ۱۴۴ و ۱۴۶
 مهلا ئیبراهیم کاتوونی و ۱۳۵ و ۲۸۵
 مهلا یی باتهیی و ۸۰ و ۱۸۰ و ۲۰۱ و ۲۵۵ و ۲۵۷
 مهلا یی جزیری و ۱۳ و ۱۵ و ۲۰ و ۲۳ و ۲۴ و ۲۵
 ۲۶ و ۳۰ و ۳۱ و ۳۲ و ۴۴ و ۴۵ و ۴۶ و ۴۷ و ۵۳ و ۶۷
 ۸۱ و ۸۸ و ۱۲۸ و ۱۴۶ و ۱۴۷ و ۱۴۹ و ۱۵۸ و ۱۵۹
 ۱۶۱ و ۱۶۳ و ۱۷۱ و ۱۸۰ و ۲۴۱ و ۲۴۷ و ۲۵۷ و ۴۶
 موحمهدئ قوشلی و ۱۸۰
 مونعمی و ۸۳ و ۸۴ و ۲۸۵
 میر صالح بهگن شیروانی و ۶۱ و ۲۴۳
 میر عمادددینی ههکاری (صهبووری) و ۲۸۵
 ۳۰ و ۲۸۵
 میر موسهییخان کورئ مرادخان ئیکئ و
 ۴۱
 میر بهعقوب بهگن کورئ محهمهد
 بهگن زهرقی و ۲۳ و ۲۶
 میری بادینان و ۲۶ و ۲۲۰
 میری ههکارییان و ۳۰ و ۳۱ و ۱۷۱
 میری ئامیدیئ و ۱۹ و ۲۵ و ۲۷ و ۱۲۴ و ۱۲۸
 ۱۲۹ و ۱۳۹ و ۱۴۰ و ۱۴۳ و ۱۴۵ و ۱۴۶ و ۲۴۱
 ۲۸۵
 میم و ح و ۵۵ و ۷۶
 مینا و ۱۱۳ و ۱۱۷ و ۲۰۲ و ۲۸۵
 نائیل خاتون و ۱۴۰
 نهسیمی و ۴۳ و ۹۳ و ۹۴ و ۹۵ و ۱۰۹ و ۲۸۵

جه و زاراڤين جوگرافي

سپايرت و ٥٤	ناكرئ و ١٢٩ و ١٣٩ و ١٤٢ و ١٤٣ و ٢٤٨
سته نيوئج و ٣٠ و ٣١ و ١٧١	ئاميدبيي و ١٩ و ٢٦ و ٤٠ و ٤١ و ٤٢ و ٤٩ و ٦٦ و ٦٧ و
سيوچي و ٢٠٤ و ٢٨٦	١٠٢ و ١٢٤ و ١٢٩ و ١٣٩ و ١٤١ و ١٤٢ و ١٤٣ و
سه رده شت و ٢٠٤	١٤٥ و ١٤٦ و ١٤٧ و ١٤٨ و ٢١٢ و ٢٢٠ و
شنگارئ و ٤٠	ئه رده لان و ٤٠
شه مدينان و ٢١٨ و ١٣٥	ئه لباكي و ٣٠ و ١٧١
شيروان و ٤٠	ئيزديين خالتي و ٤٠
صه فه وييان و ٣٠	بادينان و ٢٠ و ٢٦ و ٣٩ و ٤١ و ٤٥ و ٦٦ و ٦٧ و ١٠٢ و
عه ببا سييان و ٤٢ و ١٤٠	١٠٣ و ١٠٦ و ١٢٣ و ١٢٨ و ١٣١ و ١٣٩ و ١٤٣ و
فارقينئ و ٣٢	١٤٦ و ٢١٧ و ٢٢٠ و ٢٤٠ و ٢٤٧ و ٢٤٨ و ١١٣ و
قوباء و ٤٩	١٣٩
كاتوونئ و ١٣٥	باشكالا و ١٦٨ و ١٦٩ و ١٧٠ و
كه لا خو شابئ و ١٧٠	باغئ ئيرمهئ و ١٣ و ١٤ و ١٥ و ١٧ و ١٨ و ٢٥٧ و
كه لا دهوئكي و ١٤٣	بايه زيديئ و ٧٥
كه لا شوئن و ١٤٠	بدليسيئ و ٤٠ و ٥٤ و ٢١٢ و
كه لا قومرييئ و ١٤١ و ١٤٢ و ١٤٣ و	به روئسكئ و ٤٥
كوردستانا روژه هلات و ٢٠٤	به غداد و ٢٠ و ٨١ و ١٢٩ و ١٥١ و ٢١٣ و ٢٢٠ و ٢٢٤ و
مزووري و ١٤٢ و ١٠٢	٢٤٧
مكسيئ و ٤٦	بورجا به لهكئ و ١٣ و ١٤ و
مه حموودييان و ٤٠	بوئتان و ١٣ و ١٥ و ١٩ و
مه دره سا قوباء و ٢٦	بيدار و ٥٤
مه دره سا مرادييئ و ٤١	پسيانييان و ٤٠
مه مانئ و ٤٦	پنيانشئ و ٤٠
مي ردين و ٢٤	پيرانشه هرو و ٢٠٤
ميرگه ها هه كارييان و ٣٠	پيزانئ و ٣٠ و ١٦٩ و ١٧٠ و ١٧١ و ١٧٢ و
هه كاري و ٣٠ و ٣١ و ٣٢ و ٣٩ و ١٥١ و ١٥٦ و ١٦٨ و	جزيرا بوئتان و ١٣ و ٣١ و
٢٢٠ و ٢١٨ و ٢١٧ و ١٧٧ و ١٧٦ و ١٧٠ و ١٦٩ و	جزيرئ و ٤٠ و ٤٤ و
١٧١ و ١٧٠ و ١٣١ و ٢٤٨ و	جوله مي رگئ و ٣١ و ١٦٨ و ١٦٩ و ٢١٣ و ٢١٤ و ٢٢٠ و
هيزان و ٥٤ و ٢١٢ و	چه ريق و ٣٠
وان و ٩ و ١٠ و ١١ و ١٢ و ١٤ و ١٥ و ١٧ و ١٨ و ١٩ و	چه كفاني و ٤٠
٢٠ و ٢١ و ٢٣ و ٢٤ و ٢٦ و ٣٢ و ٤٠ و ٤١ و ٤٢ و ٤٥ و	حه ريرئ و ٤٠
٥٠ و ٥٤ و ٥٥ و ٥٦ و ٥٧ و ٥٨ و ٥٩ و ٦١ و ٦٥ و ٦٦ و	رئكانييان و ١٢٣ و
	زيباريان و ١٤٢ و ١٤٣ و

١٥٩ ١٦٠ ١٦٣ ١٦٤ ١٦٥ ١٦٦ ١٦٧
١٦٨ ١٦٩ ١٧٠ ١٧٢ ١٧٣ ١٨٠ ١٨٢
١٨٤ ١٩٧ ١٩٩ ٢٠٤ ٢٠٥ ٢١٢ ٢١٣
٢١٤ ٢١٥ ٢١٧ ٢١٨ ٢٢٠ ٢٢١ ٢٢٦
٢٢٧ ٢٢٨ ٢٤٣ ٢٤٨ ٢٥١ ٢٥٧ ٢٥٨

٦٧ ٦٨ ٧٥ ٧٦ ٧٧ ٧٩ ٨٠ ٨٤ ٨٧ ٩٣
١٠٠ ١٠٣ ١٠٥ ١٠٦ ١٠٧ ١٠٨ ١٠٩
١١٣ ١١٤ ١١٥ ١١٦ ١١٧ ١٢٢ ١٢٣
١٢٤ ١٢٥ ١٢٦ ١٢٨ ١٢٩ ١٣٠ ١٣١
١٣٣ ١٣٩ ١٤٠ ١٤١ ١٤٢ ١٤٣ ١٤٤
١٤٥ ١٤٧ ١٥٠ ١٥١ ١٥٣ ١٥٤ ١٥٨

ئەف پەرتووکه

باغی ئیرەمی شعرا کوردی، ب
هنەك گول و كۆلیكین دی
خەملییه، بیتر بەر ب کەملینی
قە چووێه. ب باغی ئیرەمی
بیهن و رەنگ و دەنگی
کورمانجیا کلاسیک بلندتر
تیته سەهکرن و ئەف ئەدەبیاتا
خوودیی مەرچین دژوار، هنەکی
دن، ژ ناقا بەرفی سەری خو
راکریه. ئەم ب قی بەرەمی
هایدار دین کو (۳۴)
شاعری کلاسیک ئین
کورمانجی ل لیستەیا شاعری
کلاسیکی کورمانج زیده بوو.
هەتا نە بەلکی ل تو دمزی ئەف
شاعر نەدەاتن زانین. دمزیه ک قە
بوو ل بەر لیكۆلەری قی قادئ.
باغی ئیرەم بوو مفتحیهك، دا کو
گەلەك دمزیین دن ل قی بواری
بی قەکرن.

تەحسین ئیبراھیم دۆسکی

ل سالا ۱۹۷۰ ل باژیی دھۆکی ژ دایک بوویه.
خواندنا خوہ یا سەرمتای، ناغجی و ئامدمی ل
دھۆکی ب دوماھیک هیناہ.
ل سالا ۱۹۹۱ باومرناما بە کالوریوس پشکا
قەسکۆلینین ئیسلامی، کولیژا زانستین ئیسلامی، ل
زانکۆیا بەغدا ب دەستشەھیناہ.
ژ سالا ۱۹۹۱ ومره و هەتا نەا مامۆستای زمانی عەرەبی
و پەروەردەیا ئیسلامیہ ل باژیی دھۆکی.
نقیسین و قەسکۆلینین ئەوی ب زمانی کوردی و
عەرەبیتە، ل دۆر بابەتین ئایینی هەروەسا دیرۆک و
ئەدەبی کلاسیکی یی کوردی.
شعر و چیرۆک نقیسینە، ب کاری وەرگیرانی ژ
کوردی بۆ عەرەبی و ژ عەرەبی بۆ کوردی رابووہ.
پشکداری د بەلاقرنا چەندی کوفاراندا وەکی
کوفارا راستەری و قەژیندا کریہ.

